APOLLONII SOPHISTAE

LEXICON HOMERICUM

EX RECENSIONE

IMMANUELIS BEKKERI.

BEROLINI

TYPIS ET IMPENSIS GE. REIMERI

A. 1833.

PRAEFATIO.

Apollonii Sophistae unum superesse codicem constat, Coislinianum illum de quo dictum est Anecdot. nostr. p. 1065. eum codicem descripsit Montefalconius, publicavit Villoiso, viri versandorum codidum peritissimi. eundem novissimus lexici Homerici editor, Hermannus Tollius, et inspexisse se narrat et cum apographo Montefalconiano contulisse. exhaustum putes libellum exiguum, nec potuisse

fieri ut ulla eius lectio contentam tot oculorum aciem lateret. latuere multae cum aliae tum locorum Homericorum. quas ego codice ab integro excusso ita protraxi, ut ubicunque a decessoribus meis tacitus discedo, auctore discedam codice.

ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ ΣΟΦΙΣΤΟΥ

ΛΕΞΙΚΟΝ ΚΑΤΑ ΣΤΟΙΧΕΙΟΝ

ΤΗΣ ΤΕ ΙΛΙΑΔΟΣ ΚΑΙ ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ.

Α ψιλῶς καὶ δασέως ἐκφερόμενον δηλοῖ χετλιασμόν, στέρησιν, πολύ, ὁμοῦ, φαῦλον, ἴσον, ὅμοιον, σύν, χετλιασμόν, ὅταν ἀποδυσπετοῦντες λέγωμεν ἆ, στέρησιν, ὅταν λέγωμεν ἀσθενὲς τὸ ἐστερημένον τοῦ ὑπάρχοντος σθένους, πολύ, ὅταν φῶμεν ἀχανὲς πέλαγος ἀντὶ τοῦ ἐπὶ πολὺ κεχηνός, ὁμοῦ, οἷον ἀδελφὸς ὁ ὁμόδελφος καὶ ἀκολουθοῦν τὸ ὁμοκέλευθον· τὸ δὲ φαῦλον, τὸ κακοπρόσωπον ϗ κακοτράχηλον ὅταν φάσκωμεν ἀπρόσωπον ϗ ἀτράχηλον· τὸ δὲ ἴσον καὶ ὅμοιον, ὅταν οἱ ποιηταὶ τὴν ἰσολεχῆ καὶ ὁμόκοιτον ἄλοχον καὶ ἄκοιτιν καλῶσιν· τὸ δὲ σύν, ὅταν ἀντὶ τοῦ συνέτυχεν ἀβόλησεν λέγωμεν. σημαίνει δὲ καὶ ἄρθρον, ϗ τὰ αὐτοῦ. ὅταν μὲν οὖν τὸ ἄρθρον, "ἄρ' οὐ τελέεσθαι ἔμελλεν," ὅτε δὲ τὰ αὐτοῦ, "ἤτοι ὁ μὲν τὰ ἃ δῶκεν." ἔχει δὲ καὶ ἄλλας πλείονας δυνάμεις.

ἀάατος ὁ ἀβλαβὴς ϗ εὐχερὴς ϗ [δι' οὗ] ἄνευ ἄτης. ἐνίοτε δὲ τὸν ἐπιβλαβῆ καὶ δυχερῆ, ὡς ἐν τῷ "μνηστήρεσσιν ἄεθλον ἄατον· οὐ γὰρ ὀΐω." διὰ δὲ τοῦ Χ τὴν ἀβλαβῆ· "οὗτος μὲν δὴ ἄεθλος ἄατος ἐκτετέλεσται."

ἄασαν ἔβλαψαν.

ἀασάμην ἐβλάβην, ἄτῃ περιέπεσον.

ἀάπτους οἱ μὲν δασύνοντες τὴν δευτέραν ἀποδιδόασιν ἀπροσπελάστους, ὧν οὐκ ἄν τις ἅψαιτο, οἱ δὲ ψιλῶς ἀναγινώσκοντες ἀπτοήτους, ἔνιοι δὲ ἀνεκφεύκτους ἢ χαλεπάς, ἵν' ᾖ τὸ μὲν πρῶτον ἐπεκτεταμένον, τὸ δὲ δεύτερον συγκεκομμένον.

ἀάσχετον ἀκατάχετον, ἀνυπομόνητον, ἢ τὸ κατ' ἀπόφασιν τοῦ

5. ὁ ὁμόδελφος] C (i. e. codex) ὁμάδελφος. 6. ὁμοκέλευθον V (i. e. Villoiso): ὁμοκέλευθος C. post φαῦλον cum Tollio omisi ἴσον, post κακοπρόσωπον cum eodem addidi καὶ. 11. Il. 2 36. 12. Il. 17 193. 15. Od. 21 91. 16. Od. 22 5.

σχετοῦ. εἴρηται δὲ κατ' ἐπέκτασιν· τὸ γὰρ αὐτὸ καὶ δι' αὐτοῦ "ἄχετον οὐκ ἐπιεικτόν" καὶ "μητρός τοι μένος ἐστὶν ἀάχετον οὐκ ἐπιεικτόν."

ἀαγές ἄθραυστον, ἰσχυρόν.

ἀάσαι πολλαχῶς καὶ ἄγαν βλάψαι.

ἀᾶται ἄγαν βλάπτει.

ἀασίφρων βλαβεσίφρων. εἴρηται ϗ ἀεσίφρων· σημαίνει τῷ ἔχοντι κεκοιμημένας τὰς φρένας ϗ οὐ διεγηγερμένας.

ἀάσατο ἠγνόησεν, ἥμαρτεν, ἐφθόνησεν.

ἀᾶσθαι λωβᾶσθαι, κακοῦν.

ἀασιφρονία φρενοβλάβεια.

ἄατον μέγαν, ἀκόρητον, πονηρόν. οἱ δὲ ἄβλητον, οἱ δὲ ἄτονον.

ἀδεῖν ὀχλεῖν, ἀπορεῖν, ἀδικεῖσθαι, ἀσιτεῖν.

ἀάλιον ἄτακτον, ἀκρατές.

ἀβάλε εἴθε.

ἀβάκησαν. τῶν ἅπαξ εἰρημένων. σημαίνει δὲ τὸ ἠγνόησαν. οἱ δὲ τὸν ἀσύνετον ϗ . . . άη ἀβάκην λέγουσιν. ὁ περιέχων τὴν λέξιν στίχος "οἱ δ' ἀβάκησαν ἅπαντες, ἐγὼ δέ μιν οἴη ἀνέγνων τοῖον ἐόντα." ὁ δὲ Ἀπίων κατὰ στέρησιν τοῦ βάζειν, τὸ δὲ λέγειν ϗ ἱστορεῖν, οἱονεὶ φάζειν, ὅπερ ἐστὶ φράζειν κατὰ παράλειψιν τοῦ ρ.

ἀβληχρήν οἱ μὲν ἁπαλήν, οἱ δὲ ἀσθενῆ· "ἀβληχρὰ οὐδενόσωρα, τὰ δ' οὐ μένος ἁμὸν ἐρύξει" καὶ ἐπὶ τοῦ "θάνατος δέ τοι ἐξ ἁλὸς αὐτῷ ἀβληχρὸς ἅμα τοῖος ἐλεύσεται" οἷον ἀσθενής, ἀμαυρός.

ἀβλῆτα. ἅπαξ εἴρηται ἡ λέξις· "ἀβλῆτα, πτερόεντα, μελαινάων ἕρμ' ὀδυνάων," οὔποτε ἄλλοτε βεβλημένον, καινόν· ἢ πολυβλῆτα οἷον πολλοὺς βεβληκότα.

ἀβρότη ἐπὶ τοῦ "νὺξ ἀβρότη, ἣν ϗ τῇ ἀπόχωνται πολέμοιο Τρῶες." καὶ οἱ μὲν ἐρήμην βροτῶν φασίν, οἱ δὲ τὴν ἀθάνατον, ἐξ οὗ ἡ θεία νοεῖται· ἐν δὲ ἄλλοις "ἀμβροσίην διὰ νύκτα." βέλτιον δὲ τὸ πρότερον.

1. σχετοῦ] vide Bast. ap. Bredov. epp. Paris. p. 59. αὐτὸ V, αὐτοῦ C. mox praestiterit διὰ τοῦ. 2. Il. 16 549 et 5 892. 9. ἐφθόνησεν] ἀγάσσατο ἐφθόνησεν V. 11. T (i. e. Tollius) ἀασίφρονι φρενοβλαβεῖ. 12. οἱ δὲ ἄβλ. οἱ δὲ ἄτ.] haec ad v. 28 retrahit V. 13. ὀχλεῖν] ὀκνεῖν T cum Schol. Il. 10 96. indidem pro ἀδικεῖσθαι sumendum ἀηδῶς διακεῖσθαι. 14. ἄπρακτον Io. Alberti cum Schol. Il. 4 26. 15. C ἀβάλε ἀβάλε. 17. . . . άη] pro his V βλακὰ edidit. η nigrius est et subter versum depressum. 18. Od. 4 249. 20. παράληψιν C: correxit V. 22. Il. 8 178. 23. Od. 11 134. 26. Il. 4 117. 29. Il. 14 78. 31. Il. 2 57.

ἀβροτάξωμεν ἁμάρτωμεν ἀλλήλων· "ἀβροτάξομεν ἀλλήλοιιν ἐρχομένω· πολλαὶ γὰρ ἀνὰ ϛρατόν εἰσι κέλευθοι" ὃ ἡμεῖς λέγομεν διαμφοδήσομεν, ἀπὸ τοῦ ἀποτυχεῖν τὸν βροτὸν τοῦ βροτοῦ κατὰ τὴν συνάντησιν. ὅθεν ϗ τὸν βουλόμενον τρῶσαι ϗ μὴ ἐπιτυχῆ ἤμβροτες λέγει.

ἄβρομοι σὺν βρόμῳ πολλῷ· "ἄβρομοι, αὐΐαχοι, ἔλπονται δὲ νῆας Ἀχαιῶν αἱρήσειν." καὶ τὸ αὐΐαχοι μετὰ ἰαχῆς μεγάλης, ὡς ἀχανὲς πέλαγος τὸ μεγάλως κεχηνός. ὁ δὲ Ἀπίων ἤτοι ἄφωνοι ϗ ἥσυχοι ὡς ἂν παρατάξεως οὐχὶ γιγνομένης· βρόμος δὲ κατὰ μίμησιν ἡ ποιὰ φωνή. βέλτιον δὲ τὸ πρῶτον, ὅ ἐϛι πολύβρομοι ϗ πολυΐαχοι· ἀεὶ γὰρ αὐτοὺς κεκραγότας εἰσάγει, οἷον "Τρῶες μὲν κλαγγῇ τ' ἐνοπῇ τ' ἴσαν ὄρνιθες ὥς," ἐν ταῖς εὐπραγίαις ἐπαιρομένους. τοῦ δὲ αὐΐαχοι περισσόν ἐϛι τὸ ῡ.

ἀβλαβές ἀσθενὲς ϗ φαῦλον ϗ οἱονεὶ ἀβλεπές, κατὰ συγγένειαν τοῦ μ̄ πρὸς τὸ π̄.

ἀβίων. τῶν ἅπαξ εἰρημένων· "γλακτοφάγων ἀβίων τε, δικαιοτάτων ἀνθρώπων." ὁ μὲν Ἀρίϛαρχος ὡς ἔθνους οὕτω λεγομένου ἀκούει, καθ' ὧν ϗ τοὺς γλακτοφάγους τετάχθαι ϗ τοὺς δικαιοτάτους (διὸ ϗ γράφει χωρὶς τοῦ τέ συνδέσμου), ἢ ὡς δικαίως βιούντων κατὰ ϛέρησιν τῆς βίας, ἢ τὸν ὡρισμένον βίον οὐκ ἐχόντων. ἔνιοι δὲ γράφουσι σὺν τῷ τέ "δικαιοτάτων τ' ἀνθρώπων," ϗ ἀποδιδόασι τοὺς ἀβίους ἤτοι τοὺς βίᾳ μὴ χρωμένους. οἱ δὲ τοὺς μακροβίους. οἱ δὲ κατὰ τῶν ὀνοματικῶς λεγομένων Ἀγαυῶν πάντα ἐπίθετα λέγεσθαι, τοὺς ἱππημολγούς, τοὺς δικαιοτάτους ϗ ἀβίους γλακτοφάγους. ὁ δὲ Ἀπίων ἤτοι πῶς ϗ ὁμοίως βιούντων, ἢ τοῖς βίοις ἐλλειπόντων. ἔνιοι δὲ κακοβίων, ϗ τοῦ ᾱ ταύτην τὴν δύναμιν ἔχοντος. εὔλογον δὲ δικαίους ὑπάρχειν τοὺς τοιούτους· οἷς γὰρ πολυτελείας ϗ τρυφῆς οὐ φροντίς, τούτοις οὐδὲ πλεονεξία ϗ τῶν ἀλλοτρίων ἐπιθυμία προσέϛαι. ἄλλοι δὲ περισπῶντες, ἀβιῶν, δέχονται τῶν βιοῖς μὴ χρωμένων· οὕτω γὰρ τὰ τόξα βιοὶ λέγονται.

Ἀβαρβαρέη ὁ Ἀπίων παρατίθεται Ναΐδος εἶναι Νύμφης ὄνομα· "Νηῒς Ἀβαρβαρέη τέκ' ἀμύμονι Βουκολίωνι."

1. Il. 10 65. 5. C ἐπιτυχεῖν. Il. 5 287. 6. Il. 13 41.
11. ἀεί, non quod V dedit οἱονεί, C mihi videtur habere. 12. Il. 3 2.
13. τοῦ] τὸ C. 14. ἀβλαβές] ἀβλεμές T. 15. τὸ V, τοῦ C.
16. Il. 13 6. 21. τῷ V, τὸ C. 25. πῶς] ἴσως Slothouwerus.
27. δὲ] C καί. 29. τῶν ἀλλοτρίων T, τοῖς ἀλλοτρίοις C.
33. Il. 6 22.

Ἄβαντες οἱ Εὐβοεῖς.

Ἀβυδόθεν ἐξ Ἀβύδου. ἔστι δὲ πόλις Τρωϊκή.

ἀγροιῶται ἄγροικοι· "νήπιοι ἀγροιῶται, ἐφημέριοι φρονέοντες."

ἀγαπήνορος, ὅταν ἐπίθετον, ἀγαπῶντος τὴν ἠνορέην· "Μηριόνης θεράπων ἀγαπήνορος Ἰδομενῆος." ἔστι δὲ καὶ κύριον ὄνομα· "τῶν ἦρχ' Ἀγκέοιο πάϊς κρείων Ἀγήνωρ."

ἀγός ἡγεμών, ἀπὸ τοῦ ἄγειν τοὺς ὑποτεταγμένους.

ἀγλαΐας τὰς καλλονὰς καὶ τοὺς κόσμους· "ἀγλαΐας τῆς νῦν γε μετὰ δμωῇσι κέκασαι." καὶ ἑνικῶς "ἀγλαΐην γὰρ ἔμοιγε θεοὶ οἳ Ὄλυμπον ἔχουσιν ὤλεσαν." ἔστι δὲ καὶ Ἀγλαΐη κύριον ὄνομα· "Νηρεὺς Ἀγλαΐης υἱὸς Χαροποῖο ἄνακτος."

ἀγορεύειν κυρίως μὲν ἐν ἐκκλησίᾳ λέγειν, καταχρηστικῶς δὲ ψιλῶς τὸ λεγόμενον.

ἀγχοῦ ἐγγύς.

ἀγορά ἡ ἐκκλησία, τὸ πλῆθος καὶ ὁ τόπος καὶ τὸ συνάθροισμα.

ἀγλαά καλά, παρὰ τὴν αἴγλην τὰ λαμπρά, ἢ κατὰ μετάθεσιν ἀγλαά, ἐφ' οἷς ἄν τις ἀγαλθείη.

ἄγυρις συναγωγὴ ἢ ἄθροισις εἰς ταὐτό.

ἀγελαίην ἄφετον, ἀδάμαστον· "αὐτὰρ Ἀθηναίῃ γλαυκώπιδι βοῦν ἀγελαίην."

ἀγέλαστα οὐ γέλωτος ἄξια ἀλλ' οἷον ἀγανακτήσεως· "δεῦθ' ἵνα ἔργ' ἀγέλαστα καὶ οὐκ ἐπιεικτὰ ἴδησθε." ἔνιοι δὲ γέλωτος ἄξια. βέλτιον δὲ τὸ πρῶτον.

ἀγκυλομήτεω ἐπὶ τοῦ Κρόνου, καθ' Ὅμηρον, τοῦ δυναμένου περὶ τῶν ἀγκύλων καὶ σκολιῶν εὖ βουλεύεσθαι.

ἀγκύλον σκολιόν.

ἀγοστόν ἀγκῶνα. τὸ ὑγιές, τὸ ἐντὸς τῶν χειρῶν ἢ βραχιόνων· τούτοις γὰρ τοῖς μέρεσι προσαγόμεθα πρὸς ἑαυτοὺς ὃ ἐὰν βουλώμεθα. διό φησιν "ἕλε γαῖαν ἀγοστῷ." τοῦτο τὸ μέρος, οἱονεὶ ὁ ἀγκών, ὁ ἄγων, τοῦ κ̄ πρὸς τὸ γ̄ συγγένειαν ἔχοντος. ἄλλοι δέ, ἀγοστὸς ἀγκὼν παρὰ τὸ ἄγαν ὀστώδης εἶναι.

ἀγάασθαι ἐπὶ μὲν τοῦ θαυμάζειν "ὡς σὲ γύναι ἄγαμαι τέθηπά τε δείδιά τ' αἰνῶς," ἐπὶ δὲ τοῦ φθονεῖν "ἐξείπω, καὶ μήτι κότῳ ἀγάσησθε ἕκαστος," ἐπὶ δὲ τοῦ ζηλοῦν "ὣς δ' αὖ νῦν μοι ἀγάασθε θεοὶ βροτὸν ἄνδρα παρεῖναι."

3. Od. 21 85. 4. Il. 23 124. 6. Il. 2 609. 8. Od. 19 82. 9. Od. 18 180. 11. Il. 2 672. 17. an ἀγαλά? ἀγαλθείη V, ἀγλαθείη C. 19. Il. 11 729. 21. Od. 8 307. 29. Il. 11 425. 30. γ̄ T, τ̄ C. paulo ante οἱονεὶ post ἀγκών posuerim. 32. Od. 6 168. 33. Il. 14 111. 34. Od. 5 129.

ἄγη θάμβος ϰ̉ κατάπληξις· "ἄγη μ' ἔχει· ὀυκ ἄν ἔμοιγε ἐλπομένῳ τὰ γένοιτ', ὀυδ' εἰ θεοὶ ὥς ἐθέλοιεν."

ἀγαπαζόμενοι ἀγαπῶσαι· "κύνεον ἀγαπαζόμεναι."

ἀγαπαζόμεθα Ἡλιόδωρος ἄγαν προσεκείμεθα· "ἀλλ' ὅτε δὴ πάντες ἀγαπαζόμεθ' ἐξερέοντες."

ἀγάῤῥοος ἄγαν ῥοώδης.

ἀγκάζοντο ταῖς ἀγκάλαις ἦρον· "ἀπὸ χθονὸς ἀγκάζοντο ὕψι μάλα μεγάλως" ϰ̉ "ἀγκὰς ἀλλήλων λαβέτην χερσὶ στιβαρῇσι" ϰ̉ "ἦ ῥα ϰ̉ ἀγκὰς ἔμαρπτε Κρόνου παῖς ἣν παράκοιτιν." ὅθεν ϰ̉ τὰς ἀγκάλας ἀγκαλίδας λέγομεν· "ἐν ἀγκαλίδεσσι τιθήνης." ϰ̉ τὸ φορτίον τῶν ξύλων ἀγκαλὶς λέγεται κατὰ τὴν ἡμετέραν συνήθειαν.

ἄγχι σχὼν κεφαλὴν ἐγγὺς ἔχων τὴν κεφαλήν.

ἀγανόφρων οἷον προσηνής, ἄγαν αἰνόφρων τις ὤν, ἄγαν αἰνετός.

ἀγκοῖναι ἀγκάλαι· "ἐν ἀγκοίνῃσιν ἰαύειν." οἱ δὲ νεώτεροι ϰ̉ τὰς ἀγκύρας ὀύτω λέγουσιν.

ἀγχηστῖναι συνεχεῖς ϰ̉ σύνεγγυς ἀλλήλων, οἷον ἀλλεπάλληλαι· "αἱ μέν τ' ἀγχηστῖναι ἐπ' ἀλλήλῃσι κέχυνται," καὶ ἀρσενικῶς "οἱ δ' ἀγχηστῖνοι ἔπιπτον νεκροὶ ὁμοῦ Τρώων ϰ̉ Ἀχαιῶν." παρῆκται δὲ ἡ λέξις παρὰ τὸ ἄγχι ϰ̉ ἀγχοῦ, ὅπερ συνήθως ἐπὶ τοῦ σύνεγγυς τίθησιν.

ἄγριον αἶγα αἴγαγρον· "εὑρὼν ἢ ἔλαφον κεραὸν ἢ ἄγριον αἶγα."

ἀγχίμολον ἐπὶ μὲν τοῦ μετ' ὀλίγον "ἀγχίμολον δὲ μετ' αὐτοὺς ἐβήσετ' Ὀδυσσεύς" καὶ "ἀγχίμολον δὲ σύες τε καὶ ἀνέρες ἦλθον ὑφορβοί," ἐπὶ δὲ τοῦ σύνεγγυς τόπου "τὸν δ' ἐξ ἀγχιμόλοιο ἰδὼν ἐφράσσατο κῆρυξ."

ἀγχιβαθὴς ἡ ἀγχοῦ τῆς γῆς βαθεῖα· "ἀγχιβαθὴς δὲ θάλασσα, καὶ ὄυπως ἔστι πόδεσσι στήμεναι."

ἀγάννιφος ἄγαν χιονώδης. ὅταν δὲ Ὄλυμπος ἀγάννιφος, ἀπὸ τῶν κάτω μερῶν τροπικῶς κατὰ συνεκδοχὴν νοεῖται, ἐπεὶ τὰ ἐνουράνια μέρη τοῦ ὄρους ὀυδαμῶς. διορίζετο γοῦν περὶ αὐτῶν· "Ὄλυμπον δ' ὅθι φασὶ θεῶν ἕδος ἀσφαλὲς αἰεὶ ἔμμε-

1. Od. 3 227. 3. Od. 17 35. 4. Od. 10 249. 7. Il. 17 722. 8. Il. 23 711. 9. Il. 14 346. 10. Il. 22 503. 13. Od. 1 157. 16. Od. 11 261. 19. Il. 5 141. 20. Il. 17 361. 23. Il. 3 24. 25. Od. 17 336. 26. Od. 14 410. 27. Il. 24 352. 29. Od. 5 413. 34. Od. 6 42.

γει. ὁ δὲ Ὅμηρος τοὺς ἄγαν ἐντίμους, ἀπὸ τοῦ ἄγαν ἐπὶ τοῦ γέρως ὀχεῖσθαι· "ὣς αὖτις καθ' ὅμιλον ἔδυ Τρώων ἀγερώχων." ὁμοίως δὲ καὶ ὅταν "ἐκ Ῥόδου ἐννέα νῆας ἄγεν Ῥοδίων ἀγερώχων."

ἀγακλυτά ἄγαν ὀνομαστά, ὡς καὶ Ἡλιόδωρος.

ἀγροτέρας οὐ συγκριτικῶς εἴρηκεν, ἀλλ' ἀντὶ τοῦ ἀγρίας· "ἢ μετ' ἀγροτέρας ἐλάφους· κέλεται δέ ἑ γαστήρ."

ἀγλαόκαρποι καλλίκαρποι· "ὄγχναι καὶ ῥοιαὶ καὶ μηλέαι ἀγλαόκαρποι."

ἀγαπήνορος τοῦ ἀγαπῶντος τὴν ἠνορέην, ὅ ἐστι τὴν ἀνδρείαν. ἔστι καὶ ὄνομα κύριον. ἢ τοῦ ἀγαπωμένου ὑπὸ τῶν ἀνδρῶν.

ἀγνυμενάων συντριβομένων· "νηῶν θ' ἅμα ἀγνυμενάων."

ἄγρην θήραν· "καὶ δὴ ἄγρην ἐφέπεσκον ἀλητεύοντες ἀνάγκῃ."

ἀγνοιήσασα· "ἄνδρ' ἀγνοιήσασα" εἰς τὸ ἀγνοούμενον ἰδοῦσα.

ἀγαιομένου καταπλησσομένου· "ὥς ῥα τοῦ ἔνδον ὑλάκτει ἀγαιομένου κακὰ ἔργα."

ἀγκυλοχεῖλαι ἀγκύλα χείλη ἔχοντες· "φῆναι ἢ αἰγυπιοὶ γαμψώνυχες ἀγκυλοχεῖλαι."

ἀγνώσασκε ἐξηγνόει· "ἄλλοτε δ' ἀγνώσασκε κακὰ χροῒ εἵματ' ἔχοντα," ἐν τῇ Ψ τῆς Ὀδυσσείας, ἐπὶ τῆς Πηνελόπης.

ἀγνοίησεν ἄγνοια· "ἦέ κεν ἀγνοίησιν πολὺν χρόνον ἐνθάδ' ἐόντα."

ἀγέρθη συνελέγη· "ἡ δ' ἐπεί ῥ' ἄμπνυτο, καὶ ἐς φρένα θυμὸς ἀγέρθη."

ἀδαήμονες ἄπειροι· "ὦ φίλοι, οὐ μέν τι κακῶν ἀδαήμονες εἰμέν." καὶ ἀδαημοσύνη ἡ ἀπειρία· "ὦ γέρον, οὐκ ἀδαημοσύνη σ' ἔχει ἀμφιπολεύειν ὄρχατον."

ἀδινά τὰ τῷ ὄγκῳ μὴ μεγάλα, ὡς ὅταν λέγῃ "μυιάων ἀδινάων" καὶ "μελισσάων ἀδινάων." καὶ ὅτε φησὶ "μῆλ' ἀδινὰ σφάζουσι καὶ εἰλίποδας ἕλικας βοῦς," τὰ λεπτὰ τῶν προβάτων, καθὸ καὶ διαστέλλει "καὶ εἰλίποδας ἕλικας βοῦς." ἢ τῶν ἀθρόων καὶ πολλῶν, ἀπὸ τοῦ ἄδην. καί φασι τοῦτο ἁρμόζειν ἐπὶ μυιῶν καὶ μελισσῶν, καὶ πολὺ μᾶλλον ἐπὶ τῶν προβάτων· ἄδην γάρ, ὅπερ ἐστὶν ἀθρόως, καὶ ἀλλήλοις ἐπισυμπεπτωκότα νέμεται,

1. τοῦ V, τὸ C. 2. Il. 3 36. 3. Il. 2 654. 5. Od. 6 133. 7. Od. 7 115. 9. ἀγαπήνορα C. 11. Od. 10 123. 12. Od. 12 330. 13. Od. 20 15. τὸν V. 14. Od. 20 16. 16. Il. 16 428 et Od. 16 217. 18. ἀγνώσασκε V, ἀγαιομένου C. Od. 23 95. 20. ἀγνοίησι ἀγνοήσει Schol. Od. 24 218. 22. Il. 22 475. 24. Od. 12 208. 25. Od. 24 244. 27. Il. 2 469. 28. Il. 2 87. Od. 1 92.

ὥσπερ ἐκ τȣ̃ ἐναντίȣ διῃρημένην τὴν νομὴν ποιȣμένων εἴωθε λέγειν "καὶ αἰπόλια πλατέ' αἰγῶν." ἐπὶ δὲ τȣ̃ "τῆς ἀδινὸν γοόωσα μετηύδα Πηνελόπεια" τὸ γοερὸν ϗ οἰκτρὸν σημαίνει. καὶ ὅτε φησὶν "ἀδινοῖο γόοιο," τȣ̃ ἀθρόως ἐκχεομένȣ. ἐπὶ δὲ τῆς Τ ῥαψῳδίας Ὀδυσσείας, "ἡ δ' ὡς Σειρήνων ἀδινάων φθόγγον ἤκȣσεν," συνεχῶς ᾀδȣσῶν. ἐπὶ δὲ τȣ̃ "ἀδινὸν κῆρ," ἐν τῇ Ψ ῥαψῳδίας, τὸ συνεχῶς λυπȣ́μενον.

ἄδος κόρος ϗ πλησμονή· "ἄδος τέ μιν ἵκετο θυμόν."

ἀδηκότες ἄδην ἔχοντες ϗ πεπληρωμένοι· "ὕπνῳ ϗ καμάτῳ ἀδηκότες" ἀηδῶς διατεθειμένοι. τὸ δὲ παραπλήσιον ἐπὶ τοῦ "δείπνȣ ἀδήσειεν ὑπερφιάλοισι μετελθών," ἀντὶ τȣ̃ ἀηδιαθείη.

ἀδινὸν κῆρ. τὸ περικάρδιον κῆρ ȣ̃τως εἰρῆσθαι ἀδινὸν τῷ φύσει πυκνὸν εἶναι.

ἁδεῖν ἀρέσαι.

ἀδευκεῖ ἤτοι τῷ ἀπεοικότι, ἢ οἷον ἀδεχεῖ, ἀπροσδοκήτῳ· "ἀδευκεῖ κεῖται ὀλέθρῳ." ἐν δὲ τῇ Δ Ὀδυσσείας ἀδευκεῖ ἀνεικάστῳ.

ἀδεής ȣ̓ δεδιώς· "εἴπερ ἀδειής τ' ἐστί, ϗ εἰ μόθȣ ἔστ' ἀκόρητος." ϗ ἡ ἄδεια δὲ ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ.

ἀδμήτην ἀδάμαστον· "ἣν ȣ̓́πω τις ὑπὸ ζυγὸν ἤγαγεν ἀνήρ."

ἀδέψητον ἀμάλακτον, οἷον ἀνέργαστον· "κἂν μὲν ἀδέψητον βοέην στόρεσ', αὐτὰρ ὕπερθε πόλλ' ὀΐων τȣ̀ς ἱέρευεσκ' Ἀχαιοί." τὸ γὰρ δεψῆσαι ἐπὶ τȣ̃ μαλάξαι τίθησι, καθάπερ ἐπὶ τȣ̃ κηρȣ̃ "κηρὸν δεψήσας μελιηδέα."

ἄδδην εἰς κόρον, ἐπὶ πλεῖον· "ἀνδρῶν εἱλομένων, εἰωθότες ἔδμεναι ἄδδην."

ἄελλα ἡ τȣ̃ ἀνέμȣ συστροφή, ἀπὸ τȣ̃ ἄειν, ὅ ἐστι πνέειν. ϗ ὁ κονιορτὸς ἀελλώδης, ἀελλής, οἷον ἂν τις ἀπὸ τῶν ἀελλῶν γένοιτο· "ὡς ὅτι τῶν ὑπὸ ποσσὶ κονίσαλος ὤρνυτ' ἀελλής." ϗ "ἀελλόπιος Ἶρις" ἡ ταχύπȣς.

ἀέκητι ἀκȣσιότητι· "ἀέκητι θεῶν ἐτέτυκτο."

ἀεκαζομένους ἑκόντας· "πόλλ' ἀεκαζομένȣς, τείροντο δὲ νη-

2. Il. 2 474. Od. 4 721. 4. Il. 18 316. 5. immo 23 326. 8. Il. 11 88. 9. Il. 10 98. 11. Od. 1 134. ἀηδεσθείη C. 14. ἁδεῖν V, ἀδεῖνον C. 16. ἀδ. κ. ὀλ.] haec post Ὀδυσσείας transponit T, omisso, quod ibi est, ἀδευκεῖ. Od. 4 489. 18. Il. 7 117. 20. Il. 10 293. 21. Od. 20 2. 24. Od. 12 48. δὲ ψήσας C. 25. Il. 5 203. 29. Il. 3 13. 30. Il. 8 409. 31. Il. 12 8. 32. immo ἄκοντας cum V. Od. 13 277 et Il. 17 376.

λεῖ χαλκῷ." ϗ ἀεκήλια ἔργα ἃ οὐκ ἄν τις ἑκὼν πάθοι, χαλεπά· ἢ ὡς ἔνιοι, οὐχ ἑκήλια ἔργα, οὐχ ἡσύχια.

ἄειν πνεῖν, ἀπὸ τοῦ ἀεὶ ἱέναι· ἐν κινήσει γὰρ τὸ πνεῦμα. καὶ ἀέντες ἀντὶ τοῦ πνέοντες ἢ πνεύσαντες, οἷον "διασκίδνασιν ἀέντες."

ἀεικίζειν ᾐκίζετο· "ὣς ὁ μὲν Ἕκτορα δῖον ἀείκιζεν μαινεαίνων." καὶ ἀεικίην τὴν αἰκίαν· "πᾶσαν ἀεικίην ἄπεχε χρωτὶ φῶτ' ἐλεαίρων." ϗ ἀεικιῶ αἰκιοῦμαι.

ἄειδε ᾆδε, ὕμνει, δύναμιν περιποίησαι ὥστε ᾆσαι· "μῆνιν ἄειδε θεά." τινὲς δὲ εἰς τὸ λέγειν μετέβαλον τὴν λέξιν ἐπὶ μὲν τῶν καταλογάδην προφερομένων τῷ λέγε καταχρωμένου ϗ τῷ εἰπεῖν, τῷ δὲ ἄειδεν δὲ ὀπὶ μὲν μετ' ᾠδῆς· "ἀλλ' ἄγε δὴ μετάβηθι ϗ ἵππου κόσμον ἄειδε." "ταῦτα δ' Αἴσωπος ὁ Σαρδιηνὸς εἶπεν· ὅντιν' οἱ Δελφοὶ ᾄδοντα μῦθον οὐ καλῶς ἐδέξαντο" ἀντὶ τοῦ λέγοντα· ὁ γὰρ Αἴσωπος λογοποιός.

ἀέσαι κοιμηθῆναι· "ἔνθα δὲ νύκτ' ἀέσαι, ϗ ὄτρυνε πόλιν εἴσω." ϗ πληθυντικῶς, κατὰ τὸ ὁριστικόν, ἀέσαμεν ἐκοιμήθημεν· "νύκτα μὲν ἀέσαμεν χαλεπὰ φρεσὶν ὁρμαίνοντες." λέγεται δὲ ἀέσαι κοιμηθῆναι κατὰ στέρησιν τοῦ ἔσαι, ὅ ἐστιν ἐξορμῆσαι, ἐπεὶ οἱ κοιμώμενοι τοῦ ὁρμητικῶς ἔχειν ἀπέχονται.

ἀείρας ἐπὶ μὲν τοῦ βαστάζειν "ἤ μ' ἀνάειραι ἢ ἐγὼ σέ," ϗ κατὰ μετοχὴν "ἀείρας ἐς θάλαμον κατέθηκεν·" ἐπὶ δὲ τοῦ πρόσφερε "μή μοι οἶνον ἄειρε," καὶ ἐν τῇ Α Ὀδυσσείας ἀείρας προσενέγκας. εἴρηται δὲ οὕτως, ἐπεὶ ὁ προσφέρων αἴρει τὸ προσφερόμενον. καὶ αἴρειν τὸ προσφέρειν. ἀπὸ δὲ τούτου καὶ τὸν ἄρτον ὠνομάσθαι, ὥς φησιν Ἀπολλόδωρος.

ἄελπτον ἀνέλπιστον, ϗ ἀελπτέα τὸν ἀνέλπιστον.

ἀεικίσωσιν ἀεικίᾳ περιβάλωσιν· "ἀεικίσωσι δε νεκρὸν Μυρμιδόνες, Δαναῶν κεχολωμένοι ὅσσοι ὄλοντο." ὁ δὲ Νέστωρ φησὶν "ἀεικίη δέ σοι αὐτῷ ἔσται, ἀλλὰ φίλος φρονέων πεφυλαγμένος εἶναι," ἀντὶ τοῦ αἰσχύνη. ὅταν δὲ "πεπηγὼς ἀγορῆθεν ἀεικέσσι πληγῇσιν" ϗ "ἀεικελίῃσι δαμάσας," ταῖς αἰκιστικαῖς.

4. πνεύσωντες C. Il. 5 526. 6. Il. 24 22. 7. Il. 24 18. 9. Il. 1 1. 10. malim εἰς τὸ λέγε μετέλαβον, et 11. τῷ λέγειν. 12. δὲ ὀπὶ] ἐπὶ ro C. hiat locus. Od. 8 492. 14. οἱ ἀδελφοὶ C. correxit Tyrwhittus de Babrio p. 1 et 43. 16. Od. 15 40. 18. Od. 3 151. 19. immo ἀέσαι τὸ κ. 20. ἁρμητικὸν C: correxit T. 21. Il. 23 724. 22. Od. 24 165. 23. Il. 6 264. 28. ἀεικίαι C. Il. 16 545. 30. Il. 23 342. 31. Il. 2 264. 32. Od. 4 244.

ἀεικέλιον τὸν εὐτελῆ· "δίφρον ἀεικέλιον καταθεὶς ὀλίγην τε τράπεζαν" ϗ "πρόσθεν γὰρ δή μοι ἀεικέλιος φαίνεται εἶναι." τὸ δὲ **ἀεικές** ϗ **ἀεικελίην** ἐπὶ τῆς Ὀδυσσείας κακὴν ἀπέδωκεν, ϗ **ἀεικέλιον** τὸν μηκέτι τῷ πρόσθεν φαινομένῳ ἐοικότα.

ἀείκαστος εὐκαταφρόνητος, ἐν τῇ Τ ῥαψῳδίᾳ.

ἀεικίας τὰς ἁμαρτίας.

ἀέξετο ηὔξεῖτο· "οὐ μὲν γάρ ποτ' ἀέξετο κύματ' ἐν αὐτῷ, οὔτε μέγ' οὔτ' ὀλίγον· λευκὴ δ' ἦν ἀμφὶ γαλήνη."

ἄεθλος διὰ παντὸς μὲν ἀρσενικῶς λέγει ἑνικῶς τε ϗ πληθυντικῶς τοὺς ἀέθλους τῶν πόνων καὶ τοὺς πόνους· "οὗτος μὲν δὴ ἄεθλος ἀάατος ἐκτετέλεσται" ϗ "ἀέθλους πολλούς, τοὺς Φαίηκες ἐπειρήσαντ' Ὀδυσῆος." οὐδετέρως δὲ ἆθλα τὰ ἔπαθλα κατὰ τὸ πλεῖστον· "παλαισμοσύνης ἀλεγεινῆς θῆκεν ἄεθλα." ὅθεν καὶ Ἀρίσταρχος ἀναγινώσκει "μεῖζον ἄεθλον·" τὸ γὰρ ἔπαθλον θέλει δηλοῦν.

ἀεσιφροσύνῃσιν ἀσυνεσίαις, ἀνοίαις. φαίνεται δὲ ἐκ τοῦ ἀέσαι, ὅ ἐστι κοιμηθῆναι, ϗ τῶν φρενῶν συνθεὶς τὴν λέξιν· ὁ γὰρ κοιμώμενος ταῖς φρεσὶν ἄφρων νομίζεται.

ἄζετο, ἐὰν ψιλῶς, ἐξηραίνετο· ϗ γὰρ ἄζῃ τῇ ξηρασίᾳ δηλοῖ. ϗ κατὰ μετοχήν φησί που "ἡ μέν τ' ἀζομένη κεῖται ποταμοῖο παρ' ὄχθας" ἀντὶ τοῦ ξηραινομένη, τοῦ ψιλοῦ ἀντιστοίχου τοῦ τ ἐπιμαρτυροῦντος τῇ κατὰ τὸ ψιλὸν ἀναγνώσει. ϗ τὸ "καταζήνασκε δὲ δαίμων," ἐπὶ τοῦ Ταντάλου, ἀντὶ τοῦ κατεξήραινε. καὶ **ἀζαλέην** τὴν ξηράν· ϗ "βῶν ἀζαλέην, τό μοί ἐστι ταλαύρινον πολεμίζειν." δασυνομένης δὲ ἕτερόν τι δηλοῖ· "ἅζετο γὰρ μὴ νυκτὶ θοῇ ἀποθύμια ἔρδοι" ἀντὶ τοῦ ἐσέβετο· καὶ Ὀδυσσεὺς πρὸς Κύκλωπα "σχέτλι', ἐπεὶ ξείνους οὐχ ἅζεο σῷ ἐνὶ οἴκῳ" ἀντὶ τοῦ ἐσέβου· ϗ "ἁζόμενοι Διὸς υἱόν" ἀντὶ τοῦ σεβόμενοι. ἐτυμολογοῦσι δὲ οἱ μὲν λέγοντες αἰδέμενοι, ἐπεὶ ὁ σεβόμενος ἀρεστὸν ἔργον ἐπιδείκνυται τοῖς οὓς σέβεται, οἱ δὲ κατὰ συγκοπὴν ἁζόμενοι ἀντὶ τοῦ ἁγιζόμενοι, ἅγιον ἡγούμενοι, ὅ ἐστι σεβαστόν.

ἀζηχές ἀδιηχές, ἀδιάλειπτον· "ἀζηχὲς μεμακυῖαι, ἀκούουσαι ὄπα ἀρνῶν" ϗ "ἀζηχὲς φαγέμεν ϗ πιέμεν."

ἄη ἔπνει· "αὐτὰρ ἄη Ζέφυρος μέγας αἰὲν ἔφυδρος." ϗ **ἀήμεναι**

1. Od. 20 259. 2. Od. 6 232. 5. *ἀεικές* legitur Il. 19 124 et 133. 7. Od. 10 93. 10. Od. 22 5. 11. Od. 8 22. 13. Il. 23 701. 14. Il. 23 551. 16. *φαίνεται*] *γίνεται* C. 20. Il. 4 487. 22. Od. 11 587. 24. Il. 7 238. 25. Il. 14 261. 27. Od. 9 478. 28. Il. Λ 21. 32. Il. 4 435. 33. Od. 18 3. 34. Od. 14 458.

τὸ πνεῦσαι. καὶ ἄητον δυϊκῶς τὸ ἔπνεον· "Βορέης καὶ Ζέφυρος, τώ τε Θρῄκηθεν ἄητον." καὶ ἄημα τὸ πνεῦμα, καὶ ἀῆται οἱ ἄνεμοι καὶ ἀήμενοι, καὶ ἀήτη ἡ πνοή· "ἀνέμοιό τε δεινὸς ἀήτη" ἀντὶ τοῦ δεινή, ὡς "κλυτὸς Ἀμφιτρίτη" ἀντὶ τοῦ κλυτή. ὅταν δὲ λέγῃ "θάρσος ἄητον ἔχουσα," τὸ μεγαλοβλαβὲς θέλει δηλοῦν.

ἀήσυρον κοῦφον, τὸ οἷόν τε ὑπὸ ἀνέμου σύρεσθαι, τουτέστιν ὑπὸ τῆς ἀήτης, τῆς ἀνέμου πνοῆς.

ἀήρ, ὅτε μὲν ἀρσενικῶς, ὁ περικεχυμένος ἡμῖν, περὶ οὗ φησὶν "εἰς ἐλάτην ἀναβὰς περιμήκετον, ἣ τότ' ἐν Ἴδῃ μακροτάτη πεφυυῖα δι' ἠέρος αἰθέρ' ἵκανεν." ὅτε δὲ θηλυκῶς, τὴν σκοτίαν σημαίνει· "ἀὴρ γὰρ παρὰ νηυσὶ βαθεῖη, οὐδὲ σελήνη οὐρανόθεν προύφαινε."

ἀθηρηλοιγόν τὸ λεγόμενον πτύον· καὶ ἔστι κατὰ τὸ ἔτυμον ἀθερολοιγὸν τὸ τῶν ἀθέρων ὀλοθρευτικόν· λοιγὸς γὰρ ὁ ὄλεθρος, ἀθέρες δέ εἰσι τὰ ἀπόβολα τῶν σταχύων, ἀπὸ τοῦ διὰ κουφότητα ἄγαν ἔχθειν. διόπερ τὸ ἀπόβολόν τι ἡγεῖσθαι μεταφορικῶς ἀπὸ τῶν ἀθέρων ἀθερίζειν λέγει, οἷον "ἐπεὶ οὐδέποτ' ἔμοιγ' ἀθέριζον," ἠτίμαζον καὶ ἀπόβολον ἡγοῦντο. καὶ ἐν Ὀδυσσείᾳ "τῶν δ' ἄλλων οὔπερ τιν' ἀναίνομαι οὐδ' ἀθερίζω."

ἀθεμίστων. ἐν τῇ Ι Ὀδυσσείας ἐπὶ τῶν Κυκλώπων ἐπιθέτου λεγομένου "Κυκλώπων δ' ἐς γαῖαν ὑπερφιάλων ἀθεμίστων," ὁ γοῦν Ἡλιόδωρος Ἀρισταρχείως μεταφράζων φησί, καθὸ οὐ κοινοῖς χρῶνται νόμοις. ὁ γὰρ Ἀρίσταρχος λέγει δικαίους εἶναι τοὺς Κύκλωπας ἐκτὸς τοῦ Πολυφήμου· φησὶ γοῦν περὶ αὐτῶν "θεμιστεύει δὲ ἕκαστος παίδων ἠδ' ἀλόχων, οὐδ' ἀλλήλων ἀλέγουσιν." ὁ δὲ Κύκλωψ ἐκ τῆς ἰδίας ἀσεβείας περὶ αὐτῶν φησὶν "οὐ γὰρ Κύκλωπες Διὸς αἰγιόχοιο ἀλέγουσιν·" ὅπερ ψεῦδος· αὐτοὶ γάρ εἰσιν οἱ λέγοντες "εἰ μὲν δὴ μήτις σε βιάζεται οἷον ἐόντα, νοῦσον δ' οὔπως ἔστι Διὸς μεγάλου ἀλέασθαι." καὶ ἔστιν ὅλος ὁ τόπος οὗτος τῶν προβλημάτων.

ἀθεμιστία ἀνομία.

ἀθύρει παίζει, καὶ ἀθύρματα παίγνια, ἐν τῇ Ο ῥαψῳδίᾳ τῆς Ἰλιάδος "ὅς τ' ἐπεὶ οὖν ποιήσῃ ἀθύρματα νηπιέῃσι." ὁ δὲ

1. Il. 9 5. 3. Il. 15 626. ἀήτης C; correxit T. 5. Il. 21 395.
6. ἀνέμου] immo τῆς ἀήτης, omissis 7. ὑπὸ τῆς ἀήτης. 9. Il. 15 287.
11. Od. 9 144. 16. an ἐκθεῖν vel ἐκθορεῖν? 17. Il. 1 261. 18. Od. 8 212.
21. Od. 9 106. 24. Od. 9 114. 26. Od. 9 275. 28. Od. 9 410.
31. malim ἀθεμίστια ἄνομα cum T. 33. Il. 15 363.

Ἀπίων ἐτυμολογῶν τὴν λέξιν φησὶν ἀπὸ τȣ̃ πολλάκις θύειν, κατὰ πρόσθεσιν τȣ̃ ρ̄, ὃν τρόπον ϗ ἡ ἀϊδρίη ἀΐδία τις ἔσα.

ἀθρῆσαι ἀτενίσαι, ἰδεῖν· "ȣ̓δ᾽ αὐτ᾽ ἀθρῆσαι δύνατ᾽ ἀντίη ȣ̓δὲ νοῆσαι."

ἀθέσφατον πολύν, οἷον ȣ̓δ᾽ ἂν θεὸς φατίσειεν διὰ τὸ πλῆθος· "αἵ τ᾽ ἐπεὶ ȣ̓̃ν χειμῶνα φύγον ϗ ἀθέσφατον ὄμβρον." καὶ ἐπὶ τῶν συῶν ὁ Εὔμαιος "νῦν δ᾽ αἱ μὲν γίνονθ᾽ ἀθέσφαται" ἀντὶ τȣ̃ πολλαί.

ἄθυμοι κεκακωμένοι τὴν ψυχήν.

αἰπὺν ὑψηλὸν κυρίως. σημαίνει δέ ποτε καὶ τὸν μέγαν, οἷον "φυγόντι αἰπὺν ὄλεθρον."

Αἰπύτιον τὸν τȣ̃ Αἰπύτȣ· "Αἰπύτιον παρὰ τύμβον." ἔςι δὲ ȣ̓̃τος τῶν Ἀρκαδικῶν ἡρώων, περὶ ȣ̓̃ φησὶν Ἡσίοδος "Αἴπυτος αὐτ᾽ τέκετο Γλησήνορά τε Πειρίθοόν τε."

Αἰαίη ὄνομα νήσȣ ἣν κατῴκει Κίρκη· "Αἰαίην δ᾽ ἐς νῆσον ἀφικόμεθ᾽, ἔνθα δ᾽ ἔναιεν Κίρκη ἐϋπλόκαμος." ϗ αὐτὴ δὲ ἡ Κίρκη ἐθνικῶς τῇ νήσῳ ὁμώνυμος· "Αἰαίη δολόεσσα λιλαιομένη πόσιν εἶναι."

αἵ. τȣ̃το δασυνόμενον ἄρθρον ἐςὶ διὰ τούτων· "αἱ μὲν γὰρ κεράεσσι τετεύχαται, αἱ δ᾽ ἐλέφαντι." ἀναφορικῶς δὲ ἀντὶ τοῦ αὗται· "αἱ μὲν ὕπαιθα ἄνακτος ἐποίπνυον" ϗ "ὡς αἵ ἑξείης κεφαλὰς ἔχον, ἀμφὶ δὲ πάσαις δειρῇσιν βρόχοι ἦσαν, ὅπως οἴκτιςα θάνοιεν."

Αἰγύπτῳ. ἐπὶ μὲν τῆς χώρας "Αἴγυπτόνδε με θυμὸς ἀνώγει ναυτίλλεσθ᾽," ἐπὶ δὲ τȣ̃ ποταμȣ̃, ὃν Νεῖλον Ἡσίοδος ϗ οἱ λοιποί, "ςήσας ἐν Αἰγύπτῳ ποταμῷ νέας ἀμφιελίσσας."

αἴθωνα ποτὲ μὲν τὸν πυρώδη ϗ ὀξύν, "ὡς δ᾽ αἴθωνα λέοντα βοῶν ἀπὸ μεσαύλοιο," ποτὲ δὲ τὸν λαμπρόν, "αἴθωνας δὲ λέβητας ἐείκοσι."

αἴθωπα οἶνον ἤτοι τὸν φύσει θερμόν (αἴθειν γὰρ τὸ καίειν), ἢ τὸν μέλανα, ὡς Ἡλιόδωρος, ἢ τὸν λαμπρὸν κατὰ δύναμιν.

αἰθαλόεν ἤτοι τὸ λαμπρὸν ἢ τὸ καταιθαλωθῆναι ἄξιον· "αἰθαλόεν; πρῆσαι δὲ πυρὸς δηΐοιο θύρετρα." ἢ πρὸς τὸ "δός με βαλέειν Πριάμοιο μέλαθρον αἰθαλόεν." ἀκȣςέον δὲ ὥςε αἰ-

3. Od. 19 478. 6. Il. 3 4. 7. Od. 20 211. 11. Od. 17 47. 12. Il. 2 604. 13. τῶν om C. 15. Od. 10 135. 17. Od. 9 32. 19. τȣ́των] τȣ̃ T? Od. 19 563. 21. Il. 18 421. Od. 22 471. 24. Od. 14 246. 26. Od. 14 258. 27. Il. 11 548. 28. Il. 9 123. 30. τὸν T, τῇ C. 32. Il. 2 415.

θαλόεν ποιῆσαι· ἐπιφέρει γὰρ "πρῆσαι πυρὸς δηΐοιο θύρετρα." ἤτοι μεμελανωμένον, παρὰ τὴν αἰθάλην.

Ἄϊδι τῷ Ἄιδῃ, ἀπ' εὐθείας τῆς Ἄϊς ὡς Πάρις, "πολλὰς δ' ἰφθίμους ψυχὰς Ἄϊδι προΐαψεν·" ἀπὸ δὲ τῆς Ἀΐδης "ἰφθίμῳ τ' Ἀΐδῃ καὶ ἐπαινῇ Περσεφόνεια." ποτὲ δὲ ἀπὸ τῆς Ἀϊδωνεύς, "καί μιν ἔφην Ἀϊδωνῆϊ προϊάψειν."

αἰγλήεντος λαμπροῦ· "ἀπ' αἰγλήεντος Ὀλύμπου."

αἵμονα ἐπιστήμονα, ἔμπειρον· "αἵμονα θήρης." ἔστι δὲ καὶ κύριον ὄνομα· "Αἵμονά τε κρίοντα Θόωνά τε Δηΐπυρόν τε."

αἶνος ποτὲ μὲν ἔπαινος, "Ἀντίλοχ' οὐ μέν τοι μέλεος εἰρήσεται αἶνος," ποτὲ δὲ γνώμης παραμυθία καὶ παραβεβλημένος λόγος πρός τι ὑποκείμενον, οἷον "αἶνος μέν τοι ἀμύμων ὃν κατέλεξας." καὶ πάλιν ἐπὶ τοῦ ἐπαίνου "καὶ αὐτοὶ τόδε γ' ἴστε· τί με χρὴ μητέρος αἰνοῦ."

αἰναρέτης ἐπὶ κακῷ τὴν ἀρετὴν κεκτημένος· "αἰναρέτη, τίς σευ ἄλλος ὀνόσσεται ὀψίγονός περ;" αἰνὸν γὰρ τὸ δεινόν, καὶ αἰνῶς ἀντὶ τοῦ δεινῶς· "αἰνῶς γὰρ μύθοισιν ἔπεσσί τε οἷσιν ἀχέων τέρπομαι." τὸ δὲ κατ' ἐπίτασιν δεινὸν κακόν ἐστιν οἷς ἂν δεινὸν φαίνηται.

αἰνήσωσιν συγκαταθῶνται, "εἰ μέν κ' αἰνήσωσιν ἀκούοντες κακὰ ἔργα·" καὶ κατὰ τὸν παρῳχημένον "ὣς ἔφατ' Ἀτρείδης, ἐπὶ δ' ᾔνεον ἄλλοι Ἀχαιοί" ἀντὶ τοῦ συνεκατετίθεντο. ἀπὸ δὲ τῆς αὐτῆς ἐννοίας ἡ συγκατάθεσις τῷ ἐπαίνῳ· ὁ γὰρ ἐπαινῶν συγκατατίθεται τοῖς τοῦ ἐπαινουμένου ἔργοις.

αἰνοπαθῆ δεινοπαθῆ· "ἦ με μάλ' αἰνοπαθῆ μαλακὸν περὶ κῶμ' ἐκάλυψεν."

αἰνομόροις κακομόροις· "ἡμῖν αἰνομόροισιν, ἵν' ἄλγεα πολλὰ πάθῃ."

αἰνίζομαι ἐπαινῶ· "Ὀθρυονεῦ, πέρι δή σε βροτῶν αἰνίζομ' ἁπάντων." ἢ θαυμάζω, θαῦμα ἡγοῦμαι. ἢ αἰνίττομαι.

αἰγίλιπος πέτρης τῆς οὕτως ὑψηλῆς ὥστε καὶ αἶγα μὴ ἐπιβαίνειν· ἁλτικὸν γὰρ τὸ ζῷον· "ἤτε κατ' αἰγίλιπος πέτρης."

αἰθούσης τῆς παραστάδος, ἀπὸ τοῦ καταίθεσθαι ὑφ' ἡλίου· "κεῖτο

1. *μελανομένον* C. 3. Il. 1 3. 4. Od. 10 534. 6. Il. 5 190. 7. Il. 1 532. 8. Il. 5 49. 9. Il. 4 296. 10. Il. 23 795. 11. *ὁπότε* C. 12. Od. 14 508. 13. Od. 21 110. 15. *αἰναρέτῃ ὁ ἐπὶ* C. Il. 16 31. 17. Od. 4 597. 20. Od. 16 380 et 403. 21. Il. 3 461. 23. *τῶν ἐπαίνων* C. 25. Od. 18 201. 27. Od. 9 53. 29. Il. 13 374. 32. Il. 9 15. 33. Od. 21 390.

δ᾽ ὑπ᾽ αἰθούσης ὅπλον νηὸς ἀμφιελίσσης" ϗ "πλῆτο δ᾽ ἄρ αἴθουσαί τε ϗ ἕρκεα ϗ δόμοι ἀνδρῶν."

αἰδεῖσθαι ἐντρέπεσθαι, ϗ ἰδίως ἐπὶ τοῦ προσδέχεσθαι τὸν ἱκέτην δι᾽ ἐντροπῆς· "αἰδεῖσθαι δ᾽ ἱερῆα ϗ ἀγλαὰ δέχεσθαι ἄποινα" καὶ "οὐδέ τι μ᾽ αἰδέσσεται, κτανέει δέ με γυμνὸν ἐόντα." ϗ κατ᾽ ἄλλους τρόπους τὸ παραπλήσιον δηλοῦται. ἔστι δὲ οὔτε ϗ συνήθως ἡμῖν· "αἰδομένων δ᾽ ἀνδρῶν πλέονες σόοι ἠὲ πέφανται."

αἰδοῖος ποτὲ μὲν αἰδοῦς ἄξιος, "αἰδοῖός τέ μοι ἐσσὶ φίλε," ποτὲ δὲ ἐπὶ τοῦ αἰδομένου, "κακὸς δ᾽ αἰδοῖος ἀλήτης" ϗ "σῖτον δ᾽ αἰδοίη ταμίη παρέθηκε φέρουσα."

αἰχμηταί οἱ μαχηταί. ϗ αἰχμὴ ποτὲ μὲν ἡ μάχη, ποτὲ δὲ τῆς ἐπιδορατίδος ἡ ἀκμή, οἷον "αἰχμὴ δ᾽ ἐξελύθη παρὰ νείατον ἀνθερεῶνα" ϗ "μόλιβος ὣς ἐτράπετ᾽ αἰχμή."

ἀΐξασα ὁρμήσασα· "βῆ δὲ κατ᾽ Οὐλύμποιο καρήνων ἀΐξασα."

ἀϊκάς τὰς φορὰς ϗ τὰς ὁρμάς, ἀπὸ τοῦ ἀΐσσειν· "τόξων ἀϊκὰς ἠμφιεσμένον, οὐδέ τ᾽ ἀκόντων." ἀπὸ τούτου ϗ τὰ ἄλλα· "ἀλλὰ τὸ μὲν πλεῖον πολυάϊκος πολέμοιο" οἷον πολυορμήτου. ὁ δὲ Ἀπίων λέγει ἀπὸ τοῦ ἄκοντα τὰ βέλη ἱέναι, καθὸ φησι καὶ ἀκόντιον λέγεσθαι.

αἴνυται λαμβάνει, ἀφαιρεῖται.

αἶσα ἤτοι τὸ πεπρωμένον· "αἶσα γὰρ ἦν ἀπολέσθαι, ἐπὴν πόλις ἀμφικαλύψῃ" καὶ "αἴσῃ ἐν ἀργαλέῃ φθίσει κακὰ πόλλ᾽ ἐπιδόντα." διὸ ϗ ἡ μερὶς αἶσα λέγεται, "Ἴλιον ἐκπέρσαντα λαχόντα τε ληΐδος αἶσαν·" ϗ γὰρ τὸ πεπρωμένον μεμέρισται ἐκείνῳ ᾧ πέπρωται; καὶ ἡ μοῖρα ταὐτὸ δηλοῖ τῇ αἴσῃ. δηλοῖ δὲ ἡ αἶσα καὶ τὸ καθῆκον· "πάντα κατ᾽ αἶσαν ἔειπες, ἀγακλεὲς ὦ Μενέλαε." ἡ δὲ μοῖρα δηλοῖ καὶ τὸ παραπλήσιον, ὡς ἐν τῷ "ναὶ δὴ ταῦτα γέρον κατὰ μοῖραν ἔειπες."

αἰολλή πεποικιλμένη· συμβαίνει γὰρ τὸ ἁπτόμενον διὰ τῆς εὐστροφῆς ὥσπερ ποικίλλεσθαι ἐπὶ τῆς θέσεως νημένον· "ὡς δ᾽ ὅτε γαστέρ᾽ ἀνὴρ πόλεος πυρὸς αἰθομένοιο ἐμπλεῖ κνίσης τε ϗ αἵματος αἰολλῇ, μάλα δ᾽ ὦκα λιλαίεται ὀπτηθῆναι." τὸ δὲ αἰόλον ποικίλον· "οἱ δ᾽ ὥστε σφῆκες μέσον αἰόλοι ἠὲ μέλισσαι." ὁ δὲ κορυθαιόλος ὁ εὐκίνητον ἔχων τὴν κόρυθα.

1. Od. 8 57. 4. Il. 1 23. 5. Il. 22 124. 7. Il. 5 531. 8. Il. 3 172. 9. Od. 17 578. Od. 1 139. 12. Il. 5 293. 13. Il. 11 237. 14. Il. 2 167. 15. Il. 15 709. 16. τὰ ἄλλα] τὸ? Il. 1 165. 21. Od. 8 511. 22. Il. 22 61. 23. Il. 18 327. 25. ταὐτὸ V, τοῦτο C. 26. Il. 17 716. 28. Il. 1 286. 29. ὀπτώμενον V. 30. Od. 20 25. 33. Il. 12 167.

ἄϊον κυρίως μὲν ἤκουον, "ἀμφὶ δὲ σάλπιγξεν μέγας οὐρανός, ἄϊε Ζεύς·" σημαίνει δὲ ϗ τὸ ᾐσθόμην, "ἐπεὶ φίλον ἄϊον ἦτορ," ὥσπερ ϗ τὸ ἔκλυεν κυρίως μὲν ἤκουεν, "τοῦ δ' ἔκλυεν Φοῖβος Ἀπόλλων," τάσσεται δὲ ϗ ἐπὶ τοῦ ᾔσθετο, "χάρματα δ' εὐμενέτῃσι, μάλιστα δέ τ' ἔκλυον αὐτοί."

αἴσυλα παράνομα, ἁμαρτωλά. ὁ δὲ Ἀπίων ἐτυμολογῶν τὰ σεσυλημένα τῆς αἴσης, τουτέστιν ἁμαρτωλά.

αἰσυντῆρι νεανίᾳ· "αἰσυητῆρι ἐοικὼς πρῶτον ὑπηνήτῃ, οὗπερ χαριεστάτη ἥβη." ὁ δὲ Ἀπίων ἀποδίδωσι βασιλεῖ, ϗ ἐτυμολογῶν φησὶν αἰσυητῆρι τῷ τηροῦντι τὰ αἴσια, τουτέστι τὰ δίκαια. μᾶλλον δὲ νεανίας ἐστί· βέλτιον γοῦν ἐπεξηγεῖται γοῦν εἰπὼν "τοῦ περ χαριεστάτη ἥβη."

αἴσημα τὰ προσηκόντως ϗ κατ' ἀξίαν λεγόμενα· "αἴσημα παρειπών." εἴρηται δὲ παρὰ τὴν αἶσαν τὴν ἐπὶ τοῦ καθήκοντος τεταγμένην. ἐνίοτε δὲ αἴσιμον τὸ εἱμαρμένον.

αἴσθων αἰθόμενος· "ὁ δ' ἀνέβραχε θυμὸν ἄϊσθων."

αἴθεται καίεται· "αἰθομένοιο πυρός" τοῦ καιομένου.

ἄϊστος ἀφανής, ἀνιστόρητος, οἷον ἄγνωστος παρὰ τὸ μὴ γνῶναι, ἀπὸ τοῦ ἴσαι, ὅ ἐστι γνῶναι· "οἴχεται ἄϊστος καὶ ἄπυστος."

αἰνόθεν αἰνῶς τῶν δεινῶν δεινότατον.

αἴθρῳ τὸ ἐκ τῆς αἰθρίας πνεῦμα· "αἴθρῳ τε καμάτῳ δεδμημένον ἦγεν ἐς οἶκον." οἱ δὲ γράφοντες λύθρῳ κακῶς· λύθρον γάρ ἐστι τὸ μῖγμα ἱδρῶτος ϗ κόνεως ϗ αἵματος, καθό φησιν Ἕκτωρ "αἵματι καὶ λύθρῳ πεπαλαγμένον εὔχεται ἀθῆ." ὁ δέ γε Ὀδυσσεὺς οὐδὲν τοιοῦτον περὶ αὐτὸν διηγεῖται.

αἰθρηγενέτης αἰθρίαν γεννῶν· "ϗ Βορέης αἰθρηγενέτης μέγα κῦμα κυλίνδων."

ἀΐδηλον ὁτὲ μὲν τὸ ἄδηλον, οἷον ἀφανές· ὅπερ ϗ ἀείζηλον λέγει, "τὸν μὲν ἀείζηλον θῆκεν θεὸς ὅπερ ἔφημεν·" ποτὲ δὲ τὸν ἀδηλοποιόν, "ὡς δ' ὅτε πῦρ ἀΐδηλον ἐπιφλέγει ἄσπετον ὕλην" ϗ "ὦ πάτερ, οὐ νεμεσίζει ὁρῶν τάδε ἔργ' ἀΐδηλα, ὁσσάτιόν τε ϗ υἷον ἀπώλεσε λαὸν Ἀχαιῶν;" ϗ ὅταν λέγῃ ὁ ποταμὸς "σὺ δὲ κτείνεις ἀϊδήλως." ἐν δὲ τῇ μνηστηροφονίᾳ, ἐπὶ

1. Il. 21 388. 2. ᾐσθόμην C, et 4. ᾔσθετο. Il. 15 252. 3. Il. 1 43. 4. Od. 6 185. 8. Il. 24 347. 13. Il. 6 62. 16. Il. 16 468. 17. ad Od. 6 132 refert T. 19. Od. 1 242. 20. Il. 7 97. 21. τῷ — πνεύματι V. Od. 14 318. 24. Il. 6 268. 26. Od. 5 296. 29. Il. 2 318. 30. Il. 2 455. 31. Il. 5 757. 33. Il. 21 220.

τοῦ "οὗτος δ' αὖτ' ἀΐδηλος ἀνήρ, ὃν οἰόμεθ' αὐτοί, ἔρχεται ἐς θάλαμον."

ἀϊδρείῃ ἀπειρίᾳ· "οὐδέ τ' ἀϊδρείῃ, ἐπεὶ οὐδέ με νήϊδά γ' οὕτως."

αἰζηοί νεανίαι, ἀκμάζοντες, οἱ ἐν τῷ ἀήτῃ (τουτέστι πνεύματι) ζέοντες.

αἵματος| ἐπὶ μὲν τοῦ γένους "ταύτης τοι γενεῆς τε ϗ αἵματος εὔχομαι εἶναι," ἐπὶ δὲ τοῦ καθ' ἡμᾶς νοουμένου "αἵματος ἆσαι Ἄρηα ταλαύρινον πολεμιστήν."

αἴσχεα ὀνείδη· "αἴσχεα δειδιότες." ϗ ἔστι κατὰ τὸ ἔτυμον αἶσχος ὃ οὐκ ἄν τις ἴσχειν βούληται· ἴσχειν δὲ τὸ ἔχειν.

αἰών ὁ βίος τοῦ ἀνθρώπου· "αὐτὸς δὲ φίλης αἰῶνος ἀμερθῇς" ϗ "ἄνερ ἀπ' αἰῶνος νέος ὤλετο" ϗ "αὐτὰρ ἐπειδὴ τόν γε λίπε ψυχή τε ϗ αἰών."

αἴητον ἐπὶ τοῦ "ἦ ϗ ἀπ' ἀκμοθέτοιο πέλωρ αἴητον ἀνέστη" ἤγουν τὸ μέγα μεθ' ὁρμῆς. ὁ Ἀπίων προθεὶς τὴν λέξιν φησὶ ποιητόν, πνευστόν, πυρῶδες. τάσσεται δ' ἐπὶ τοῦ Ἡφαίστου ἡ λέξις· τὸ γὰρ φυσώμενον μέγα γίνεται. τὸ δὲ αἰετηδόν παρὰ τὸν ἀετόν.

αἰγυπιοί. οἱ μὲν γυπῶν τι γένος, οἱ δὲ τοὺς ἀετούς φασι. "φῆναι."

αἶψα ταχέως. παρὰ δὲ τὸ αἶψα "αἰψηρὰ δὲ γούνατ' ἐνώμα" ἀντὶ τοῦ ταχέα. ϗ αἰψηρήν. ὅταν δὲ λέγῃ "λῦσαν δ' ἀγορὴν αἰψηρήν," ὁ Ἀρίσταρχος ἀντὶ τοῦ αἰψηρῶς ἀκούει προσηκόντως, ὃν τρόπον "βάσκ' ἴθι Ἶρι ταχεῖα" ἀντὶ τοῦ ταχέως ϗ "τότ' ἐμοὶ χάνοι εὐρεῖα χθών" ἀντὶ τοῦ εὐρέως.

αἰγανέας τὰ ἀκόντια. οἱ μὲν ἀπὸ τοῦ αἰγείοις ἱμᾶσιν ἠγκυλῶσθαι, οἱ δὲ ἀπὸ τοῦ ἄγαν ἵεσθαι, οἱ δὲ ἀπὸ τοῦ διὰ τῶν αἰγείων ἱμάντων ἱέναι. λέγει δὲ οὕτω "ϗ αἰγανέας δολιχαύλους" "ϗ αἰγανέῃσιν ἱέντες τόξοισίν τε."

ἀϊκῶς αἰκιστικῶς· "ἑλκήσουσ' ἀϊκῶς, τὸν δὲ κτεριοῦσιν Ἀχαιοί."

αἱμοφόρυκτα· "αἱμοφόρυκτα δὲ δὴ κρέα ἤσθιον."

αἱμασιάς. ἡ μὲν λέξις ἐν Ὀδυσσείᾳ· ποτὲ μὲν γάρ φησιν "αἱμασιάς τε λέγων ϗ δένδρεα μακρὰ φυτεύων," ὁτὲ δὲ "αἱμασιὰς λέγοντες ἀλωῆς ἔμμεναι ἕρκος." ἔστι δὲ τὸ ἐκ τῶν λίθων

1. Od. 22 165. 3. Il. 7 198. 4. ἀήτι C. 5. cf. Etymol. v. αἰζηός. 6. Il. 6 211. 7. Il. 5 289. 9. Il. 3 242. 10. ἴσχειν V, σχεῖν C. 11. Il. 22 58. 12. Il. 24 725 et 16 453. 14. Il. 18 410. 18. Od. 16 217. 19. Il. 10 358. 20. Od. 2 257. 22. Il. 8 399. τότ' Slothouwerus, τὸ C. 23. Il. 4 182. 26. Od. 9 156. 27. Il. 2 774. 28. Il. 22 336. 29. Od. 20 348. 30. Od. 18 359. 31. Od. 24 224.

περιτείχισμα. ὁ δὲ Ἀπίων ἐτυμολογῶν φησὶν ἀβασίας, ἐφ' ἃς οὐκ ἔστιν ἐπιβῆναι.

αἰσυμνῆται οἱ τοῦ ἀγῶνος προεστῶτες νεανίαι, οἱονεὶ βραβευταί· "αἰσυμνῆται δὲ κριτοὶ ἐννέα πάντες ἀνέσταν."

αἰγίοχος αἰγιοῦχος· αἰγὶς γὰρ ὅπλον τοῦ Διός, ὅπερ ἐστὶν ἐπίθετον. οἱ δὲ νεώτεροι κακῶς, ὡς αἰγὸς ὀχήν, τουτέστι τροφήν, εἰληφότος. ὁ δέ τοι Καλλίμαχος ὕμνον γράφων εἰς Δία "πρῶτόν" φησι "σὺ δὲ θησαπίονα μαζὸν Ἀμαλθείης."

αἴης γῆς.

αἴκεν ἐάν· "αἴκεν πῶς μιν ἕλω, δώῃ δέ μοι εὖχος Ἀπόλλων."

Αἰολίην τὴν τοῦ Αἰόλου νῆσον· "Αἰολίην δ' ἐς νῆσον ἀφικόμεθ', ἔνθα δ' ἔναιεν Αἴολος Ἱπποτάδης."

ἄϊδρις ἄπειρος· "ἀϊδρίῃσι νόοιο." ἔνιοι δὲ ἀγνοίας· καὶ γὰρ ἡ ἀπειρία ἄγνοια.

αἰτίζων αἰτῶν· "αἰτίζων ἀκόλους, οὐκ ἄορας οὐδὲ λέβητας."

ἄϊρος ἐπὶ κακῷ Ἶρος ὠνομασμένος· "ἦ τάχα Ἶρος ἄϊρος ἐπίσπαστον κακὸν ἕξει."

αἰγείην κυνέην ἐν τῇ Ω ῥαψῳδίᾳ τῆς Ὀδυσσείας· "αἰγέην κυνέην κεφαλὴν ἔχε, πένθος ἀέξων." σημαίνει δὲ καὶ τὴν ἐξ αἰγείου δέρματος περικεφαλαίαν.

ἀκήρατον ἄφθαρτον.

ἄκρης πόλεως μέρη μὲν εἴρηκεν, τὴν ἀκρόπολιν θέλων σημαίνειν· "ἐλθόντ' ἐξ ἄκρης πόλεως Διὶ χεῖρας ἀνασχεῖν."

ἀκήματα ἰάματα· "φάρμακα κ' ἀκήματα ἔπασσε μελαινάων ὀδυνάων." καὶ μεταφορικῶς "ἀκεσταί τοι φρένες ἐσθλῶν," οἷον εὐΐατοι.

ἀκαχίζεο ἐν ἄχει γίνου· "τῷ μήτι θανὼν ἀκαχίζευ Ἀχιλλεῦ." ἄχος γὰρ ἡ λύπη, διὰ τὸ ἀχανοὺν γίνεσθαι δι' ἔκπληξιν τοὺς λυπουμένους. καὶ ἀκηχέδατο ἐλυποῦντο.

ἄκνηστις τὸ μέσον τῆς ῥάχεως, ἐφ' ᾧ κνήσασθαι οὐ φθάνει τὰ τετράποδα· "τὸν δ' ἐγὼ ἐκβαίνοντα κατ' ἄκνηστιν μετὰ νῶτα." καὶ κνῆστις ἡ ῥάχις.

ἀκαχμένον ἠκονημένον.

4. Od. 8 258. 5. ἅπερ T, ὅπερ C. 7. εἰληφότες C: correxit V. εἰς Δία] v. 48. 10. Il. 7 81. 11. Od. 10 1. 13. Od. 11 272. 15. Od. 17 222. 16. Od. 18 73. 18. Od. 24 231. 22. μέρη μὲν] quidni μεμερισμένως? 23. Il. 6 257. 24. Il. 15 394. 25. Il. 13 115. 27. Od. 11 486. 31. Od. 10 161.

ἀκλήρῳ κλῆρον μὴ ἔχοντι μηδὲ οὐσίαν· "ἀνδρὶ παρ' ἀκλήρῳ, ᾧ μὴ βίοτος πολὺς εἴη."

ἄκμηνος ἐπὶ μὲν τοῦ ἀσίτου "ἄκμηνος σίτοιο δυνήσεται ἄντα μάχεσθαι" καὶ "νήστιας ἀκμήνους," ἐπὶ δὲ τοῦ ἀκμάζοντος "θάμνος ἔην τανίφυλλος ἐλαίης ἕρκεος ἐντός, ἄκμηνος θαλέων."

ἀκρόκομοι οἱ μήτε κομῶντες μήτε ἀπεψιλωμένοι τὴν κόμην, ἢ κομῶντες κατὰ τὸ ἄκρον, οἷον τελείως· "Θρήϊκες ἀκρόκομοι."

ἀκωκή τοῦ ἠκονημένου παντὸς ἀκμή.

ἀκειόμενον ἰώμενον καὶ ἐπισκευάζοντα. ἐπὶ μὲν τοῦ ἰώμενον "ἕλκος ἀκειόμενον," ἐπὶ δὲ τοῦ ἐπισκευάζοντα "νῆας ἀκειόμενον."

ἀκηδέστως οὐ κηδεμονικῶς ἀλλ' ὑβριστικῶς· "ἕλκει ἀκηδέστως." ὅταν δὲ λέγῃ "ἀκήδεστοι καὶ ἄφαντοι," ἤγουν ἀκήδευτοι ἀφανεῖς.

ἀκόλους ψωμούς· "αἰτίζων ἀκόλους, οὐκ ἄορας οὐδὲ λέβητας."

ἀκήριοι [ἀκήριοι] οἱονεὶ ἄψυχοι· "ἥμενοι αὖθις ἕκαστοι ἀκήριοι, ἀκλεὲς αὔτως."

ἀκήρατα ἄθικτα· "αὐτῶν γοῦν κτήματ' ἀκήρατα κεῖτ' ἐνὶ οἴκῳ."

ἀκήλητος ἀμετάβολος· "σοὶ δέ τις ἐν στήθεσσιν ἀκήλητος νόος ἐστίν."

ἄκυλος ὁ τῆς πρίνου καρπός· "πὰρ ἄκυλον βαλάνου ἔβαλεν καρπόν τε κρανείης."

ἀκμοθέτῳ τῷ κοιλώματι ἐφ' ᾧ τίθεται ὁ ἄκμων· "θῆκε δ' ἐπ' ἀκμοθέτῳ."

ἀκροπόλοις ἐρήμοις, ὧν περὶ τὰ ἄκρα πολεῖ τὰ ζῶα.

ἄκριας τὰς τῶν ὀρῶν ἄκρας· "δι' ἄκριας ἠνεμοέσσας."

ἀκερσεκόμης ἐπίθετον Ἀπόλλωνος· "Φοῖβος ἀκερσεκόμης ἡ δ' Ἄρτεμις ἰοχέαιρα," ἀπὸ τοῦ μὴ κείρεσθαι τὴν κόμην· ἀπενθὴς γοῦν ὁ θεός.

ἄκοιτις ὁμόκοιτις, γυνὴ κατὰ νόμους.

ἄκριτον ἀδιαχώριστον· λέγει δὲ ἐπὶ τοῦ πολυανδρείου· "τύμβον δ' ἀμφὶ πυρὴν ἕνα χεύομεν ἐξαγαγόντες ἄκριτον ἐκ πεδίου."

ἀκμῆτες ἀκοπίατοι· "ῥεῖα δέ κ' ἀκμῆτες ἄνδρες αὐτῇ ὤσαιμεν."

1. Od. 11 490. 3. *ἀσίτου* Slòthouwerus, *σίτου* C. Il. 19 163. 4. Il. 19 207. Od. 23 190. 7. *κομῶντα* C. Il. 4 533. 11. Il. 16 29. Od. 14 383. 12. Il. 24 417. 13. Il. 6 60. 14. Od. 17 222. 15. Il. 7 100. 17. Od. 17 532. 18. Od. 10 329. 20. Od. 10 242. 22. *κοιλώματι* V, *κυλώματι* C. Il. 18 476. 25. Od. 9 400. 26. Il. 20 39. 30. Il. 7 336. 32. *ἄκμητες* C. Il. 16 44.

ἀκάκητα ἀντὶ τοῦ ἀκακήτης, τῇ κλητικῇ ἀντὶ τῆς εὐθείας. λέγεται δὲ οὕτως ὁ Ἑρμῆς ὁ μηδενὸς κακοῦ περιποιητικός.

ἀκροκελαινιόων τὰ ἄκρα κελαινὰ ἔχων φαινόμενα διὰ τὸ πλῆθος τῶν ὑδάτων· "ἀκροκελαινιόων, ἵνα μιν παύσειεν πόνοιο."

ἀκηδέες οὐ κηδόμενοι.

ἀκίχητα ἀκατάληπτα· "σὺ μὲν ὧδε νοέεις, ἀκίχητα διώκων."

ἀκάμαντα κατ' ἀπόφασιν τοῦ καμάτου, ὥστε εἶναι ἀκοπίατον· "ἠέλιον δ' ἀκάμαντα." ἔστι δὲ καὶ κύριον ὄνομα τῶν Ἀντήνορος υἱῶν.

ἀκιδνοτέρη εὐτελεστέρα· "εἶδος ἀκιδνοτέρη μέγεθός τ' εἰσάντα ἰδέσθαι." ποτὲ δὲ ἐπὶ τοῦ ἀσθενεστέρου· "οὐδὲν ἀκιδνότερον."

ἀκήδεσεν ἠμέλησεν, ἠφροντίστησεν· "τῶν δ' ἄλλων οὔτις σεῦ ἀκήδησεν."

ἀκοστήσας οἱ μὲν κριθιάσας· ἀκοστὰς γὰρ τὰς κριθὰς λέγουσιν, ὅπερ ἐξ Ὁμήρου δυνήσονται. οἱ δὲ ὅτι στάσεως ἐπιζητήσας, διόπερ εἶπεν "δεσμὸν ἀπορρήξας·" ὃ καὶ βέλτιον.

ἄκουρον μὴ γεννήσαντα παῖδα ἄρρενα· "τὸν μὲν ἄκουρον ἐόντα βάλλ' ἀργυρότοξος Ἀπόλλων νυμφίον ἐν μεγάρῳ."

ἄκικυς ἀσθενής· "νῦν δέ μ' ἐὼν ὀλίγος τε καὶ οὐτιδανὸς καὶ ἄκικυς." ἡ γὰρ ἰσχὺς λέγεται κῖκυς· "οὐδέ τι κῖκυς οἵηπερ πάρος ἔσκεν ἐπὶ γναμπτοῖσι μέλεσσιν."

ἀκόρητον ἀπλήρωτον· "ἀμφὶ σὲ Πηλέως υἱὲ μάχης ἀκόρητον Ἀχαιοί."

ἀκέονται οἷον ἡσυχίαν ἔχουσιν κατὰ μηδὲν ἐργαζόμενοι, οἷον σιωπῶσι· καὶ γὰρ τὸ ἔτυμον τοῦ ἀκέων ἐστὶν ἡσυχάζειν. ἐν τῇ Ξ Ὀδυσσείας.

ἀκαλαρείτης πράως ῥέων· ἄκαλον γὰρ τὸ ἥσυχον.

ἀκεώμεθα μεταφορικῶς ἀποθεραπεύσωμεν· "ἀλλ' ἀκεώμεθα θᾶσσον· ἀκεσταί τοι φρένες ἐσθλῶν."

ἀκέων ἥσυχος· "βῆ δ' ἀκέων παρὰ θῖνα." καὶ θηλυκῶς "ἀλλ' ἀκέουσα κάθησο." καὶ ἐπιρρηματικῶς ἀκήν τὸ ἐφ' ἡσυχίας· "ἀκὴν ἐγένοντο."

3. μελαινὰ C. ἔχων V, ἔχον C. 4. Il. 21 249. 6. Il. 17 75. 8. Il. 18 239. καὶ addidit Slothouwerus. 10. Od. 5 217. 11. Od. 18 130. 12. Il. 14 427. 15. δυνήσονται] οὐ δυνήσονται παραστῆσαι V. ὅτι] ἄκος τῆς T ex scholiis. 16. Il. 6 507. 17. Od. 7 64. 19. Od. 9 515. 20. Od. 11 393. 22. Il. 20 2. 26. Od. 14 195. 28. ἀποθεραπεύσομεν C. Il. 13 115. 30. Il. 1 34 et 565. 32. Il. 3 95.

ἀκραῇ ἄκρως πνέοντα· "ἀκραῆ Ζέφυρον, κελάδοντ' ἐπὶ οἴνοπα πόντον."

ἀκροπόρους τὸς ὀβελίσκος διὰ τὸ περὶ τὸ ἄκρον αὐτῶν πείρεσθαι τὰ κρέα· "ὤπτων δ' ἀκροπόρους ὀβελὸς ἐν χερσὶν ἔχοντες."

ἀκροτάτῳ ἄκρῳ· "τύμβῳ ἐπ' ἀκροτάτῳ Αἰσυήταο γέροντος."

ἀκράαντα ἀτελείωτα· "αὔτως ἀκράαντον."

ἀκριτόμυθε ἄκριτα ϰ ἀδιάςατα λαλῶν· "Θερσῖτ' ἀκριτόμυθε."

ἀκριτόφυλλον πολύφυλλον, ὃ τὰ φύλλα ἐκ ἔςιν ἀναγνωρίσαι.

ἀκριτόφωνοι βαρβαρόφωνοι· συγκεχυμένη γὰρ ἡ τῶν βαρβάρων φωνή.

ἀκτέανοι πτωχοί.

ἀκύμων ἀκίνδυνος.

ἀλίγκιος ὅμοιος· "ἄλλος μὲν γάρ τ' εἶδος ἀλίγκιος ἀθανάτοισιν."

ἀλοία ἔτυπτε· "πολλὰ δὲ γαῖαν πολυφόρβην χερσὶν ἀλοία." ἀφ' ὃ πατραλοῖαι ϰ μητραλοῖαι οἱ πατροτύπται ϰ μητροτύπται.

ἄλγεα ἀλγήματα· καταςρέφει δὲ εἰς τὰ κακά.

ἀλέη θερμασία· "ἀλέη τε γένηται," οἷον ἀνέη, ἄνεσίς τε ϰ διάχυσις· κοινωνίαν γὰρ ἔχει τὸ λ̄ πρὸς τὸ ν̄.

ἁλοσύδνην τὴν ἐν ἁλὶ σευομένην, οἷον ἐνάλιον· "νεπόδες καλῆς ἁλοσύδνης." οἱ μὲν τῆς θαλάσσης, ἔνιοι δὲ τῆς Ἀμφιτρίτης.

ἀλητεύεσκον ἐπλανῶντο. κατὰ μετοχήν.

ἄλφοι εὗροι· "ἄλφοι ὅπη πέρας ἦγεν κατ' ἀλλοθρόος ἀνθρώπους."

ἅλιος ποτὲ μὲν μάταιος, ποτὲ δὲ θαλάσσιος. ϰ κύριον ὄνομα.

ἁλιάων ἐναλίων θεῶν, οἷον τῶν ἐν θαλάσσῃ διατριβόντων· "ἐκ μέν μ' ἀλλάων ἁλιάων ἀνδρὶ δάμασε Αἰακίδῃ Πηλῆϊ."

ἀλαός τυφλός· "καί κ' ἀλαὸς τόδε ξεῖνε διακρίνειε τὸ σῆμα." εἴρηται δὲ κατὰ τὸ ἀλᾶσθαι τὴν πορείαν, ὀχ ὡς ἔνιοι, παρὰ τὸ μὴ λάειν, ὅ ἐςι βλέπειν.

ἀλαοσκοπιήν τὴν κατασκόπευσιν· "ὀδ' ἀλαοσκοπιὴν εἶχε κρείων

1. Od. 2 421. 4. Od. 3 463. 6. ἄκρῳ τύμβῳ V, ἀκροτύμβῳ C. 6. Il. 2 793. 7. Il. 2 138. 8. Il. 2 246. 10. Il. 2 867? 14. Od. 8 174. 15. Il. 9 568. 18. τὰ] τὸ? 19. Od. 17 23. 21. Od. 4 404. 25. Od. 15 453. 28. οἷον] ὅ ἐςι? 29. Il. 18 432. 30. Od. 8 195. 31. παρὰ τὸ ἀλᾶσθαι κατὰ τὴν πορείαν Hesychius. 33. Il. 13 10.

ἐνοσίχθων," ὁ τυφλὴν τὴν σκοπιὰν εἶχεν, ὡς ἂν εἴποι τις οὐδ' ὡς ἀλαὸς ἐσκόπευεν, οὐδὲ τυφλὴν εἶχε σκοπιάν.

ἄλθετο ὑγιάζετο· "ἄλθετο δὲ χείρ, ὀδύναι δὲ κατηπιόωντο βαρεῖαι."

ἀλόχου ὁμολέχου, γυναικὸς κατὰ νόμους· "κουριδίης ἀλόχου."

ἀλάλκῃ ἀπαλεξήσῃ.

ἀλαλκομενηΐς ἡ τῷ ἰδίῳ μένει ἀπαλέξουσα τοὺς ἐναντίους. οἱ δὲ ἀπὸ Ἀλαλκομενηΐου τόπου τινός.

ἅλα ἐπὶ μὲν τοῦ καθ' ἡμᾶς νοουμένου "πάσσε δ' ἁλὸς θείοιο κρατευτάων ἐπαείρας," ἐπὶ δὲ τῆς θαλάσσης "οἴχεται εἰς ἅλα δῖαν" ἤγουν τὴν μεγάλην.

ἄλκαρ ἀλέξημα· "οὐκ ἔτι διογενὲς Πατρόκλεις ἄλκαρ Ἀχαιῶν ἔσσεται."

ἀλεξάνεμον τὴν ἀπαλέξουσαν τὸν ἄνεμον· "ἐσθῆτ' ἀλεξάνεμον μάλα πυκινήν" ἐν τῇ Ξ Ὀδυσσείας.

ἀλλογνώτων ξένων· "ἀλλογνώτων ἐνὶ δήμῳ."

ἀλλοπρόσαλλον ἄλλοτε ἄλλῳ φίλον· "μή τί μοι ἀλλοπρόσαλλε παρεζόμενος."

ἀλεωρή φυλακὴ καὶ ἀσφάλεια, οἷον ἔκφευξις.

ἁλιαέες οἱ διὰ τῆς θαλάσσης πνέοντες· "φαίνονθ' ἁλιέες, οἵ ῥά τε νηῶν πομπῆες γίνονται."

ἀλλοθρόους βαρβάρους· "εἰς ἀλλοθρόους ἀνθρώπους, ἐς Τεμέσην μετὰ χαλκόν."

ἀλέντες συστραφέντες, συγκλεισθέντες. καὶ ἀλείς ἀντὶ τοῦ συστραφείς.

ἀλιτήμων ἁμαρτωλός· "οὔτε γάρ ἐστ' ἄφρων οὔτ' ἄσκοπος οὔτ' ἀλιτήμων."

ἀλίτην τὸν εἰς αὐτὸν ἀλίτοντα, τουτέστιν ἁμαρτάνοντα.

ἄλαστον χαλεπόν, ἀνεπίληστον.

ἀλεγεινοί οἱ δυσχερεῖς· "οἱ δ' ἀλεγεινοὶ ἀνδράσι γε θνητοῖσι."

ἀλεγύνειν φροντίζειν· "οὐκ ἀλέγω, ὡς εἴ με γυνὴ βάλοι."

ἀλαλύκτημαι τεθορύβημαι, πλανῶμαι, ἀπὸ τοῦ ἀλᾶσθαι τῇ διανοίᾳ· "οὐδέ μοι ἦτορ ἔμπεδον, ἀλαλύκτημαι· κραδίη δέ μοι ἔξωθεν στηθέων ἐκθρώσκει."

3. Il. 5 417. 5. aut ὁμολόχου legendum aut ὁμολεχοῦς. Il. 1 114. 9. Il. 9 214. 10. Il. 15 223. 12. Il. 11 823. 14. Od. 14 529. 16. Od. 2 366. 17. Il. 5 889. 20. Od. 4 361. 22. Od. 1 183. 26. Il. 24 157. 29. ἀλαστόν C. 30. Il. 10 402. 31. Il. 11 389. 33. Il. 10 93.

ἀλυσκάζων ἐκκλίνων.

ἀλαστήσας δεινοπαθήσας, χαλεπήνας, ςενάξας. ἄλαςα γδ τὰ χαλεπά, διὰ τὴν χαλεπότητα ἀνεπίληςα ὄντα.

ἀλφίτου ἀκτήν περιφραςικῶς αὐτὸ τὸ ἄλφιτον, ἀπὸ τȣ̃ κατάγνυσθαι τὴν κριθήν. σημαίνει δὲ τὸ βέλτιςον ϗ μᾶλλον ἀπολύσιμον τῆς κριθῆς.

ἁλίπλοα τὰ ἐπιπλέοντα τῇ θαλάσσῃ· "ἁλίπλοα τείχεα θείη."

ἄλεισον ποτηρίȣ γένος τετορνευμένȣ, κατ' ἀπόφασιν τῆς λειότητος.

ἁλιμυρήεντα εἰς τὴν θάλασσαν ῥέοντα.

ἀλαπαδνότεροι εὐεκπορθητότεροι· ἀλαπάξαι γδ ϗ ἐξαλαπάξαι ἀντὶ τȣ̃ ἐκκενῶσαι ϗ ἐκπορθῆσαι, ϗ *ἀλαπαδνός* ὁ ἀσθενής.

ἀλεείνων ἐκκλίνων ϗ φυλασσόμενος· "κῆρ ἀλεείνων."

ἀλοιφῇ λίπει· "ἐν δὲ συὸς σιάλοιο ῥάχιν τεθαλυῖαν ἀλοιφῇ." ϗ ἐπὶ τȣ̃ ἐλαίȣ "ἀπονίψασθαι ϗ ἐπιχρείσασθαι ἀλοιφῇ."

ἀλωή ἐπὶ μὲν τῆς ἀμπελοφύτȣ "πάντη οἱ κατὰ γȣνὸν ἀλωῆς οἰνοπέδοιο," ἐπὶ δὲ τῆς ἅλω "ὡς δ' ἄνεμος ἄχνας φορέει ἱερὰς κατ' ἀλωάς."

ἀλύσσοντες δυσφορȣ̃ντες ϗ λύσιν μὴ εὑρίσκοντες ϗ ἐμμανεῖς. βέλτιον δὲ ἀποδιδόναι ἄγαν λυσσῶντες.

ἀλιῶσαι μάταιον ἡγήσασθαι· "ȣ̆τε παρεξελθεῖν ἄλλον θεὸν οὐθ' ἁλιῶσαι."

ἀλλοειδέα ἀλλοφανῆ· "τȣ̃νεκ' ἄρ ἀλλοειδέα φαινέσκετο."

ἀλδαίνει αὔξει, ἀπὸ τῆς ἄλσεως, ȣ̆ τὸν παρῳχημένον ἤλδανε.

ἀλύων ἀνιώμενος. εἴη δ' ἂν μᾶλλον λύσιν μὴ δυνάμενος τȣ̃ παρεςῶτος κακȣ̃ λαβεῖν. ὁτὲ δὲ τὸ ἀλύειν κατ' ἀντίφρασιν τὸ χαίρειν σημαίνει· "ἦ ἀλύεις ὅτι Ἶρον ἐνίκησας τὸν ἀλίτην."

ἀλύσκανε ἐξέκλινε· "Τερπιάδης δέ τ' ἀοιδὸς ἀλύσκανε κῆρα μέλαιναν."

ἁλιπόρφυρα ἀλȣργῆ· "ἁλιπόρφυρα, θαῦμα ἰδέσθαι."

ἀλφηστῆσι ἐντίμοις· λέγει δὲ βασιλεῦσιν. ȣ̆τως Ἡλιόδωρος.

ἀλφεσίβοιαι ἀλφαίνȣσαι βόας, τȣτέστιν ἀναλαμβάνȣσαι· οἱ γδ γαμȣ̃ντες ἐδίδοσαν ταῖς γαμȣμέναις βόας ϗ τὰ ὅμοια, μήπω

7. Il. 12 26. 13. Il. 3 32. 14. Il. 9 208. 15. Od. 18 179. 16. Od. 11 193. 17. Il. 5 499. 19. *καὶ ἐμμανεῖς*] haec post *λυσσῶντες* ponit Slothouwerus. 21. Od. 5 104. 23. Od. 13 194. 24. *σὺ*] *οὐ* C. 26. *ὁτὲ* V, *ὅταν* C. 27. Od. 18 333. 28. Od. 22 330. 30. Od. 6 306. 32. *ἀναλαμβάνȣσαι*] nonne *ἕδνα λαμβάνουσαι?*

νομίσματος εὑρημένου· "ἔνθα μὲν ἠΐθεοι καὶ παρθένοι ἀλφεσίβοιαι."

ἀλεγύνετε ἀλέγειν ποιεῖτε· "ἀλεγύνετε δαῖτας."

ἀλκί ἀλκῇ· "ἀλκὶ πεποιθώς," ἀπὸ ὀρθῆς τῆς ἄλξ. ὡς σὰρξ σαρκί, ἀλκί.

ἀλίαστος ἀνέγκλιστος· "πόλεμος δ' ἀλίαστος ὄρωρεν."

ἀλλοφρονέων ἀλλοῖα διανοούμενος· "ἀλλοφρονέων, κακὰ δ' ὄσσετο θυμός."

ἀλῆτις· "χερνῆτις ἀλῆτις ἥ τε σταθμὸν ἔχουσα καὶ εἴριον ἀμφὶς ἀνέλκει." ἀλῆτις οἷον δικαία παραλαμβάνειν τὸν σταθμὸν καὶ παραδιδόναι.

ἀλίφατι ἀλείμματι, ἐλαίῳ.

ἀλλότριος πολέμιος· "αὐτίκ' ἔπειτ' ἀπ' ἐμεῖο κάρη τάμοι ἀλλότριος φώς."

ἀλήϊος ἀκτήμων· "οὐ κεν ἀλήϊος εἴη ἀνήρ."

ἀλλοδαπῷ ξένῳ.

ἅλις ἀθρόως, ἱκανῶς.

Ἀλύβαντος πόλεως ὄνομα· ἔστι δὲ Ἰταλίας. "εἰμὶ μὲν ἐξ Ἀλύβαντος, ὅθι κλυτὰ δώματα."

Ἀλυβή πόλις Τρωάδος· "τηλόθεν ἐξ Ἀλυβῆς."

Ἀλόπη πόλις ἐν Ἄργει τῷ Πελασγικῷ.

ἀμείβεσθαι ἐπὶ μὲν τοῦ λόγον ἀνταποδιδόναι "ἀμείβετο φώνησέν τε," ἐπὶ δὲ τοῦ κατὰ μέρος "οἱ μὲν ἀμειβόμενοι φυλακὰς ἔχον," ἐπὶ δὲ τοῦ ἐναλλάσσειν "ὃς πρὸς Τυδείδην Διομήδεα τεύχε' ἄμειβεν."

ἄμμε Αἰολικῶς ἀντὶ τοῦ ἡμᾶς· "Ἀτρείδη, νῦν ἄμμε παλιμπλαγχθέντας ὀΐω." τὸ δὲ σὺν τῷ σ ἄμμες ἡμεῖς· "τὸ μὲν ἄμμες ἐΐσκομεν." τὸ δὲ ἄμμι ἡμῖν.

ἁμαρτῇ ἅμα, ὁμοῦ· "ὁ δ' ἁμαρτῇ δέρυσιν ἀμφίς."

ἀμφικτίονες περίοικοι.

ἄμβροτοι θεοὶ ἀθάνατοι.

ἄμερσεν ἐστέρησεν, ἄμοιρον ἐποίησεν· "ὀφθαλμῶν μὲν ἄμερσε, δίδου δ' ἡδεῖαν ἀοιδήν."

1. Il. 18 593. 3. Od. 1 374. 4. Il. 5 299. 6. ἀνέκκλιτος Ioh. Alberti. Il. 2 797. 7. Od. 10 374. 9. Il. 12 433. 13. Il. 5 214. 15. Il. 9 125. 18. Od. 24 304. 20. Il. 2 857. 22. Il. 20 199? 23. Il. 9 471. 24. Il. 6 235. 26. Il. 1 59. 27. Od. 9 321. 29. αμάρτη C. Il. 21 162. 32. Od. 8 64.

ἀμβροσίῃ τὸ τῶν θεῶν βρῶμα· "τῇ δὲ παρ' ἀμβροσίην δμωαὶ ϗ νέκταρ ἔθηκαν." ὁτὲ δὲ τὴν θείαν· "ἀμβροσίην διὰ νύκτα." ϗ ἀμβρόσια ἀδετέρως.

ἄμυδις ἅμα, ὁμοῦ· "ἄμυδις δέ τε κῦμα κελαινὸν κορθύεται."

ἄμπυξ ὁ ἀναδεσμὸς τῶν τριχῶν, ἀπὸ τοῦ εἰς τὰ ἄνω πεπυκνῶσθαι. "χρυσάμπυκας ἵππους" φησίν. ὅταν δὲ λέγῃ "ἄμπυκα κεκρύφαλόν τε," κόσμον τινὰ ἔοικε περὶ τὴν κεφαλὴν σημαίνειν, οὐ μὲν ἀπέχοντα τῆς περὶ τὰς τρίχας συλλήψεως.

ἀμφίθετον οἷον ϗ ἐπὶ ςόμα δυναμένην τίθεσθαι ϗ ἐπὶ τὸν πυθμένα· "ἀμφίθετον φιάλην, τὴν Νέςορι δῶκεν Ἀχιλλεύς."

ἀμείλικτον πικρὰν ϗ οὐ προσηνῆ· "ἀμείλικτον δ' ὄπ' ἄκουσεν."

ἀμύμων ἀμώμητος. ὅταν δὲ εἴπῃ "μνήσατο γὰρ κατὰ θυμὸν ἀμύμονος Αἰγίσθοιο," οὐ τοῦ καθόλου ἀμωμήτου, ἀλλὰ πρὸ τοῦ ἔργου τῆς μοιχείας. πρότερον γοῦν ἐπιφέρει "φρεσὶ γὰρ κέχρητ' ἀγαθῇσι."

ἀμαιμακέτην ἀπροσμάχητον, μεγάλην· "ἱςὸν ἀμαιμάκετον" ἀντὶ τοῦ μέγαν.

ἀμφικύπελλον ἀμφίκυρτον, οἷον περικεκυφωμένον, ὅπερ ἴσον τῷ κεκυρτωμένον. οἱ δὲ ποτηρίου εἶδος.

ἀμέγαρτε ᾧ οὐκ ἄν τις μεγήρειεν, ὃ ἐςι φθονήσειεν, ζηλώσειεν. οἷον ἀμέγαρτε ἀφθόνητε. ϗ "πόνον ἀμέγαρτον ὄφελλεν," οἷον ἔργον ἀφθόνητον, ὃ οὐκ ἄν τις ζηλώσειεν διὰ χαλεπότητα.

ἀμάρῃ ἡ ὑδρορόη· "χερσὶ μάκελλαν ἔχων, ἀμάρης ἐξαίχματα βάλλων." ὁ δ' Ἀπίων ὁμοῦ ϗ ὁμοίως ϗ ἅμα ϗ ὁμαλῶς ῥέουσα.

ἄμοτον ἀπλήρωτον· "τοῦ δ' ἄμοτον μεμάασι θεοί."

ἄμνιον ἀγγεῖόν τι εἰς ὃ δέχονται τοῦ σφαττομένου ἱερείου τὸ αἷμα. ἢ οἷον ἀμένιον, τὸ κατὰ ςέρησιν τοῦ μένους.

ἁμαρτοεπὴς ὁ ἁμαρτάνων ἐν τῷ λέγειν.

ἀμαυρὸν τὸ μὴ φαινόμενον· περισσὸν δὲ ἔχει τὸ προηγούμενον ᾱ.

ἀμφελάχαινε περιέσκαπτε, περιώρυσσεν· "ἤτοι ὁ μὲν κατ' ἔχων κεφαλὴν φυτὸν ἀμφελάχαινε." ϗ τὸ λάχανον ἀπὸ τούτου· περίσκαπτε γὰρ τὴν περὶ αὐτὸ γῆν, ϗ κούφη γίνεται πρὸς αὔξησιν τοῦ φυομένου.

1. Od. 5 199. 2. Il. 2 57. 4. Il. 9 6. 6. Il. 5 358 et 22 469. 8. μὲν] μέντοι malim aut μὴν. 10. Il. 23 616. 11. Il. 21 98. 12. Od. 1 29. 14. Od. 3 266. 16. Od. 14 311. 21. Il. 2 420. 23. Il. 21 259. 25. Od. 17 520? 31. Od. 24 244.

ἀμφιελίσσας ἐπιθετικῶς τὰς ἐξ ἑκατέρου μέρους ἐλαυνομένας ναῦς· ἑλιγμῷ γάρ τι παραπλήσιον ποιοῦσιν οἱ ἐλαύνοντες.

ἀμφιέποντες περὶ τὸ ἔργον πονούμενοι, οἷον ἐνεργοῦντες· "εἰνάετες γάρ σφιν κακὰ ῥάπτομεν ἀμφιέποντες."

ἀμφαφόωντα διὰ χειρὸς ἔχοντα, ψηλαφῶντα. ἐπὶ μὲν τοῦ τὰ ὅπλα ψηλαφῶντος Ἀλεξάνδρου ἐν τῇ Ζ Ἰλιάδος χωρὶς τῆς ἀμφί προθέσεως "ἀσπίδα ϗ θώρηκα ϗ ἀγκύλα τόξ' ἀφόωντα," σὺν δὲ τῇ προθέσει "καί κ' ἀλαός τοι ξεῖνε διακρίνειε τὸ σῆμα ἀμφαφόων."

ἀμφιστρεφέες ἀλλήλαις περιπεπλεγμέναι· "κεφαλαὶ δέ οἱ ἦσαν τρεῖς ἀμφισρεφέες."

ἀμιτροχίτωνας ἀζώστους· "Σαρπηδὼν ἴδ' ἀμιτροχίτωνας ἑταίρους."

ἀμφιγυήεις ἀμφότερα τὰ γυῖα χωλὰ ἔχων, ἀμφοτερόχωλος.

ἀμφιπέληται περιγένηται ϗ συντελεσθείη· "ἥ τις ἀκουόντεσσι νεωτάτη ἀμφιπέληται."

ἀμαλδῦναι ἀφανίσαι· "τεῖχος ἀμαλδῦναι ποταμῶν μένος εἰσαγαγόντες."

ἄμεναι πληρωθῆναι· "χροὸς ἄμεναι ἀνδρομέοιο."

ἀμφὶ πελέκκῳ. τὸν ξυλειὸν λέγει τῆς ἀξίνης πέλεκκον. ἀπὸ τοῦ πελέκεως πέλεκκον. "καλὴν ἐλαΐνῳ ἀμφὶ πελέκκῳ."

ἀμφιθαλής ὁ ἐπ' ἀμφοτέροις τοῖς γονεῦσι θάλλων, ἢ ἐφ' ᾧ ἀμφότεροι οἱ γονεῖς θάλλουσιν.

ἀμφικάρη ἀμφικέφαλα, ἀμφοτέρωθεν τὰς κεφαλὰς ἔχοντα· "πολλά σοι ἀμφικάρη σφέλλ' ἀνδρῶν ἐκ παλαμάων." λέγει δὲ τὰ ὑποπόδια.

ἀμφιδρυφής περινενυγμένη· "τοῦ δὲ ϗ ἀμφιδρυφὴς ἄλοχος."

ἀμβλήδην οἷον ἀναβολάδην, ἀπὸ προοιμίου· "ἀμβλήδην γοόωσα μετὰ δμωῇσιν ἔειπεν."

ἀμφιρεφέα ἑκατέρωθεν ἐξεγασμένην πώματι ϗ πυθμένι, οἷαί εἰσιν αἱ Κρητικαὶ φαρέτραι.

ἀμφίχυτον περικεχωσμένον ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν, ὥστε προβάσεις ἔχειν· "τεῖχος ἐς ἀμφίχυτον Ἡρακλῆος θείοιο."

1. ἐξ addidit Slothouwerus. 3. pro οἷον aptius ὅ ἐστιν. C in margine, a manu recentiore, ἀμφεπονοῦντο ἐκοπιοῦντο ἐλειτουργοῦντο. Od. 3 118. 7. Il. 6 322. 10. Il. 11 40. 12. ἀμφιτροχίτωνας C. Il. 16 419. 15. Od. 1 362. 17. Il. 12 18. 19. Il. 21 70. 21. Il. 13 612. 25. Od. 17 231. 27. Il. 2 700. 28. Il. 22 476. 33. Il. 20 145.

ἀμφίπολος ἡ περὶ τὴν δέσποιναν πολεμένη θεράπαινα, ὅπερ ἐςὶν ἀναςρεφομένη.

ἀμενήνωσεν ἀσθενῆ ἐποίησεν, κατὰ ςέρησιν τȣ̃ μένȣς, ὅ ἐςι τῆς ἰσχύος· "ἀμενήνωσεν δέ οἱ αἰχμήν." καὶ ἀμενηνός ὁ ἀσθενής· "ἤ κεν ζῶς ἀμενηνὸς ἔα χαλκοῖο τυπῆσι."

ἄμβατος εὐεπίβατος· "ἄμβατός ἐςι πόλις."

ἁμαξιτός ἁμάξαις διαπορευτὴ ὁδός.

ἀμφιχυθείς περιχυθείς, περιπλακείς.

ἀμφαδόν φανερῶς· "κτείνας ἠὲ δόλῳ ἢ ἀμφαδόν."

ἄμαθος ἡ σποδιά, ἄμμος· "τύχε γ̓ ἀμάθοιο βαθείης."

ἀμαθύνει ἄμαθον ποιεῖ, τουτέςι κονιορτὸν ἀποτελεῖ, ἀπὸ τȣ̃ ἄμαθον εἶναι ἀνεπίγνωςον τῇ ποσότητι.

ἀμοιβαδίς ἐναλλάξ, ἀνὰ μέρος· "ἀμοιβαδὶς δ' ἐδίκαζον."

ἀμιχθαλόεσσαν ἀπροσόρμιςον ἐκ θαλάσσης, ᾗ ȣ̓ δυνατὸν ἐκ τῆς ἁλὸς ἐπιμίσγεσθαι· δυσόρμιςος γάρ. "ἐς Σάμον ἔς τ' Ἴμβρον καὶ Λῆμνον ἀμιχθαλόεσσαν." ἔνιοι δὲ τὴν ὁμιχλώδη.

Ἀμφιγένεια πόλις τῆς Πύλȣ.

ἁμάς Δωρικῶς ἡμετέρας· "σαωσέμεναι νῆας ἁμάς."

ἀμφίβασις ἡ περὶ τȣ̃ νεκρȣ̃ μάχη· περιβάντες γ̓ τὸν νεκρὸν ἀγωνίζονται περὶ τȣ̃ σώματος, μὴ σκυλευθῇ· "δεῖσε δ' ὅγ' ἀμφίβασιν κρατερῶν Τρώων ἀγερώχων." καὶ μεταφορικῶς "ὃς Χρύσην ἀμφιβέβηκας," περιβέβηκας· καταςρέφει δ' εἰς τὸ ὑπερμαχεῖς. ἀπὸ τῶν ἀλόγων ζώων τὸ πλέον ἡ μεταφορά, καὶ μάλιςα ἀπὸ τῶν κυνῶν· "ὡς δὲ κύων ἀμαλῇσι περὶ σκυλάκεσσι βεβῶσα ἄνδρ' ἀγνοιήσασ' ὑλάει." καὶ περὶ Μενελάȣ ὑπερμαχȣ̃ντος τȣ̃ σώματος Πατρόκλȣ "ἀμφὶ δ' ἄρ αὐτῷ βαῖν' ὅς τις περὶ πόρτακι μήτηρ."

ἀμοιβοί οἱ ἐκ διαδοχῆς ἥκοντες σύμμαχοι· "οἵ ῥ' ἐξ Ἀσκανίης ἐριβώλακος ἦλθον ἀμοιβοὶ ἠοῖ τῇ προτέρῃ." ἄδηλον δὲ εἰ μετὰ τὸ τȣ̀ς προτέρȣς ἀνῃρῆσθαι ἐπῆλθον ἄλλοι.

ἀμφίδυμοι διπλοῖ, ἐξ ἑκατέρȣ μέρȣς εἴσπλȣς ἔχοντες· "λιμένες δ' ἔνι ναύλοχοι καὶ ἀμφίδυμοι."

ἁματροχόωντα μὴ δυνάμενον ὁμȣ̃ συνεκτρέχειν.

4. Il. 13 562. 5. Il. 5 887. 6. Il. 6 434. 9. Od. 1 296. 10. Il. 5 587. 12. ἄμαθος C. 13. Il. 18 506. 14. ἢ C. 15. Il. 24 753. 18. Il. 13 96. 20. Il. 5 623. 22. Il. 1 37. 24. Od. 20 14. 26. Il. 17 4. 28. Il. 13 793. 30. τὸ om C. 31. Od. 4 846.

ἀματροχίας τὰς συνεμπτώσεις τῶν τροχῶν· "ἀματροχίας ἀλεείνων."

ἄμφωτον ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν ὦτα ἔχοντα.

ἀμφιλύκη σκοτία, ἡ μήπω δὲ φῶς· "ἦμος δ' ἔτ' ἄρ πω ἠώς, ἔτι δ' ἀμφιλύκη νύξ." ϗ ἔςιν οἷον ἀμφιλύγη· λύγαιον γὰρ τὸ σκοτεινόν.

ἀμφιβρότη ἡ περὶ ὅλον τὸν ἄνθρωπον ἀσπίς.

ἀμύξει καταξύσει.

Ἀμύκλαι πόλις τῆς Λακωνικῆς· "οἳ δ' Ἀμύκλας εἶχον."

ἄμφηκες τὸ ἐξ ἑκατέρȣ μέρȣς ἠκονημένον.

ἀμφιγύοισιν τοῖς ἐξ ἑκατέρȣ μέρȣς γυῶσαι δυναμένοις, οἷον βλάψαι. ἔνιοι δὲ τοῖς διὰ χειρὸς δυναμένοις· "ϗ ξίφεσιν μεγάλοις ϗ ἔγχεσιν ἀμφιγύοισι."

ἀμφιδεδίνηται κύκλῳ περίκειϑ· "κολεὸν δὲ νεοπρίστȣ ἀμφιδεδίνηται."

ἀμόθεν ἀπό τινος μέρȣς. ὅθεν ϗ τὸ μηδαμῶς κατὰ μηδένα τρόπον. "τὸν ἀμόθεν γε θεὰ θύγατερ Διός."

ἀμαλὴν ἁπαλήν, νέαν· "ἁρπάζων ἢ ἄρν' ἀμαλὴν ἢ πτῶκα λαγωόν." πρόμαλος δὲ ἡ προηυξημένη.

ἀμοιβάς ἡ ἐκ διαδοχῆς ἐναλλασσομένη ἐσθής· "πυκνὴν ϗ μεγάλην, ἥ οἱ παρακέκλετ' ἀμοιβάς." ϗ ἀπὸ τῆς αὐτῆς ἐννοίας τὸ "εἵματ' ἐξημοιβά, λοετρὰ θερμὰ ϗ εὐναί."

ἀμολγῷ ἤτοι ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ ἐν ᾗ ἀμέλγȣσιν, ἢ ἐν ᾗ τις ȣ̓ μολίσκει, ἵν' ᾖ ἀμολγῷ κατὰ παρένθεσιν τȣ̃ γ̄· "ἐν νυκτὸς ἀμολγῷ." οἷον τὸ μεσονύκτιον.

ἀμήχανε ἀπροσμήχανε· "ἀμήχανε, σὸς δόλος, Ἥρη."

ἀμφιάλῳ τῇ πανταχόθεν περιεχομένῃ θαλάσσῃ· ἐπίθετον δ' ἐςὶ πάσης νήσȣ.

ἄμερδεν ἠμαύρȣ· "ὄσσε δ' ἄμερδεν αὐγὴ χαλκείη."

ἀμφιπολεύεις περιέπεις· "κεῖνός γ' ἐλθὼν τὸν ἐμὸν βίον ἀμφιπολεύοι."

ἀμφαδίην ἀναφανδόν, φανερῶς· "ἠὲ ϗ ἀμφαδίην, ἐπεὶ ἔτινα."

ἀμφίρηστον τὸν ἐπ' ἀμφότερα ἐξισωθῆναι δυνάμενον.

ἀμφιρύτῃ περιρρεομένῃ· "νήσῳ ἐν ἀμφιρύτῃ χαλεποὶ δέ μιν."

1. Il. 23 422. 4. an ἡ μηκέτι νύξ, μήπω —? Il. 7 433. 9. Il. 2 584. 10. μέρȣς addidit V. 10. ὅ ἐςι? 12. Il. 15 712. 17. Od. 1 10. 20. ποικνὴν C. Od. 14 521. 22. Od. 8 249. 24. Il. 15 324. 26. Il. 15 14. 29. Il. 13 340. 30. Od. 18 254. 32. Il. 7 196. 34. Od. 1 198.

ἀμφίς ποτὲ μὲν ἀντὶ τῆς περί, οἷον "αἱ δ' οἶαι Διὸς ἀμφὶς Ἀθηναίη τε ϰ̀ Ἥρη·" ὁτὲ δὲ ἀντὶ τῦ χωρίς, ὡς τὸ "ἐ γ̀ ἔτ' ἀμφὶς ὁδοῦ δραμέτην."

ἀμαλλοδετῆρες οἱ τὰς ἀμάλλας τῶν ἀςαχύων δεσμεύοντες.

ἀμύντορας βοηθός· "ἤ τινας ἐκ Πύλε ἄξει ἀμύντορας."

ἄμφω ἀμφότεροι ἢ ἀμφοτέρες.

ἀμφεκάλυψεν περιέσχεν.

ἀμφασίη ἀφασία, ἀφωνία.

ἄμμορον ποτὲ μὲν κακόμορον, "ἄμμορος, ἦ τάχα χήρη σεῦ ἔσομαι·" ποτὲ δὲ ἄμοιρος, ἀμέτοχος, "οἴη δὲ ἄμμορός ἐστι λοετρῶν Ὠκεανοῖο." λέγει δὲ ϰ̀ ἐπὶ τῆς ἄρκτε. τῦτο δὲ εἴρηκεν μὴ γιγνώσκων ὅτι ϰ̀ ἄλλα ἐ δύνει· ἢ πρὸς τὰ προειρημένα τὴν σύγκρισιν ποιεῖϑ. ὁ δὲ Ἡλιόδωρός φησι βέλτιον λέγειν ὅτι ἠγνόει. ὁ δὲ Κράτης ἔτως ἀναγινώσκει "ἥ τ' αὐτοῦ ςρέφεϑ καί τ' Ὠρίωνα δοκεύει," μέχρι τέτε καταλέγων· "ἢ δ' ἄμμορός ἐςι λοετρῶν Ὠκεανοῖο," ἵνα τὸ συμβεβηκὸς αὐτῇ ϰ̀ ἑτέροις τῶν ἄςρων ἀκέηϑ.

ἀμφήλυθε περιῆλθεν· "ὥςε με κϑράων ἀμφήλυθε θῆλυς ἀϋτμή."

ἀμφὶς ἔχοιεν χωρὶς ἔχοιεν, περιέχοιεν· "δεσμοὶ μὲν τρὶς τόσον ἀπείρονες ἀμφὶς ἔχϑσιν."

ἀμφιφορεῦσιν ἀμφορεῦσιν.

ἀμησάμενος συναγαγών, ἐν τῇ Ι Ὀδυσσείας.

ἀμηχανίη ἀπορία· "ἀμηχανίη δ' ἔχε θυμόν."

ἁμαρτήσεσθαι διαμαρτεῖν· "ἁμαρτήσεσϑ ὀπωπῆς."

ἀμφιμέμυκεν περιήχει· "δάπεδον δ' ἅπαν ἀμφιμέμυκεν."

ἀμφοτέρωθεν ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν.

Ἀμφιτρίτη ἡ θάλασσα· "ἀγάςονος Ἀμφιτρίτη."

ἀμφαγαπαζόμενος περισσῶς ἀγαπώμενος.

ἀμοιβήν ἔκτισιν· "εἰ δέ μοι ἐ τίσϑσι βοῶν ἐπιεικέ' ἀμοιβήν."

ἀμφοῦδας περὶ τὸ ἔδας τὸ ἔδαφος· "ἢ πρὸς γῆν ἐλάσειε κάρη ἀμφϑδας ἐρείσας."

Ἀμνισσῷ. Ἀμνισσὸς τόπος ϰ̀ ποταμὸς τῆς Κρήτης.

ἀμήχανοι μηχανὴν ϐκ ἔχοντες ϐδὲ βοήθειαν.

1. Il. 8 444. 2. Il. 23 393. 4. ἀμάλας C. 5. Od. 2 326.
9. κακόμορον T, κάμμορον C. ἄμμορος V, κάμμορος C. Il. 6 408.
10. Il. 18 489. 12. πρὸς] παρὰ τὸ C. 14. Il. 18 488. 18. Od. 6 122.
19. Od. 8 340. 23. Od. 9 295. 24. Od. 9 512. 25. Od. 10 227.
27. Od. 12 97. 29. Od. 12 382. 30. Od. 17 237.

ἀμενηνῶν ἀψύχων· "δοιαὶ γάρ τε πύλαι ἀμενηνῶν εἰσὶν ὀνείρων."

ἀμμορίην τὴν κακὴν μοῖραν· "μοῖράν τ' ἀμμορίην τε."

ἀμφιμάσασθε καθάρατε, περιψήσατε· "τραπέζας ἀμφιμάσαθε καθήρατε δὲ κρατῆρας."

ἁμαρτήσαντες συντυχόντες, συναντήσαντες· "βουκόλος ἠδὲ συφορβὸς ἁμαρτήσαντες ἅμ' ἄμφω."

ἀμήσαντες ἀποτεμόντες· "ῥῖνάς τ' ἀμήσαντες."

ἀμέρδη στερίσκει, ἐν τῇ Φ τῆς Ὀδυσσείας.

ἀμφέθετο περιέθετο, πρὸς τὴν μάχην παρεσκευάσθη ὁ Τηλέμαχος· "ἦ καὶ ἐπ' ὀφρύσι νεῦσεν, ὁ δ' ἀμφέθετο ξίφος ὀξύ."

ἀμφέξεσα περιέξεσα· "κορμὸν δὲ ῥίζης ποταμὸν ἀμφέξεσα χαλκῷ."

ἄμπνυτο ἀνέπνευσεν· "αὐτὰρ ἐπεὶ ἄμπνυτο."

ἀνά κυρίως μὲν ἡ πρόθεσις ἐν τούτοις, "ἀφρῷ μορμύροντα ἰδὼν ἀνά τ' ἔδραμ' ὀπίσω·" ἀντὶ δὲ τῆς κατά "νοῦσον ἀνὰ στρατὸν ὦρσε κακήν," ἀντὶ δὲ τῆς ἐπί "ὡς ὁ μὲν ἀτρέμας εὗδε πατὴρ ἀνὰ Γαργάρῳ ἄκρῳ."

ἄνα ἀντὶ μὲν τοῦ ἄναξ "Ζεῦ ἄνα Δωδωναῖε Πελασγικέ," ἀντὶ δὲ τοῦ ἀνάστηθι "ἀλλ' ἄνα, μηκέτι κεῖσο, σέβας δέ σε θυμὸς ἱκέσθω." ἡ δὲ πρόθεσις κατὰ ἀναστροφήν "γινώσκω γὰρ Ἄρηα μάχην ἄνα κοιρανέοντα."

ἄναξ ὁτὲ μὲν βασιλεύς, "Ἀτρείδης τε ἄναξ ἀνδρῶν." εἴρηται δὲ ἀπὸ τοῦ ὑπεράνω εἶναι τῶν ὑποτεταγμένων. εἴρηται δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ οἰκοδεσπότου.

ἀναρρῶγας μεγάροιο. ἐν τῇ Χ τῆς Ὀδυσσείας λέγεται οὕτως, ῥῶγας τοῦ μεγάρου, κατὰ τὸ πληθυντικόν. οἱ δὲ τὰς ἀναβάσεις, ἀπὸ τοῦ διεστάναι. ἄλλοι δὲ τὰς θυρίδας. οἱ δὲ ἀναρρῶγας ἀντὶ τοῦ ἀνὰ τοὺς στενοὺς τόπους.

ἀνθερεών ὁ ὑπὸ τὸ γένειον τόπος, ἀφ' οὗ ἄρχεται ἀνθεῖν τὸ γένειον.

ἀνώρουσεν ἀνώρμησεν, ἀνεπήδησεν· "ἠέλιος δ' ἀνώρουσεν λιπὼν περικαλλέα λίμνην." καταστρέφει δὲ εἰς τὸ ἀνέτειλεν.

1. Od. 19 562. 3. alterum *μοῖραν* addidit V. Od. 20 76 4. Od. 20 152. 6. Od. 21 188. 8. Od. 21 301. 11. Od. 21 431. 12. Od. 23 196. 14. Od. 24 349. 15. Il. 5 599. 16. Il. 1 10. 17. Il. 14 352. 19. Il. 16 233. 20. Il. 18 178. 21. Il. 5 824. 23. Il. 1 7. 32. Od. 3 1.

ἄντυξ ἐπὶ μὲν τῆς ἀνωτάτω περιφερείας τοῦ ἅρματος "ἐντέταται, δοιαὶ δὲ περίδρομοι ἄντυγές εἰσιν," ἐπὶ δὲ τῆς κάτωθεν περιφερείας τῆς ἀσπίδος "ἄντυξ ἣ πυμάτη θέεν ἀσπίδυς ὀμφαλοέσσης." εἴρηται δὲ ἀπὸ τοῦ ἄνω τοῦ ὅλου τετύχθαι, ὅ ἐστι κατεσκευάσθαι. ὁ δὲ Ἀπίων φησίν, οὕτως ὠνομάσθη ἀπὸ τοῦ ἀπέχεσθαι τῆς ὕλης κατασκευῆς. [ἀπὸ τοῦ ἄνω τετύχθαι].

ἀναμάξεις ἐναποψήσῃ· "πάντως, θαρσαλέη κύον ἀδδεές, οὔτι με λήθεις ἔρδουσα μέγα ἔργον, ὃ σῇ κεφαλῇ ἀναμάξεις."

ἀντί. δηλοῖ μὲν κυρίως τὴν πρόθεσιν, ὡς καὶ ἡμεῖς τίθεμεν, καὶ ὡς Ἀρίσταρχος ἀναγινώσκει τοῦτον δὲ τὸν στίχον "Τρώων ἀνθ' ἑκατόν τε διηκοσίων τε ἕκαστος." τίθεται δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ ἴσου, οἷον "ἀντί τοί εἰμ' ἱκέταο διοτρεφὲς αἰδοίοιο" ἀντὶ τοῦ ἴσος εἰμὶ ἱκέτῃ σοῦ, καὶ "ἀντιθέῳ Ὀδυσσῆϊ" τῷ ἰσοθέῳ. ἐπὶ δὲ τοῦ Κύκλωπος, ὅτε φησὶν "ἀντίθεον Πολύφημον," θέλουσιν ἀκούειν ἔνιοι τὸν ἐναντιούμενον τοῖς θεοῖς· οὗτος γάρ ἐστιν ὁ λέγων "οὐ γὰρ Κύκλωπες Διὸς μεγάλου ἀλέγουσιν." τὰς δὲ ἀντιανείρας Ἀμαζόνας ὁ μὲν Ἀρίσταρχος ἰσάνδρους, ἔνιοι δὲ τὰς ἀντιαζούσας, οἷον ἐναντιουμένας, ἀνδράσι· πολεμικαὶ γάρ.

ἀνώγειν κελεύειν. κυρίως δὲ ἄνακτος ἐπίταξις.

ἀντιτορήσας διατρήσας, διορύξας· "πυκινὸν δόμον ἀντιτορήσας."

ἀνεμοτρεφές. τὰ ἐν τοῖς εὐηνέμοις τρεφόμενα δένδρεα εὔτονα καὶ χρήσιμά φασι γίγνεσθαι· ὅταν οὖν λέγῃ "ἀνεμοτρεφὲς ἔγχος," ἐπὶ τὴν τοῦ δένδρου ἀρετὴν ἀναφέρει [εἰς] τὸ ἀφῃρημένον ἐκ τούτου δόρυ. ἔνιοι δὲ ἀντὶ τοῦ π̄ παρειλῆφθαί φασι τὸ φ̄, ὡς εἶναι ἀνεμοτρεπὲς τὸ διὰ κουφότητα τῷ ἀνέμῳ τρεπόμενον. βέλτιον δὲ ἀκούειν διὰ τοῦ φ̄.

ἀνεχάζετο ἀνεχώρει· "Πάτροκλος ἀνεχάζετο πολλὸν ὀπίσω."

ἄντεσθαι ποτὲ μὲν λιτανεύειν, ποτὲ δ' ἐξ ἐναντίας παραγίνεσθαι· "ἄντεσθ' ἐν πολέμῳ· ὡς ἐσσυμένως ἐμάχοντο."

ἀντιβολῆσαι συναντῆσαι, συντυχεῖν. καὶ ἔστιν οἷον ἀντιμολῆσαι, ἀντιμολεῖν, ὅ ἐστι παραγίνεσθαι· "ἦ θήν σ' ἐξανύω γε καὶ ὕστερον ἀντιβολῆσαι."

1. Il. 5 728. 3. Il. 6 118. 5. ἀντέχεσθαι T. 7. Od. 19 91. 10. Il. 8 233. 12. Il. 21 75. 13. ἱκέτης C: correxit T. Od. 1 21. 14. Od. 1 70. 15. Od. 9 275. 18. οἷον] ὅ ἐστιν? 19. ἐπίτασις C. 20. Il. 10 267. 24. Il. 11 256. 25. π̄—φ̄ V, φ̄—π̄ C. 28. Il. 16 710. 30. Il. 15 698. 32. Il. 11 365.

ἀναίνομαι ἀπαρνοῦμαι, ἀπολέγομαι· "τῶν δ' ἄλλων οὐ πέρ τιν' ἀναίνομαι."

ἀνώϊστον ἀνυπονόητον· "ἀνώϊστον κακὸν ἦλθε δῖος Ὀρέστης." ὃ οὐκ ἄν τις οἰηθείη γενέσθαι· "τῷ δ' ἄρ ἀνώϊστον κακὸν ἦλθε δῖος Ὀρέστης."

ἀντικρύ διαμπὰξ ϗ οἷον διόλου· "ἀντικρὺ δ' ἁπαλοῖο δι' αὐχένος ἤλυθ' ἀκωκή" ϗ "ἀντικρὺ κατὰ κύστιν ὑπ' ὀστέον" ϗ "ἀντικρὺ χρῶα τε ῥήξω, σὺν ὀστέ' ἀράξω." ὅτε δὲ ψιλῶς ἐξ ἐναντίου· "ἀλλὰ κατ' ἀντικρὺ τέγεος πέσω."

ἀνάρσιοι πολέμιοι, ἀπὸ τοῦ συνηρμόσθαι τοῖς ἤθεσιν.

ἄνεῳ ἐκπεπληγμένοι, ϗ οἷον ἀνῷοι, ἄφωνοι δι' ἔκπληξιν· "τίπτ' ἄνεῳ ἐγένεσθε;"

ἀνέσαιμι ἀναπείσαιμι, ἐποτρύναιμι, προτρεψαίμην· "εἰς εὐνὴν ἀνέσαιμι ὁμοιωθῆναι φιλότητι." τοιοῦτόν ἐστι ϗ τὸ "οὐδέ κε Τηλέμαχον κεχολωμένον ὧδ' ἀνίει." οὐκ ἀναγκαῖόν φησιν ἀπὸ τῆς ἀνίας ἀκούειν, ἀλλὰ μᾶλλον ἀπὸ τοῦ ἀνιέναι. διὸ ϗ δασυντέον, ἵν' ᾖ ἀνιεῖσα. διὸ ϗ ἐπιφέρει "ᾧ οἶκα δῶρον ποτιδέγμενος·" οἱ γὰρ λυποῦντές τινας οὐ λαμβάνουσι δῶρα. εἰ μὲν οὖν ἀπὸ τῆς ἀνίας, ἦν ἂν τὸ ῥῆμα ἀνιῴης. ἔστι γὰρ ἀπὸ τῆς δευτέρας συζυγίας τῶν περισπωμένων, ἀνιῶ ἀνιᾷς ἀνιᾷ ὡς τιμῶ τιμᾷς τιμᾷ ϗ ἀπατῶ ἀπατᾷς ἀπατᾷ· καθὰ οὖν τὸ εὐκτικὸν τοῦ τιμῶ τιμῴην ϗ ἔτι τοῦ ἀπατῶ ἀπατῴην ἀπατῴης ἀπατῴη, οὕτως ἀνιῴην ἀνιῴης ἀνιῴη. ἔνιοι δέ φασι, δασέως δεῖ ἀναγινώσκειν ϗ μὴ ψιλῶς. ἐκ μὲν τῆς δασυνομένης ἔσται ἐποτρύνοις ϗ ἐπιτρίβοις ϗ παρορμῴης, εἰ δὲ ψιλῶς, εἰς ἀνίαν ἄγοις. πῶς δ' ἂν ὁ εἰς ἀνίαν ἄγων τινὰ δύναιτ' ἂν παρ' ἐκείνων λαμβάνειν δῶρα; κατὰ δὲ τὴν Ἡλιοδώρου ἀπόδοσιν ἁρμόζει [ἐπανείης] κἀκεῖνο οὕτως εἰρῆσθαι, "ἀλλ' ἀνίης, ἐπεὶ αὐτὸς ἐγείναο παῖδ' ἀΐδηλον," τῆς μεταφορᾶς οὔσης ἀπὸ τῆς ἀνιεμένης τῶν κυνῶν κατὰ τὰς θήρας ἀφέσεως. ϗ τοῦτο τῆς ἀποδόσεως διήκει ϗ ἐπὶ τοῦ Τηλεμάχου λέγεσθαι καὶ ἐπὶ τῆς Ἀθήνης.

ἀναβέβρυχε τῶν πεποιημένων κατὰ μίμησιν, οἷον ἀναβέβηκεν μετά τινος ἤχου· "ἀναβέβρυχεν ὕδωρ καλὸν τηλεθάον."

1. Od. 8 212. 3. Il. 21 39 et Od. 3 306. 6. Il. 17 49. 7. Il. 5 67 et 23 673. 9. Od. 10 559. 12. Il. 2 323. 13. Il. 14 209. 14. Od. 2 185. 17. immo ἀνίείης. 17. Od. 2 186. 22. τιμῶ et ἀπατῶ om C. 24. ἐποτρύνεις C, et mox παρορμᾷς. 28. Il. 5 880. 34. Il. 17 54.

ἀναδέσμην οἱ μὲν διάδημα, οἱ δὲ μίτραν· πλὴν κόσμου εἶδος περὶ τὴν κεφαλήν. ϗ ἔστι τῶν ἅπαξ εἰρημένων. "ἴδὲ πλεκτὴν ἀναδέσμην."

ἀναβήμεναι. τὸν ἐς Τροίαν πλοῦν ἀνάβασιν λέγει, τὸν δ' ἐκεῖθεν οὐκέτι· "πρίν γε τὸν ἐς Τροίαν ἀναβήμεναι."

ἄντλῳ τῇ θαλάσσῃ· "ἄντλῳ δ' ἐνδέπησε πεσὼν ὡς εἰναλίη κήξ." ὅτε δὲ κυρίως τὴν ἀντλίαν· "εἰς ἄντλον κατέχυντο."

ἀνδρακάς κατ' ἄνδρα, ἐπιρρηματικῶς τῷ τύπῳ ὡς ἐν ἑκάστῳ. τῶν ἅπαξ εἰρημένων, ἐν τῇ Ν Ὀδυσσείας. ἀνδρακάς· δύναται δὲ ϗ ἀνδράδας, οἷον ἀνδράδασις, ἢ κατ' ἄνδρα μερίς· κοινωνίαν γὰρ ἔχει τὸ δ πρὸς τὸ κ, ὡς ϗ τὸ καίειν δαίειν.

ἀνιπτόποδες οἱ δι' ἁγνείαν μὴ προερχόμενοι· "σοὶ ναίουσ' ὑποφῆται ἀνιπτόποδες χαμαιεῦναι."

ἀνεβάλλετο ἀνεφορμίζετο, προοιμιάζετο.

ἀντίθεον τὸν ἰσόθεον, ἐπὶ δὲ τοῦ Κύκλωπος τὸν ἐναντιούμενον τοῖς θεοῖς.

ἄνευθε χωρίς· "ἄνευθε δέ σε μετὰ νῶϊν Ἀργείων παρὰ νηυσὶ κύνες ταχέες κατέδονται."

ἀντιάνειραι ἐπιθετικῶς αἱ Ἀμαζόναι αἱ ἴσανδροι· πολεμικαὶ γάρ.

ἀνδράγρια σκῦλα, τὰ ὅπλα τῶν πιπτόντων, τὰ ὑπ' ἀνδρῶν ἠγρευμένα, οἷον ληφθέντα· "ἀνδράγρι' Ἀχαιῶν ἤρατ', ἐπεί ῥ' ἔκλινε μάχην κλυτὸς ἐννοσίγαιος." τῶν ἅπαξ εἰρημένων.

ἀνδραχθέσι οὓς ϗ ἀνὴρ βαστάζων βαρυνθείη ἂν ὑπερμεγέθεις ὄντας λίθους· "οἱ δ' ἀπὸ πετράων ἀνδραχθέσι χερμαδίοισι βάλλον." ὁ Ἡλιόδωρος μέγα βάρος παρεχόμενα τοῖς ἀνδράσιν, ὁ δὲ Ἀπίων τοῖς ἀνδρὸς βάρος ἔχουσιν. ἢ οἷον ἀνδραχέσιν, κατὰ παρένθεσιν τοῦ θ, ἵν' ᾖ τοῖς ἀνδράσιν ἄχος ποιοῦσιν.

ἀνέρριψαν ἀνεβάλοντο· "οἱ δ' ἅμα πάντες ἀνέρριψαν."

ἀνελοίμην ἀναλάβοιμι ϗ θρέψαιμι· "θητευέμεν, εἴ σ' ἀνελοίμην, ἀγροῦ ἐπ' ἐσχατιῆς."

ἀνεγνάμφθη ἀνεκάμφθη· "ἀνεγνάμφθη δέ οἱ αἰχμή."

ἀναγκαῖοι πολεμισταί κατ' ἀνάγκην πολεμικοί. λέγει δ' ἐν τῇ Ω Ὀδυσσείας "ϗ πολιοί περ ἐόντες ἀναγκαῖοι πολεμισταί."

2. Il. 22 469. 5. Od. 1 210. 6. Od. 15 479. 7. Od. 12 411. 8. ἐν ἑκάστῳ] an ἀνεκάς? 12. Il. 16 235. 17. Il. 22 88. 21. ἀπ'? 22. Il. 14 509. 25. Od. 10 121. 29. ἀνεβάλλοντο C. Od. 10 130. 30. Od. 18 357. 32. ἀνεγνάμφθην C. Il. 3 348. 34. τῇ] τῷ C. Od. 24 499.

ἀνεκυμβαλίαζον. τῶν πεποιημένων. ἤχουν, ἐπὶ τῆς τῶν ἁρματείων δίφρων ἀνατροπῆς γινομένης· "δίφροι δ' ἀνεκυμβαλίαζον."

ἀνέγναμψαν ἀνέλυσαν· "δεσμὸν μὲν ἀνέγναμψαν θεοὶ αὐτοί."

ἀνέξομαι ἐν ἐμαυτῷ ἕξω· "ξεῖνος ὅδ'· οὐ γὰρ ἀργὸν ἀνέξομαι ὅς κεν ἐμῆς γε χοίνικος ἅπτηται." οὕτως φησὶν ὁ Ἡλιόδωρος. μήποτε δὲ κοινότερον εἴρηκεν ὡς ἡμεῖς, ὅτι οὐκ ἀργὸν τὸν ξένον ἀνέξομαι ἔχειν.

ἀναΐξαντες ἀνορμήσαντες. τίθησι δὲ τὴν λέξιν καὶ ἐπὶ τοῦ μετὰ προθυμίας ἀνισταμένου· "ὀρθὸς ἀναΐξας."

ἀνειρήψαντο θεοὶ Διὶ οἰνοχοεύειν· εἴρηται δὲ ἀπὸ τῆς ἔρας ἀναλαμβάνειν.

ἀνέβραχε ποιῶς ἐψόφησεν· "ἄντα τιτυσκομένη, τὰ δ' ἀνέβραχε δαίδαλα πάντα."

ἀντιάσειεν ἐπιτύχοι· "αἲ γὰρ δὴ τοσοῦτον ὀνήσειος ἀντιάσειεν." ὅταν δὲ λέγῃ "βούλεται ἀντιάσας ἡμῖν ἄπο λοιγὸν ἀμῦναι," βούλεται σημαίνειν ἵλεως καὶ ἀντίος ὀφθεὶς καὶ οὐκ ἀναστραφείς. ὅταν δὲ λέγῃ "ἐμὸν λέχος ἀντιόωσαν," παραγινομένη εἰς τὴν κοίτην, ἀπὸ τοῦ παρακολουθοῦντος.

ἄνθεσι μήλων, ἀπὸ μέρους, ἀκροδρύων· "καὶ αὐτοῖς ἄνθεσι μήλων."

ἀνακτορίῃσι ταῖς τοῦ ἄνακτος, οἷον τοῦ δεσπότου· "δειπνήσας ἅμ' υἵεσσιν ἀνακτορίῃσιν ἑπέσθω." ἔνιοι δὲ ταῖς ἡγεμονίαις συνεπακολουθείτω. ὁ δὲ Ἀρίσταρχος τοῖς τῶν ἀνακτόρων υἱάσι· ὅπερ ἐστὶ βέλτιον.

ἀντίθυρον παρὰ τὴν ἀντίαν θύραν· "στῆ δὲ παρ' ἀντίθυρον κλισίης Ὀδυσσῆϊ φανεῖσα."

ἀναβησάμενοι ἀναβιβάσαντες.

ἀνενήκατο ἀνεστέναξεν, οἷον ἀνήνεγκε τὸν στεναγμόν· "μνησάμενος δ' ἀδινῶς ἀνενήκατο φώνησέν τε."

ἄνεται κατανύεται, καταναλοῦται· "τὰ δὲ πολλὰ κατάνεται."

ἀνεκήκιεν ἀνεπίδα, ἀνεβάλλετο, ἀνεμόλυνεν.

ἀνιεμένη ἀνέλκουσα καὶ ἀναχαλῶσα τὸν κόλπον, καὶ τὸν μαστὸν προφέρουσα· "κόλπον ἀνιεμένη, ἑτέρηφι δὲ μαζὸν ἀνέσχεν." ὅταν

1. ἤχων C. 2. Il. 16 379. 3. Od. 14 348. 4. ἐμαυτῷ C. Od. 19 27. 9. Od. 21 119. 10. Il. 20 234. 12. Od. 21 48 et Il. 19 13. 14. Od. 21 402. 15. Il. 1 67. 17. Il. 1 31. 19. Il. 9 542. 21. ἄνακτος, ὅ ἐστι? Od. 15 397. 25. Od. 16 159. 28. Il. 19 314. 30. καταλύεται ἀναναιῦται C: correxit Slothouwerus collato Κατάνεται. 32. ἀναχολῶσα C. 33. Il. 22 80.

δὲ λέγῃ "αἶγας ἀνιεμένϐς σιάλϐς τ' εὔοντας ἐν αὐλῇ," ἀντὶ τϐ ἀπὸ τῶν κατωτάτω μερῶν εἰς τὰ ἄνω ἐκδαίροντας τὰς αἶγας.

ἀνθεμόεντα ἀναθηματικὸν ἢ διηνθισμένον ποικίλως.

ἀνδροκμήτῳ ἤτοι ὑπ' ἀνδρῶν μετὰ κακοπαθείας κατεσκευασμένῳ, ἢ ἀνδρὸς κεκμηότος, τϐτέστιν τετελευτηκότος· "ἀνδροκμήτῳ ἐπὶ τύμβῳ."

ἀναγνοίη ἀναγνωρίσειεν· "πῶς κέν με ἀναγνοίη τὸν ἐόντα;"

ἀνήκεστον ἀνάκεςον, οἷον ἀνίατον, κατὰ ςέρησιν τϐ ἀκεῖσθαι. ἀνήκεςον κακόν ἐςι δεινόν. ϗ "ἴσω τϐθ', ὅτι νῶϊν ἀνήκεςος χόλος ἔςαι."

ἀνέκραγον ἀνεφώνϐν· "ἀλλ' ἐπεὶ ἂν τὸ πρῶτον ἀνέκραγον, ϐκ ἐπικεύσω."

ἀνέφλυε ἀνέζει. τῶν δὲ πεποιημένων. "ἀνὰ δ' ἔφλυε καλὰ ῥέεθρα."

ἀναβροχθέντος ἀναποθέντος.

ἀνάπυστα ἔκδηλα, ἐξάκϐςα. ὁ δὲ Ἡλιόδωρος ἀνάγγελτα.

ἀνεμώλια μάταια, ἀνεμώδη, ἀπὸ τϐ μετὰ τῶν ἀνέμων μολίσκειν, οἷον ἀνεμοφόρητα· "ἀνεμώλια γάρ μοι ὀπήδει."

ἀνεμορμύρεσκεν. τῶν πεποιημένων ἡ λέξις κατὰ μίμησιν, οἷον ἀνέζει, ἀνετάραττεν· "πᾶσαν ἀμορμύρεσκε μυκωμένη."

ἀνεροίβδησεν ἀνέπιεν· "τρὶς δ' ἀναροιβδεῖ."

ἀναιδής μεταφορικῶς ὁ βίαιος ϗ σκληρός· "λᾶας ἀναιδής."

ἀναμετρήσαιμι διέλθοιμι· "ὄφρ' ἔτι τὴν ὀλοὴν ἀναμετρήσαιμι θάλασσαν."

ἀνασχόμενος ἀνατείνας· "κόψεν ἀναχόμενος σχίζῃ δρυός."

ἀντιφερίζειν ἐξισϐσθαι.

ἄναλτον ἀπλήρωτον· "βόλεται αἰτίζων βόσκειν ἣν γαστέρ' ἄναλτον."

ἀναγνούσῃ οἷον ἀναγνωρισάσῃ· "εἵματ' ἀναγνούσῃ."

ἀνάεδνον ἄνευ ἔδνων τῶν διδομένων ὑπὸ τῶν μνηςήρων ταῖς μελλέσαις γαμεῖσθαι· "τάων ἥν κ' ἐθέλῃσι φίλην ἀνάεδνον ἀγέσθω."

1. Od. 2 300. 5. κατεσκευασμένον C. 6. Il. 11 371. 8. ἀναγνοίην C. Od. 11 144. 9. ἀνάκεςον V, ἀνέκαςον C. 10. Il. 15 217. 12. Od. 14 467. 14. Il. 21 361. 19. Il. 5 216. 21. Od. 12 238. 22. Od. 12 105. 23. λᾶας Hesychius et Od. 11 598, καὶ C. 24. Od. 12 428. 26. Od. 14 425. 28. Od. 17 228. 30. Od. 19 250. 32. Il. 9 146.

ἀνήνορα ἄνανδρον· "μή μ' ἀπογυμνωθέντα κακὸν ϗ ἀνήνορα θείης."

ἀναύδῳ ἀφώνῳ· "καθέζετ' ἶσος ἀναύδῳ, θυμὸν ἔδων."

ἀννεῖται ἀναφέρεϑ', ἀνατέλλει· "ὦ φίλοι, ȣ̓ γάρ τ' ἴδμεν ὅπη ζόφος ȣ̓δ' ὅπη ἠώς, ȣ̓δ' ὅπη ἠέλιος φαεσίμβροτος εἶσ' ὑπὸ γαῖαν, ȣ̓δ' ὅπη ἀννεῖϑ'."

ἀναγκαίη ἀνάγκη.

ἀννέφελος· "ἀλλὰ μάλ' αἴθρη πέπταϑ' ἀννέφελος."

ἀναστήσας κατὰ μὲν τὴν ἡμετέραν ἔννοιαν "χειρὸς ἀναςήσας ἀγαπήνορα Λαοδάμαντα·" ἔςι δὲ ϗ ἀντὶ τȣ̃ ἀνάστατον ποιήσας, "τȣ̀ς μὲν ἀναςήσειεν, ὃ δ' Ἀτρείδην ἐναρίζοι."

ἀνωϊστί ἀνυπονοήτως, ἄνευ τȣ̃ οἴεσϑ. ϗ *ἀνώϊστον* ἀντὶ τȣ̃ ἀνυπονόητον.

ἀναφῆναι ἐνδεῖξαι τὸν τοιȣ̃τον· "μὴ μὲν πρὶν Ὀδυσσῆα μετὰ Τρώεσσ' ἀναφῆναι."

ἀνιηρέστερον λυπηρέςερον· ἀπὸ γ̓ τȣ̃ ἀνιηρόν πίπτει τὸ συγκριτικὸν ἀνιηρέςερον.

ἀνάψαι προσάψαι· "ἐθέλοι δέ κε μῶμον ἀνάψαι."

ἀνέχησι. ἡ μὲν λέξις ἐν τῇ Τ τῆς Ὀδυσσείας, "εὐδικίας ἀνέχῃσι, φέρῃσι δὲ γαῖα μέλαινα," ὁ δὲ Ἀρίςαρχος εὐδικίας ἄνω ἔχῃ· σημαίνει δὲ τὸ αὔξοι ϗ μὴ τȣ̉ναντίον καταβάλοι.

ἀνέχεσθαι. ἡ μὲν λέξις ἐν τῇ Ρ τῆς Ὀδυσσείας, "ἀνθρώπȣς ἀνέχεσϑ' ἔχοντά περ ἄλγεα θυμῷ," δηλοῖ δὲ τὸ ἀναδέχεσθαι ϗ διαβόσκειν.

ἀνέγνω ἐπέγνω· "ȣ̓ γάρ πώ τις ἑὸν γόνον αὐτὸς ἀνέγνω."

ἀνιόντος ἀνερχομένȣ, ἀνατέλλοντος· "Ὑπερίονος δ' ἀνιόντος."

ἀντιβολήσειν ἐπιτεύξειεν, ἐν τῇ Φ τῆς Ὀδυσσείας.

ἀνδρομέοιο ἀνθρωπίνȣ αἵματος.

ἀντιόων ὑπαντῶν· "ἀντιόων ταύρων τε."

ἀνόπαια. ἔνιοι μὲν ὄνομα ὀρνέȣ· ϗ γ̓ ἐν ἄλλοις "φήνῃ εἰδομένῃ." ἔνιοι δὲ ἀνοπαίως, ὅ ἐςιν ἀοράτως. τινὲς δὲ ἀνὰ τὴν ὀπήν, τὴν θυρίδα· "ὄρνις δ' ὣς ἀνόπαια διέπτατο."

1. Od. 10 301 et 341. ἀγήνορα C. 3. Od. 10 378. 4. Od. 10 190. 8. Od. 6 44. 9. ἡμέραν C. Od. 7 170. 11. Il. 1 191.

13. ὑπονόητον C: correxit V. 14. ὀδυσσῆος C (α supra scr.). 18. Od. 2 86. 19. Od. 19 111. 21. καταλάβοι C: correxit V. 22. Od. 17 13. 25. Od. 1 216. 26. Od. 1 24. 27. imino ἀντιβολήσεις ἐπιτεύξῃ. ita enim Od. 21 306. 29. Od. 1 25. 30. Od. 3 372. 32. Od. 1 320.

ἀνίαζε ἠνιᾶτο· „ἀλλ' ὅτε δή ῥ' ἀνίαζε γέρων."
ἀνάποινος ἄλυτρος.
*ἀναμαιμάει ἀναφέρεθ, κατὰ μίμησιν ἤχου.
ἀνδροτῆτα ἀνδρειότητα.
ἀναπρῆσαι ἀναφυσῆσαι.
ἀξύλῳ οἱ μὲν ἀξυλίσῳ, ἐξ ἧς οὐδεὶς ἐξυλίσατο, δι' οὗ τὴν πολύξυλον πάντως ἀκούομεν· οἱ δὲ πολυξύλῳ, ἐπεὶ τὸ ᾱ δηλοῖ καὶ τὸ πολύ, ὡς ἀχανὲς πέλαγος· οἱ δὲ ὁμοξύλῳ, ὁμοῦ ἐχούσῃ πεφυκότα καὶ συνηθροισμένα τὰ ξύλα.
ἄξαντε δυϊκῶς κατάξαντες οἱ δύο ἵπποι.
ἄξετε ἄγετε· „ἄξετε δὲ Πριάμοιο βίην."
ἆξον κάταξον· „ἆξον δὴ ἔγχος Διομήδεος."
ἀξέστῳ μὴ ἐξεσμένῃ.
ἀολλέες ἀθρόοι.
ἀορτήρ ἀναφορεύς.
ἀοσσητήρ βοηθός.
ἀορτήρεσσιν ἀφ' ὧν ἤρτηθ τὰ δόρατα.
ἀοιδιάει μετὰ τέρψεως ᾄδει.
ἄορας γυναῖκας· „αἰτίζων ἀκόλους, οὐκ ἄορας οὐδὲ λέβητας."
ἀολλίσασα συναθροίσασα.
ἀπάτερθεν ἄπωθεν, χωρίς.
ἀπάλαμνος ἀμήχανος, κατὰ στέρησιν τοῦ παλαμᾶσθαι, ὅ ἐστι μηχανᾶσθαι· παλάμαι γὰρ αἱ μηχαναί, ἀπὸ τῶν παλαμῶν αἳ δηλοῦσι τὰς χεῖρας, δι' ὧν τὰ πλείονα μηχανώμεθα. σημαίνει δὲ καὶ τὸν ἄπειρον· „ὡς δ' ὅτ' ἀνὴρ ἀπάλαμνος."
ἀπατηλόν παραλογιστικόν.
ἀπάφων ἀπατήσων, παραλογίσομαι.
ἀπαίνυσθαι ἀφαιρεῖσθαι.
ἀπαλθήσεσθον δυϊκῶς, ἤτοι ἀποθεραπεύσωσι· „ἕλκε' ἀπαλθήσεσθον."
ἀπαλεξήσειν βοηθήσειν.
ἀπαιτίζοντες, κατὰ παρέκτασιν, ἀπαιτοῦντες.
ἄπαστος ἄγευστος· πάσασθαι γὰρ τὰ γεύσασθαι. οἷον ἄμαστος, ἀμάστητος· [τὸ] μάσασθαι γὰρ τὸ πάσασθαι κατὰ κοινωνίαν τοῦ $\overline{\mu}$ πρὸς τὸ $\overline{\pi}$.
ἀπ' ἐσχαρόφιν χωρὶς τῆς ἐσχάρας.

1. Od. 4 460. 4. ἀνδριότητα C. 6. οἱ] ὁ C. 11. Il. 3 105. 12. Il. 6 306.
19. Od. 17 222. 25. Il. 5 597. 29. Il. 8 405. 35. τὸ V, τοῦ C.

ἀπερωεὺς κωλυτής.

ἀπειλεῖς ποτὲ μὲν κυρίως, "ϰ̓ δή μοι γέρας αὐτὸς ἀφαιρήσεσθαι ἀπειλεῖς·" ἐπὶ δὲ τȣ̃ αὐχεῖν "ἦ μὲν ἀπειλήσας βητάρμονας εἶναι ἀρίςȣς," ἐπὶ δὲ τȣ̃ εὔξασθαι "αὐτίκα δ' ἠπείλησεν ἑκηβόλῳ Ἀπόλλωνι."

ἀπεραίη ἠπειρωτική.

ἀπεμυθεόμην ἀπηγόρευον. γράφεται δὲ ϰ̓ ἐπεμυθεόμην, ἵν' ᾖ ἐπετελλόμην.

ἀπερρίγασι πεφρίκασι. μεταφορικῶς δὲ κεῖται ἡ λέξις.

ἀπενάσσατο ἀπῴκησεν.

ἀπολυμαίνοντο ἀπεκαθαίροντο, ἀφηγνίζοντο.

ἀπερείσια ἄπειρα τῷ πλήθει, πολλά.

ἀπέφθιθεν ἀπεφθάρησαν· "ἀπέφθιθεν ἐσθλοὶ ἑταῖροι."

ἀπεσκέδασεν ἀπεσκόρπισεν.

ἀπερύκει ἀποκωλύει.

ἀπεκόσμεον ἀπετίθεντο, συνέςειλαν.

ἀπέλεθρον ἀμέτρητον, πολύ· πέλεθρον γὰρ εἶδος μέτρȣ.

ἀπεκαίνυτο ἐνίκα, ἀπὸ τȣ̃ ἄπωθεν τȣ̃ καίνεσθαι τȣ̀ς νικῶντας εἶναι.

ἀπήμων ἀβλαβής.

ἀπηῦρα ἀφείλετο.

ἀπηλεγέως ἀπολελεγμένως, ἀποτόμως.

ἀπήωροι ἀπηωρημένοι, ἐγκείμενοι· "καλοί τε μεγάλοι τε."

ἀπίης γαίης τῆς μακρὰν ἀπούσης. δῆλον δὲ ἐκ τȣ́των· "ὡς δὲ πατὴρ ὃν παῖδα φίλα φρονέων ἀγαπάζει ἐλθόντ' ἐξ ἀπίης δεκάτῳ ἐνιαυτῷ." οἱ δὲ τῆς Πελοποννήσȣ, κακῶς.

ἀπινύσσων ἀπινυτῶν, ȣ̓ σωφρονῶν ȣ̓κ ὢν ἐν αὐτῷ· "ὁ δ' ἀργαλέῳ ἔχετ' ἄσθματι κῆρ ἀπινύσσων."

ἀπ' ἰκριόφιν ἀπὸ τȣ̃ ἰκρίȣ. λέγει δὲ ἴκριον ϰ̓ τὴν τȣ̃ κυβερνήτȣ καθέδραν. ἴκρια δὲ ϰ̓ τὰς σανίδας ϰ̓ τὸ κέρας λέγει.

ἀπλοΐδας ἱμάτια μικρά.

ἀπό. ἐπὶ μὲν τῆς προθέσεως "ȣ̓ γὰρ ἀπὸ δρυὸς ἐςι παλαιφάτȣ ȣ̓δ' ἀπὸ πέτρης," ἀντὶ δὲ τȣ̃ ἄπωθεν "πολλὸν γὰρ ἀπὸ πλυνοί εἰσι πόληος."

2. Il. 1 161. 3. Od. 8 383. 4. Il. 23 872. 7. Il. 9 109.
10. ἀπώικισεν C. 13. Od. 5 133. 23. ἀπεωρημένοι C. Od. 12 436.
24. Od. 16 17. 27. an αὐτȣ̃? 28. Il. 15 10. 32. Od. 19 163.
33. Od. 6 40.

ἄποινα τὰ ἀντί τινος ἐκτίσματα οἷον ἄπωνα, ἃν ἔχων ἀπωνεῖταί τις.

ἀπούρας κυρίως μὲν ἀφορίσας, "ἄλλοι γάρ οἱ ἀπουρίσσουσιν ἀρούρας," καταχρηστικῶς δὲ ἐπὶ τοῦ ψιλῶς ἀφελέσθαι, "ἑλὼν γὰρ ἔχει γέρας αὐτὸς ἀπούρας" οἷον ἀφελόμενος ἠτίμασεν.

ἀποφθίμην ἀπολοίμην.

ἀποφώλια ἀπαίδευτα· τὰ γὰρ διδασκαλεῖα φωλεοὺς λέγουσιν οἷον πωλεούς, ἀπὸ τοῦ συνήθως εἰς αὐτὰ φοιτᾶν. λέγεται δὲ καὶ ὁ σκοτεινὸς τόπος, ἀπὸ τοῦ ἀπολωλέναι τὸ φῶς· "ἦ δὴ ἀλιτρός γ' ἐσσὶ καὶ οὐκ ἀποφώλια εἰδώς."

ἀποστήσωνται ἀποκομίσωνται σταθμῷ· "δείδω μὴ τὸ χθιζὸν ἀποστήσωνται Ἀχαιοὶ χρεῖος."

ἀποδίωμαι ἀποδιώξω.

ἀποβλύζων ἀναβάλλων. τῶν πεποιημένων ἡ λέξις. "οἴνου ἀποβλύζων."

ἀποδρύψωσιν ἀποξύσωσιν, ἀποσύρωσιν.

ἀποτμήξαντες ἀποτεμόμενοι, ἀποχωρίσαντες.

ἀποδοχμώσας πλαγιώσας, πλάγιον παραβεβληκὼς τὸν τράχηλον.

ἀπόερσε ἀπέπνιξεν ἐν ὕδατι· "ἔνθα με κῦμ' ἀπόερσε."

ἀπόστιχε ἄπιθι.

ἀπομόρξατο ἀπεψήσατο.

ἀπορρῶγες αἱ ἀνέχουσαι πέτραι· "ἀκταὶ ἀπορρῶγες λιμένος ποτιπεπτηυῖαι."

ἀπριάτην ἄπρατον, ἄνευ τοῦ πρίασθαι. ἐπιρρηματικῶς ἐσχημάτισται ὡς τὸ ἄρδην καὶ σποράδην, καὶ οὐκ ὀνοματικῶς, οἷον τὴν ἀπριάτην, ἐπεὶ κἂν ἀρσενικὸν ἐλέγετο τὸν ἀπρίατον. ὁ δὲ Κράτης κακῶς γράφει "ἥρως ἀπριάτης."

ἀποσκύδμαινε ὀργίζου, χολοῦ.

ἀποκηδήσαντες ἀπακηδιάσαντες.

ἀπολιχμήσονται ἀπολείξουσιν.

ἀποσταδά πόρρωθεν, ἄπωθεν, οἷον ἀποστηδᾶ, ἐξ ἀποστήματος.

ἀπόπροθεν μακρόθεν.

ἀποπροέηκεν ἐξαπέστειλεν.

3. Il. 22 489. 4. τῷ C. Il. 1 356. 9. Od. 5 182. 11. Il. 13 745. 14. Il. 9 491. 17. ἀποτεμνόμενοι C. 20. Il. 6 348. κῦμ' ἀπέορσεν C. 23. Od. 13 98. 28. Od. 14 317.

ἀπογνώσεις ἔστι μὲν ἀποχωλώσεις, λέγεται δὲ ψιλῶς βλάψεις, ὅτε φησὶ "μή μ' ἀπογνώσῃς μένεος ἀλκῆς τε."

ἀποθύμια τὰ μὴ καταθύμια ἀλλὰ προσάντη τῇ ψυχῇ.

ἀποσκοποῦ ἀπροσκέπτως· "ὦ φίλοι, οὐ μὰν ὔμμιν ἀποσκοποῦ."

ἀποπτανέουσιν δειλιάσαντες ἀπατενίσουσιν, ἢ περιβλέψουσιν ὅπως φύγοιεν.

ἀπόφημι ἀπολέγω· ἢ διαρρήδην, μετὰ παρρησίας λέγω.

ἀπότροπος ἐκ ἐπιστρέφων εἰς τὴν πόλιν, ἀποτετραμμένος τῆς τοῦ ἄστεος ἀναστροφῆς· "αὐτὰρ ἐγὼ παρ' ὕεσσιν ἀπότροπον."

ἀποβρίξαντες ἀπονυστάξαντες.

ἀπηλοίησεν ἀπέκοψεν.

ἀποδρύψει καταξύσει.

ἀπολυμαντῆρα τὰ δεῖπνα λυμαινόμενον.

ἀποχάζεο ἀποχώρει.

ἀποδόξης ἀπὸ δοξασμοῦ, ἀπὸ δοκήσεως.

ἀπτοεπές ἄπτωτε ἢ ἀπτόητε τοῖς λόγοις· ἢ καθαπτομένη διὰ τῶν λόγων, οἷον χαλεπὴ καὶ τραχεῖα.

ἀποτμότατος κακοδαιμονέστατος· "νῦν δ' ὃς ἀποτμότατος."

ἀπορραίσει ἀπολεῖ καὶ διαφθερεῖ· "κτήματ' ἀπορραίσει." ὅθεν καὶ ὁ ῥαιστήρ.

ἀποστίλβοντες ἀπολάμποντες.

ἀπολείβεται ἀποστάζεται· "καιροσέων δ' ὀθονέων ἀπολείβεται."

ἀπόπροθεν χωρὶς καὶ μακράν.

ἀπορρώξ ἀπόρρηγμα, ἀπόσπασμα· "ὅρκου γὰρ δεινοῦ Στυγὸς ὕδατός ἐστιν ἀπορρώξ."

ἀπομηνίσει τὴν μῆνιν ἀπαγγελεῖ καὶ εἰς τὸ μέλλον διαστέλλεται.

ἀππέμψει, κατὰ συγκοπήν, ἀποπέμψει.

ἀπροτίμαστος ἄψαυστος, ἀπρόσθικτος· τὸ γὰρ μάσασθαι ἐπὶ τοῦ ἅψασθαι τάσσουσιν.

ἀπαφίσκειν ἀπατᾶν, παραλογίζεσθαι.

ἀπήνη ἅμαξα, ἀπὸ τοῦ ἀπιέναι· "κούρη δ' ἐπιβήσετ' ἀπήνης."

ἀπύρους τρίποδας τοὺς ἀναθηματικοὺς καὶ ἕνεκα κόσμου κειμένους. ἐξ ἐναντίου δὲ **ἐμπυριβήτης** ἐν οἷς θερμαίνουσιν ὕδωρ. "ἕπτ' ἀπύρους τρίποδας" καὶ "φιάλην ἀπύρωτον ἔθηκε."

2. Il. 6 265. 4. Od. 11 344. 9. Od. 14 372. 14. ἀπολάζεο C.
18. Od. 1 219. 19. Od. 1 404. 22. Od. 7 107. 24. Il. 2 755.
28. ἀθικτος (πρό) C. 31. Od. 6 78. 32. ἀναθεματικοὺς et ἐν πυρὶ βῆται C.
34. Il. 9 122 et 23 270.

ἄπτερος ὁ προσηνής, ἢ ταχύς· "τῇ δ' ἄπτερος ἔπλετο μῦθος."

ἀπείρονες πέρας μὴ ἔχοντες.

ἄπρηκτον μηδὲν καταπραξαμένην, ἐπὶ τοῦ "ἄπρηκτον γενέσϑαι." ὅταν δὲ λέγῃ "Σκύλλην δ' οὐκέτ' ἐμυϑεόμην, ἄπρηκτον ἀνίην," πρὸς ἣν οὐδὲν ἔϛι καταπράξασϑαι.

ἄρ σύνδεσμος ἴσος τῷ δή, "ἐπεὶ ἄρ σε ϑεοὶ ποίησαν ἱκέσϑαι·" ϗ ἀντὶ τοῦ ἄρα, "ὥς ἄρα φωνήσας."

ἁρμονιάων ἐπὶ μὲν τῶν συνϑηκῶν "μάρτυροι ἔσονται ϗ ἐπίσκοποι ἁρμονιάων," ἐπὶ δὲ τῶν ἁρμογῶν "γόμφοισιν δ' ἄρα τήν γε ϗ ἁρμονίῃσιν ἄρηρεν."

Ἄρης ἐπὶ μὲν τοῦ ϑεοῦ "Ἄρης τε βροτολοιγός," ἐπὶ δὲ τοῦ σιδήρου "ἔνϑα μάλιϛα γίνεται Ἄρης ἀλεγεινός," ἐπὶ δὲ τοῦ πολέμου "τοὺς μὲν ἀπώλεσ' Ἄρης," ἐπὶ δὲ τῆς εἰς πόλεμον ὁρμῆς "δῦ δέ μιν Ἄρης δεινὸς ἐνυάλιος."

Ἄργος ἐπὶ μὲν τῆς Πελοποννήσου "πολλῇσι νήσοισιν ϗ Ἄργεϊ παντὶ ἀνάσσειν," ἐπὶ δὲ τῆς πόλεως τῆς ἐν Πελοποννήσῳ "οἳ δ' Ἄργος τ' εἶχον Τίρυνϑά τε τειχιόεσσαν," ἐπὶ δὲ τῆς Θεσσαλίας "νῦν αὖ τοὺς ὅσοι τὸ Πελασγικὸν Ἄργος ἔναιον." ὅταν δ' ὀνοματικῶς, τὸν Ὀδυσσέως κύνα· "ἂν δὲ κύων κεφαλήν τε ϗ οὔατα κείμενος ἔσχεν Ἄργος Ὀδυσσῆος."

ἀργὸν ἐπὶ μὲν τοῦ λευκοῦ "αἰετὸς ἀργὴν χῆνα φέρων," ἐπὶ δὲ τοῦ ταχέος "ἅμα τῷ γε κύνες ἀργοί."

ἀραιαί· "ὑπὸ δὲ κνῆμαι ῥώοντο ἀραιαί." ἐπὶ δὲ τοῦ λεπτοῦ ϗ στενοῦ "ἀραιὴ δ' εἴσοδος."

ἄροιτο ἀπενέγκοιτο, λάβοι· "κλέος ἐσϑλὸν ἄροιτο."

ἀργαλέην· "ἀργαλέην, πολέμοιο τέρας."

ἀρή εὐχή. ποτὲ δὲ ἡ βλάβη· "ἀρῆς ἀλκτῆρα γενέσϑαι."

ἀρητήρ ὁ ἱερεύς, ἀπὸ τοῦ ὑπὲρ τῶν ϑυόντων τὰς εὐχὰς ποιεῖσϑαι. ὅϑεν νῦν **ἀρώματα** ἐπιϑυμιάματα.

ἀργεννῶν λευκῶν, λαμπρῶν· ἀφ' οὗ ϗ ἄργυρος ϗ ἀργύφεον.

ἀραρυίας ἡρμοσμένας· "ἐπισφυρίοις ἀραρυίας."

ἀργυρόπεζα ἀπὸ μέρους ὅλη λευκή. δηλοῖ δὲ τὸν πόδα· πέζα

1. Od. 17 57. 3. Il. 14 221. 4. Od. 12 223. 6. Od. 23 258. 10. ἁρμονιῆισιν C et h. l. et p. 44 17. 11. Il. 5 518. 12. Il. 13 569. 13. Il. 24 260. 14. Il. 17 210. 15. Il. 2 108. 17. Il. 2 559. 18. Il. 2 681. 19. ὀδυσσέα C. Od. 17 291. 21. Od 15 161. 22. Od. 2 11. 23. Il. 18 411. 24. Od. 10 90. 25. Il. 5 3. 26. Il. 11 4. 27. Il. 18 100, 29. malim ἀρώματα τὰ ἐπιϑυμιάματα. 31. Il. 18 459.

γὰρ ὁ πὲς. οἷον λευκόπες. ὅθεν ϰ̀ ἡ πεζὴ πορεία, ϰ̀ πεζὸς ςρατιώτης ὁ μὴ ἱππικῇ χρώμενος.

ἀρηρώς ἡρμοσμένος.

ἀρήγειν βοηθεῖν, ἀφ' ὃ ϰ̀ ἀρηγὼν ὁ βοηθός.

ἄρειον κρεῖσσον, ϰ̀ ἀρείω τὸν κρείσσονα.

ἀρνειός κριός· "ἀρνειῷ μιν ἔγωγε ἐΐσκω." ἄρνες δὲ τὰ νεογνὰ τῶν προβάτων· "ἀρνῶν πρωτογόνων."

ἀρτεμέα ὑγιῆ.

ἀράβησεν οἷον ἐψόφησεν.

ἀργειφόντης ἢ ὁ ἀργὸς φόνε ϰ̀ καθαρός. ἔνιοι δὲ τὸν ἀργὸν φόνον, ἢ καταργῆντα τὲς φόνες· εἰρηνικὸς γὰρ ὁ θεός. ἢ διὰ τὸ Ἄργον φονεῦσαι τὸν ἀπὸ τῆς βεβοημένης Ἰῆς φύλακα. ἔνιοι δὲ ὁ ἐν Ἄργει πρῶτον πεφηνώς.

ἄρτια ὑγιῆ, ἡρμοσμένα, ἀπηρτισμένα. λέγεται δὲ ταῦτα καὶ ἄρμενα.

ἀρειῇ ἀπειλῇ· "πολλὰ δὲ μειλιχίοισι κελεύων, πολλὰ δ' ἀρειῇ."

ἄρκιον ἕτοιμον· "ἄρκιον ἐσσεῖται φυγέειν κύνας ἠδ' οἰωνός."

ἀρθμήσαντε φιλιάσαντες, ϰ̀ ἄρθμιοι οἱ φίλοι· ἀρθμὸς γὰρ ἡ φιλία.

ἄρσεν ἥρμοσεν, ϰ̀ ἄρσαντες ἁρμοσὸν ποιήσαντες. εἰ δὲ ψιλῶς ἀναγνῶμεν, σημαίνει τὸ ἀρεςὸν καταςήσαντες.

ἀρτίπος ἀρτίπες· "ἕνεκ' ὁ μὲν καλός τε ϰ̀ ἀρτίπος."

ἀργιόδοντος ἤτοι λευκώδοντος ἢ ὀξὺν ὀδόντα ἔχοντος· ϰ̀ γὰρ τὸ ἀργὸν δηλοῖ τὸ ὀξύ, καθό φησι "θήγων λευκὸν ὀδόντα μετὰ γναμπτῇσι γένυσι" ϰ̀ "ἀργιόδοντος ὑός."

ἀργεστᾶο νότοιο. τινὲς τε λεγομένε λευκονότε. ἔςι δὲ ταχέος· τέσσαρας γὰρ μόνες οἶδεν Ὅμηρος ἀνέμες.

ἀργέτη δημῷ τῷ λευκῷ ϰ̀ ἀργῆτι. ἀργῆτα δὲ κεραυνὸν λευκὸν ϰ̀ λαμπρόν. ἢ τὸν ταχέως διικνέμενον· τὸ γὰρ ἀργὸν σημαίνει τὸ ταχύ.

ἀρίγνωτοι εὔγνωςοι, μεγάλως ἐπιγινωσκόμενοι.

ἅρπη ὀρνέε εἶδος· "ἢ δ' ἅρπῃ εἰκυῖα." λέγεϑ δὲ ϰ̀ τὸ δρέπανον.

ἀρδμός ποτισμός, ϰ̀ ἄρσαι ϰ̀ ἄρδειν τὸ ποτίζειν.

ἀρτύνετο παρεσκευάζετο.

3. ἀρηρὸς ἡρμοσμένως C. 4. ὁ deest C. 6. Il. 3 197. 7. Il. 4 102. προΓ: C. 12. ἀπὸ] πανόπτην Slothouwerus. 16. Il. 17 431. 17. Il. 2 393. 18. φίλοι V, ἄφελοι C. 22. Od. 8 310. 24. Il. 11 416. 25. Od. 8 476. 26. δὲ] δὲ τε malim. 32. Il. 19 350.

ἀρτύνθη κατηρτίσθη.

ἀργινόεντα λευκὸν ϗ ἀργινώδη. "ϗ ἀργινόεντα."

ἀρήϊφιλος ἤτοι ὁ φιλόμενος ὑπὸ τοῦ Ἄρεως, ἢ φιλῶν τὸν Ἄρην.

ἀρηΐφατοι οἱ ἐν τῷ πολέμῳ πεφονευμένοι.

ἀρισφαλέα μεγάλως σφαλερόν.

ἀρτιεπής ἀπηρτισμένος τοῖς λόγοις.

ἁρπαλέως ἁρπαστῶς.

ἀρετᾷ ἐν ἀρετῇ ἐστὶν ϗ εἰς ἀρετὴν ἀπολήγει· "οὐκ ἀρετᾷ κακὰ ἔργα." ὅταν δὲ λέγῃ "ἀρετῶσι δὲ λαοὶ ὑπ' αὐτοῦ," ἐν ἀρετῇ ἐστὶν βούλεται δηλοῦν.

ἄρα ἀντὶ τοῦ δή παρ' Ὁμήρῳ διὰ παντός, παρὰ δὲ τοῖς ἄλλοις ἐν τῷ βίῳ συλλογιστικὸς σύνδεσμος.

ἀρημένος βεβλαμμένος· "ὕπνῳ ϗ καμάτῳ ἀρημένος."

ἁρματροχιή ἡ ἀπὸ τῶν τροχῶν ἔντμησις ϗ χάραξις τοῦ ἐδάφους· "οὐδέ τι πολλὴ γίνετ' ἐπισώτρων ἁρματροχιή."

ἀρνευτῆρι κυβιστητῆρι. μεταφέρεται δὲ ἀπὸ τῶν ἀρνειῶν· οὗτοι γὰρ ἐπὶ κεφαλὴν τρέχουσιν. "ὁ δ' ἀρνευτῆρι ἐοικώς."

ἄραβος ὁ διὰ τῶν ὀδόντων ψόφος ποιός.

ἀριδείκετος ὁ ἄγαν ἀσπαστός, παρὰ τὸ δικανᾶσθαι, ὅ ἐστι δεξιοῦσθαι.

ἀρνύμενος ἀντικαταλλασσόμενος· ὅθεν ϗ μισθαρνεῖν τὸ τὴν ὥραν μισθοῦ ἀντικαταλλάττεσθαι.

ἀρητὸν εὐκτόν, ἢ βλαβερόν, ἢ πολυχρόνιον, ὡς Ἀπίων. βέλτιον δὲ τὸ πρῶτον· θέλει γὰρ εἰπεῖν ὅτι τοῖς δι' ὑπερβολὴν φιλοστοργίας γονεῦσιν ἀπολέσασι τοὺς γεννηθέντας ἡδὺ ϗ αἱρετὸν κλαίειν ϗ πενθεῖν. "ἀρητὸν δὲ τοκεῦσι γόον ϗ πένθος ἔθηκεν."

ἄρουρα ἡ γῆ, ἀπὸ τοῦ ἀροῦσθαι.

ἅρπυιαι. ὁ Ἡλιόδωρος ἐν τῇ Σ Ὀδυσσείας, "τόφρα ϗ τὰς κούρας Ἅρπυιαι," ἀπὸ τοῦ ἁρπάζειν. ἐμφαίνει δὲ Ὅμηρος ἱππομόρφους αὐτάς. ἐν δὲ τῇ Ἰλιάδι, ἐπὶ τοῦ "τοὺς ἔτικεν Ζεφύρῳ ἀνέμῳ Ἅρπυια Ποδάργη," ὁ μὲν Τιμογένης ἐν ταῖς παραφράσεσιν ἔδειξεν ὅτι κύριον ὄνομα Ἅρπυια, τὸ δὲ Ποδάργη ἐπίθετον, πλανηθείς· τοὐναντίον γὰρ φαίνεται. ἐν γὰρ ἄλλοις τὸν Ξάνθον ϗ Βάλιον προσαγορεύων ὁ Ἀχιλλεύς φησι "Ξάνθε

2. *Λύκαστον* addit V ex Il. 2 647. 9. Od. 8 329. 10. Od. 19 114. 14. Od. 6 2. 16. Il. 23 505. 18. Il. 12 385. 26. Il. 17 37. 29. immo Od. 20 77. 31. τοῦ om C. 33. an ἔδοξεν? 35. Il. 19 400.

τε κ̀ σὺ Βάλιε, τηλεκλυτὰ τέκνα Ποδάργης," ὥςε τὴν ἅρπυιαν ἐπιθετικῶς εἰρῆσθαι, οἷον τὴν ἁρπακτικὴν τȣ̃ δρόμου διὰ τάχȣς.

ἀριζήλη οἷον ἀρίζηλος, μεγάλως ἔκδηλος.

ἀρηρομένη ἠροτριαμένη.

ἄρεκτον ἄπρακτον.

ἀρεσάσθω εὐαρεςȣ̃ντα καταςησάτω.

ἀριφραδέα μεγάλως φανερά.

ἄριστον τὸ πρωϊνὸν ἔμβρωμα, οἷον τὸ ἀκράτισμα.

ἀρήϊα πολεμιςήρια.

ἄραξε συνέτριψε, κατέβαλεν.

ἀράρισκεν ἥρμοζεν.

ἄργματα ἀπαρχάς.

ἀρετήν τὴν κατὰ πόλεμον ἀνδρείαν. ὀτὲ δὲ ψιλῶς χωρὶς τῆς ἀνανδρίας.

ἀριπρεπές μεγάλως διαπρέπων.

ἄρηρεν ἥρμοσεν· "γόμφοισι δ' ἄρα τήν γε καὶ ἁρμονίῃσιν ἄρηρεν."

ἀραρών· "ἴκρια δὲ σήσας, ἀραρὼν θαμέσι ςαμίνεσσι" ἀντὶ τȣ̃ ἁρμόσας. παραπλήσιον δὲ τὸ ῥῆμα, "ὡς δ' ὅτε τοῖχον ἀνὴρ ἀράρῃ."

Ἀργείη Πελοποννησία, "Ἀργείη δ' Ἑλένη." ὀτὲ δὲ διὰ τῆς πόλεως, "Ἥρη τ' Ἀργείη·" φησὶ γδ̀ "ἤτοι ἐμοὶ τρὶς μὲν πολὺ φίλταταί εἰσι πόληες, Ἄργος τε Σπάρτη τε κ̀ εὐρυάγυια Μυκήνη."

Ἀρεθούσῃ κρήνης ὄνομα ἐν Ἰθάκῃ.

Ἀρτακίῃ κρήνη ἐν τῇ Λαιςρυγονίᾳ.

Ἀραιθυρέη πόλις Μυκηνῶν· "Ἀραιθυρέην ἐρατεινήν."

Ἀρίσβη πόλις Τρωάδος.

Ἅρμα πόλις Βοιωτίας· "οἵ δ' ἀμφ' Ἅρμ' ἐνέμοντο."

ἆσε ἐπὶ μὲν τȣ̃ ἔβλαψεν "ἆσέ με δαίμονος αἶσα κακή," ἐπὶ δὲ τȣ̃ πληρῶσαι "αἵματος ἆσαι Ἄρηα ταλαύρινον πολεμιςήν." ὁ δὲ Ἀπίων ἀμφότερα ἐτυμολογῶν ἀπὸ τῆς ἄτης, οἷον ἀτῆσαι· πληρωτικὰ γδ̀ τὰ κακά.

ἀστράγαλος ἐπὶ μὲν τȣ̃ συνήθως ἡμῖν τιθεμένου "νείατον

13. ἄγματα C. 17. Od. 5 248. 19. ἀράρων C. Od. 5 252. 20. Il. 16 212. 22. Il. 6 323. 23. Il. 4 8 et 51. 27. ἀραιθυραίη C. mox aptius Μυκηναίων. Il. 2 571. 29. Il. 2 499. 30. Od. 11 61. 31. Il. 5 289. 34. ἀςάγαλος et mox ἀςαγαλον C. Il. 14 466.

ἀςράγαλον," ἐπὶ δὲ τᾶ σφονδύλϐ "ἐκ δέ μοι αὐχὴν ἀςραγάλων ἐάγη," ἐπὶ δὲ τῆς παιδιᾶς "ἀμφ' ἀςραγάλοισι χολωθείς."

ἀσκηθής ὑγιής, ἀσινής.

ἀσύφηλος ἀμαθής, ἐδενός, ἀδόκιμος.

ἄσπετα ἀπαρακολέθητα· καταςρέφει δὲ εἰς τὸ πολλά.

ἀσάμινθος πύελος, ἀπὸ τᾶ τὴν ἄσιν μινύθειν, ὅ ἐςιν ἐλαττᾶν.

ἀστεμφές ἀσφαλές, ἀμετακίνητον· ὅθεν ϗ τὰς γερογνώμονας ἀςεμφεῖς λέγομεν, οἷον ἀςρεμβεῖς, τετέςιν ἀςρεφεῖς.

ἄστυ πόλις. ὁ δὲ Ἀπίων ἐτυμολογεῖ ἀπὸ τᾶ εἰς ὕψος ἀνεςάλθαι.

ἄσσα τινά, ποταπά· "εἰπέ μοι ὁποῖα ασσα περιχροῖ εἵματ' ἔςο."

ἄσιν τὴν ἰλύν· "τόσσην οἱ ἄσιν καθύπερθε χαλύψω."

ἆσσον ἐγγύς.

ἀσημάντοισιν ἀφυλάκτοις, ἀπὸ τῶν σφραγίδων, α σήμαντρα λέγονϑ. σημάντορα δὲ λέγει τὸν ποιμένα.

ἀσκελέως σκληρῶς, δυσμεταςρέπτως.

ἀσπερχές συνεχές, δαψιλές, ἀδιάλειπτον.

ἀστέρ' ὀπωρινῷ τῷ κυνὶ λέγει τῷ κατὰ τὴν ὀπώραν φαινομένῳ.

ἄσκοπος ἀνόητος, τὸ δέον μὴ σκοπῶν.

ἄνσχεο ἀνάχϐ.

ἀσπουδεί χωρὶς πάσης σπεδῆς, ἄνευ κακοπαθείας.

ἀσταχύεσσιν ςάχυσιν.

ἄσβεστος μεταφορικῶς ἀκατάπαυςος, ἀκατάληκτος.

ἀσπιστάων μαχητῶν, ἀπὸ ἑνὸς μέρϐς.

ἀσφάραγον φάρυγγα· "ἀπ' ἀσφάραγον μελίη τάμε."

ἀσπαστόν ἀγαπητόν· ϗ ἐπίρρημα ἀγαπητῶς.

Ἀστερίς νήσϐ ὄνομα πρὸ τῆς Ἰθάκης· "Ἀςερὶς ἐ μεγάλη."

ἀσφόδελον ἀσφοδελώδη. ἔςι δὲ φυτόν.

ἀσβέστη δυσκατάσβεςος.

ἀστεροπητής ἐπίθετον μόνϐ Διὸς ἐπὶ τῆς ἀςραπῆς· αὕτη γὰ ἀναςρέφειν ποιεῖ τὰς ὦπας.

ἀστυβοώτην ἐπιθέτως τὸν κήρυκα, ἀπὸ τᾶ ἐν ἄςει βοᾶν. τῶν ἅπαξ εἰρημένων.

Ἀσίνη πόλις ἐν Ἄργει· "Ἑρμιόνην Ἀσίνην τε."

Ἀσκανίη πόλις Φρυγίας.

Ἀσωπός ποταμὸς Βοιωτίας.

1. Od. 11 64. 2. Il. 23 88. 4. ἐδενός] ἄξιος addas ex Hesychio. 7. an ςερεογνώμονας? 10. Od. 19 218. 11. Il. 21 321. 18. νοῶν (σκοπῶν) C. 19. ἄσχεο? 24. Il. 22 328. 26. Od. 4 846. 33. Il. 2 560.

ἄτος ἀκόρεστος, ἢ βλαπτικὸς κατὰ πόλεμον.

ἀταλὸν νήπιον, ἁπαλόν, κατὰ στέρησιν τοῦ τλῆναι.

ἀτίζων ἀτιμάζων.

ἀτέοντα ἀτώμενον, βλαπτόμενον· "Αἰνεία, τίς ὧδε θεῶν ἀτέοντα κελεύει."

ἀτραπὸς ὁδὸς εὐθεῖα μὴ ἔχουσα ἐκτροπάς. ὅταν δὲ λέγῃ "τρηχεῖαν ἀτραπόν," καταχρηστικῶς τῇ λέξει χρῆται.

ἄτιτος ἀτιμώρητος. ἐπὶ δὲ τοῦ "οὐ μὰν αὖτ' ἄτιτος κεῖτ' Ἄσιος" οἷον ὑπὲρ οὗ οὐδεὶς εἰσεπράξατο.

ἄτη ἐπὶ μὲν τῆς σωματοειδοῦς θεοῦ "Ἄτη ἣ πάντας ἀᾶται," ἐπὶ δὲ τῆς βλάβης "Ζεύς με μέγα Κρονίδης ἄτῃ ἐνέδησε βαρείῃ."

ἀταρτηροῖς βλαβεροῖς.

ἀτιτάλλει ἀγαπᾷ, ἐπιμελείας ἀξιοῖ.

ἀτάλαντον ἰσόζυγον, οἷον ἰσόσταθμον· τάλαντα γὰρ τὰ σταθμία.

ἀτειρὴς ὁ στερεὸς καὶ ἄτρωτος καὶ ἀνένδοτος καὶ ἀκαταπόνητος.

ἀτρυγέτοιο ἐπιθετικῶς τῆς θαλάσσης. οἱ μὲν ἀτρυγέτου ἀκαταπονήτου ὑπ' ἀνέμου καὶ τῶν ἄλλων, κατὰ παρέμπτωσιν τοῦ γ. οἱ δὲ τῆς βαθείας ὡς τρύγα μὴ ἔχειν, μεταφορικῶς, ἐπειδὴ τέλος τοῦ οἴνου τρύξ. οἱ δὲ ὑπόστασιν μὴ ἐχούσης, ἐπεὶ πάντα ἐκβράσσεται, καὶ ἤτοι μεταφορικῶς ἀπὸ τρυγός. οἱ δὲ τρύγην μὴ ἐχούσης, τὸν καρπόν, πρὸς ἀντιδιαστολὴν τῆς γῆς.

ἀτυζόμενοι ταρασσόμενοι, καὶ δυϊκῶς "ἵππω γάρ οἱ ἀτυζόμενοι."

ἀτάσθαλος ἁμαρτωλός, παρὰ τὴν ἄτην. καὶ *ἀτασθαλίῃσι* ταῖς ἁμαρτίαις.

ἀτεμβόμενος στερισκόμενος.

ἀτρυτώνη ἀκοπίατος, μὴ τρυομένη· παρθένος γὰρ ἡ θεός.

ἀτρεκέως ἀληθῶς, κατὰ στέρησιν τοῦ τρέχειν.

ἀτὰρ δή· "ἀτὰρ τὸν δεξιὸν ἵππον κένσαι ὁμοκλήσας."

ἄτλητον ἀνυπομόνητον.

ἀτάρβητος ἄφοβος.

ἀτρέμας ἠρέμα, κατ' ἀπόφασιν τοῦ τρέμειν.

ἄττα προσφώνησις νεωτέρου πρὸς πρεσβύτερον ἢ τροφέα.

ἀταλάφρονα ἁπαλόφρονα.

ἄταλλε ὁ μὲν Ἀπολλόδωρος ἔσαινε καὶ ἐσκίρτα. ὥσπερ δὲ ἀπὸ

4. Il. 20 332. 6. Od. 14 1. 8. Il. 13 414. 10. Il. 19 91.
11. Il. 2 111. 22. Il. 6 38. 29. Il. 23 336.

τοῦ παιδὸς παίζειν, οὕτως ἀπὸ τοῦ ἀταλοῦ ἀτάλλειν· ἀταλὸν δὲ τὸ ἁπαλὸν ϗ νήπιον λέγεται. οὐκ ἀπιθάνως. ὁ δὲ Κομανὸς φησιν· ἀτάλλειν κυρίως ἐστὶν τὸ ἐκ νηπίου τρέφειν, νῦν δ' ἐν ἴσῳ τῷ ἔχαιρεν, ἐπεὶ πᾶς ὁ ἐκτροφῆς ἀξιούμενος χαίρει ϗ παίζει. τὸ δὲ ἀτιτάλλειν ϗ ἀτάλλειν οὐ διαφέρει, κατ' ἐπέκτασιν εἰρημένον ὡς τὸ ἕρπειν ἑρπύζειν ϗ ἑρπυστάζειν.

αὐτίκα εὐθέως, παραχρῆμα.

αὖτις μετὰ ταῦτα.

αὖθι ἐν τούτῳ τῷ τόπῳ.

αὖ δή· "ἔνθ' αὖ Τυδείδῃ."

αὐτάρ δέ· "αὐτὰρ ἐπεὶ κόσμηθεν."

αὐτοσχεδίη ἀπὸ χειρός, ἐκ τοῦ σύνεγγυς.

αὔτως ἐπὶ μὲν τοῦ ματαίως "αὔτως γοῦν ἔπεσσ' ἐριδαίνομεν," ἐπὶ δὲ τοῦ αὔτως "οὕτως μέν φασιν φαγέμεν ϗ πιέμεν αὔτως."

αὐλός ἐπὶ μὲν τοῦ εὐθὺς ἐξακοντισμοῦ τοῦ αἵματος "αὐτίκα δ' αὐλὸς ἀνὰ ῥῖνας παχὺς ἦλθεν αἵματος ἀνδρομέοιο," ἐπὶ δὲ τῶν περονῶν "αὐλοῖσι διδύμοισιν," ἐπὶ δὲ τοῦ κοινῶς νοουμένου μουσικοῦ ὀργάνου "αὐλῶν συρίγγων τ' ἐνοπήν."

ἀϋτμή πνοή.

ἀϋτή ἐπὶ μὲν τῆς φωνῆς "ἀϋτὴ δ' οὐρανὸν ἷκανεν," ἐπὶ δὲ τῆς μάχης "ῥεῖα δέ κ' ἀκμῆτες κεκμηότας ἄνδρας ἀϋτῇ."

αὐγάζομαι ὁρῶ.

αὐΐαχοι μετὰ μεγάλης ἰαχῆς.

αὐλῶπις εἶδος περικεφαλαίας τὸν ἀπ' αὐτῆς λόφον ἀνατεταμένον ἔχουσα· "αὐλῶπις τρυφάλεια."

αὗον ξηρόν.

αὐτοκασίγνητοι οἱ ἐξ ἀμφοτέρων τῶν γονέων ἀδελφοί. λέγονται ϗ οἱ ἐκ μητρὸς μόνης, ὡς οἱ Διόσκουροι· "Κάστορά θ' ἱππόδαμον ϗ πὺξ ἀγαθὸν Πολυδεύκεα, αὐτοκασιγνήτω, τώ μοι μία γίνατο μήτηρ."

αὐτακέλευθα τὴν αὐτὴν ὁδόν.

αὐτάγρετα αὐτόληπτα.

αὐσταλέος αὐχμηρός.

αὖε ἐφώνει.

4. τὸ C. 10. Il. 5 1. 11. Il. 3 1. 13. Il. 2 342. 14. Od. 16 143. 15. Od. 22 18. 17. Od. 19 227. 18. Il. 10 13. 20. Il. 2 153. 21. Il. 11 802. 25. Il. 13 530. 28. διὸς κοῦροι C. idem 29. πολυδεύκην (εα) Il. 3 237.

αὐτόδιον ἐξ αὐτῆς τῆς ὁδοῦ· "αὐτόδιον."

αὐλῆς τῆς κατ' ἀγροὺς ἐπαύλεως.

αὐλῆς ἐν χόρτῳ ἐν τῷ περιωρισμένῳ τόπῳ τῆς αὐλῆς. ϗ γὰρ τὰ ὅμορα εἰώθασι λέγειν σύγχορτα, ὡς Εὐριπίδης "σύγχορτα ναίω πεδία ταῖς Ἐλευθέραις."

αὐτοχόωνον αὐτοχώνευτον, ἢ ϗ ὡς κεχωνευμένον.

αὐλιζομενάων εἰς κοίτην αὐλιζομένων· "βοῶν αὐλιζομενάων."

αὐέρυσαν εἰς τοὐπίσω εἵλκυσαν.

αὐτῆμαρ ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ.

αὐτονυχὶ αὐτῇ τῇ νυκτί.

αὐτόετες αὐτῷ τῷ ἔτει· "αὐτόετες οἰχνεῦσιν."

αὐδήεσσα ὁ Ἀπίων ὀνομαστὴ ϗ ἔνδοξος, οἷον αὐδωμένη, ἐπὶ Κίρκης ϗ Καλυψοῦς. τινὲς δὲ αὐδηέσσας αὐτὰς λέγουσιν, ὅτι εἰς ὁμιλίας ἦλθον ἀνθρώπῳ τῷ Ὀδυσσεῖ.

Αὐλὶς πόλις Βοιωτίας.

ἀφαυρότατος ἀσθενέστατος, ἀπὸ τοῦ παύρου ϗ τοῦ α, ὅπερ ἐπὶ τοῦ πολλοῦ ἐστίν, ϗ οἷον ὀλίγος κατὰ δύναμιν, οὐκ ἀπιθάνως.

ἄφαρ ταχέως, ϗ ἀφάρτεροι ταχεῖς· "ἄφαρ δέ σε Παλλὰς Ἀθήνη." ἐπὶ δὲ τοῦ προχείρου ϗ παραχρῆμα "ἄφαρ δὲ χεῖρες ἀμύνειν εἰσὶ ϗ ἡμῖν," ἐπὶ δὲ τοῦ αἰφνιδίου "ὡς δ' ἄφαρ ἐκ Τρώων ἐλασαίατο μώνυχας ἵππους," ἐπὶ δὲ τοῦ ῥᾳδίως "ἄφαρ δέ οἱ ἄγγελος ἦλθε Διός." ϗ ἀντὶ τοῦ ἔπειτα "ἄφαρ δέ τε φέρτεροι."

ἀφραδέως ἀνεπιστημόνως, ἀπείρως.

ἀφύσσων ἀπαντλῶν.

Ἀφροδίτης. ἐπὶ μὲν τῆς θεοῦ "ἐϋστεφάνου τ' Ἀφροδίτης," ἐπὶ δὲ τῆς πρὸς ἄνδρας συνουσίας "ϗ ἐκλελάθοιτ' Ἀφροδίτης, τὴν ἄρ ὑπὸ μνηστῆρσιν ἔχον μίσγοντο δὲ λάθρῃ."

ἀφανδάνει ἀπαρέσκει.

ἄφενος πλοῦτος, ἤτοι ἀφ' ἑνὸς ἑκάστου ἐνιαυτοῦ περιγινόμενος (ἔνος γὰρ ὁ ἐνιαυτός), ἢ ἄπενος τις ὢν ὁ κεχωρισμένος πενίας. ἀπὸ τούτου ϗ ἀφνειὸς ὁ πλούσιος.

ἀφυσγετὸς συρφετός. τάχα δ' ἀφυσγετὸς ἄγαν φευκτός· τὸ γὰρ α ἀντὶ τοῦ ἄγαν ἔχει, τὸ δὲ λοιπὸν παραγωγὸν παρὰ τὸ

2. κατάγρους C. 4. Andromach. 17. 6. ἢ καὶ ὡς] an εἰκαίως? 7. Od. 12 265. 11. Od. 3 322. 17. ὀλίγος V, ὀλίγως C. 18. Il. 22 270. 19. Il. 13 814. 20. Il. 10 537. 21. Od. 8 270. 26. Od. 8 267. 27. Od. 22 444. 30. ἤτοι ἄφενος C. 33. ἄγων C.

φεύγειν· τὸ γὰρ ἄγαν ἐκφεῦγον ὑπ' ἀνέμων ἐκβάλλεσθαι ἂν ῥηθείη· "πολλὸν δέ τ' ἀφυσγετὸν εἰς ἅλα βάλλει."

ἀφλοισμὸς ψόφος· "ἀφλοισμὸς δὲ περὶ στόμα γίνετ' ὀδόντων." εἴρηται δὲ κατὰ μίμησιν ψόφου.

ἀφήμενος ἀπωτέρω ϗ πόῤῥω καθεζόμενος.

ἄφλαστον τὸ ἀκροστόλιον. ἐκλήθη δὲ κατ' ἀντίφρασιν οὕτως τὸ ἀσθενέστατον, οἷον εὔθλαστον.

ἄφαλος περικεφαλαία μὴ ἔχουσα φάλους· τοὺς δὲ φάλους οἱ μὲν ἀσπιδίσκια οἱ δ' ἀστερίσκια ἐκάλουν.

ἄφθιτον ἄφθαρτον.

ἀφόωντα ψηλαφῶντα.

ἀφωπλίζοντο ἀφηροῦντο.

ἄφρεον ἤφριζον.

ἀφραδέες ἀδιανόητοι.

ἀφήτορος Ἀπόλλωνος ἐπίθετον. ϗ ἔστιν οἷον ὁμοφορήτου, ὁμοίως πᾶσι προφητεύοντος ϗ διακρίνοντος τὸν πλούσιον ϗ τὸν πένητα· ἢ τοξότου, ἀπὸ τῆς τῶν βελῶν ἀφέσεως. οἱ δὲ γλωσσογράφοι ἀφήτορα ἔδοξαν λέγεσθαι τὸν στροφέα τῆς θύρας.

ἀχλὺς ἡ τῶν ὀφθαλμῶν σκότωσις.

ἀχρεῖον ἰδών ἀγεννές, εἰς οὐδεμίαν χρείαν ἐμβλέψας, ἢ σκυθρωπάσας ϗ οἷον διαστρέψας τὴν ὄψιν. ϗ ἐπὶ τῆς Πηνελόπης "ἀχρεῖον δ' ἐγέλασεν," εἰς οὐδεμίαν ἀξίαν, ἐξ οὗ τὴν οὐκ ἀπὸ γνώμης γελῶσαν.

Ἀχαιίδα γαῖαν τὴν Πελοπόννησον.

ἀχάριστα ἀχαρίστως· "ξεῖν', ἐπεὶ οὐκ ἀχάριστα παρ' ἡμῖν ταῦτ' ἀγορεύεις."

ἄχθος βάρος, ἔχθρα.

ἄχος λύπη ἀφωνίαν ἔχουσα.

ἄχρις ἕως. ϗ "ὀστέον ἄχρις ἄραξεν."

ἀχυρμιαὶ οἱ τόποι εἰς οὓς τὰ ἄχυρα βάλλεται λικμώμενα.

ἀχερωῒς δένδρου τι γένος· "ϗ ἐθρίγκωσεν ἀχέρδῳ."

Ἀχέρων ποταμὸς ἐν Ἅιδου μεμυθευμένος.

ἄχνας τὰ ἄχυρα. λέγεται δὲ ϗ τὸ ἐπιπολάζον τῇ θαλάσσῃ ἄχνη.

2. Il. 11 495. 3. Il. 15 607. 8. φαλους, τοὺς δὲ φαλοὺς C. 15. immo ὁμοφήτορος et 16. καὶ οὐ διακρίνοντος cum V. 18. ἀφήτορας C. 20. Il. 2 269. 22. Od. 18 163. 25. Od. 8 236. 29. Il. 16 324. 31. ἐτρίγγωσεν C. excidisse glossam, ἄχερδος ἄκανθα ποιά, monet ex Hesychio V. Od. 14 10.

ἀχρημοσύνη πενία· "ἀχρημοσύνη γὰρ ἀνώγει."
ἀχθομένους βαρυνομένους.
ἀχαρίστερον ἀχαριστότερον. ὁ δὲ Ἀπίων λυπηρότερον.
Ἀχαιοί πάντες οἱ ἐπὶ Ἴλιον στρατεύσαντες.
ἄψ πάλιν, ὅπερ ἀντὶ τοῦ ὀπίσω.
ἄψορρον παλινόρμητον εἰς τοὐπίσω.
ἁψάσθην ἐπελάβοντο.
ἀψορρόου ἀνάπαλιν ῥέοντος· "ἀψορρόου Ὠκεανοῖο."
ἅψισι λίνου ἅμμασιν, ἀπὸ τῆς συναφῆς.
ἄψεσθαι ἀφθήσεσθαι, ἐν τῇ Γ τῆς Ὀδυσσείας· "ἄψασθαι χλωρός."
ἄωροι τῶν μὲν ἅπαξ εἰρημένων, ὠμοί, ἐπεὶ λέγομεν ὡρίμους καρποὺς τοὺς πεπείρους, ὠμὸν δὲ τὸν ἄγριον. τινὲς δὲ ἄωροι ἀφύλακτοι, οὓς οὐκ ἔστι φυλάξασθαι.
ἄωρτο παρήρτητο· "ἧ οἱ πὰρ ξίφεος μέγα κουλεὸν αἰὲν ἄωρτο."
ἀώτου θεσπεσίοιο ἐρίου. οἰὸς ἀώτῳ οἷον ἄνθος προβάτου.
ἀωτεῖται ἤτοι ἀπανθίζεσθαι τὸν ὕπνον (ἄωτον γὰρ πᾶν τὸ ἄνθος) ἢ παρὰ τὸ ἐᾶσαι, ὅ ἐστι κοιμίσαι. καὶ ἀωτεῖς κοιμᾷ. "μηκέτι νῦν εὕδοντες ἀωτεῖτε γλυκὺν ὕπνον."
βάλλεν ἔβαλλεν.
βάζειν λέγειν.
βαμβαίνων διὰ τρόμον οὐκ ἠρεμοῦσαν τὴν βάσιν ποιούμενος. ὁ δὲ Ἀπίων βῆμα πρὸ βήματος βαίνων καὶ πορευόμενος, ἀπὸ τοῦ γινομένου ψόφου περὶ τὸ στόμα. τῶν δ' ἅπαξ εἰρημένων.
βάρδισται βραδύτατοι.
βάσκε πορεύου.
βαθυπέπλων ὁ Ἀπίων καλῶν. τὸ αὐτὸ σημαίνει καὶ βαθυζώνων καὶ βαθυκόλπων· φαίνεται γὰρ ἐκ τῶν τοιούτων ἐπιθέτων ἅμα μὲν τὰ μεγέθη τῶν σωμάτων, ἅμα δὲ τὸ σεμνὸν τῆς περιστολῆς· φαίνονται γὰρ μέχρι τῶν σφυρῶν καλυπτόμεναι, ὅθεν καὶ ἑλκεσίπεπλοι λέγονται καὶ βαθύζωνοι.
βάλανον τὸν τῆς δρυὸς καρπόν.
βαθυμάλλων βαθεῖς μαλλοὺς ἐχόντων.
βεβάμεν βεβηκέναι· "ἀμφ' αὐτῷ βεβάμεν."
βεβροτωμένα ᾑματωμένα· βρότος γὰρ ὁ φόνος.

1. Od. 17 502. 8. Il. 18 399. 10. immo Od. 9 379. 14. Il. 3 272. 15. Od. 9 434. 16. ἀωθεῖται et 18. ἀωθεῖτε C. 18. Od. 10 548. 22. βῆμα προβῆμα C. ἀπὸ – στόμα] his aptior post ποιούμενος locus. 33. Il. 17 359.

βέλεμνα βέλη.

βέβακται εἴρηται.

βεβρίϑασι βεβαρημέναι εἰσίν.

βέρεϑρον Ἀπίων ὁ πηλώδης τόπος, ἀπὸ τοῦ οἱονεὶ βέραϑρον εἶναι καὶ βάϑος ποιεῖν τῷ ἄρϑρῳ τοῦ ποδός, ἢ τὴν γῆν ϑραύειν. λέγεται δὲ βέρεϑρον καὶ τὸ σκότος καὶ τὸ βάϑος.

βένϑεα βάϑη.

βέλος πᾶν τὸ βαλλόμενον, κἂν λίϑος εἴη· "ὡς καὶ νῦν πόντοιο δὲ βαλὼν βέλος ἤγαγε νῆα."

βεβολημένος ὥσπερ ἐκ βολῆς τὴν ψυχὴν πεπληγμένος.

βεβλήατο βεβλημένοι εἰσίν· "χϑαμαλαὶ βεβλημέναι εὐναί."

βεβρυχώς τῶν ὀνοματοπεποιημένων.

βεβῶσα περιβεβηκυῖα.

βῆ ἐπορεύϑη.

βηλός ὁ τῆς ϑύρας βαϑμός· "ἀπὸ βηλοῦ ϑεσπεσίοιο."

βητάρμονες ὀρχησταί, ἀπὸ τοῦ βαίνειν ἡρμοσμένως.

βῆσσαι οἱ βάσιμοι τόποι τῶν ὀρῶν.

βιός τόξον.

Βῆσσα ὄνομα πόλεως τῆς Λοκρίδος.

βιόσσαο βιῶσαι ἐποίησας.

βιόωνται ἐνεργητικῷ τύπῳ ἀκολούϑως ἐχημάτικε τῷ σημαινομένῳ τοῦ ὑφ' ἡμῶν λεγομένου βιάζεσϑαι.

βίοτος ἡ ζωὴ καὶ τὰ πρὸς τὴν ζωήν.

βιοτροπίας τοῦ βίου τροπάς.

βλήτροισι τοῖς κατὰ τὰς συναρμογάς γόμφοις. ὁ δὲ Ἀπίων "κολλητὸν βλήτροισι δυωκαιεικοσίπηχυ."

βλοσαυροῖσι καταπληκτικοῖς. ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ καὶ ἡ *βλοσυρῶπις*.

βλάβεται βλάπτεται· "βλάβεται δὲ γέναт' ἰόντι."

βλώσκειν μολίσκειν, πορεύεσϑαι.

βλεμεαίνων ἐπιρωννύμενος. καὶ *βλέννας* μὲν ἔνιοι καλοῦσιν χυμούς τινας, *ἀβλεννεῖς* δὲ ἀχύμους.

βλωϑρήν μολοϑρήν, τὴν εἰς τὸ ἄνω μολίσκειν ϑορύζουσαν, οἷον πηδῶσαν.

4. an βάραϑρον et 5. βάρος? 8. Od. 9 495. 11. Od. 11 194. 15. Il. 1 591. 26. Il. 15 678. 27. βλοσυρώπης C. 29. βλάπτεται δὲ C. 31. Il. 19 166. 33. μολίσκειν ϑορύζουσαν] lege μολίσκουσαν καὶ ϑορῦσαν coll. Etym. M. p. 201 27.

βλωμός ψωμὸς οὕτως.

βοῶν. τὴν μὲν μετοχήν "αὐτὰρ ὃ μακρὰ βοῶν," ἐπὶ δὲ τοῦ ζῴου "βοῶν αὐλιζομενάων," ἐπὶ δὲ τῶν ἀσπίδων "βοῶν τ' εὐποιητάων" καὶ "βόας αὔας."

βουλυτός ἡ δειλινή, ἡ ὀψία, ὅτε οἱ βόες ἀπολύονται τῶν ἔργων.

βοτοῖσι βοσκήμασιν· "ὅθι τ' ἀρθμὸς ἔην πάντεσσι βοτοῖσιν."

βουπλῆγι πελέκει· οἱ δὲ τῇ μάστιγι.

βουθύεσκεν ἐβουθύτει.

βοῶπις μεγαλόφθαλμος, ἢ μεγάλως ἐφορῶσα, ἐπεὶ καὶ τὸν Δία εὐρύοπα λέγει.

βουγάϊε. δὶς κέχρηται τῇ λέξει ὁ ποιητής, ἐν Ἰλιάδι ἅπαξ ἐπ' Αἴαντος, ἐν δὲ Ὀδυσσείᾳ ἐπὶ τοῦ Ἴρου. βουγάϊον δὲ λέγουσι τὸν ἐργάτην βοῦν· ἀπὸ δὲ τοῦ τὴν γῆν ἐργάζεσθαι βουγαῖον· ὡς οὖν βοώδη καὶ ἀναίσθητον ὀνειδίζεσθαι τὸν Αἴαντα μὲν ὑπὸ τοῦ Ἕκτορος, τὸν δ' Ἶρον ὑφ' ἑνὸς τῶν μνηστήρων. βέλτιον δὲ ἀποδιδόναι τὸν ἐφ' ἑαυτὸν μεγάλως γαυριῶντα· τὸ μὲν γὰρ βου ἤτοι ἐπὶ τοῦ μεγάλου, ὡς ἐπὶ τοῦ βούπαιδος καὶ βουσύκου.

βοὸς κέρας ἤτοι περικείμενον τῇ ὁρμιᾷ κέρας ὑπὲρ τὸ ἄγκιστρον, ἵνα μὴ ἀποτρώγῃ ὁ ἰχθύς. ἔνιοι δὲ τὴν τρίχα κέρας.

βοηθόον ἐν μάχῃ θοόν, ἀγαθὸν βοηθεῖν.

βοήν τὴν μάχην· "βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος."

βόσις βρῶσις· "βόσιν ἰχθύσιν."

βόμβησε ποιῶς ἐψόφησεν· "βόμβησεν δὲ λίθος."

βοτρυδόν ἑτέρα τῆς ἑτέρας ἐχομένη, ὡς οἱ βότρυς τὰς ῥᾶγας ἔχουσι.

βόας αὔας τὰς ἀσπίδας λέγει τροπικῶς, ἀπὸ τοῦ ὅλου τὸ μέρος.

βοάγρια αἱ ἀσπίδες. ὁ δὲ Ἀπίων τὰ ἐκ βοῆς ἠγρευμένα, τουτέστι τῆς μάχης τὰ λάφυρα.

βουλεύσαντε βουλευσάμενοι, βουλὴν συνθέντες.

βουληφόροι ποτὲ μὲν βασιλεῖς, "οὐ χρὴ παννύχιον εὕδειν βουληφόρον ἄνδρα," ποτὲ δὲ ἐπιθετικῶς αἱ ἐκκλησίαι ἐν αἷς αἱ βουλαὶ ἀναφέρονται.

βροτός ἄνθρωπος ὑποπεπτωκὼς τῷ βρότῳ, τουτέστι τῷ φόνῳ.

βροτόεντα πεφονευμένα.

2. Il. 2 224. 3. Od. 12 265. Il. 16 636. 4. Il. 12 137. 6. Il. 18 521. 7. πελέκη C. 16. ἑαυτῷ Schol. 18. ἤτοι] nonne τὸ ?, ὁρμία C. ὑπὸ C. 21. Il. 2 408. 22. Il. 19 268. 23. Od. 8 190. 24. βοτυδόν C. 30. Il. 2 24.

βρῖθον ἐπλήθυνον.

βριθὺ βαρύ. ἀπὸ τούτου ϗ "καρπῷ βριθομένη νοτίῃσί τε εἰαρινῇσι."

βροτολοιγός ὁ Ἄρης ὁ διὰ τοῦ φονεύειν τὸν ὄλεθρον ἐπιφέρων· βρότος γὰρ ὁ φόνος. ἢ ὁ τοὺς βροτοὺς ὀλοθρεύων.

βρίζοντα νυστάζοντα.

βράσσων οἱ μὲν ἐλάσσων, οἱ δὲ ἀπὸ τοῦ βρασμοῦ ἄτακτος ϗ μὴ σταθερός.

βριήπυος μεγαλόφωνος.

βρύει βρύειν τοὺς καρποὺς ποιῶν τοὺς νεωστὶ ἀναφυομένους.

βρεχμὸν τὸ βρέγμα· "ἐπὶ βρεχμόν τε ϗ ὤμους."

βρίσαντες βαρύναντες.

βράχε ἰδίωμα φωνῆς.

βυκτάων φυσητῶν.

βυσσοδόμευον ἐκ βυθοῦ τῆς διανοίας κρυπτῶς συνετίθεσαν. βυσσοδομεύειν δὲ λέγουσι κατὰ τὴν αὐτὴν ἔννοιαν ϗ συντίθεται ἐπιβουλήν, ἢ καθὸ ἄν τις ἐν βυθῷ τῆς θαλάσσης οἰκοδομήσειέν τι, τουτέστιν κρυπτῶς συντιθέμενον ϗ οὐ φανερῶς.

βυσσός βυθός.

βωμοὺς ποτὲ μὲν συνήθως ἡμῖν, "τὴν μὲν ἔπειτ' ἐπὶ βωμῷ ἄγων," ποτὲ δὲ τὰς βάσεις, οἷον κρηπῖδας πλατείας, ἢ βασμούς, "ἅρματα δ' ἀμβωμοῖσι τίθει, κατὰ λῖτα πετάσας."

βώτορας νομεῖς· "βώτορας ἄνδρας."

βωστρεῖν φωνεῖν, ἐπικαλεῖσθαι.

βῶν τὴν ἀσπίδα· "οἶδ' ἐπὶ δεξιᾶ."

βωτιανείρῃ ἄνδρας βοσκούσῃ ἢ τρεφούσῃ.

γαυλοί τὰ ποιμενικὰ ἀγγεῖα τοῦ γάλακτος.

γάννυται χαίρει.

γαίων γαυριῶν.

γαμέσσεται εἰς γάμον ἄξει.

γάλως ἀνδρὸς ἀδελφή· "εἰδομένη γαλόῳ."

Γάργαρον τόπον τῆς Ἴδης.

γαιήϊον γῆς υἱόν· "Τιτυὸν γαιήϊον υἱόν."

γαμφηλῇσι ταῖς σιαγόσιν, οἱονεὶ καμφηλαί, ἀπὸ τοῦ κατὰ τὸ σχῆμα ἐπικάμφαι.

2. Il. 8 307. 7. βράσσον C. 11. Il. 5 586. 12. βαρύνοντες C. 20. Il. 1 440. 22. Il. 8 441. 23. Il. 12 302. 25. Il. 7 238. 26. ἢ addidit Slothouwerus. 31. Il. 3 122. 33. Od. 7 324. 35. κεκάμφθαι Schol. Il. 13 200.

γωρυτός ἡ τοξοθήκη, οἱονεὶ χωρυτός, παρὰ τὸ τὸ τόξον χωρεῖν· συγγενὲς γὰρ τὸ γ̄ τῷ χ̄. οἷον χώρημα τοῦ τόξου. τῶν ἅπαξ εἰρημένων.

δάψαι ἐπὶ τῶν θηρίων. ὅμοιον τὸ δαρδάπτειν, ὅ ἐστι καταφαγεῖν μετὰ σπαραγμοῦ. "δάψει." ὅταν δὲ λέγῃ "χρήματα δαρδάπτουσι," μεταφορικῶς ἀντὶ τοῦ κατεσθίουσι.

δαιδαλόεν τῇ κατασκευῇ ποικίλον.

δαῖεν ἔκαιεν. σημαίνει καὶ τὸ ἐμέριζεν, ἀφ' οὗ καὶ δαιτρὸς ὁ μάγειρος καὶ δαὶς ἡ εὐωχία, ἐπεὶ μεριστὰ ἦν τὸ παλαιὸν τὰ βρώματα, καὶ δασμὸς ὁ διαμερισμός.

δαφοινός ὁ μεγάλως φοινὸς καὶ ἐρυθρός. ἔνιοι δὲ δαφοινὸν τὸν μεγάλως φόνιον.

δάμαρ ἀνδρὸς γυνή, ἀπὸ τοῦ δεδαμάσθαι τῷ ἀνδρί.

δαίμονες οἱ θεοὶ οἱονεὶ δαήμονες ὄντες· οἱ γὰρ θεοὶ πάντα ἴσασιν. ἢ ὅτι πάντα μερίζουσιν, ἀπὸ τοῦ δάσασθαι.

δάσκιον μεγάλως συσκιάζουσαν διὰ τὸ δάσος.

δαήρ ἀνδρὸς ἀδελφός.

δαΐφρων πολεμικός, ἀπὸ τοῦ δαΐζειν, ἀφ' οὗ καὶ δαῒς ἡ μάχη· "ἐν δαῒ λυγρῇ."

δασπλῆτις δυσπροσπέλασος, δυσχερὴς τοῖς προσπελάζουσι.

δαῶμεν μάθωμεν.

δάσονται φάγονται.

δάμνα ἐδάμαζεν.

δάσονται μερίζουσιν.

δαρδάπτουσι κατεσθίουσι. καὶ φαίνεται τὸ μετὰ διασπασμοῦ ἐσθίειν. τῶν ὀνοματοπεποιημένων ἡ λέξις.

δαί σύνδεσμος ἴσος τῷ δέ· "τίς δαῖς, τίς δαὶ ὅμιλος;" "πῶς δαὶ τῶν ἄλλων Τρώων φυλακαί τε καὶ εὐναί;"

δαΐζων διαιρῶν, διακόπτων.

δειλός ἐπὶ μὲν τοῦ δειλαίου "ὤ μοι ἐγὼ δειλός," ἐπὶ δὲ τοῦ καθ' ἡμᾶς νοουμένου "ἔνθ' ὅ γε δειλὸς ἀνὴρ ὥς τ' ἄλκιμος ἐξεφαάνθη."

δειρή ὁ τράχηλος. κέκληται δὲ ἀπὸ τῶν τετραπόδων, διὰ τὸ ἀπὸ τούτων τῶν μερῶν ἄρχεσθαι δείρεσθαι.

1. alterum τὸ om C. 5. Il. 13 831. Od. 14 92. 11. καὶ om C. 13. ἀνδρὸς] ὕπανδρος Slothouwerus. 14. πάντα V, πάντες C. 19. Il. 13 286. 27. τῷ δέ Toupius, τὸ δαῖς C. Od. 1 225. Il. 10 408. 30. Od. 5 299. 31. Il. 13 278.

δεδμήατο δεδμημένοι ἦσαν, ἀντὶ τοῦ ὑποτεταγμένοι. ἔϛι δὲ ϗ ἀντὶ τοῦ κατεσκεύαϛο.

δεδέξομαι ἐνεδρεύσω.

δέπας ποτήριον.

δερκομένοιο ὁρῶντος, ἀτενίζοντος.

δειδήμονες εὐλαβεῖς, παρὰ τὸ δέος.

δείδεκτο ἐπὶ μὲν τοῦ τὰ ποτήρια τῇ δεξιᾷ ἐκτείνειν "δέδεκτο δέπας Ἀχιλλεύς," οἷον τῇ δεξιᾷ προέπιεν· ὅταν δὲ διὰ λόγων δεξιῶνται, "δειδέχαται μύθοισιν." ὅθεν ϗ ἀριδίκετος οἷον ἀσπασός.

δειελίησας τῆς δείλης ἐμβρωματισθείς.

δεδεγμένα προσδεχόμενα.

δέρτρον οἱ μὲν τὸν ἐπίπλουν, οἱ δὲ τὸ δέρμα παρὰ τὴν δοράν, ἄλλοι δὲ τὸ ϛόμα τοῦ γυπός· "δέρτρον ἔσω δύνοντες."

δενδίλλων περιβλεπόμενος.

δέκτῃ ἐπαίτῃ, παρὰ τὸ δέχεσθαι.

δεδοκημένος ἐκδεχόμενος, ἐπιτηρῶν.

δεδμήατο δεδαμασμένοι ἦσαν ἢ κατεσκευασμένοι.

δεδήει ἔφαινεν, ἐκαίετο.

δεικνύμενος δεξιούμενος.

δεικανάασθαι διαλόγου ἀξιοῦσθαι.

δεινός ἀξιωματικός, ἐντροπηματικός· "αἰδοῖος δέ μοί ἐσσι, φίλε ἑκυρέ, δεινός τε."

δειδήμονες ἐλεήμονες, δειλοί.

δεδαϊγμένοι τεθνηκότες ἐν πολέμῳ.

δέμας πυρὸς αἰθομένοιο ἐλέλειπτο ὡς τρόπος πυρὸς καιομένου, διὰ τὴν ἀγωνίαν.

δέμνια τὰ ϛρώματα, ἀπὸ τοῦ τὸ δέμας ἐν αὐτοῖς μένειν.

δεξιάδην δεξιὸν ὄντα, ἢ Δεξιοῦ υἱόν.

δέοιμι δεσμεύοιμι.

δεσμοί. οὕτως λέγονται ϗ οἱ ἧλοι· "κόπτε δὲ δεσμούς."

δεῦτε ἄγετε δή.

δεῦρο εἰς τοῦτον τὸν τόπον.

δεύεσθαι βόσκεσθαι. ϗ τὸ ἐπιδέεσθαί τινος· "θυμοῦ δευομένους."

8. Il. 9 224. 9. Od. 7 72. οἷον] ὁ ἄγαν Sl. 14. Od. 11 579. 22. Il. 3 172. 26. malim ἐλλείπει τῷ ὥς, τρόπον. 28. τὸ om C. 31. Od. 8 274. 34. βόσκεσθαι] βρέχεσθαι V. Il. 3 294.

καὶ τὸ λείπεσθαι καὶ τὸ ἐλαττοῦσθαι· "ἐπεὶ οὔποθι ἔλπομαι οὕτω δεύεσθαι πολέμοιο."

δεψῆσαι μαλάξαι.

δήεις εὑρήσεις.

δήϊοι οἱ πολέμιοι.

δηϊότητος τῆς πολεμικῆς διαθέσεως.

δηλήσασθαι διαφθεῖραι, διακόψαι.

δημός ἐπίπλους ἱερείου.

δῆμον τὸν δημοτικὸν ἄνδρα, "δῆμον ἐόντα παρὲξ ἀγορευέμεν," καὶ τὸ σύστημα τῆς πόλεως, "δήμῳ ἔνι Τρώων."

δημοβόρος ὁ τὰ τοῦ δήμου κοινὰ κατεσθίων.

δήνεα βουλεύματα.

δησάντων δησάτωσαν· "δησάντων ἐν νηῒ θοῇ."

δηλήμονες βλαπτικοί.

διαγνάψας διακοιλάνας.

διακέρσαι διακόψαι.

διάκτορε διάγων τὰς ἀγγελίας. λέγει δὲ τὸν Ἑρμῆν.

διαπλήσσοντες διαχίζοντες. ἐὰν δὲ σὺν τῷ ī γράφηται, ἔστι διαβαίνοντες.

διαίνειν βρέχειν.

διατρύγιος ἔγκαρπος, διὰ τὸ τρύγην ἔχειν· τρύγη δὲ ὁ πύρινος καρπός.

διαπρύσιον διάτονον.

διακριδὸν ἐξ ἐπικρίσεως, διακεκριμένον.

δι' ἄκριας κατὰ τὰς ἀκρωρείας· "δι' ἄκριας ἠνεμοέσσας."

διδυμάονε δίδυμοι ἀδελφοὶ οἱ κεχωρισμένοι τοῖς σώμασιν. οἱ δὲ συμφυεῖς δίδυμοι λέγονται.

διέπουσι διαπονοῦσιν, ἐνεργοῦσιν.

διέσχε διῆλθε.

διέχευαν διεμέρισαν.

διερῷ διύγρῳ.

δίενται διώκουσι.

διιπετέος ἀπὸ Διὸς πεπληρωμένου.

διεπέφραδεν ἐνετείλατο.

δίεται διώξει.

1. Il. 13 309. 9. Il. 12 213. 10. Od. 13 266. 11. κοινὰ super versum C, a manu dubium an eadem. 13. Od. 12 50. 18. ī] ῑ V. 25. Od. 9 400.

διήφυσεν ἐξήντλησεν, διέκοψεν.

δικλεῖδες δίθυροι.

δινεῖν συςρέφειν.

δινωτήν ςρογγύλην.

δινωτοῖσι λεχέεσσι ςρογγύλοις, ἀπὸ τῆς τῶν κλινοπόδων περιφερείας.

δίον ἐδιώχθην· "τρὶς περὶ ἄςυ μέγα Πριάμοιο δίον."

δῖος ἀπὸ Διὸς τὸ γένος ἔχων, ἢ ἀγαθός, ἢ γενναῖος, ἀπὸ τῆς τȣ̃ Διὸς ὑπεροχῆς.

διοτρεφέων τῶν ἐκ Διὸς τεθραμμένων.

διπλῆν ἐκταδίην διπλῆν ϗ μεγάλην.

δίπτυχα ποιήσαντες δύο περιβολὰς ἔχοντες.

δίσκουρα δίσκȣ ὅρια, ὅσον ἂν τις βάλοι δίσκον.

διφᾶν ψηλαφᾶν.

δίφρον ὁμοίως ἡμῖν λέγει ὁ ποιητής. τὸν δὲ θρόνον ȣ̉δέποτε εἶπε δίφρον. λέγει δὲ ϗ τὸν ἁρμάτινον δίφρον.

δίχα διχῶς, εἰς δύο.

δίψιον βλαβερόν.

δμῶες δȣ̃λοι, ἀπὸ τȣ̃ δεδμῆσθαι ϗ ὑποτετάχθαι.

δνοφερόν μέλαν, ἐξ ȣ̃ σημαίνει τὸ πολύ· "δνοφερὸν χέει ὕδωρ."

δνοπαλίξεις ἐκτινάξεις· "τὰ σὰ ῥάκεα δνοπαλίξεις." δὶς δὲ τῇ λέξει κέχρηται, ἅπαξ ἐν Ὀδυσσείᾳ ϗ ἅπαξ ἐν Ἰλιάδι, "ἀνὴρ δ' ἄνδρ' ἐδνοπάλιξεν."

δυαὶ γάρ τε πύλαι ἀμενηνῶν εἰσὶν ὀνείρων ἔξοδοι ἐκ μεταφορᾶς. σημαίνει δὲ ἐλεφαντίνην μὲν τὴν ἡμέραν, κερατίνην δὲ τὴν νύκτα. διὰ τȣ̃το δὲ ποιȣ̃νται τὴν πορείαν οἱ ὄνειροι. τινὲς δὲ ἐπὶ τῶν ὀδόντων ϗ τῶν ὀφθαλμῶν ἤκȣσαν. βέλτιον δὲ τὸ πρῶτον.

δόνακας καλάμȣς.

δουρικτητήν τὴν τῷ δόρατι κεκτημένην.

ῥοροῖσι θυλάκοις· "ἄλφιτα χεῦον ἐϋρραφέεσσι δοροῖσι."

δολιχήρετμοι μακρόκωποι.

δολιχαύλους μακρὸν τὸν αὐλὸν ἐχȣ́σας.

δουρηνεκές ὅσον δόρυ διατεῖναι.

1. διήφυσεν C. 3. δίνειν C. 4 et 5. δειν — C. 7. Il. 22 251. 20. σημαίνει T, σημεῖον C. Il. 9 15. 21. Od. 14 512. 22. Il. 4 472. 24. Od. 19 562. ἔξοδοι V, ἔξοδον C. 26. τȣ́των V. 31. Od. 2 354. 34. δουρινεκές C.

δουρικλυτός ἀπὸ μέρους, κατὰ τὰς μάχας κλυτός.

δολιχόν μακρόν.

δολιχόσκιον ἤτοι μακρὰν σκιὰν ἔχον, ἐξ οὗ τὸ μέγα δηλοῦ.

δόχμια πλάγια· "πολλὰ δ' ἄναντα κάταντά τε δόχμιά τ' ἦλθον."

δόρπον τὸν καθ' ἡμᾶς δεῖπνον. ϗ ἔστιν δαύορπον, μεθ' ὃ ἐπὶ τὸ δαύειν ἕρπομεν, ὅ ἐστι κοιμᾶσθαι.

δόρυ. τὸ μὲν σύνηθες "πῆλ' αὔτως ἐν χειρὶ κόλον δόρυ," ἐπὶ δὲ τοῦ ξύλου "ἀμφ' ἑνὶ δέρατι βαῖνεν," ἀφ' οὗ ϗ *δέριος ἵππος* ὁ ξύλινος. ϗ ἔτι *δορυξεστιν* λέγομεν ἐν τῷ βίῳ τὸ πᾶν ξύλον κατεργαζόμενον.

δουπῆσαι ψοφῆσαι, ἐκ δὲ τοῦ παρακολουθοῦντος ἀποθανεῖν πεσόντα ἐν πολέμῳ. ὅθεν ϗ τὸ "δεδουπότος Οἰδιπόδαο" ἀκούει ὁ Ἀρίσταρχος ἐν πολέμῳ ἀνῃρημένου.

δοκεύει ἐπιτηρεῖ.

δόξης δοκήσεως· "οὐδ' ἐγὼ οὐχ ἅλιος σκοπὸς ἔσσομαι οὐδ' ἀπὸ δόξης."

δραίνεις ἰσχύεις. ϗ "τὸν δ' ὀλιγοδρανέων" ἀντὶ τοῦ ὀλίγον ἰσχύων.

δρυμά οἱ δρυμώδεις τόποι.

δρηστῆρες οἱ ὑπουργοῦντες ϗ διακονοῦντες θεράποντες, ἀπὸ τοῦ δρᾶν.

δρηστοσύνην διακονίαν.

δρυόχους. τῶν σιδηρῶν πελέκεων αἱ ὀπαί, εἰς ἃς τὰ ξύλα ἐνιᾶσι, παρὰ τὸ τὰ ξύλα δρῦς λεγόμενα συνέχειν.

δυσπέμφελος ὁ δυσάρεστος.

δυσωρήσωσι δυσφυλακτήσωσι ϗ κακὴν νύκτα διαγάγωσιν.

δυσαριστοτόκεια ἡ ἐπὶ κακῷ ἄριστον τεκοῦσα. οἱ δὲ μεταφράζουσι δύστηνος ἄριστον τεκοῦσα.

δυωδεκάβοιον δυόδεκα βοῶν ἄξιον.

δυσαέος δυσπνόου· "βορέαο δυσαέος."

δύσπαρι δυσώνυμε, κακῶς παρωνομασμένε.

δύη κακοπάθεια· "ἦ γάρ με δύη ἔχει πολλή." ὁ δὲ Ἀπίων κάκωσις, ἀπὸ τοῦ εἰσδύνειν τὰ κακά.

4. Il. 23 116. 7. Il. 16 117. 8. Od. 5 371.] 12. Il. 23 679. 14. ἐπιχειρεῖ (τη above) C. 15. Il. 10 324. 17. Il. 15 246. 22. δριστοσύνην C. 24. λεγομένας C. 26. διαγάγωσιν Scholia et Hesychius, διαγνῶσιν C. 31. παρων.] Πάρις ὠνομασμένε T. 32. Od. 14 215.

δυσηλεγέος. ἐν τῇ Χ τῆς Ὀδυσσείας ὁ Ἀρίσαρχος "ὅταν μὲν λέγῃ τὸν θάνατον τοιῦτον, σημαίνει μακροκοίμητον, ὅταν δὲ ἄλλως, καταστρέφει εἰς ταὐτὸν τῷ κακοκοίμητον." ἢ δυσαλγέος, κακὰ ἄλγη ἐπιφέροντος.

δυσμενέων τῶν ἐχθρῶν.

δυσηχέος ἤτοι τῦ κακὸν ἦχον ἐπιφέροντος θανάτυ διὰ τὰς γινομένας οἰμωγὰς δυσθρήνυς, ἢ τῦ δυσαχέος, κακὰ ἄχη περιποιῦντος.

δυσθαλπέος κακῦ εἰς τὸ θάλπειν· "ἢ ϗ χειμῶνος δυσθαλπέος."

δῶρον ὁ παλαιςής· "τῦ κέρα ἐκ κεφαλῆς ἑκκαιδεκάδωρα πεφύκει."

Δωδωναῖε. ἐπιθετικῶς ὁ Ζεύς, ἀπὸ Δωδώνης τῆς ἐν Θαλασσίᾳ, ἐν ᾗ ἱερὸν αὐτῦ.

δῶ κατὰ συγκοπὴν δῶμα.

δῶσι ὅταν ἐν κοινῇ, ἀντὶ τῦ δῷ· "αἴ κέ ποθι Ζεὺς δῶσι."

δώματα αἱ οἰκίαι, ἀπὸ τῦ δεδομῆσθαι.

ἓ ἐγκλινόμενον μὲν αὐτὸν ἢ αὐτὴν ἢ αὐτὸ σημαίνει, "οἵ ἑ μέγαν περ ἐόντα", "περὶ γάρ ῥά ἑ χαλκὸς ἔλεψεν·" ὀρθοτονύμενον δὲ δηλοῖ ἑαυτὸν ἢ ἑαυτήν, οἷον "κάλεόν τέ μιν εἰς ἓ ἓ [illegible]ος."

ἑά ἀγαθά· "δωτῆρες ἐάων." σημαίνει δὲ ϗ τὰ αὐτῦ· "υἱᾶσι ϗ γαμβροῖσιν ἑὰ πρὸς δώματα καλά." παρεμπέπτωκε δὲ τὸ ᾱ διὰ τὸ μέτρον, ἀντὶ τῦ ἐῶν, ὥσπερ κυανέων κυανεάων.

ἑὰ δώματα ἀρέσκοντα.

ἑάλη συνεςράφη.

ἑανός ἔνδυμα γυναικεῖον, παρὰ τὸ ἕννυσθαι. σημαίνει δέ ποτε ϗ τὸν εὐδιάχυτον, ὅταν λέγῃ "ἑανῦ κασσιτέροιο," ἀπὸ τῦ κατὰ τὴν χωνείαν ἀνίεσθαι. ὅταν δὲ λέγῃ "ἑανῷ λιτὶ κάλυψεν," ἐπιβολαίῳ λιτῷ σημαίνει. ποτὲ τῷ λεπτῷ ὑφάσματι.

ἑάφθη ἐπηκολύθησεν. ἔνιοι δὲ κατηνέχθη.

ἐβεβρύχει ἐπήχει.

ἐβιόσσαο τὸ ζῆν περιεποίησας.

ἔβλυε. τῶν πεποιημένων ἡ λέξις.

ἔβρισαν ἐβάρυναν, παντὶ τῷ βάρει ἐφώρμησαν.

3. τὸ C. 7. δυσαχεο C. 9. Il. 17 549. 10. Il. 4 109. 12. Θεσσαλίᾳ V. 15. Il. 1 128. 17. Il. 4 534. 18. Il. 1 236. 19. Il. 23 203. 21. Od. 8 325 et 3 387. 23. κυανεάων V ex Hesiod. Scut. 7: κυανῶν C. 27. Il. 18 613. 28. Il. 18 352.

ἐγγείνωνται ἐγγεννήσωσιν· "εὐλὰς ἐγγείνωνϑ, ἀεικίσωσι δὲ νεκρόν."

ἐγκοσμεῖτε ἐν τάξει ϑέτε.

ἐγχεσίμωροι οἱ περὶ τὰ ἔγχη μεμορημένοι, ὅπερ ἐςὶ πεπονημένοι. ἔνιοι δὲ περὶ τὰ ἔγχη τὸν μόρον ἔχοντες, ἢ ἐπιφέροντες τὸν μόρον.

ἔγχος δόρυ, ἀπὸ τȣ̃ ἐν χειρὶ εἶναι. λέγει δὲ ϰ̔ θηλυκῶς *ἐγχείη*.

ἐγχριμφϑήτω ἐμπελαϑήτω· "ἵππος ἀριςερὸς ἐγχριμφθήτω."

ἐγκέκληται ἐνήρεισαι, ἔγκειϑ.

ἔδραϑεν ὕπνωσεν.

ἐδεύησεν ἐνδεὴς ἐγένετο.

ἐδηλήσαντο ἐκακοπάϑησαν, ἔβλαψαν.

ἐδητύος βρώσεως.

ἔδησεν ἐνδεὴς ἐγένετο· "ἐμεῖο δ' ἔδησεν ἀρῆς."

ἐδίνευον περιεδίνευν ϰ̔ περιωρχȣ̃ντο· "ἐδίνευον κατὰ μέσȣς."

ἔδνα τὰ ὑπὸ τῶν μνηςήρων ταῖς μεμνηςευμέναις διδόμενα δῶρα.

ἕδος ἕδρα· "ϑεῶν ἕδος ἀσφαλές." ποτὲ δὲ ἐπίρρημα ἀντὶ τοῦ ἑδρασίον· "ȣ̓χ ἕδος· εἶμι γ̓ὰρ αὖϑις ἐπ' Ὠκεανοῖο ῥεέϑρων."

ἔδυντο ἔδυσαν.

ἐδωδή βρῶσις.

ἑδανῷ ἡδεῖ· "ἀμβροσίῳ ἑδανῷ, τό ῥά οἱ ϑυόμενον ἦεν."

ἑέ, κατ' ἐπέκτασιν τȣ̃ ἕ, ἀντὶ τȣ̃ αὐτόν, "ἑὲ δ' ἔξοχα πάντων ἀϑανάτων κεχολῶσϑ," ϰ̔ ἀντὶ τȣ̃ αὐτόν, "καί ἑ κακὴ βέβρωςις ἐπὶ χϑόνα δῖαν ἐλαύνει."

εείσατο ὡμοιώϑη. τȣ̃το ἐπὶ τȣ̃ ὡμοιώϑη "εἴσατο δὲ φϑογγὴν υἷϊ Πριάμοιο Πολίτῃ," ἐπὶ δὲ τȣ̃ φανῆναι "ἀλλ' ὅ τι οἱ εἴσατο γελοίιον Ἀργείοισιν ἔμμεναι," ἐπὶ δὲ τȣ̃ διελϑεῖν "εἴσατο γ̓ὰρ νηῶν ἐπ' ἀριςερά." ἐπὶ δὲ μέλλοντος ἀντὶ τȣ̃ γνώσομαι, "εἴσομ' αἴ κέ μ' ὁ Τυδείδης κρατερὸς Διομήδης."

ἐέλδωρ ἐπιϑύμημα.

ἐελμένοι συγκεκλεισμένοι· "ἐελμένοι ἰχανόωντο."

ἐέργων ἀφορίζων, χωρίζων.

ἐέρσας δρόσȣς.

1. Il. 19 26. 8. Il. 23 338. 9. *ἐγκέκλειται* C correctus, *ἐγκέκλιται* V. *ἐνήρειται* C. 12. *ἐκακοποιήσαν* V. 14. Il. 18 100. 15. Od. 4 19. 17. Od. 6 42. 18. Il. 23 205. 21. Il. 14 172. 22. Il. 24 134. 23. Il. 24 532. 25. Il. 2 791. 26. Il. 2 215. 27. Il. 12 118. 29. Il. 8 532. 31. Il. 12 38.

ἑρσήεις δροσώδης ϗ ἁπαλός· "οἷον ἑρσήεις κεῖται" ϗ "λωτὸν ἑρσήεντα ἠδὲ κρόκον ἠδ' ὑάκινθον."

ἐῆος ἀγαθȣ, προσηνȣς. ἐπὶ μὲν τȣ ἀγαθȣ, ἐπεὶ παρὰ τὰ ἐά τὰ ἀγαθά· τὸ δὲ προσηνȣς, "εἰ δύνασαί γε, περίσχεο παιδὸς ἑῆος."

ἐθάμιζεν ἐπύκναζεν· "ἐπεὶ ἔτι χαχιζόμενος ἐθάμιζεν."

ἔθεεν ἔτρεχεν.

ἐθελοντῆρας ἑκȣσίȣς.

ἔθειραι αἱ ἐξ ἔθȣς ἐπιμελείας ἀξιȣ́μεναι τρίχες. ϗ τὸ *ἐθείρῃ* τὸ ἐξ ἔθȣς κοσμῇ ϗ θεραπεύῃ· "χαίρει δέ μιν ὅςις ἐθείρῃ."

ἔθεν· "ȣ̔̃ς ἔθεν εἵνεκ' ἔπαχον ὑπ' Ἄρηος παλαμάων" ἀντὶ τȣ ȣ̔̃ς αὐτῆς, ϗ "θύνοντ' ἀμπεδίον, πρὸ ἔθεν κλονέοντα φάλαγγας" ἀντὶ τȣ τὰς πρὸ αὐτȣ κλονέοντα τάξεις.

ἔθηκεν προκατέθηκεν, ἤτοι ἐποίησεν· "ἣ μυρί' Ἀχαιοῖς ἄλγε' ἔθηκεν." ἀφ' ȣ̔̃ ϗ *θετοὶ* υἱοί, ȣ̔̃ς τις ἐποιήσατο.

ἔθοντες εἰθισμένως ἐπιφοιτῶντες. τὸ αὐτὸ ϗ "ἔθων Οἰνῆος ἀλωήν," ἐξ ἔθȣς παραγινόμενος. "ȣ̔̃ς παῖδες ἐριδμαίνωσιν ἔθοντες."

ειαμενή ȣ̔̃ τȣ ποταμȣ ἀποβαίνοντος ἀποφύεϑ. ἢ ἕλος παραποτάμιον ἄνυδρον. αἱ ποταμῶν ἀναβολαὶ φυτὰ ἔχȣσαι.

εἶβει καταρρεῖ· "θαλερὸν κατὰ δάκρυον εἶβει."

εἰδαλίμας "ὡς ἤθελεν αὐτὸς ἐλέϑ," ἐν Ω Ὀδυσσείας.

εἴδατα βρώματα.

εἴδεται φαίνεται.

εἴδετε ἀντὶ τȣ εἰδῆτε· "ὄφρα ϗ ὔμμ' εἴδετε." ϗ *εἴδομεν*.

εἰκοσινήριτ' ἄποινα· "ȣ̓δ' εἴ μοι δεκάκις τε ϗ εἰκοσινήριτ' ἄποινα."

ἐΐκτην ὡμοιȣ̃ντο, δυϊκῶς· "πυρὶ λαμπετόωντι ἐΐκτην."

ἔϊκτο ὡμοιȣ̃το.

εἰκυῖα ἐοικυῖα· "εἰκυῖα θεῇσι."

εἰλαπίνη εὐωχία.

εἶλαρ ἕρκος ϗ φυλακή, ἀπὸ τȣ εἴλει.

1. Il. 24 419 et 14 348. 4. Il. 1 393. 6. Od. 8 451. 10. Il. 21 347. 11. Il. 3 128. 12. Il. 5 96. 14. Il. 1 2. 16. Il. 9 540. 17. *παραγενόμενος* C. Il. 16 260. 21. Il. 24 9. 22. Od. 24 279. 25. *εἴδητε* C, et mox *εἴδωμεν*. Od. 9 16. 26. Il. 22 349. 28. *ὠμοιῶντο* C. Il. 1 104. 30. Il. 8 305.

ἐλαφηβόλος κυνηγός.

ἐλαίρει ἐλεεῖ.

ἐλέγξεις ἐλέγχῳ περιβάλῃς, ὀνείδει περιβάλῃς.

ἐλεγχείη ἡ αἰσχύνη καὶ ὄνειδος.

ἐλέλιξε συνέστρεψεν, συνέσεισεν.

ἐλελιχθέντες συστραφέντες, μεταβαλόμενοι.

ἔλεξα ἐκοίμισα· "ἤτοι ἐγὼ μὲν ἔλεξα Διὸς νόον αἰγιόχοιο."

ἐλεοῖς τοῖς μαγειρικοῖς τραπεζίοις· "αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ὤπτησέν τε καὶ ἐν ἐλεοῖσιν ἔχευεν."

ἐλέτην εἷλον, ἔλαβον, δυϊκῶς.

ἐλεφαίρονται βλάπτουσι καὶ ἐξαπατῶσι. καὶ ἐλεφηράμενος ἀντὶ τοῦ βλάψας.

ἐλέφαντα τὸ ἐλεφάντινον.

ἔλεψεν ἐλέπισεν, περιεῖλεν.

ἐλιάσθη ἐκλίθη, καὶ τὸ ἐλιάζετο ἐξέκλινεν, καὶ τὸ λιασθεὶς ἐκκλινάς.

ἕλικας, οὐκ ἐπὶ τοῦ ἕλικας βοῦς ἀλλ' ἐπὶ τοῦ Ἡφαίστου, "πόρπας τε γναμπτάς θ' ἕλικάς τε καὶ ὅρμους," κόσμου τι γένος. οἱ μὲν δακτυλίους ποιοῦς, οὓς δρακοντώδεις καλοῦσιν, οἱ δὲ ἐνώτια, ἃ καλοῦσιν ἑλικτήρια, οἱ δὲ τὰ περὶ τοὺς καρποὺς ψέλια. ἐπὶ δὲ τοῦ ἕλικας βοῦς ἤτοι τὰ κέρατα ἑλικοειδῆ ἐχούσας, ἢ ὡς ἔνιοι, ἀπὸ τοῦ κατὰ τοὺς πόδας ἑλιγμοῦ.

Ἑλικώνιον τὸν Ποσειδῶνα, ἀπὸ Ἑλικῶνος τοῦ ἐν Βοιωτίᾳ, ἱερὸν τοῦ θεοῦ. οἱ δέ φασιν ἀπὸ Ἑλίκης, περὶ ἧς φησὶν "οἱ δέ τοι εἰς Ἑλίκην τε καὶ Αἰγὰς δῶρ' ἀνάγουσιν."

ἑλίκωπες οἱ ἕλικοι κατὰ τὴν πρόσοψιν.

ἐλίσσετο ἐπὶ μὲν τοῦ ἐλιτάνευεν καὶ παρεκάλει "ἐλίσσετο πάντας Ἀχαιούς," ἐπὶ δὲ τοῦ μετεβάλλετο "ὥς ὅγ' ἔνθα καὶ ἔνθα ἐλίσσετο μερμηρίζων."

ἑλκυστάζων ἕλκων, σπαράσσων.

ἐλλεδανοὶ οἱ δεσμοὶ οἷς συνειλημένα δεῖ τὰ δράγματα· "ἄλλα δ' ἀμαλλοδετῆρες ἐν ἐλλεδανοῖσι δέοντο."

ἐλλὸν τὸν ἔγγονον τοῦ ἐλάφου· "κύων ἔχον ποικίλον ἐλλόν."

3. ἐλέγχει et ὀνείδη C. 6. μεταβαλλόμενοι C. 7. Il. 14 252. 8. Il. 9 215. 17. Il. 18 401. 21. τοῦ V, τὰς C. 23. ἑλικώνιος C. ἱερὸν] ἔνθα ἱερὸν V. sed Slothouwerus haec ἔνθα ἱερὸν τοῦ θεοῦ transponit post 24. ἑλίκης. 24. Il. 8 203. 27. Il. 1 15. 28. Od. 20 28. 31. οἷς T, οἱ C. 32. Il. 18 553. 33. Od. 19 228.

ἔλπεται ἐλπιδοποιεῖ.

ἐλπωρή ἐλπίς.

ἔλσαι συγκατακλεῖσαι· ἢ ἀντὶ τῦ συςρέψας ϗ ἐνειλήσας.

ἐλύσθη παρεχύθη ϗ ἔπεσεν.

ἐλύμην ἐλυτρώθην.

ἔλων ἤλαυνον.

ἑλώρια ἑλκύσματα.

ἐμπάζεται ἐπιςροφὴν ποιεῖται ϗ σέβεται.

ἐμάτησεν ἐματαιοποίησεν.

ἐμβαδόν ἐμβάντες πεζῇ.

ἐμβήη ἐμβῇ· "ἐμβήη· μάλα τούς γε φιλεῖ ἑκάεργος Ἀπόλλων."

ἐμεῦ ἐμέο ἐμεῖο ἀσύναρθροι ἀντωνυμίαι, ἰσοδυναμῦσαι ἀλλήλαις.

ἐμέλλετε ἐοίκατε· "ὡς ἄρ ἐμέλλετε τῆλε φίλων ϗ πατρίδος αἴης."

ἐμίστυλλεν εἰς ὀλίγα διῄρει, οἷον εἰς μείονα.

ἐμμαπέως ἐσπεδακότως.

ἔμμορε ἔμοιρε, κατὰ μοῖραν εἴληφεν.

ἐμνήμυκε συνθέτως λέγεϑ μετὰ τῆς ὑπό, "πάντα δ' ὑπεμνήμυκεν," μεταφράζεϑ δὲ εἰς τὸ κατανένυκϑ.

ἔμπαιος ἔμπειρος· "κακῶν ἔμπαιος ἀλήτης."

ἔμπεδον ποτὲ μὲν τὸ ἰσχυρόν, "ἔμπεδον αἰὲν ἔχον σάκος αἰόλον," ποτὲ δὲ ἐν τῷ πέδῳ, οἷον τῷ ἐδάφει, "τόσσα δὲ ϗ μέγα τεῖχος Ἀχαιῶν ἔμπεδον ἦεν."

ἔμπης ποτὲ μὲν ὅμως, "σὺ δὲ χαῖρε ϗ ἔμπης," ποτὲ δὲ ἀντὶ τῦ ὁμοίως ἢ ἐπ' ἴσης, "τῦ ϗ κινημένοιο Διὸς ποτὶ χαλκοβατὲς δῶ ἔμπης ἐς γαῖάν τε ϗ ὀρανὸν ἵκετ' ἀϋτμή" ϗ "ἔμπης μοι τοῖχοι καλαί τε μεσόδμαι."

ἐμπλήγδην ἐμπληκτικῶς, ὃ μετὰ κρίσεως. ἐν δὲ τῷ Υ τῆς Ὀδυσσείας ὑπομνήματι ὁ Ἀρίςαρχος εὐμεταβόλως.

ἔμπλην ἐμπελάδην, σύνεγγυς, ἢ ὡς ἔνιοι, χωρίς. ϗ Ἀρχίλοχος ἐπὶ τῦ χωρίς, "ἔμπλην ἐμοί τε ϗ φίλῦ." τῶν ἅπαξ εἰρημένων.

5. ἐλύμην V, ἐλοίμην C. 6. ἔλων V, ἔλον C. 8. ἐμπλάζεται C. 11. Il. 16 94. 12. ἀσύναρθροι V, σύναρθροι C. 14. Il. 11 817. 18. Il. 22 491. 20. ἔμπεος C utrobique. Od. 21 400. 21. Il. 16 107. 22. malim δὲ τὸ ἐν τῷ πέδῳ, ὅ ἐςι τῷ ἐδ. Il. 12 12. 24. Od. 5 205. 25. Il. 14 173. 26. ὀρανῶν ἵκετ' αν C (τ supra). Od. 19 37. 30. Liebel. Archilochi fragm. CIII. 31. ἐμῦ V.

ἔμποροςὁ μὴ ἐπ' ἰδίας νεὼς πλέων ἀλλὰ μισθοῦ· "ἔμπορος· οὐ γὰρ νηὸς ἐπίβολος οὐδ' ἐρετάων."

ἔμφυλον ἐμφύλιον, οἷον ἐκ τῆς αὐτῆς φυλῆς.

ἔναξε ἔσαξε ϗ συνεπλήρωσε.

ἔναρα σκῦλα.

ἐναρίζει κυρίως μὲν σκυλεύει· ἔναρα γὰρ τὰ σκῦλα· "οὐδέ μιν ἐξενάριξεν·" καταχρηστικῶς δὲ ἀνεῖλεν· "τὸν δ' ἐπεὶ ἐξενάριξεν."

ἐντεσιεργούς νῦν λέγει ἔντεσιν ἐργαζομένους ϗ μὴ ψιλῶς νωτοφόρους, ἐπεὶ οἱ τὴν ἅμαξαν ἕλκοντες ἡμίονοι ἔχουσι πείρινθον ἐπὶ τῆς ἁμάξης, ἐν ᾧ φέρουσι τινά.

ἐννέωροι ἐνναετεῖς. ὅταν δὲ λέγῃ ἐν τῇ Τ τῆς Ὀδυσσείας "ἔνθα τε Μίνως ἐννέωρος βασίλευε Διὸς μεγάλου ὀαριστής," δι' ἐννέα ἐτῶν λέγων τῷ Διὶ προσομιλεῖν ἢ ἐννέα ἔτι βασιλεύων. λέγεται γὰρ ὁ Μίνως δι' ἐννέα ἐτῶν συμμίσγων τῷ Διὶ ϗ ὀαρίζειν, ὅ ἐστι προσομιλεῖν, εἴτε μυθικῶς τοῦ οὐδὲ διδομένου, εἴτε ϗ τῷ ὄντι, καθώς τινες παραδεδώκασι τὸν Μίνωα προσποιούμενον πρὸς τοὺς ἀρχομένους ὅτι παρὰ τοῦ Διὸς φέροι τὰ προστάγματα ϗ τοὺς λόγους αὐτοῖς, ὡς μᾶλλον πείθονται. ὀαριστὴς δὲ ὁμιλητής.

ἐνοπή φωνή.

ἔνοσις σεισμός, κίνησις.

ἐνδίεσαν ταχέας κύνας ὀτρύναντες. δύναται εἶναι κυρίως τὸ δίεσαν, ἀνῆκαν τῶν κρατήρων τοὺς δὲ κύνας πρὸς τὸν διωγμόν.

ἔναυλοι οἱ ἀπὸ τῶν χειμάρρων ποταμοὶ καταράσσοντες, ἀπὸ τοῦ ἐν τοῖς αὐλῶσι γίνεσθαι τὰς καταφοράς· αὐλῶνες δὲ οἱ ἐπιμήκεις ϗ κοῖλοι τόποι. τουτέστιν οἱ εἰς μακρὸν ϗ στενὸν διήκοντες ποταμοί.

ἔνδειος μεσημβρινός.

ἐνδείνων τῶν ἐντοσθειδίων, οἷον τοῦ ἐντὸς χρωτός. τῶν ἅπαξ εἰρημένων.

ἐνεῖκαι κατὰ μὲν τὸν προσφερόμενον ἴσον τῷ ἐνέγκαι· ὅταν δὲ λέγῃ "καί τις θεὸς αὐτὸν ἀνεῖκαι," τοιοῦτόν τι λέγει, ἄρας ἐκ τόπου ἐνταῦθα θείη.

1. ἐπ' addidit T, πλέων pro πλέον posuit V. Od. 2 319. 6. Il. 6 417. 7. Il. 22 376. 12. Od. 19 178. 13. malim λέγει αὐτὸν τῷ et mox ἔτη βασιλεύειν. 14. συμμίσγειν V. 15. οὐδὲ] an τοιοῦδε? 18. πείθωνται V. 22. Il. 18 584. 32. τῷ] τὸ C. 33. Od. 21 196.

ἔνεροι νεκροί.

ἐνισκίμφθη ἐνεπέλασεν καταπαγὲν τὸ δόρυ.

ἐνέστακται ἔνεστι κατά τι μέρος· "τȣ̃ σȣ̃ πατρὸς ἐνέστακται μένος ἠΰ."

ἐνετῆσι πόρπαις, ἀπὸ τȣ̃ ἐνίεσθαι· "χρυσείης δ' ἐνετῆσι."

ἐνεύναιον ἐγκοίτιον, καὶ ἐνευναίων τῶν ἐγκοιμησομένων.

ἐνηέος προσηνȣ̃ς, προσφιλȣ̃ς.

ἔνθα ἐπὶ μὲν τȣ̃ τότε χρονικῶς "ἔνθ' αὖ Τυδείδῃ," "ἔνθ' ἄλλοι μὲν πάντες·" ἐπὶ δὲ τȣ̃ τοπικȣ̃, εἰς τȣ̃τον τὸν τόπον "ἔνθα κατεπλέομεν καί τις θεὸς ἡγεμόνευεν," ἐπὶ δὲ τȣ̃ ἐν τȣ́τῳ ἢ ἐν ἐκείνῳ τῷ τόπῳ "ἔνθα μὲν Αἴας κεῖται ἀρήϊος, ἔνθα δ' Ἀχιλλεύς, ἔνθα δὲ Πάτροκλος."

ἐνίησι ἐπιπέμπει. ὅταν δὲ λέγῃ ἐνήομεν, ἀντὶ τȣ̃ καθελκύσομεν.

ἐνικλᾶν ἐγκόπτειν καὶ ἐμποδίζειν.

ἔνισπεν εἶπεν.

ἐννεσίῃσι ἐννοήσεσι, βȣλήσεσιν.

ἔντεα τὰ ὅπλα, κυρίως τὰ ἐντὸς περιέχοντα τὸν ἄνδρα, οἷον ἀσπὶς καὶ θώραξ καὶ κνημῖδες. λέγει δὲ ἀπὸ τῆς αὐτῆς ἐννοίας καὶ τὰ ἀγγεῖα ἔντεα, ἀπὸ τȣ̃ ἐντὸς αὑτῶν τινὰ περιέχειν, οἷον "ἀμφίπολοι δ' ἀπεκόσμεον ἔντεα δαιτός."

ἐντρέπεται ἐπιστροφὴν ποιεῖται, ὅ ἐστι μετατροπὴν λαμβάνει.

ἐντροπαλιζομένη ἐπιστρεφομένη.

ἐντύνεαι παρασκευάζῃ.

ἐντυπὰς ἐν χλαίνῃ. τῶν ἅπαξ εἰρημένων, ἐν τῇ Ω τῆς Ἰλιάδος. οὐχ ἁπλῶς, οὐδὲ περικεκαλυμμένως, ἀλλ' ὡς τετυπῶσθαι τὸ πρόσωπον καὶ τὸ ὅλον σῶμα.

ἐνώμα διέφερεν, καὶ νωμῆσαι διενεγκεῖν. νώμησαν δὲ ἀντὶ τȣ̃ διένειμαν.

ἐνωπῇ προσόψει· "ὡς εἴ τι κακὸν ῥέζȣσαν ἐνωπῇ."

ἐξ κυρίως ἡ πρόθεσις "ἐξ ἀκαλλαρείταο βαθυρρόȣ Ὠκεανοῖο·" ἀντὶ τῆς ἀπό "ἐξ ἵππων ἆλτο χαμᾶζε," ἀντὶ δὲ τῆς ὑπέρ "Ἥρη, τίπτε σὸς υἱὸς ἐμὸν ῥόον ἔχραε κήδειν ἐξ ἄλλων;" ἀντὶ τοῦ ὑπὲρ τȣ̀ς ἄλλȣς.

ἐξαίτους ἐξαιρέτȣς.

3. Od. 2 271. 5. Il. 14 180. 8. Il. 5 1 et 1 22. 9. Od. 9 142. 11. Od. 3 109. 20. Od. 7 232. 24. ἐντύπας C. 25. οὐδὲ delet T. 29. Il. 5 374. 30. Il. 7 422. 31. Il. 24 469 et 21 369. 34. ἐξέτȣς C.

ἐξαλός ἐκ τῆς ἁλός.
ἐξανύω ἐξανίσω.
ἐξέμεν ἄξειν· "μηδ' ἐξέμεν Ἀχαιές."
ἐξαπάφοιτο ἐξαπατήσει.
ἐξέφθιτο κυρίως ἐξέφθαρτο, μεταφορικῶς δὲ κατεδεδαπάνητο.
ἐξερεείνων ἐξερευνῶν, διερχόμενος· "πόρες ἁλὸς ἐξερεείνων."
ἐξεσίην κατὰ πρεσβείαν. παρὰ τὸ ἵημι ἥσω ἑσία ϰ ἐξεσία.
ἐξερίπη ἐκπέση ἐκ τῆς ἕρας· "ἐξερίπη δρῦς πρόρριζος."
ἐξέσσυτο ἐξώρμησεν.
ἐξήλατος ἐξ ἐλασμάτων συγκειμένη, ἐξ πτύχας ἔχεσα.
ἐξηρώησαν ἐξώρμησαν.
ἐξονομακλήδην ἐπ' ὀνόματος.
ἔξυσ' ἀσκήσασα λεπτῶς κατειργάσατο.
ἐξώφελλεν ἐπὶ πολὺ ηὔξησεν.
ἕοι ἀντὶ τῦ εἴη· "πῶς καίοι εἴ τις θεῶν νῶϊ αἰειγενετάων."
ἔοργεν εἴργασαι.
ἑοῖο τῦ ἑαυτῦ· "πατρὸς ἑοῖο φίλοιο."
ἑοῖ αὐτῷ· "ὡς ἴδε λαῶν ἔθνος ἐπισπώμενον ἑοῖ αὐτῷ."
ἑοῖς τοῖς ἑαυτῦ ἢ τοῖς αὐτῦ.
ἐπαιγίζοντα Ἀρίσαρχος τὸν σφοδρότερον πνέοντα ἄνεμον. διὰ τέτε φανερὸν ὅτι ϰ Ὅμηρος ὅτως οἶδεν αἰγίδα λεγομένην τὴν τοιαύτην πνοήν, ἣν ἡμεῖς καταιγίδα.
ἐπακτῆρες θηρευταὶ οἱ τὲς κύνας ἐπάγοντες ταῖς τῶν θηρίων κοίταις.
ἐπαλαστήσασα ἐπιχαλεπήνασα, ἐπιδεινοπαθήσασα.
ἐπαλλάξαντες ἐπιπλέξαντες, ἐξαμματίσαντες.
ἐπιάλμενος ἐφαλλόμενος.
ἐπάλυνεν ἐλεύκανεν, ἀνέδευσεν, ἐπέβρεξεν. ἢ ἀπὸ τῆς πάλης, ὡς εἴρηθ, λέγει τὸ ἐλεύκανεν. ἐπεπάσθη ταῖς ἀρέραις ἡ χιὼν τῇ γῇ.
ἐπάρουρος ἐπίγειος.
ἐπαρτέας ἀπηρτισμένες, ἑτοίμες.
ἔπασσεν ἐνεποίκιλλεν. σημαίνει ϰ τὸ "πᾶσσε δ' ἁλὸς θείοιο."
ἐπασσύτεροι ἄλλοι ἐπ' ἄλλοις· "θνήσκων ἐπασσύτεροι."

3. Il. 11 141. 6. Od. 12 259. 7. post ἐξεσία C iterum *ἐξερεείνων* ἐξερευνῶν, διερχόμενος. 8. Il. 14 414. 9. Il. 7 1. 10. *ἐξήλατο* C. 15. Il. 14 333. 17. Od. 14 177. 18. Il. 13 495. 33. τὸ] τὸ ἡμῖν νοέμενον Slothouwerus coll. v. *Πᾶσσε*. Il. 9 214. 34. Il. 1 383.

ἐπαύλους τὰς ἐπαύλεις ϗ μάνδρας.

ἐπαυρεῖν ἀπόνασθαι, ἀπολαύειν. ϗ ἐπὶ τοῦ ἐπιτυχεῖν "λίθου δ' ἀλέασθαι ἐπαυρεῖν."

ἐπείγετον, δυϊκῶς, ἐπείγουσι ϗ κατασπουδάζουσι, διώκουσιν.

ἐπελώβευον ἐπελώβων, διέπαιζον· "οἱ δ' ἐπελώβευον ϗ ἐκερτόμεον ἐπέεσσι." κερτόμευον δὲ ἠρέθιζον εἰρωνευόμενοι.

ἐπεμαίετο ἐφήπτετο ϗ ἐπεθύμει.

ἐπέμυξαν ἐπεμύχθησαν, οἷον ἀγανακτοῦντες ϗ μὴ δυνάμενοι ἢ ποιῆσαι ἢ εἰπεῖν ὧν πάσχουσιν.

ἐπενήνεον ἐπεσώρευον· "νεκροὺς δ' ἐπενήνεον ἀχνύμενοι κῆρ."

ἐπενήνοθεν ἐπῆν, ἐπέκειτο.

ἐπεπωλεῖτο ἐπεπορεύετο.

ἐπέρασας ἀπέδου· "καί μ' ἐπέρασας ἄνευθεν ἄγων πατρός τε φίλων τε."

ἐπερρώοντο. ὅταν τις τῇ ῥώμῃ ἐμπίπτῃ ϗ ἀλῇ. ἐν τῇ Υ τῆς Ὀδυσσείας.

ἐπερρώσαντο ἐσείσθησαν.

ἐπεσβόλος τοῖς ἔπεσι βάλλων, λοίδορος.

ἐπελήκεον ἐπεκρότουν· "κοῦροι δ' ἐπελήκεον ἄλλοι."

ἐπεσσεύοντο ἐφώρμουν· "νῆας ἐπεσσεύοντο."

ἐπεστέψαντο οἷον ἐπλήρωσαν.

ἐπετράπετο ἐπεστράφη· "σοὶ δ' ἐμὰ κήδεα θυμὸς ἐπετράπετο."

ἐπέχραον.

ἐπηετανός παρατεταμένη, συνεχής· "ἐπεὶ οὐ κατὰ νῆα ἦεν ἐπηετανός."

ἐπηγκενίδεσσι τῆς σχεδίας τὰ διηνεκῆ ξύλα.

ἐπημοιβοί ἕτερος ἑτέρῳ ἐναλλάσσων.

ἐπί τ' ἠμύει ἐπικατακλίνει· τὸ γὰρ ἑξῆς ἐπιμύει τε.

ἐπήρατος ἐπέραστος, ἢ ἔρωτα ἔχων.

ἐπηρεφές ἐπεστεγασμένον. ϗ ἐπηρεφεῖς.

ἐπήρκεσεν ἐβοήθησεν.

ἐπῆρσεν ἐφήρμοσεν.

ἐπήσκηται ἐπικεκαλλώπισται.

ἐπήτῃ λογίῳ, παρὰ τὰ ἔπη· "ἐπήτῃ δ' ἀνδρὶ ἔοικας." ἐν δὲ

2. Il. 23 340. 5. Od. 2 323. 8. ἐπεμύχθισαν Kusterus. 10. Il. 7 428. 13. Il. 21 78. 19. Od. 8 379. 20. Il. 2 150. 21. οἷον] οἶνε T. 22. Od. 9 12. 24. Od. 8 232. 34. Od. 18 128.

τῷ Φ τῆς Ὀδυσσείας "οὐ γάρ τευ ἐπητύος ἀντεβόλησας." Ἀρίσαρχος δὲ ἐπητέως διὰ δὲ τοῦ ε̄, ϗ λόγος ὑπόκειται τοιοῦτος· ἐπητέως οἷον εὐγνώμονος. τίθησι δὲ ϗ τὴν λέξιν ἐπίπαν ἐπὶ τοῦ συνετοῦ· "τοὔνεκ᾽ ἐπητὴς ἐσσὶ ϗ ἀγχίνοος ϗ ἐχέφρων." ϗ οὐκ ἐπητύος.

ἐπήτριμα ἄλλ᾽ ἐπ᾽ ἀλλήλοις· "ἐπήτριμα πίπτον ἔραζε."

ἐπί κυρίως μὲν "αὐτὰρ ἐπὶ κρατὸς λιμένος τανύφυλλος ἐλαίη," ἀντὶ δὲ τῆς παρά "ἡ μὲν ἐπ᾽ ἐσχάρῃ ἧσο," ἀντὶ δὲ τῆς πρός "τὴν μὲν ἔπειτ᾽ ἐπὶ βωμὸν ἄγων," ἀντὶ δὲ τῆς ἐν "οὐκ ἂν ἔγωγε θεοῖσιν ἐπουρανίοισι μαχοίμην."

ἔπι κατὰ ἀνασροφὴν κυρίως μὲν "ᾧ ἔπι πόλλ᾽ ἐμόγησα," ἀντὶ δὲ τοῦ ἔπεςιν "ἐπεὶ οὔ τοι ἔπι δέος," "οὐ γὰρ ἔπ᾽ ἀνὴρ οἷος Ὀδυσσεὺς ἀρὴν ἀπὸ οἴκου ἀμῦναι."

ἐπίβαθρον μισθὸν τῆς ἐπιβάσεως τῆς εἰς τὴν ναῦν, ἤγουν τὸ ναῦλον.

ἐπιβαλλόμενος ἐπιβολὴν κατὰ πρόθεσιν ἔχων.

ἐπιβλής μοχλὸς ἐπιβεβλημένος· "μοῦνος δ᾽ ἔχε θύρας ἐπιβλὴς εἰλάτινος, τὸν τρὶς μὲν ἐπερήσεσκον Ἀχαιοί, τρὶς δ᾽ ἀναοίγεσκον."

ἐπιβώτορι μήλων ἤτοι βοσκήτορι, οἷον ἐφιππασῆρι. οἱ τῶν βασιλέων υἱοὶ πρῶτον ἐπὶ κριῶν εἰώθασιν ἐπιβαίνειν, ὡς καὶ Ἡρόδοτός φησιν. "ἐπιβώτορι μήλων παναπάλῳ, οἷοί τε ἀνάκτων παῖδες ἔασιν."

ἐπιγνάμψασα ἐπικατακλάσασα, συμπείσασα.

ἐπιγουνίδα τὸ σεσαρκωμένον μέρος τοῦ μηροῦ πρὸ τοῦ γόνατος, ἀπὸ τοῦ ἐπιγεγονέναι ἐκ τῶν ὤμων σάρκωσιν.

ἐπιγράμβην ὅσον ἐπικαταξῦσαι· "πῆχυν ἐπιγράμβδην βάλε χειρός." ϗ τὸ ἐπέγραψεν ἐπεκατέξυσεν.

ἐπιδημεύεις ἐν τῷ δήμῳ ἀνεσράφης.

ἐπιδίφρια ἐπὶ τῷ ἅρματι.

ἐπιδραμέτην ἐπεδίωκον φεύγι ντα.

ἐπιδώμεθα ἐπιδῶμεν.

1. Od. 21 300. 4. Od. 13 332. 6. aut ἄλλα ἐπ᾽ ἄλλαις legerim, aut ἀλλεπάλληλα. Il. 18 552. 7. Od. 13 346. 8. Od. 6 52. 9. Il. 1 440. 10. Il. 6 129. 11. Il. 1 162. 12. Il. 1 515. ἔτ᾽ C. Od. 17 537. 16. κατὰ] καὶ Salmasius. haec autem ἐπιβαλλόμενος — ἔχων etiam p. 75 3 post ἐγένετο ponit C. 17. Il. 24 453. 22. Od. 13 222. 27. Il. 21 166.

ἐπιδωσόμεθα ἐπιδόσει τιμήσωμεν.
ἐπιβωσόμεθα ἀντὶ τȣ̃ ἐπιβοησόμεθα.
ἐπιεικέα ἐγχωρȣ̃ντα, πρέποντα.
ἐπιεικές ἐπεοικός, προσῆκον, ἐγχωρȣ̃ν.
ἐπιειμένε ἐπημφιεσμένε. ἐπὶ δὲ τῆς Ι Ὀδυσσείας "μεγάλην ἐπιειμένος ἀλκήν" Ἡλιόδωρος ἀποδίδωσι πεποιημένον.
ἐπιείσομαι ἐπελεύσομαι.
ἐπιζάφελος ὁ λίαν ηὐξημένος· ἔγκειτ͂ γ͂ τὸ ὀφέλλειν· "ὅτε κέν τιν' ἐπιζάφελος χόλος ἥκοι."
ἐπίηλεν· "αὐτὸς γ͂ ἐπίηλεν." Ἀρίςαρχος ἐπειαέπεμψεν.
ἐπίηρα τὴν μετ' ἐπικȣρίας χάριν· "μητρὶ φίλην ἐπίηρα φέρων." ἐν δὲ τῷ "ἠδέ τι μοι ποδάνιπτρα ποδῶν ἐπίηρ' ἀνὰ θυμῷ" τὰ ἐπικȣρητικὰ τῆς ψυχῆς. ὅτως Ἀρίςαρχος.
ἐπιθήσομεν ἐπιβαλȣ̃μεν.
ἐπιθρέξαντος ἐπιδραμόντος. εἴληπτ͂ δὲ ἀπὸ τȣ̃ ἔθρεξεν, τȣτέςιν παρεληλυθότος χρόνȣ τȣ̃ τρέχει ἐνεςῶτος, ὡς ἔθρεψεν τρέφει.
ἐπιθύονσιν ἐπ' εὐθείας ὁρμῶσι.
ἐπικάρα ἐπὶ κεφαλήν. διὰ τȣ̃το σημαίνει τὸ καταφερὲς τοῦ ῥεύματος, ὥςε δοκεῖν ἐπὶ κεφαλὴν φέρεσθ͂· "ἐξ ὀρέων ἐπὶ κάρ' μηνύθει δέ τοι ἔργ' ἀνδρῶν."
ἐπικάρσια πλάγια, ȣ̓ κατ' εὐθύ.
ἐπικέλσαντας ἐπὶ τὸ ξηρὸν ἀγαγόντας, ὁρμήσαντας.
ἐπικεύσω ἐπικρύψω ϗ ὑποςελȣ̃μαι.
ἐπίκλοπος ἐπιθυμητής, ἢ κλέπτων ϗ ἐξαπατῶν τοῖς λόγοις.
ἐπιλίγδην ὅσον ἐπιψαῦσαι· "ἄκρον ἐπιλίγδην."
ἐπιλλίζουσι. ἐπιλλίζειν ἐςὶν τὸ τȣ̀ς ὀφθαλμȣ̀ς ἐπικατακλᾶν· "ȣ̓χ ὁρᾷς ὅτι δή μοι ἐπιλλίζȣσιν ἅπαντες;"
ἐπιμασσάμενος ἐφαψάμενος.
ἐπίμαστον τὸν ἐπιζητȣ̃ντα ϗ ἐπιμαςεύοντα τροφήν. σημαίνει ϗ τὸν ἐπίπληκτον.
ἐπιμίξ ἐπιμεμιγμένως.
ἐπίνυσσεν ἐσωφρόνησεν.
ἐπίουρος. εἰ μὲν ἡ πρώτη ὀξυτονοῖτο, δύο μέρη λόγȣ εἰσίν, ἔπεςιν ȣ̓̃ρος, ὅ ἐςι φύλαξ, ὡς μεταφορικῶς ὁ ξύλινος ἐπίȣρος.

2. ἐπιβησόμεθα C. 5. Od. 9 214. 8. Il. 9 525. 10. Od. 22 49. 11. Il. 1 572. 12. Od. 19 343. 19. τȣ̃το C. 20. Il. 16 392. 26. Il. 17 599. 28. Od. 18 11.

ἐπιρρήσεσκον ἐπεσπῶντο, ἐπέβαλλον.
ἐπισκύνιον τὸ ὑπὲρ τὰς ὀφρῦς μέρος.
ἐπισμυγερῶς ἐπιπόνως· "ἐπισμυγερῶς ναυτίλλεαι."
ἐπίσπαστον αὐθαίρετον· "ἢ τάχα Ἶρος ἄιρος ἐπίσπαστον κακὸν ἕξει."
ἐπισπέσθαι ἐπακολουθῆσαι, ἐπιδιῶξαι.
ἐπισεύας ἐφορμήσας.
ἐπισσώτρων τὴν τοῦ ἅρματος τροχῶν κύκλων σιδηρῶν, οἷον τῶν ἐπὶ τὴν γῆν σοβμένων.
ἐπισταδὸν ἐφεστῶτες.
ἐπιστάμενος ἐπὶ στίχου ἐν τῇ Ξ Ὀδυσσείας. Ἀρίσταρχος τοῦ ἐπιστήμονος.
ἐπίστηται δύναται.
ἐπιστάτῃ. τῶν ἅπαξ εἰρημένων. λέγει δὲ τῷ ἐφισταμένῳ καὶ ἐπαιτοῦντι.
ἐπιστεφέας πλήρεις· "κρητῆρας ἐπιστεφέας οἴνοιο."
ἐπιστροφάδην μετ' ἐπιστροφῆς τοῦ σώματος.
ἐπίστροφος ἐπιστρεπτικός, οἷον ἐπιμελής. ἔστι δὲ καὶ κύριον ὄνομα.
ἐπισφυρίοις. τὰ ἐπιτιθέμενα μετὰ τὰς κνημῖδας τοῖς σφυροῖς ἐπισφύρια καλεῖται· "ἐπισφυρίοις ἀραρυίας."
ἐπισχερὼ ἐφεξῆς.
ἐπισχεσίην πρόφασιν· "οὐδέ τιν' ἄλλην μύθου ποιήσασθαι ἐπισχεσίην."
ἐπιτάρροθοι οἱ τοῖς κυσὶν ἐπιρροθοῦντες. τάσσεται δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἐπικούρων.
ἐπιτεῖλαι ἐπιτάξαι, ἐντείλασθαι.
ἐπιτειλαμένῳ ἐπιτάξαντι.
ἐπιτετράφαται ἐπιτετραμμένοι εἰσίν. Ἰακὸν δὲ τὸ σχῆμα.
ἐπιτηδὲς ἐπιτηδεῖς, ἐπιτηδείως.
ἐπίτονος ὁ ἱμὰς ὁ δεσμεύων τὸ πρὸς τὸ ἱστίον κέρας, οἷον ἡ κεραία, ἥτις δεσμεύεται περὶ τὸν ἱστόν.
ἐπιτρέψαι ἐπιτροπὴν δοῦναι.
ἐπίφρονα φρόνιμον.
ἐπιψαύσῃ ἐπιθιγγάνῃ.

3. Od. 4 672. 4. Od. 18 73. 11. ἐπὶ στίχου post ἐφεστῶτες v. 10. T. 16. Il. 8 232. 20. Il. 18 459. 22. Od. 21 70. 24. ἐπιρροθοῦντες V, ἐπιθορροῦντες C. 28. ἴακχον C: correxit V. 34. Od. 8.548

ἐπιωγαί οἱ ἀλίμενοι τόποι, ὑπαγωγὰς δὲ ἔχοντες ϰ̓ σκέπην ὑπὸ ἀνέμων.

ἔπλετο ἐγένετο.

ἐπλίσσοντο διέβαινον, ἀπὸ τῆς πλιχάδος· "εὖ δ' ἐπλίσσοντο πόδεσσι." τῶν δ' ἅπαξ εἰρημένων.

ἐπορεξάμενος ἐφορμήσας, ἐπεκτείνας.

ἔπορον ἔδωκαν.

ἔπουσαν ἀπὸ τȣ̃ ἔπειν, ὃ ἐϛὶ παραγίνεσϑαι· "μετὰ Τυδέος υἱὸν ἔπȣσαν," οἷον πονȣμένην.

ἑπταβόειον ἑπτάβυρσον.

ἑπταπόδην τηλικαύτην τῷ μεγέθει, οἷον ἑπτὰ ποδῶν βάραθρον.

ἕπταχα εἰς ἑπτὰ μέρη.

ἐπτύσσοντο ἐκραδαίνοντο· "ἔγχεα δ' ἐπτύσσοντο."

ἐπώχατο τοῖς ὀχεῦσι λεγομένοις, ὅπερ ἐϛὶ μοχλοῖς, ἐπικεκλιμένοι ἦσαν, ἐπωχλισμέναι, ὅ ἐϛιν ἠσφαλισμέναι πᾶσαι. τὸ γδ' πᾶσαι ἀντὶ τȣ̃ ὅλαι· "πᾶσαι γδ' ἐπώχατο."

ἐπαλλάξαντες ἅμμα ποιήσαντες ϰ̓ ἀντεπιβαλόντες· "πεῖραρ ἐπαλλάξαντες."

ἔραζε χαμαί, εἰς τὴν γῆν.

ἐραννῆς ἐπεράσȣ, καλῆς.

ἐρατίζων ἐπιθυμῶν.

ἔργον. ὅταν ψιλῶς Ὅμηρος ἔργον λέγῃ, μηδενὸς ἑτέρȣ συμφραζομένȣ μηδ' ἐκ τῶν παρακειμένων δηλȣμένȣ, τὴν γεωργίαν δηλοῖ.

ἔρδειν ἐπὶ μὲν τȣ̃ θύειν "ἔρδων δ' Ἀπόλλωνι," ἐπὶ δὲ τοῦ πράσσειν "ἔρδ' αὐτὰρ ȣ̓́τοι πάντες ἐπαινέομεν θεοὶ ἄλλοι."

ἐρέθοντες ἐρεθίζοντες.

ἐρεμνή σκοτεινή, οἷον ἐρεβεννή, παρὰ τὸ ἔρεβος, ὅ ἐϛι σκότος.

ἐρεπτόμενοι ἀπὸ τῆς ἔρας ἐσθίοντες, ὅ ἐϛι κυρίως· "λωτὸν ἐρεπτόμενοι."

ἐρετμόν κώπην.

ἔρεσσον ἐκωπηλάτȣν, ἀντὶ τȣ̃ ἤλαυνον.

ἐρεῦσαι ἐρυθρὰν ποιῆσαι.

ἔρεψα ἐϛέγασα· ἀφ' ȣ̃ ϰ̓ ὀροφὴ ἡ ϛέγη. κακῶς δ' ἀπέδωκάν τινες τὸ ἐϛεφάνωσα.

4. πλιχάδος V, πλιάδος C. Od. 6 318. 8. Il. 10 516. 13. Il. 13 134. 14. ἐπικεκλιμένοι V, ἐπεὶ κεκλιμένοι C. 16. Il. 12 340. 17. ἀντεπιβαλλόντες C. Il. 13 359. 22. λέγει C. 23. δηλουμένων C. 24. Il. 1 315. 25. Il. 4 29. 28. ἐρεπτόμενον C. Od. 9 97.

ἱερέων σημαίνων· "φόως ἱερέων ἐπὶ γαῖαν." σημαίνει δέ ποτε τὸ ἐρευνήσων, ζητήσων.

ἐρηρέδαται ἐρηρισμένοι εἰσίν. Ἰακὸν δὲ τὸ σχῆμα τοῦ ῥήματος.

ἐρητύειν κωλύειν. τὸ δ' αὐτὸ καὶ ἐπὶ τοῦ ἐρητύσασκε.

ἐρήτυθεν διακατέχον.

ἐρχθέντα ἐν ὕδατι πνιγέντα.

ἐριαύχενας μεγαλαύχενας. ἐπίθετον δέ ἐστι τοῦ ἵππου.

ἐριγδούπου μεγαλοδόπου. καταστρέφει δὲ εἰς ἴσον τῷ ἠχηέσσης. "καὶ αἰθούσης ἐριδούπου."

ἔριζεν ἐξισοῦτο.

ἐριθηλέας μεγάλως θάλλοντας.

ἐρικόμενος διαρρηγνύμενος, διασχιζόμενος, ἀφ' οὗ καὶ ἐριγμὸς ὁ περιγεγραμμένος ὑπὸ τῆς συνηθείας ἐρεγμός, ὁ λεγόμενος διεσχισμένος κύαμος.

ἐρικυδέα μεγαλόδοξα.

ἐριούνιος ἐπίθετον Ἑρμοῦ, ὁ μεγάλως ὀνίσκων, τουτέστιν ὠφελῶν. οἱ δὲ νεώτεροι τοῦ χθονίου, παρὰ τὴν ἔραν.

ἔρις ἐπὶ μὲν τῆς φιλονεικίας "λῆγ' ἔριδος κρατερῆς," ἐπὶ δὲ τῆς θεοῦ "Ζεὺς δ' Ἔριδα προΐαλλε θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν."

ἐρισθενέος μεγαλοσθενοῦς.

ἐριτίμοιο μεγαλοτίμου· "ἐριτίμοιο χρυσοῖο."

ἑρκίου τοῦ κατὰ τὴν οἰκίαν ἐντὸς ὄντος ἕρκους. Διὸς δ' ἐστὶν ἐπίθετον· "ἑρκείου προβωμὸν ἐρισθενέως Κρονίωνος."

ἕρκος ἐπὶ μὲν τῆς ἀσφαλείας "ἕρκος ἔμεν πολέμοιο·" ὁτὲ δ' ἐπὶ τοῦ τείχους, "αἱμασιὰς λέξαντες ἀλωῆς ἔμμεναι ἕρκος·" ὁτὲ δ' ἐπὶ τοῦ λίνου, "ἕρκει ἐνιπλήξωσιν ὃ θ' ἑστήκει ἐνὶ θάμνῳ·" ὁτὲ δὲ ἐπὶ τοῦ φράγματος τῶν ὀδόντων, "Ἀτρείδη, ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων."

ἕρματα τὰ ἐρείσματα· "ὕψου ἐπὶ ψαμάθοις, ὑπὸ δ' ἕρματα μακρὰ τάνυσσαν." ἐπὶ δὲ τῶν ἐνωτίων "ἐν δ' ἄρα ἕρματα ἧκεν ἐϋτρήτοισι λοβοῖσι" καὶ ἐν Ὀδυσσείᾳ "ἕρματα δ' Εὐρυδάμαντι δύο θεράποντες ἔνεικαν." ἐπὶ δὲ τοῦ "μελενάων ἕρμ' ὀδυνάων" ὁ μὲν Ἀρίσταρχος ἀθετεῖ τὸν στίχον (γελοῖον γάρ

1. Il. 23 226. 6. nonne διακατέσχοντο? 9. ἐριδούπου V, ἔριδος C. 18. Il. 1 319 et 13 358. 19. Il. 11 3. 21. Il. 9 126. 23. Od. 22 334. 24. Il. 4 299. 25. Od. 24 224. 26. Od. 22 469. 27. Il. 4 350. 29. Il. 1 486. 30. Il. 14 182. 31. Od. 18 297. 32. Il. 4 117. 33. γελοῖον Lehrsius, λέγων οἷον C.

φησιν ἔρεισμα τῶν ὀδυνῶν λέγεσθαι· ἔπαινον γὰρ οὐκ ἔχει τοῦ δυναμένου ὀδυνῆσαι), ὁ δὲ Σιδώνιος βοηθῶν τῷ λεγομένῳ ἀκούει τὸ ἐρεῖδον πρὸς τὰς ὀδύνας.

ἑρμῖν᾽ ἀπὸ τοῦ ἐρείδεσθαι· "ἑρμῖν᾽ ἀσκήσας, τέτρηνε δὲ πάντα τερέτρῳ." σημαίνει δὲ καὶ πόδα κλίνης. ὁ δὲ Ἀρίσταρχός φησιν "ἑρμῖνας ἐκάλουν τοὺς πόδας τῶν κλινῶν, οὗτοι δὲ ἦσαν σφηνοειδεῖς τῇ κατασκευῇ." τῶν ἅπαξ εἰρημένων.

ἔρνεϊ δένδρῳ θάλλοντι· "ὁ δ᾽ ἀνέδραμεν ἔρνεϊ ἶσος."

ἔρεξεν ψιλῶς τὸ ἔρξαν.

ἑρπύζων ἀντὶ τοῦ ἕρπων, πορευόμενος. κατ᾽ ἐπέκτασιν δὲ λέγεται καὶ ἑρπυστάζων.

ἔρρε φθείρου.

ἐρρίγησι πεφρίκῃ, φρίξῃ, φοβῆται.

ἔρρων μετὰ φθορᾶς πορευόμενος· "τὰ κάλλιπον ἐνθάδε ἔρρων."

ἔρσα δρόσος. λέγεται δὲ ἔρσα καὶ τὰ ἁπαλὰ τῶν προβάτων.

ἐρυμνήν ὑψηλήν.

ἐρύουσι ἀντὶ τοῦ ἐρύσωσιν. σημαίνει δὲ τὸ ἕλκουσι, δι᾽ οὗ δηλοῦται τὸ κατέδονται· τοιοῦτοι γὰρ οἱ γῦπες· ἀντιβαίνοντες τοῖς ποσὶ τοῖς σώμασιν ἐσθίουσιν.

ἐρύσομεν ἑλκύσομεν.

ἐρωδιός εἶδος ὀρνέου. τῶν ἅπαξ εἰρημένων.

ἐσεμάσσατο οἷον καθήψατο τῆς ψυχῆς.

ἐσήκασθεν κατὰ σηκοὺς ἠλάσθησαν, ἐπὶ τῶν προβάτων.

ἔσθος ἔσθημα, ἱμάτιον.

ἔσκε ἦν.

ἕσπερος ὁτὲ μὲν ὁ αὐτὸς ἀστήρ, ὁ Ἕσπερος, "ὃς κάλλιστος ἐν οὐρανῷ ἵσταται ἀστήρ·" ὁτὲ δὲ ἡ ἑσπέρα, ἀρσενικῶς, "μέλας ἐπὶ ἕσπερος ἦλθε."

ἔσσο γίνου· "ἄλκιμος ἔσσο."

ἔστε γένεσθε· "ἀνέρες ἔστε φίλοι." ἐὰν δὲ ἐστὲ ὁριστικῶς, ὑπάρχετε· "ἐστὲ δὲ πάντες μάρτυροι."

ἔστορι τὸν πρὸ τοῦ κρίκου τοῦ ῥυμοῦ τόπον.

ἐστόρεσεν ἔστρωσεν.

ἐστυφέλιξεν ἐκίνησεν, ἔσεισεν, ἐδίνησεν, ἐστρόμβησεν.

4. ἑρμιν C utrobique. Od. 23 198. 8. Il. 18 437. 9. ἔρξεν ψιλῶς τὸ ἔρεξεν V, coll. Od. 23 312. 14. Il. 9 364. 15. ἀπλᾶ C: correxit V. 26. Il. 22 318. 27. Od. 1 423. 29. Od. 1 302. 30. Il. 17 185. 31. Il. 2 301.

ἐσφήκοντο ἐδέδεντο.

ἐσχάρα βωμὸς ἰσόπεδος οὐδ' ἐκ λίθων ὑψωμένος. ὅταν δὲ λέγῃ "τὴν μὲν ἔπειτ' ἔστησεν ἐπ' ἐσχάρῃ," τὴν ἑστίαν λέγει, ἢ τὸν οἶκον ὅλον.

ἔσχεν ἐπέσχε. σημαίνει δέ ποτε καὶ ἔσχισεν. ἀντὶ τοῦ προσέσχεν.

ἔσχοντο κατεσχέθησαν.

ἔται πολῖται, ἑταῖροι, συνήθεις.

ἑταῖροι φίλοι.

ἐτάλασσεν ἐτόλμησεν, ὑπέμεινεν.

ἑταιρίσσαι ἑταίρῳ γενέσθαι καὶ συνεργῷ· "ἀνδρὶ ἑταιρίσσαι."

ἐτεκμήραντο ἐπὶ τέκμαρ ἤγαγον, ὅ ἐστιν ἐπὶ πέρας.

Ἐτεοκρῆτες οἱ αὐτόχθονες καὶ γνησιώτατοι Κρῆτες.

ἑτεραλκέα τὴν τοῖς ἑτέροις τῶν ἀνθισταμένων ἀλκὴν περιποιοῦσαν.

ἑτερήμεροι παρ' ἡμέραν· "ἄλλοτε μὲν ζώουσ' ἑτερήμεροι, ἄλλοτε δ' αὖτε τεθνᾶσι."

ἐτέταλτο ἐπετέλλετο, ἐπετέτακτο· "τῷ δ' ἐπὶ πάντ' ἐτέταλτο."

ἔτετμεν κατέλαβεν· "χαλεπὸν δ' ἐπὶ γῆρας ἔτετμεν."

ἔτορε διέτρωσεν.

ἐτύγχανεν ἐπετύγχανεν.

εὗ. σημαίνει τὸ [ἑαυτὸ] ἑαυτοῦ ἢ αὐτῆς· "εἴ πως εὗ πεφείδοιτο" καὶ "εὗ κράτος ἐστὶ μέγιστον." σημαίνει δὲ καὶ τὸ καλῶς· "ἢ εὖ ἠὲ κακῶς."

εὔαδεν ἤρεσεν.

εὐδίελον ἤτοι εὖ πρὸς τὴν δείλην κειμένην τὴν Ἰθάκην· ἐπιφέρει γὰρ πρὸς δύσιν· ἢ ἀντὶ τοῦ εὐδέελον εὔδηλον, εὐπεριόριστον· νῆσος γάρ ἐστιν.

εὐηγενέων κατὰ παρέμπτωσιν τοῦ η.

εὐηγεσίης εὐαρχίας, ἀπὸ τοῦ ἡγεῖσθαι.

εὐήνορα τὸν ἄνδρα εὖ διατιθέντα καὶ δύναμιν περιποιοῦντα· "φέρον δ' εὐήνορα οἶνον." ὅταν δ' εὐήνορα χαλκὸν εἴπῃ, σημαίνει τὸν εὖ διακείμενον πρὸς τὴν ἠνορέην σίδηρον ἤτοι πρὸς τὴν ἀνδρίαν.

εὐλάς σκώληκας· "εὐλὰς ἐγγείνωνται."

3. Od. 14 420. 5. ἔσχεν ἀντὶ τοῦ διέσχισεν Eustathius ad Il. 13 520, laudatus Tollio. 10. Il. 24 335. 13. περιποιοῦσαν Hesychius, περιοῦσαν C. 15. Od. 11 303. 17. Il. 2 643. 18. Od. 1 218? 21. Il. 20 464. 22. Il. 24 293 et 2 253. 30. διατεθέντα C. 31. Od. 4 622. 34. Il. 19 26.

εὔληρα. τῶν ἅπαξ εἰρημένων. σημαίνει δὲ τὰς ἡνίας, οἱονεὶ εἴληρα, ἀπὸ τοῦ περιειλῆφθαι τοὺς ἱμάντας χερσὶ τῶν ἡνιόχων.

εὐνάς ἐπὶ μὲν τῶν ἀγκυρῶν "εὐνὰς δ' ἔβαλον," ἐπὶ δὲ τῶν κοιτῶν "πλησίον ἀλλήλων εὐνάσσουσι." λέγει δὲ ϗ κατ' ἐπέκτασιν ἀγκύρας εὐναίας. εἴρηνται δ' εὐναὶ αἱ ἄγκυραι κατὰ μεταφορὰν τὴν ἀπὸ τῶν κοιτῶν· τὸ γὰρ σκάφος ἑστὸς ϗ ἠρεμοῦν ὥσπερ ἐπευνάζεται ταῖς ἀγκύραις.

εὐνήσαιμι κοιμήσαιμι· "οὐδὲ κατευνήσαιμι, ὅτε μὴ αὐτός γε Κρονίων."

εὖνις ἐπιδεής, ἐστερημένος· "αἲ γὰρ ψυχῆς τε ϗ αἰῶνός σε δυναίμην εὖνιν ποιήσας πέμψαι δόμον Ἄϊδος εἴσω." σημαίνει ϗ τὴν γαμετὴν γυναῖκα, παρὰ τὴν εὐνήν.

εὐπηγέες εὖ τεθραμμένοι.

εὔπρηστον εὐφύσητον, ἀπὸ τοῦ πρῆσαι.

εὐράξ πλαγίως.

Εὖρος ὃν ἡμεῖς Ἀπηλιώτην καλοῦμεν. σημαίνει δὲ [καὶ] ἡ φωνὴ ϗ οὐδετέρως τὸ πλάτος· "εὖρος."

εὔρυναν εὔχωρον ἐποίησαν· "καλὸν δ' εὔρυναν ἀγῶνα."

εὐρύοπα, ἐπίθετον Διός, ἤτοι τὸν μεγάλως ἐφορῶντα, ἢ τὸν μεγάλους ἤχους ϗ ψόφους ἀποτελοῦντα, ἢ τὸν μεγαλόφθαλμον. ἐπίθετον Διός.

εὐρυπόροιο τῆς εὐρεῖς πόρους ἐχούσης.

εὐρώεντα εὐρέα, ἀνατεταμένα.

ἐΰς ἀγαθός· "ἐῢς πάϊς Ἀγχίσαο."

ἐΰσκαρθμοι εὐκίνητοι. ἐπὶ δὲ τοῦ "πολυσκάρθμοιο Μυρρίνης" τῆς πολυσκαρίστου ἢ πολυκινήτου. καταστρέφει δὲ εἰς τὸ πολεμικῆς.

ἐΰσκοπον, ἐπίθετον Ἑρμοῦ, τὸν εὖ πάντα σκοπούμενον.

εὐσταθέος εὖ ϗ καλῶς βεβηκότος.

εὖτε ἡνίκα.

εὔφρων εὖ τὰς φρένας διακείμενος ἐν χαρᾷ.

εὐχωλήν ἐπὶ μὲν τῆς καθ' ἡμᾶς εὐχῆς "οὔτ' ἄρ ὅγ' εὐχωλῆς," ἐπὶ δὲ τῆς καυχήσεως "ἔνθα δ' ἅμ' οἰμωγή τε ϗ εὐχωλὴ πέλεν ἀνδρῶν."

ἐφέπεσχον ἐπεπορεύοντο.

ἐφέποντες ἐπερχόμενοι.

3. Π. 1 436. 4. Od. 14 14. 8. Il. 14 248. 10. Od. 9 523.
18. Od. 8 260. 22. τοὺς C. 24. Il. 2 819. 25. Il. 2 814.
31. Il. 1 65. 32. Il. 8 64.

ἐφετμή ἐντολή.

ἐφεψιόωνται ἐμπαίζουσιν.

ἐφημοσύνης ἐντολῆς.

ἐφήσω ἐπισχήψω, ἐντελοῦμαι.

ἐφιέμενος ἐντελλόμενος.

ἔφλυε. τῶν πεποιημένων ἡ λέξις· "ἀνὰ δ' ἔφλυε καλὰ ῥέεθρα."

ἐφόλκαιον ἐφόλκιον, ἀπὸ τοῦ δι' αὐτοῦ ἐφέλκεσθαι τὴν ναῦν. σημαίνει δὲ καράβια μικρά. οἱ δὲ τὸ πηδάλιον. ϗ μᾶλλον τοῦτ' ἂν εἴη· ᾧ γὰρ ἐφολκίῳ ἐχρῶντο τότε.

ἐφράσθην ἐνόησας.

ἔφυδρος ὕδωρ ἐπάγων.

Ἐφύρους· "τὼ μὲν ἄρ ἐκ Θρήκης Ἐφύρους μέτα θωρήσσεσθον." Ἔφυροι δὲ Φλεγύαι βάρβαρα ἔθνη. οἱ δὲ Ἐφύρους εἶναι τοὺς νῦν Ἀκαρνᾶνας λεγομένους, Φλεγυίας δὲ τοὺς πάλαι Γυρτώνην οἰκοῦντας.

ἐχάνδανεν ἐχώρει.

ἔχεαι συνέχῃ.

ἐχεπευκές ἔχον πικρίαν· πευκεδανὸν γὰρ τὸ ἔχον πικρίαν, ἀπὸ τῆς πεύκης.

ἔχῃ κατέχει.

ἔχματα κωλύματα, ἀπὸ τοῦ ἐπέχειν· "χερσὶ μάκελλαν ἔχων, ἀμάρης ἐξ ἔχματα βάλλων."

ἐχόμην ἐξειχόμην, κατεῖχον· "τῷ προσφὺς εἰχόμην."

ἐχώμεθα ἀπεχώμεθα.

ἔψεαι ἀκολουθήσεις.

ἑψιαάσθων παιζέτωσαν.

ἔω ὦ, ὑπάρχω.

ἑῶμεν χορεσθῶμεν· "ἐπεί κ' ἑῶμεν πολέμοιο."

ζαής μεγαλόπνους· "ὡς δ' ἄνεμος ζαὴς νέφεα σκιόεντα."

ζάκοτος μεγαλόκοτος, μεγάλως ἐγκοτητικός.

ζατρεφέων μεγάλως τεθραμμένων.

ζαφλεγέες μεγάλως φλέγοντες.

ζαφελῶς ὁ μὲν Ἀπίων μεγαλοκότως. ἐπιφέρει δὲ τὸ μενεαίνειν, δι' οὗ σημαίνει τὸ ἐγκοτεῖν. ὅθεν κρεῖττον νοεῖν ἐκ τοῦ ζα ϗ τὸ ὀφέλλειν ἐπὶ τοῦ αὔξειν τίθεσθ. μεγάλως οὖν ϗ ηὐξημένως μενεαίνει ϗ χολοῦται.

4. ἐπισκέψω C. 6. Il. 21 361. 7. ἐφόλκεον ἐφόλκεον C. δι' αὐτοῦ] διὰ τοῦ C. 12. Il. 13 301. 21. Il. 21 259. 23. Od. 12 433. 28. Il. 19 402. 29. Il. 12 157. 35. τοῦ ὀφέλλειν ὅπερ ἐπὶ V.

ζαχρειῶν τῶν μεγάλως ἐπιζαρέντων, οἷον ἐμπνεόντων ἀθρόως.

ζείδωρος ἡ τὸ ζῆν δωρουμένη γῆ· ταύτης γοῦν ἐπίθετον· "κῦσε δὲ ζείδωρον ἄρουραν."

ζοφερή σκοτεινή.

ζόφον ἠερόεντα τὸν ἐν Ἅιδου τόπον, οἷον ὁμιχλώδη. λέγει δὲ ζόφον ϗ τὴν δύσιν· "εἴτ' ἐπ' ἀριστερὰ τοί γε ποτὶ ζόφον ἠερόεντα."

ζυγόδεσμον ὁ ἱμὰς τοῦ ζυγοῦ.

ζωάγρια τὰ τῆς ζωῆς ἀγρεύματα.

ζώγρει ζῶντα λάμβανε, ϗ πληθυντικῶς "ζωγρεῖτε," ϗ ὁριστικῶς "ζώγρει ἐπιπνείουσα."

ζωή ἡ [τὸ] πρὸς τὸ ζῆν χορηγία.

ζώνη ὁ περὶ τὴν γαστέρα τόπος, ὃν οἷόν τε ζώννυσθαι. λέγεται δὲ ζώνη ϗ ᾗ ζωννύμεθα· "ζώσατο δὲ ζώνην" ϗ "ζώνην θώρηκος ἔνερθε."

ζώννυσθαι ἀπὸ μέρους καθοπλίζεσθαι.

ζωρότερον ἀκρατότερον.

ζωστήρ ὁ ἐπάνω τοῦ θώρακος ᾧ χρῶνται· "λῦσε δὲ ζωστῆρα παναίολον ἡ δ' ὑπένερθε ζῶμά τε ϗ μίτρην." ζῶμα δὲ ϗ αὐτὸς ὁ θώραξ κατὰ Ἀρίσταρχον· ἀντιγράφων γοῦν φησὶ "διὰ μὲν ἂρ ζωστῆρος ἐλήλατο δαιδαλέοιο ϗ διὰ θώρηκος πολυδαιδάλου." λέγεται δὲ ζῶμα ϗ τὸ περίζωμα· "ζῶμα δέ οἱ πρῶτον παρακάββαλεν."

ζῶστρα Ἀπίων τὰ ἐνδύματα τῶν ἀνδρῶν· "ζῶστρά τε ϗ πέπλους ϗ ῥήγεα σιγαλόεντα." ὁ δὲ Ζηνόδωρος βέλτιον τὰ ζώματα, τὰς ζώνας.

η ψιλούμενον ϗ περισπώμενον δηλοῖ σύνδεσμον παραπληρωματικὸν ἴσον τῷ δή, "ἐπεὶ ἦ πολὺ φέρτερόν ἐστι" ϗ "ἦ δὴ λοίγια ἔργα." δηλοῖ ϗ ἀπορηματικὸν σύνδεσμον· "ἦ οὐχ Ἑλένης ἕνεκ' ἠϋκόμοιο; ἦ μοῦνοι φιλέουσ' ἀλόχους;" δηλοῖ δὲ ϗ ῥῆμα τὸ ἔφη· "ἦ ϗ κυανέῃσιν ἐπ' ὀφρύσι νεῦσε Κρονίων." ψιλούμενον δὲ ϗ βαρυνόμενον δηλοῖ σύνδεσμον διαζευκτικόν, "ἢ εὖ ἠὲ κακῶς·" ἔστι δὲ ὅτε ϗ ἀντὶ τοῦ εἴ τοῦ συναπτικοῦ τίθεται,

2. Od. 5 463. 6. Il. 12 240. 10. Il. 10 378. 11. Il. 5 698. 14. Il. 14 181 et 11 234. 18. Il. 4 215. 20. Il. 4 135. 22. Il. 23 683. 24. Od. 6 38. 28. Il. 1 169 et 518. 29. ἀπορρηματικὸν C. Il. 9 339. 31. Il. 1 528. 32. Il. 2 253. 33. εἴ] ē C.

"οὐδ' ἀφαμαρτοεπής, εἰ κ̀ γένει ὕςερος ἦεν·" ποτὲ δὲ παρέλκει, "ἀλλὰ τίη με ταῦτα διεξερέεσθαι ἕκαςα;" δασυνόμενον δὲ κ̀ ὀξυτονόμενον ἄρθρον προτακτικὸν δηλοῖ, "ἣ δ' ἑτέρη θέρεϊ προρρέει εἰκυῖα χαλάζῃ·" δηλοῖ δὲ κ̀ ἄρθρον ὑποτακτικόν, "ἣ μυρί' Ἀχαιοῖς." δασυνόμενον κ̀ περισπώμενον ἄρθρον ὑποτακτικὸν δηλοῖ, "ἧ ἔπι πόλλ' ἐμόγησα" κ̀ "ἧ ἔπι πόλλ' ἔπαθον Δαναοί·" κ̀ ἀντωνυμίαν δὲ σύναρθρον ἐπὶ τρίτου προσώπε, "ἧ πως ἱμείρετο παραδραθέειν φιλότητι."

ἥβης. σημαίνει μὲν κ̀ τὸ ἀκμῆς, σημαίνει δὲ κ̀ τὴν θεάν· "πότνια Ἥβη."

ἠγάθεον ἄγαν θεῖον· "σεῦε κατ' ἠγάθεον Νυσήϊον."

ἠγηλάζει ἄγει· "πάγχυ κακὸς κακὸν ἡγηλάζει."

ἠγίνεον ἦγον· "ἠγίνεον κατὰ ἄςυ."

ἠγνοίησεν ἠπείθησεν.

ἠδέ. σύνδεσμος ἴσος τῷ καί· "ἠμὲν ἐνὶ πτολέμῳ."

ἤδη. τοῦτο ἀόριςον κ̀ χρονικὸν δηλοῖ· ἐπὶ μὲν γ̀ παρῳχημένε "ἤδη γάρ ποτ' ἐγὼ κ̀ ἀρείοσιν ἠέπερ ὑμῖν," ἐπὶ δὲ ἐνεςῶτος "ἤδη γ̀ νῦν μοι τόδε εἰκοςὸν ἔτος ἐςίν," ἐπὶ δὲ μέλλοντος "ἤδη λοίγια ἔργα."

ἦδος ὠφέλημα· "οὐδέ τι δαιτὸς ἐσθλῆς ἔσσεται ἦδος."

ἠέ. βαρυτονεμένης τῆς προτέρας σύνδεσμος διαζευκτικὸς γίνεται, "ἠὲ διατμῆξαι κόλον δόρυ νηλέϊ χαλκῷ ἠὲ κατὰ πετράων βαλέειν·" περισπωμένης δὲ τῆς προτέρας ἀπορηματικὸς σύνδεσμος γίνεται, οἷον "ἠὲ περὶ πτόλιος μαχεύμενοι."

ἠερέθονται διασείονται.

ἠερίη ὀρθρία, πρωϊνή. ἠέριαι πρωϊναί, ὀρθριναί.

ἠεροειδέα μέλανα, ἠεροειδῆ.

ἠεροφοῖτις ἐρινύς.

ἠεροφώνων τὸν ἀέρα πληρέντων φωνῆς.

ἤθεα τὰς συνήθεις τόπες.

ἠθεῖε προσφώνησις φιλοφρονητικὴ νεωτέρε πρὸς πρεσβύτερον ἀδελφόν.

ἤϊα ὁτὲ μὲν τὰ τῶν ἀλόγων ζῴων καθ' ὁδὸν βρώματα, "θώων

1. Il. 3 215. 2. Il. 10 432. 3. Il. 22 151. 5. Il. 1 2. 6. Il. 1 162 et 14 67. 8. Il. 14 163. 9. δὲ om C. Il. 4 2. 11. Il. 6 133. 12. Od. 17 217. 13. Il. 18 493. 15. ἴσος addidit V. Il. 4 258. 17. Il. 1 260. 18. Od. 19 222. 19. Il. 1 573. 20. Il. 1 576. 22. Od. 8 507. 23. ἀπορρηματικὸς C. 24. Od. 24 113. 33. Il. 13 103.

πορδαλίων τε λύκων τ' ἤϊα πέλονται·" ὁτὲ δὲ τὰ ἄχυρα, "ὡς δ' ἄνεμος ζαὴς ἠΐων θημῶνα τινάξει·" ὁτὲ δὲ τὰ τῶν ἀνθρώπων ἐφόδια, "ἐν δὲ καὶ ἤϊα κωρύκῳ" καὶ "δεῦτε φίλοι, ἤϊα φερώμεσθα."

ἦκα πραέως, ἡσύχως· "ἦκα πρὸς ἀλλήλους."

ἤκαχεν ἐλύπησεν.

ἥκιστος ἐλάσσων· "ἥκιστος δ' ἦν αὐτὸς ἐλαυνέμεν."

ἠλακάτη. ὁ μὲν ποιητὴς ἀπὸ τῆς τοῦ γυναικείου ἔργου νοουμένου τίθησι τὴν ἠλακάτην· ἐργαλεῖον γάρ τί ἐστι τῶν ἐριουργῶν γυναικῶν· "ἠλακάτη τετάνυστο ἰοδνεφὲς εἶρος ἔχουσα." καὶ οὐδετέρως "ἠλάκατα στρωφῶσ' ἁλιπόρφυρα" καὶ "τῇ δὲ παρ' ἠλάκατα στρωφαλίζεται."

ἤλασαν ἔσκαψαν. ἐπὶ δὲ τοῦ "τάφρον ἤλασαν" ἀντὶ τοῦ ὤρυξαν. ἐπὶ γὰρ τοῦ ἐλάσαι, ὅ ἐστιν ἐκ χειρὸς πατάξαι· καὶ ὁ σκάπτων δὲ ἐκ χειρὸς παίει.

ἠλάσκουσαι περὶ τὸν αὐτὸν ἡγέμενοι τόπον. ἀπὸ τούτου καὶ τὸ **ἠλασκάζει.**

ἠλάστεον ὠργίζοντο· "ἠλάστεον δὲ θεοί."

ἠλεὲ μάταιε· "μαινόμενε, φρένας ἠλεέ."

ἠλέκτωρ ἐπιθετικῶς ὁ ἥλιος, ἤτοι ὁ λαμπρός, παρὰ τὴν τοῦ ἠλέκτρου οὐσίαν, περὶ οὗ φησὶν "ἠλέκτωρ ὑπολάμπει·" ἢ οἷον ἀλέκτορος, ὁ λέκτρων ἀμέτοχος, ἢ ὅτι ἡμᾶς ἐκ τῶν λέκτρων ἀνίστησιν.

ἠλεύμενος περὶ τὸν αὐτὸν τόπον ἐκκλίνων.

ἠλίβατος ὑψηλή, ἐφ' ἣ ὁ ἥλιος πρῶτον βάλλει.

ἤλιθα ἀθρόως καὶ χύδην· "ἤλιθα πολλή."

ἠλιτόμηνον [οἱ] τὸν ἀλιτόντα τῶν ἠθῶν ἐν τῇ κυήσει μηνῶν, ὅ ἐστιν ἐνημαρτηκότα.

ἤλυξεν ἐξέκλινεν, ἐξέφυγεν.

ἠμαθόεντος ἤτοι τοῦ ἄμαθον πολλὴν ἔχοντος, ἐξ οὗ ὁ πεδεινὸς δηλοῦται τόπος· ἢ παρ' ὃν ῥεῖ ὁ Μαθόεις ποταμός.

ἦμαρ ἡμέρα.

ἠμάτιαι δι' ὅλης τῆς ἡμέρας.

2. Od. 5 368. 3. Od. 9 212 et 2 410. 5. Il. 3 155. 7. Il. 23 531. 10. Od. 4 135. 11. Od. 6 53 et 18 315. 13. Il. 12 5. 16. εἰλόμενοι T. 18. Il. 15 21. 19. Il. 15 128. 21. φησὶν] φησὶν Ἡσίοδος (Scut. 142) Sl. 25. πρῶτον Hesychius, πρῶτος C. 26. Od. 5 483. 27. ἠθάδων V.

ἡμερίς ἄμπελος· "ἡμερὶς ἡβώωσα." ὁ δὲ Ἀπίων ἀπὸ τοῦ ἡμεροῦν ἡμᾶς.

ἡμιπέλεκκα τὰ μὴ ἀμφίξομα· πελέκεις γὰρ ἐκεῖνοι λέγονται οἱ ἀμφίξομοι· "Τεῦκρος δ' ἡμιπέλεκκα φέρεν κοίλας ἐπὶ νῆας."

ἡμιτελής ἤτοι καθ' ὃν δόμον οὐδέπω πάντα τὰ νομιζόμενα ϗ συγκυροῦντα τῷ γάμῳ συνετελέσθη, ἢ καθ' ὃν οὐκ ἔφθη πατὴρ κληθῆναι· τέλειος γὰρ οἶκος ὁ γένεσιν τέκνων ὑποδεξάμενος. "ϗ δόμος ἡμιτελής· τὸν δ' ἔκτανε Δάρδανος ἀνήρ." περὶ τοῦ Πρωτεσιλάου λέγει, δόμος ἡμιτελής.

ἥμονες ἀκοντισταί, ϗ ἥματα τὰ ἀκοντίσματα· "ἠδ' ὅσον δυνάμει τε ϗ ἥμασι ἔπλευ ἄριστος," τουτέστι τοῖς ἀκοντίσμασιν.

ἤμυσε ἐκλίθη, ἐξ οὗ τὸ πεσεῖν δηλοῖ. ἐπὶ δὲ μόνου τοῦ κλιθῆναι "ἐπί τ' ἠμύει ἀσταχύεσσιν."

ἥν. ἐὰν δασέως ϗ ὀξέως, ἤτοι ἄρθρον ὑποτακτικὸν ἢ σύναρθρον ἀντωνυμίαν τρίτου προσώπου, "γνῷ δὲ ϗ Ἀτρείδης εὐρυκρείων Ἀγαμέμνων ἣν ἄτην." ψιλούμενον δὲ ϗ περισπώμενον τὸ ὑπῆρχεν δηλοῖ.

ἤνοπα τὸν δυσαντοφθάλμητον διὰ λαμπρότητα, οἷον ἄνοπα, ὡς τὸν χαλκὸν ἤνοπα λέγειν εἴωθεν.

ἤπειρος ποτὲ μὲν εἰς ἄπειρον διήκουσα γῆ ϗ μὴ νῆσος, οἷον "ἐριβώλακος ἠπείροιο," καταχρηστικῶς δὲ πᾶσα γῆ.

ἠπεροπεύει ἐξαπατᾷ τὰς φρένας.

ἠπιόδωρος ἤπια ϗ προσηνῆ δωρουμένη κατὰ τὴν παιδοτροφίαν.

ἠπύει φωνεῖ· ἀφ' οὗ ϗ ἠπύτα κῆρυξ ἀντὶ τοῦ φωνητής, ϗ βριήπυος ὁ φωνητικὸς ϗ μεγαλόφωνος.

ἤραρον ἥρμοσαν.

ἦρι πρωΐας· "ἀλλὰ μάλλ' ἦρι νέονται."

ἠριγένεια ἤτοι ἡ τὸ ἦρι γεννῶσα ἢ ἐν τῷ ἦρι γεννωμένη.

ἤρικε διεσχίσθη, διερράγη.

ἠρίον τάφος· "φάσσοντο Πατρόκλῳ μέγα ἠρίον."

ἠρτύνετο κατηρτύνετο, ἡτοιμάζετο.

ἡρώων. πάντες οἱ κατ' ἐκεῖνον τὸν καιρὸν ἥρωες ἐκαλοῦντο.

ἠρώησαν ἀνεχώρησαν· "αἱ δ' ἠρώησαν ὀπίσσω."

ἧς. τοῦτο ἄρθρον ὑποτακτικὸν ϗ σύναρθρον ἀντωνυμίαν. τὸ μὲν

1. Od. 5 69. 4. Il. 23 883. 6. ὃ C. 8. Il. 2 701. 10. Il. 23 891. 13. Il. 2 148. 15. Il. 16 273. 18. δυσαντο θάλμητον C ita hians ut tribus litteris locum relinquat: correxit Alberti. 21. Od. 13 235. 27. Od. 20 156. 30. Il. 23 126. 33. Il. 23 433.

ἓν ἄρθρον "ἧς τε πλείςη μὲν καλάμην χθονὶ χαλκὸς ἔχευεν," τὴν δὲ ἀντωνυμίαν "ὡς ἐδὲν γλύκιον ἧς πατρίδος ἐδὲ τοκήων."

ἥσατο ἥσθη.

ἥστην ἀντὶ τῦ ἐκαθέζοντο, ἢ ἀντὶ τῦ ἦσαν.

ἤτοι. καθ' Ὅμηρον μὲν ἰσοδυναμεῖ τῷ μέν συνδέσμῳ, "ἤτοι ὅγ' ὡς εἰπών," παρὰ δὲ ἡμῖν κ̀ ἄλλοις ποιηταῖς διαζευκτικὸς σύνδεσμος, "ἤτοι ςρατεύσεις ἢ μένων ἔςῃ κακός."

ἠΰκομος εὔκομος· ἀπὸ δὲ ἑνὸς μέρες τὸ ὅλον.

ἠΰς καλὸς κἀγαθός. ἐσχημάτισαι ἀπὸ τῦ ἐΰς.

ἠΰτε ὡς· "ἠΰτε πῦρ ἀΐδηλον."

Ἥφαιστος οἱονεὶ ἄφαιςος ὤν, κατὰ ςέρησιν τῆς ἁφῆς. σημαίνει δὲ τὸν θεόν. ἐπὶ δὲ τῦ πυρός "σπλάγχνα δ' ἄρ ἀμπείραντες ὑπείρεχον Ἡφαίςοιο·" ὁ δὲ τρόπος μετωνυμία.

ἤφυσε διέκοψεν.

ἠχή θηλυκῶς ὁ ἦχος.

ἦχι ὅπε.

ἤχλυσε ἐσκότισεν.

ἥψατο. πολλάκις Ὅμηρος χρῆται τῷ ἅψασθαι ἀντὶ τῦ ἐπιλαβέσθαι, "εἰανῦ ἁπτομένην" κ̀ "ἅψατο δ' ἡμιόνε ταλαεργῦ," κ̀ δυΐκῶς ἁψάσθην.

ἠώς. ἐπὶ μὲν τῆς θεῦ "ἠὼς δ' ἐκ λεχέων," ἐπὶ δὲ τῆς ὅλης ἡμέρας "ἥδε δέ μοι νῦν ἠὼς ἐνδεκάτη ὅτ' ἐς Ἴλιον εἰλήλεθα." ἐπὶ δὲ τῆς πρωΐας ἕως ὥρας ἕκτης "ἔσσεται ἢ ἠὼς ἢ δείλης ἢ μέσον ἦμαρ," "ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς" κ̀ "ἠῶθεν δ' Ἰδαῖος ἔβη κοίλας ἐπὶ νῆας."

θάασσεν ἐκάθητο.

θαιρός ὁ διήκων ἀπὸ τῦ ἄνω μέρες ἕως κάτω ςροφεύς.

θαλάμη κατάδυσις· "ὡς δ' ὅτε πελύποδος θαλάμης ἐξελκομένοιο."

θαλαμηπόλος ἡ περὶ τὸν θάλαμον πολεμένη ἤτοι ἀναςρεφομένη.

θαλερόν θάλλον, οἷον ἀκμάζον. κ̀ οἱ ἀκμάζοντες νεανίαι θαλεροί.

θαλέων τῶν πρὸς τὸ θάλλειν ἐπιτηδείων.

1. Il. 19 222. 2. Od. 9 34. 5. Il. 1 68. 7. ςρατεύσει σημαίνων C: correxit Toupius. 10. Il. 2 455. 12. Il. 2 426. 19. Il. 16 9 et 23 665. 21. Od. 5 1. 22. Il. 21 155. 23. Il. 21 111. 24. Il. 1 477. 25. Il. 7 381. 26. ἐκάθεντο C: correxit Alberti. 28. Od. 5 432. 34. τὸ om C.

ϑαλείῃ εὐθηνίᾳ. μεταφέρεται δὲ ἀπὸ τῶν καρπῶν.

ϑάλος πᾶν τὸ χλωρόν· "σηκοφόρον τ' ἔμμεναι θάλλον τ' ἐρίφοισι φορῆναι."

ϑαλπωρή χαρά. ὁ δὲ Ἀπίων ἡδονή. ἐπὶ δὲ τῆς χαρᾶς ὑγιῶς· ἡ γὰρ διάχυσις τῆς ψυχῆς ἀφωμοίωται τοῖς θαλπομένοις, καὶ ὥσπερ τὸ ἰαίνεσθαί ἐστι διαχεῖσθαι καὶ θερμαίνεσθαι, καὶ τὸ κατὰ ψυχὴν δὲ χαίρειν καὶ διαμάχεσθαι ἰαίνεσθαι λέγεται, δι' ὧν φησὶν "ἰδοῦσά γε θυμὸν ἰάνθη."

ϑαλύσια ἡ ἀπὸ τῆς τῶν καρπῶν συγκομιδῆς θυσία καὶ ἀπαρχὴ τῶν καρπίμων· "ὅ οἱ οὔτι θαλύσια γουνῷ ἀλωῆς γὰρ Οἰνεὺς ἔρεξεν."

ϑάμνοι οἱ ὑλώδεις τόποι· "οἱ δέ τε θάμνοι πρόρριζοι πίπτουσι."

ϑαμέες πυκνοί, καὶ θηλυκῶς ϑαμειαὶ πυκναί. καὶ ἐπιρρηματικῶς τὸ ϑαμὰ ἀντὶ τοῦ ταχέως, "θάμ' ἐβάδιζε." καὶ τὸ "πάρος γε μὲν οὔτι θαμίζεις" πυκνῶς παραγίνῃ. καὶ τὸ θαμνὸν πυκνόν.

ϑαυμανέοντες. καὶ "ἐθαύμαζε πυρὰ πολλά," "καὶ γὰρ ὁ θαυμάζων ἧστο πτόλεμόν τε μάχην τε" ἀντὶ τοῦ θεώμενος. τὸ δὲ καθ' ἡμᾶς θαυμάζειν ϑεεῖσθαι, καὶ ϑεητὸς ὁ θαυμαστός.

ϑεείου τοῦ κεραυνίου πυρὸς λέγει· θεοῦ δὲ τοῦτο, ὥστε κατὰ παρεκδοχὴν εἰρῆσθαι· "ἐν δὲ θείου πλῆτο, πέσον δ' ἐκ νηὸς ἑταῖροι." προσυπακουστέον δὲ ὑπὸ τοῦ πυρός.

ϑεειώσω καθάρω· "οἶσε δέ μοι πῦρ ὄφρα θειώσω μέγαρον."

ϑειλόπεδον ὁ τόπος ἐφ' οὗ ξηραίνεται ἡ σταφυλὴ καὶ οἱ καρποί.

ϑεῖνα τὸν αἰγιαλόν, ἀπὸ τοῦ θείνεσθαι τοῖς κύμασιν, ὅ ἐστι τύπτεσθαι. κατὰ δὴ τοῦτον τὸν λόγον γράφοι τις ἂν καὶ τὴν ῥῖνα διὰ τοῦ ε καὶ ι· εἴρηται γὰρ ἀπὸ τοῦ δι' αὐτῆς ῥεῖν τὴν φυσικὴν ἀπὸ τῆς κεφαλῆς τῶν ὑγρῶν ἐπίρρυσιν· ἀλλ' οὐ γράφεται τῷ ὀνοματικὸν εἶναι. τὸ δὲ "πολὺς δ' ἀμφ' ὀστεόφιν κεῖτο θὶς ἀνδρῶν" σημαίνει τὴν σορὸν τῶν ὀστέων.

ϑέλγειν ὁ μὲν Ἀπίων ἀνιᾶν, ἀμαυροῦν. οὐκ ἔοικε δὲ τοῦτο ἡ λέξις ὑπογράφειν, ἀλλὰ γενικῶς τὸ μεταβολήν τινα ψυχῆς ποιεῖσθαι. καὶ ἔστι τὸ ἔτυμον τοῦ θέλγειν εἰς τὸ θέλειν ἄγειν.

ϑέλειν τὸ δύνασθαι· "οὐδ' ἔθελε προρέειν" ἀντὶ τοῦ οὐκ ἐδύνατο.

ϑέμις ἐπὶ μὲν τῆς σωματοειδοῦς "Ζεὺς δὲ Θέμιστα κέλευσε θεοὺς

2. Od. 17 224. 7. Od 23 47. 10. Il. 9 534. 12. Il. 11 156. 14. Il. 16 207? Il. 18 386. 16. Il. 10 12 et 13 11. 20. Od. 12 417. 22. Od. 22 481. 28. ὀνομαστικὸν C. Od. 12 45. 33. Il. 21 366. 34. Il. 20 4.

ἀγορήνδε καλέσαι," ἐπὶ δὲ τῦ ἁρμόζοντος ϗ καθήκοντος "ἣ θέμις ἐςὶν ἄναξ ἀγορῇ," ἐπὶ δὲ τῶν νόμων "λιπαρὰς τελέυσι θέμιςας."

θεοπρόπιον μάντευμα τὸ ἐκ θεῦ προλεγόμενον.

θεουδής θεοαδής, θεοῖς ἀρεσκόμενος.

θεόφιν. τὸ σχῆμα τῆς αὐτῆς λέξεως δηλοῖ ποτὲ μὲν γενικὴ ποτὲ δὲ δοτική, ὡς ἐπὶ τῦ "θεόφιν μήςωρ ἀτάλαντος·" θέλει γ︦ͅ τοῖς θεοῖς ἴσος. ϗ ἐπὶ τῦ "Ἕκτωρ ἶφι βίηφι πιθήσας," οἷον τῇ ἑαυτῦ βίᾳ πειϑείς. ὅτε δέ φησι "τιτυσκόμενος κεφαλῆφιν," γενική· θέλει γ︦ͅ εἰπεῖν κατασοχαζόμενος τῆς κεφαλῆς. ϗ ὅταν λέγῃ "δακρυόφιν πίμπλαντο," ἀντὶ τῦ δακρύων, "κὰδ δ' ἐκ πασσαλόφιν" ἀντὶ τῦ πασσάλυ. πάλιν δὲ δοτική, ἡνίκα φησὶ "πρὸς κοτυληδονόφιν," ἀντὶ τῦ πρὸς ταῖς κοτυληδόσι. καί τινες σημαίνει τὰς ἐπέσας κοιλότητας τοῖς πολύποσι.

θεράποντες ὀχ οἱ δῦλοι, ἀλλὰ πάντας τὺς θεραπευτικῶς ἔχοντας ὕτως καλεῖ, ϗ τὸν ἐν τῇ δευτέρᾳ τάξει φίλον, ὡς Πάτροκλος Ἀχιλλέως.

θέρεσθαι θερμαίνεϑ, ϗ τὸ θερέω θερμαίνω. ἀφ' ὗ ϗ θέρος, καθ' ὃ θερμαινόμεθα. ϗ τὸ "θερσόμενος, ὑλὴν δὲ κατὰ ῥακέεσσι κάλυψεν," ἀντὶ τῦ θερμανθησόμενος.

θέσθαι ἐν τῇ Ν ῥαψῳδίᾳ τῆς Ὀδυσσείας· ϗ γ︦ͅ ὁ θησαυρὸς θεσμὸς λέγεϑ, καθάπερ ϗ Ἀνακρέων λέγει "ἀπὸ δ' ἐξείλετο θεσμὸν μέγαν."

θέσπιν θεῖον· "θέσπιν ἀοιδόν."

θεσπιδαές θείως δαιόμενον, ὅπερ ἐςὶ καιόμενον.

θεσπέσιον. ὁ μὲν Ἀπίων ὡς συνθέτυ τῆς λέξεως ὔσης ἀποδίδωσι θεσπέσιον τὸ ἐκ θεῦ ἑπόμενον ἢ ἐκ θεῦ λεγόμενον· δύναϑ δὲ ϗ παραγώγως θεῖον εἶναι.

θέσφατον θεόφατα, ἐκ μαντείας λεγόμενα.

θεύσεσθαι δραμεῖϑ· "περὶ τρίποδος γ︦ͅ ἔμελλον θεύσεϑ."

θηεῖτο ἐθαύμασεν.

θηλυτεράων. τὸ μὲν σχῆμα συγκριτικόν, ὅτε φησὶ γυναικῶν θηλυτεράων, ἀντὶ τῦ εὐτρόφων. ἢ πρὸς τὺς ἄνδρας τῆς συγκρίσεως ὔσης, κατὰ τὸ συγκριτικόν.

1. Il. 9 33. 2. Il. 9 156. 7. Il. 7 366. 8. Il. 22 107. 9. Il. 11 350. 11. Od. 10 248 et 8 105. 13. Od. 5 433. 14. $\overset{\eta}{\sigma}$ C. 19. Od. 19 507. 22. θεσμὸς et 23. θεσμὸν Etym. M: θυμὸς — θυμὸν C. 24. Od. 17 385. 30. Il. 11 700. 32. ὅτε] an ὅτε δέ?

ϑημῶνα τὸν σωρὸν τῶν ἀχύρων.

ϑῆν πού· "ὥς ϑην καὶ σὸν ἐγὼ λύσω μένος."

ϑὴρ κατ' ἐξοχὴν ὁ λέων, ἀπὸ τοῦ ϑοῶς ὀρέειν, ὡς Ἀπίων.

ϑήσατο ἐϑήλασεν.

ϑῆτες. οἱ δουλεύοντες οὕτως λέγονται.

ϑοῇσι ταχείαις. καὶ τὸ ϑόωσα ἀντὶ τοῦ ὤξυνα τὸν μοχλὸν μεταληπτικῶς· "ἐγὼ δ' ἐϑόωσα παραστὰς ἄκρον." τὸ δὲ νυκτὶ ϑοῇ ἀντὶ τοῦ ταχείᾳ· ἡ μὲν γὰρ ἡμέρα πολύμοχϑος ὅσα διὰ τὰ ἔργα μακρὰ φαίνεται, ἡ δὲ νὺξ διὰ τὴν ἀνάπαυσιν ταχεῖα.

ϑούριδος ἀλκῆς τῆς πηδητικῆς, παρὰ τὸ θορεῖν, ὅ ἐστι πηδᾶν.

ϑρέξαι δραμεῖν.

ϑρασυμέμνονα ϑρασὺν κατὰ τὸ μένος· "ϑρασυμέμνονα ϑυμολέοντα." ἢ τὸν περὶ τῶν ϑείων ἔργων μεμνημένον.

ϑρέψας πήξας. σημαίνει δὲ καὶ τὸ σύνηϑες.

ϑρῆνυς ὑποπόδιον, ἀπὸ τοῦ ἀφάλλεσθαι ὑπ' αὐτοῦ. λέγεται δὲ καὶ ἡ μέση τῆς νεὼς καϑέδρα, ἡ ἐν τῷ πλοίῳ ἀπὸ τοῦ τοίχου ἐπὶ τοῖχον διάβασις· "ϑρῆνυν ὑφ' ἑπταπόδην, λίπε δ' ἴκρια νηὸς ἐΐσης."

ϑριγκὸς ἡ στεφάνη καὶ περιχαράκωμα.

ϑρόνα ἄνϑη· "ἐν δὲ ϑρόνα ποίκιλλε."

ϑρυλίχϑη ὁ μὲν Ἀπίων συνεϑραύσϑη· "θρυλίχϑη δὲ πρόσωπον." ἔνιοι δὲ παρεσύρϑη, τινὲς δὲ ἐδρύφϑη.

ϑρωσμός βουνοειδὴς τόπος, ἀφ' οὗ ἀποβαίνοντα ϑορεῖν.

ϑυέεσσι ϑυσίαις.

ϑύελλαι αἱ καταιγίδες, ἀπὸ τοῦ ϑύειν κατὰ συνείλησιν τῆς γινομένης πνοῆς, ὅπερ ἐστὶν ὁρμητικῶς ἔχειν.

ϑυέων ϑυσιῶν.

ϑυμαρέα ϑυμάρεστον, καὶ ϑυμῆρες τὸ ἀρέσκον τῇ ψυχῇ.

ϑυμηγερέων ἀνακτώμενος τὴν ψυχήν.

ϑυμοβόροιο τῆς τὴν ψυχὴν διεσϑιούσης μεταφορικῶς ἔριδος.

ϑυμοραϊστής διαφϑαρτικὸς τῆς ψυχῆς· ῥαῖσαι γὰρ τὸ διαφϑεῖραι.

ϑυοσκόος εἶδος μάντεως, ὁ διὰ τῶν ϑυμάτων ἢ θυμιαμάτων κοῶν, ὅ ἐστι συνιεὶς τὰ μέλλοντα.

1. ϑημῶν C. 2. Il. 17 29. 7. Od. 9 327. 12. Il. 5 639.
13. ϑείων] ϑρασέων T. 17. Il. 15 729. 20. Il. 22 441. 21. Il. 23 396.
30. ϑυμοβόροι C: cf. Il. 7 301. 34. κόων C.

θύρηθ᾽ ἔα. ἔξω ἤμην· "θυρηθ᾽ ἔα ἀμφὶς ἐκείνων" ἐν τῇ Ξ τῆς Ὀδυσσείας.

θυρεόν. ὅτως λέγει τὸν τῦ Κύκλωπος λίθον τὸν ἐπικείμενον τῇ εἰσόδῳ τῦ ἄντρυ.

θύσανοι κροσσοί.

θύσθλα τὺς θύρσυς ἢ κλάδυς ὓς αἱ Βάκχαι κρατῦσιν. ἔνιοι δὲ τὰ ἐπὶ τὴν θυσίαν ἐκφερόμενα. οἱ δὲ τὰ φύλλα τῆς ἀμπέλυ.

θυώδεα εὐώδη· ἀπὸ τῶν θυμιαμάτων πεποίηϑ. ϗ "βωμός τε θυήεις" ὁ τεθυμιαμένος.

θῶες ζῶον ἄγριον.

θωήν ζημίαν. ὅθεν ϗ ἀθῶος ὁ ἀζήμιος.

θῶκος καθέδρα ϗ συνέδριον, "οἱ δὲ θεοὶ θῶκόνδε καθίζανον," διὰ τὸ οἱονεὶ θέσκος εἶναι· συνέχει γδ ἡμᾶς ἐκ τῦ θεῖον.

θώρηκος γύαλον. καθόλυ γύαλα παρὰ τοῖς ποιηταῖς ὀνομάζεϑ τὰ κοιλώματα ϗ τὰ ὀγκώδη τῶν τόπων· "ῥῆξαι δὲ θώρηκος γύαλον," ὡς ἄν τις εἴποι ῥῆξε δὲ τῦ θώρακος τὸ κύτος. παρὰ τῦτο ϗ Ὅμηρος τὰ εἰς τὴν χεῖρα τιθέμενα ἐγγυαλίξαι λέγει.

θωρῆξαι, ἀφ᾽ ἑνὸς μέρυς τῦ σώματος, καθοπλίζεϑ.

ἴα μία· "ἐν δὲ ἴα ψυχή." κατὰ γενικὴν "τῆς μὲν ἰῆς ςιχὸς ἦρχε," δοτικὴν "ἐν δὲ ἰῇ τιμῇ ἠ μὲν κακὸς ἠ δὲ ϗ ἐσθλός," αἰτιατικὴ "τὴν μὲν ἴαν Νύμφῃσι."

ἰαίνετο διεχεῖτο· "αἶψα δ᾽ ἰαίνετο κηρός." ϗ ἰάνθη ἴσον τῷ ἐχάρη. τάχα δὲ ϗ τὰ ἄνθη ἴα, ἐπεὶ ϗ τὴν ψυχὴν ἰαίνει καὶ διαχεῖ τέρποντα τὴν ὄψιν. ἐπὶ δὲ τῦ ἐθερμαίνετο "ὑπὸ τρίποδι μεγάλῳ, ἰαίνετο δ᾽ ὕδωρ."

ἰαύων κοιμώμενος.

ἰάψῃ διαφθείρῃ, ϗ προΐαψε προδιέφθειρεν· ἐξ ὃ τὴν μετὰ ὀδύνης ἀπώλειαν σημαίνει ϗ ἐμφαίνει.

ἴαλλον ἐξέτεινον.

Ἰάονες οἱ Ἀθηναῖοι· "ϗ Ἰάονες ἑλκεχίτωνες."

ἰδέ σύνδεσμος ἴσος τῷ καί· "ἰδὲ κλέος ἐσθλόν."

ἴδιον ἵδρωσεν· "ἴδιον ὡς ἐνόησα, δεδάκρυντο δέ μοι ὄσσε."

1. ἡμῖν C. Od. 14 352. 8. Il. 8 48. 12. Od. 5 3. 13. θέοχος et θεῖν V. 15. Il. 17 314. 20. Il. 21 569 et 16 173. 21. Il. 9 319. 22. Od. 14 435. 23. Od. 12 175. 25. Od. 10 359. 31. Il. 13 685. 32. Il. 5 3. 33. Od. 20 204.

τῶν ἅπαξ εἰρημένων παρ' Ὁμήρῳ. ἐν δὲ τῇ ἀρχαίᾳ κωμῳδίᾳ πλειστάκις τὸ ἴδιον ἐστιν εὑρεῖν ἐπὶ τοῦ ἱδροῦν.

ἰδνώθη εἰς τοὐπίσω ἐκάμφθη, οἱονεὶ τὸ ἰνίον ἐδονώθη.

ἱδρῶ, κατ' ἀποκοπήν, ἱδρῶτα.

ἰδυίῃσι πραπίδεσσι εἰδυίαις, εἰδητικαῖς, οἷον εἰδήμοσι ϗ ἐπιστήμοσιν.

ἵει ἀφίει. τοῦτο δὲ οἷον ἀπέπεμπεν.

ἵει ψιλῶς προενεκτέον· θέλει γὰρ λέγειν πορεύοιτο.

ἱερεύς ἐπὶ μὲν τοῦ προεστῶτος τῆς θεραπείας τῆς τοῦ θεοῦ "Χρύσης ἱερεύς," ἐπὶ δὲ τοῦ διὰ τῶν θυσιῶν μαντευομένου "ἀλλ' ἄγε δή τινα μάντιν ἐρείομεν ἢ ἱερεια."

ἱερὸν ἰχθύν ἤτοι τὸν μέγαν ἢ τὸν ἄνετον ϗ διαφέροντα τῶν ἄλλων.

ἵεν. ἐὰν μὲν δασέως ἀναγνῶμεν, ἐπὶ τῶν ποταμῶν ἀκουσόμεθα, ἀντὶ τοῦ ἵεσαν οἱ ποταμοί, τῆς ἱεὶς μετοχῆς. ψιλῶς ἴεν, ἑνικῶς.

ἵηος ὁ Ἀπόλλων, ἀπὸ τῆς τοξείας. ἔνιοι δὲ ψιλῶς ἀπὸ τῆς ἰάσεως· "ἤιε Φοῖβε."

ἴθματα βήματα.

ἰθύν τῆς διανοίας τὴν ὁρμήν, τουτέστι τὴν διάθεσιν· "σύ τ' ἐγὼ γυναικῶν γνώομεν ἰθύν." θέλει γὰρ εἰπεῖν τὴν διάθεσιν.

ἰθύντατα ὀρθότατα.

ἰθυπτίωνα τὴν εἰς εὐθὺ πετομένην· "δεύτερος αὖτ' Ἀχιλλεὺς μελίην ἰθυπτίωνα."

ἶθαρ εὐθέως. τινὲς δὲ διὰ τῆς ει διφθόγγου γράφουσιν· "εἶθαρ δὲ προσηύδα."

ἰθὺς νηῶν ἐπ' εὐθεῖαν, ὡς ἐπὶ τὰς ναῦς· "ἣ ῥ' ἰθὺς νηῶν κονίην φέρεν." τὸ δὲ παραπλήσιον ϗ ἐπὶ τοῦ "οἱ δ' ἰθὺς πόλιος," κατ' εὐθὺ τῆς πόλεως. ὅταν δὲ εὐθὺ χωρὶς τοῦ σ λέγῃ ὁ ποιητής, ἀντὶ τοῦ εὐθέως. ϗ ἐπὶ τοῦ "ἀλλήλων ἰθυνομένων χαλκήρεα δοῦρα" ἐπ' εὐθὺ προϊεμένων τὰ δόρατα. τὸ δὲ "Ἀντίνοος ἰθὺς γελάσας" ἐπὶ τοῦ ἐξ ἐναντίας.

ἵκωμαι ἐπὶ μὲν τοῦ παραγένωμαι "ὁ δέ κεν κεχολώσεται ὅν κεν ἵκωμαι," ἐπὶ δὲ τοῦ ἱκετεύω "μή μιν ἐγὼ μὲν ἵκωμαι ἰών, ὁ δέ μ' οὐκ ἐλεήσει."

9. Il. 1 370. 10. Il. 1 62. 12. Il. 16 407. 14. τὸν ποταμὸν C. 17. Il. 15 365. 19. Od. 16 304. 22. Il. 21 169. 24. Il. 12 353. 26. Il. 12 254. 27. Il. 21 540. 28. κατευθὺς C. 29. Il. 6 3. 30. Od. 2 301. 32. Il. 1 139. 33. Il. 22 123.

ἱκάνειν ἱκνεῖσθαι, παραγενέσθαι. καὶ *ἵκανε* παρεγένετο.

ἱλαδόν ἐν ἀθροίσει, κατὰ ἴλας.

ἱλάσσι ταῖς ἐξ ἱμάντων σειραῖς. εἴρηται δὲ παρὰ τὴν εἴλησιν τῶν χοινίων ἢ ἱμάντων.

ἰλύσω ἰλύϊ περικαλύψω.

ἱμάσθλην μάστιγα, ἀπὸ τοῦ ἱμάσσειν, ὅ ἐστι μάστιγι τύπτειν.

ἱμάς ἐπὶ μὲν τοῦ συνήθως ἡμῖν νοουμένου "οἱ δέ τ' ἔνερθεν ὑποσσείουσιν ἱμᾶσιν," ἐπὶ δὲ τοῦ κανόνος τοῦ συνέχοντος τὴν θύραν "εἰς θάλαμον δ' εἰσῆλθε παρὰ κληῖδος ἱμάντα," ἐπὶ δὲ τῶν τομέων τῶν μυρμήκων "δῶκεν ἱμάντας ἐϋτμήτους βοός."

ἵνα ἐπὶ μὲν τοῦ τοπικοῦ "ἵνα γάρ σφιν ἐπέφραδον ἠγερέεσθαι·" ἐπὶ δὲ τοῦ αἰτιώδους συνδέσμου κατ' ἴσον τῷ ὅπως "ἢ ἵνα ὕβριν εἴδῃ Ἀγαμέμνονος;"

ἰνδάλλετο ὡμοιοῦτο.

ἰνίον τὸ ὄπισθεν τοῦ τραχήλου νεῦρον.

ἶνες τὰ διατεταμένα νεῦρα τοῦ σώματος.

ἰξάλου οἱ μὲν τοῦ τελείου καὶ ἐκτικοῦ ἐν τῷ ἅλλεσθαι· τοιοῦτον γὰρ τὸ ζῷον· οἱ δὲ ἐκτομίου, ὡς οἱ νεώτεροι ποιηταὶ ἴξαλον τὸν εὔνουχον λέγουσιν. ὁ δὲ Ὅμηρος ἐπὶ τῶν αἰγάγρων.

ἰοδνεφές ἤτοι μέλαν ἢ ἄνθει ὅμοιον.

ἰοειδέος μέλανος.

ἰοί τὰ βέλη, ἀπὸ τοῦ ἰέναι.

ἰόεντα σίδηρον τὸν εἰς ἰῶν χρείαν, ὅ ἐστι τῶν βελῶν.

ἰόμωροι ὁ μὲν Ἀρίσταρχος οἱ τοὺς ἰοὺς ὀξεῖς ἔχοντες, καὶ τὸ *ὑλακόμωροι* παραπλησίως καὶ τὸ *ἐγχεσίμωροι*· βέλτιον δὲ ἀκούειν οἱ περὶ τοὺς ἰοὺς μεμορημένοι καὶ οἱ περὶ τὸ ὑλακτεῖν πεπονημένοι καὶ οἱ περὶ τὰ ἔγχη. ἐπὶ δὲ τοῦ ἰόμωροι Διονύσιος ὁ Θρᾷξ οἷον ἰόντες ἐπὶ τὸν μόρον, οἷον εὔψυχοι, ἀπὸ τοῦ προφανῶς ἐπὶ τὴν ἀπώλειαν ἰέναι.

ἰονθάδος ὁ μὲν Ἀπίων τῆς δασείας, οἷον τῆς ἰόνθους ἐχούσης, ἢ τῆς ἰούσης θοῶς· τινὲς δὲ ἀκμαίας. τῶν ἅπαξ εἰρημένων. διὰ δὲ τοῦ Ἀριστάρχου ὑπομνήματος ἰονθάδος ἔνιοι ἀποδιδόασι τελείου. εἴη δ' ἂν λεγόμενον ἀπὸ τῶν ἰόνθων· τὰς γὰρ τῶν τριχῶν ῥίζας ἰόνθους λέγει Σοφοκλῆς ἐν Χρύσῃ· "ἐγὼ μίαν μὲν ἐξιονθίζω τρίχας."

7. Od. 9 385. 9. Od. 4 802. 10. Il. 23 684. 11. Il. 10 127. 12. Il. 1 203. 22. τοῦ om C. 28. ἄψυχοι C. 30. ἰονθὰς C.

ἰότητι βουλήσει.

ἰοχέαιρα ἰοῖς χαίρουσα ϗ φέρουσα.

ἶπες θηρίον τι λυμαντικὸν τῶν τόξων. τῶν ἅπαξ εἰρημένων.

ἱππόται. οἱ μὲν νεώτεροι ἱππότην τὸν φυγάδα [ἱππότην] λέγουσιν· "ἱππότα Φοῖνιξ," ὅτι φυγὰς ἀπὸ τῆς πατρίδος πρὸς Πηλέα ἦλθεν. ὁ δὲ Ὅμηρος οὐκ ἔοικεν ἐπὶ τούτου τάσσειν. ἔστιν οὖν ὁ ἱππότης ἱππικὸς κατὰ πόλεμον, ὡς Νέστωρ ϗ Οἰνεύς.

ἱππηλάτα ἀντὶ τῆς ὀρθῆς τῆς ἱππηλάτης, οἷον ἵππους ἐλαύνων.

ἱππιοχάρμην ἤτοι χαίροντα ἵπποις ἢ ἐφ' ἵππων μαχόμενον.

ἱπποδάσεια ἵππιον λόφον ἔχουσα.

ἱππόβοτον ἢ ἵππους βόσκειν δυνάμενον, ἢ ὡς ἔνιοι μεγαλόβοτον· τὸ γὰρ ἵππο ἐπὶ τοῦ μεγάλου, ὡς ἱπποπάρηον τὸν μεγαλοπάρηον.

ἱπποκορυσταὶ ἵππους ὁπλίζοντες, ἢ ἐφ' ἵππων καθωπλισμένοι. ἔνιοι δὲ μεγάλας κόρυθας ἔχοντες. οἱ δὲ τοὺς ἐξ ἱππείων τριχῶν. βέλτιον δὲ τὸ πρῶτον.

ἱπποκόμων τρυφαλειῶν τῶν ἐξ ἱππείων τριχῶν κομῶντας τοὺς λόφους ἐχουσῶν.

ἱππημολγῶν τῶν τοὺς ἵππους ἀμελγόντων πρὸς τὸ τροφῇ ταύτῃ χρήσασθαι· διὸ ἐπιφέρει γαλακτοφάγων.

ἱπποσυνάων τῶν ἱππασιῶν· "λελασμένος ἱπποσυνάων."

ἱράων τῶν ἐκκλησιαστηρίων, ἀπὸ τοῦ εἴρειν, ὅ ἐστι λέγειν, ὡς ἀπὸ τοῦ ἀγορεύειν ἀγορὴ δὲ ἡ ἐκκλησία.

ἴρερον δουλείαν. γράφεται δὲ ϗ διὰ τοῦ ε̄ ϗ διὰ τοῦ ῑ. μαρτυρεῖ δὲ ὁ μέλλων χρόνος· ὡς γὰρ ἀπὸ τοῦ κείρω κερῶ ϗ ἀπὸ τοῦ φθείρω φθερῶ, οὕτως ϗ ἀπὸ τοῦ εἴρω ἐρῶ· "τὰ δέ τοι νημερτέα εἴρω." τὰ δὲ ὀνόματα διὰ τοῦ ῑ γράφεται, ἥ τε Ἶρις ϗ ὁ Ἶρος· "οὕνεκ' ἀπαγγέλεσκε κιὼν ὅτε πού τις ἀνώγοι."

ἴρεσσιν ἐοικότες οὐ τῷ χρώματι ἀλλὰ τῷ σχήματι· οἱ γὰρ ὄφεις, ἐφ' ὧν τέτακται, ὅλοι συνεστραμμένοι πλὴν τῶν τραχήλων. ἴριδας δὲ εἶπε τὰς ἐν τῷ οὐρανῷ φαινομένας ζωνοειδεῖς.

ἶς ἰσχύς.

ἴσασι γινώσκουσιν.

ἴσθμιος κόσμος περιτραχήλιος. τῶν ἅπαξ εἰρημένων.

ἴσκεν εἴκαζεν, ὡμοίου.

ἰσοφαρίζειν ἐξ ἴσου φέρεσθαι.

3. λοιμαντικὸν C. 21. Il. 16 776. 22. ἱεράων C. 26. Od. 11 137. 28. Od. 18 7.

ἰσοφόροι κατ' ἴσον ἕλκοντες, οὐχ ἑτεροζυγοῦντες.
ἴστωρ μάρτυς· "ἐπιίστωρ πίαρ ἑλέσθαι."
ἱστοπέδη ξύλον ὀρθὸν ἀπὸ τῆς τρόπεως, ᾧ προσδέδεται ὁ ἱστός.
ἱστοδόκη τὸ διὰ μέσης τῆς νεὼς φράγμα, εἰς ὃ κατακλινόμενος τίθεται ὁ ἱστός.
ἱστός τὸ ὑφαντικόν· "ἱστὸν ἐποιχομένη." σημαίνει καὶ τῆς νεώς.
ἴσχεο ἀπέχου.
ἰσχανάασθαι ἀπέχεσθαι.
ἰσχανόωντο κατείχοντο, ἐκωλύοντο.
ἴσαν ἐπὶ μὲν τοῦ ἐπορεύοντο "οἱ δ' ἄρ ἴσαν σιγῇ," ἐπὶ δὲ τοῦ ἐγίνωσκον "ἀλλὰ Θέτις τε καὶ Εὐρυνόμη ἴσαν αἵ μ' ἐσάωσαν."
ἴτυς ἡ ἐσχάτη περιφέρεια τῆς ἀσπίδος καὶ ἡ τοῦ τροχοῦ ἁψίς. ἔστι δὲ καὶ παντὸς τοῦ περιφεροῦς τὸ τελευταῖον μέρος. ὅταν οὖν λέγῃ "ὄφρ' ἴτυν κάμψῃ," τοῦτο σημαίνει.
ἴτην, δυϊκῶς, ἐπορευόντο· "ἐς δ' ἄρα καὶ τὼ ἴτην θείου Ὀδυσσεῖος."
ἰύζουσι ποιῶς φωνοῦσιν.
ἰυγμῷ ἰαχῇ, φωνῇ· "μολπῇ τ' ἰυγμῷ τε."
ἰφθίμους ἰσχυροψύχους.
ἴφια μῆλα μεγάλα καὶ εὔτονα. μῆλα ἀπὸ τοῦ ἰέναι σφοδρῶς ἐν τῷ σκιρτᾶν ἴφια καλεῖσθαι μηνύουσιν οἱ ἔριφοι, καὶ ἡ αἴξ ἀπὸ τούτου ὠνομασμένη.
ἰφθίμη ἀγαθή. ἔστι δὲ καὶ ὄνομα κύριον Ἰφθίμη, ἡ τῆς Πηνελόπης ἀδελφή· "Ἰφθίμη κούρη μεγαλήτορος Ἰκαρίοιο." ἀναγνωστέον οὖν οὕτως, "οὕνεκ' ἅμ' αὐτὴ θρέψεν ἅμα Κτημένῃ τανυπέπλῳ θυγατρί," εἶτ' ἀπ' ἄλλης ἀρχῆς "Ἰφθίμη τὴν ὁπλοτάτην τέκε παίδων."
ἴψαι φθεῖραι. τὸ αὐτὸ ἰάψαι.
ἰωγή ὁ αἰγιαλὸς καὶ ἡ ὑποκάτω γῆ. ὁ δὲ Ἀρίσταρχος ὑπὸ σκέπῃ.
ἰωή ἐπὶ μὲν τῆς φωνῆς καὶ βοῆς "τὸν δ' αἶψα περὶ φρένας ἤλυθ' ἰωή," ἐπὶ δὲ τῆς πνοῆς "ὑπὸ Ζεφύροιο ἰωῆς."
ἰωκή ἡ δίωξις, ἀπὸ τῆς εὐθείας τῆς ἰώξ.
ἰών πορευόμενος, ἢ συντελικῶς ἐλθών, ἐπεὶ πᾶσα μετοχὴ ὀξύτονος εἰς $\overline{\omega\nu}$ λήγουσα ἐστὶ συντελική· "ἀλλ' ὅτε καὶ κεῖνος ἰὼν διοίνοπα πόντον."

1. καθίσον C. 2. Il. 18 501. 3. τρόπης C. 6. Od. 5 62. 10. Il. 3 8. 11. Il. 18 405. 14. Il. 4 486. 15. Od. 21 244. 17. Il. 18 572. 23. Od. 4 797. 24. Od. 15 363. 28. ὑποκάτω γῆ] καταγωγή ex Hesychio V. 29. ὑπο μὲν et 30. ὑπὸ δὲ C. 29. Il. 10 139. 30. Il. 4 276. 33. Od. 3 286.

κάσχεθε κατέχε, συγκοπὴ ἀπὸ τοῦ κατέχεθε.

κατέστυγε κατεστύγησε, κατεστύγνασεν.

κατακλῶθες αἱ ἐπικλώσεις τῶν Μοιρῶν.

καταβρόξεις. πεποίηται ἡ λέξις. θέλει δὲ εἰπεῖν καταπίοι· "ὃς τὸ καταβρόξειεν ἐπήν."

κατάνεται κατανύεται, καταναλοῦται.

καταπέψῃ ἐν ἑαυτῷ παρακατάσχῃ. εἴρηται δὲ μεταφορικῶς ἀπὸ τῶν ἐν ἡμῖν καταπεσσομένων σιτίων· ὃν γὰρ τρόπον ἐν ἡμῖν ταῦτα παρακατέχεται, οὕτως καὶ ὁ χόλος παρακαταχεθεὶς κότος γίνεται.

κατείβετο διεφθείρετο. κυρίως δὲ τὸ κατερρεῖτο. ὅταν δὲ λέγῃ "κατείβετο δὲ γλυκὺς αἰὼν νόσον ὀδυρομένῳ," κατ' ἴσον τῷ ἐφθείρετο.

κατά. τὸ μὲν σύνηθες "ἀλλὰ κατὰ σταθμούς," ἀντὶ δὲ τῆς ἐξ "εἰ δέ τις ἀθανάτων γε κατ' οὐρανοῦ εἰλήλουθας," ἀντὶ δὲ τῆς ἐπί "χθιζὸς ἔβη κατὰ δαῖτα," ἀντὶ δὲ τῆς εἰς "νὺξ δέ μιν κατὰ χεῖρα μέσην," ἀντὶ δὲ τῆς ἀπό "τὸν δὲ καταθνήσκων."

κατηρεφέας κατεστέγους.

κατηφείη αἰσχύνη καὶ στυγνότης καὶ ὄνειδος. καὶ ἔστι κατὰ τὸ ἔτυμον κατωπίη, ἀπὸ τοῦ κάτω τοὺς ὦπας ἔχειν τοὺς ἐπί τισιν αἰσχροῖς κατηφεῖς γινομένους.

καταῖτυξ εἶδος περικεφαλαίας, ἀπὸ τοῦ κάτω τετύχθαι καὶ μὴ ἔχειν λόφον· φησὶ γὰρ "ταυρείην ἄφαλόν τε καὶ ἄλοφον, ἥτε καταῖτυξ κέκληται, ῥύεται δὲ κάρη θαλερῶν αἰζηῶν."

κατωμαδόν κατὰ τῶν ὤμων.

κατηφόνες κατηφείας ἄξια πράττοντες, παρὰ τὸ φῶ, οὗ παραγωγὸν φάω.

κατὰ δ' οὖν ἕτερόν γε πέδησεν οἷον, εἰ καὶ μὴ πολλούς, ἕνα γε ἔβλαψεν· περὶ γὰρ τῆς Ἄτης ὁ λόγος.

καταζήνασκε κατεξήραινε.

κατάντηστιν καταντίον.

κατάγει ἐπὶ τὸν ναύσταθμον ἀπάγει.

καταείμενον περικείμενον καὶ περιχεόμενον· "καταείμενον ὀξέϊ χαλκῷ."

1. *κατέσχεθε* T, *κατέσχεν* C. 5. Od. 4 222. 12. Od. 5 152. 14. Il. 5 140. 15. Il. 6 128. 16. Il. 1 424 et 11 252. 17. Il. 22 355. 20. ἀπὸ] ἀντὶ C. 23. Il. 10 258. 24. *κατέτυξ* C. 31. *κατάντιστην* C. Od. 21 387.

καταθύμιος κατὰ ψυχήν, οἷον ἐνθύμιος.

καταχαίριον εἰς καίριον τόπον.

κατοίσεται κατάξειεν.

καταείνυον κατεκάλυπτον· "θριξὶ δὲ πάντα νέκυν καταείνυον."

κατεμήσατο κατηντλήσατο.

κατ' ἀμαξιτὸν κατὰ τὴν ἡμαξευμένην ὁδόν.

καυστειρῆς θερμῆς ϗ πυρώδες μάχης.

καυλός τὸ ἄκρον τοῦ δόρατος.

κατάστησον ἐπὶ τοῦ "νῆα κατάστησον, ἵνα νωϊτέρην ὦπ' ἀκούσῃς" ἀντὶ τοῦ στῆσον.

καρὸς αἴσῃ καρὸς μοίρᾳ, οἷον θανάτου μοίρᾳ.

κατὰ στεφάνης. ὁ μὲν ποιητὴς ϗ εἶδος περικεφαλαίας στεφάνην λέγει, "αὐχέν' ὑπὸ στεφάνης εὐχάλκου" ϗ "οὐδὲ στεφάνη δόρυ σχέθε χαλκοβάρεια·" ὁ δὲ Ἀρίσταρχος ἀπ' ἄκρου τοῦ ὄρους, "ὄντε κατὰ στεφάνης ποταμός." λέγει δὲ στεφάνας τὰ τῶν οἰκίων ἄκρα. ἔστι δὲ ϗ στεφάνη κόσμος κεφαλῆς.

κεάσαι σχίσαι· "διὰ δὲ ξύλα κεάσαι." σημαίνει ϗ τὸ καῦσαι.

κεδνή σώφρων, φροντιστική.

κειμήλια ἀπόθετα χρήματα.

κεκαδών χωρίσας ϗ στερήσας. ἔστι δὲ ϗ ἀπὸ τοῦ κεδάσαι ϗ κεδασθῆναι.

κεκορυθμένος καθωπλισμένος, ἀπὸ μέρους τοῦ παντὸς ὁπλισμοῦ τῆς κόρυθος.

κεκριμένον διακεχωρισμένον.

κελσάσῃσι ὁρμηθείσαις· "κελσάσῃσι δὲ νηυσὶ καθείλκομεν ἱστία πάντα."

κελαινόν μέλαν· τὸ γὰρ μὴ λεγόμενον πᾶν λευκὸν μέλαν ἐνομίζετο. τὸ δὲ κελαινεφὲς παραγώγως ἴσον τούτου.

κελαρύζει ἰδίωμα ψόφου.

κελαδεινή ἐπίθετον Ἀρτέμιδος. σημαίνει δὲ τὴν κυνηγόν· μετὰ γὰρ κελάδου, ὅπερ ἐστὶ κραυγῆς, κυνηγεῖ. "κελαδεινὴ Ἄρτεμις ἀγροτέρη."

κεμάς. τῶν ἅπαξ εἰρημένων. οἱ μὲν ἐλάφου γένος, οἱ δὲ δορκάδος.

κεντρηνεκέας τοὺς διηνεκῶς κεντριζομένους.

4. Il. 23 135. 9. Od. 12 185. 11. μοῖρα — μοῖρα C. 13. Il. 7 12 et 11 96. 15. Il. 13 138. 17. Od. 15 322. 20. χωρήσας C. 22. ἀπὸ addidit V. 25. Od. 9 149. 30. τὸν C. 31. Il. 20 70.

κερδαλέον πανοῦργον, περιποιοῦντα καὶ ὠφέλειαν. ὅταν δὲ λέγῃ "ἔνθα δὲ Σίσυφος ὃς κέρδιστος γένετ' ἀνδρῶν," ὁ συνετώτατος καὶ πανουργότατος.

κεράμῳ ἐκ ὡς κατὰ Κυπρίους, τῷ δεσμωτηρίῳ· καὶ γὰρ ἐν ἄλλοις "πολλῶν δ' ἐκ κεράμων μέθυ πίνετο τοῖο γέροντος."

κεράϊζε διέφθειρε, κατὰ μεταφορὰν τὴν ἀπὸ τῶν τοῖς κέρασι ζώων ἀμυνομένων τοὺς ἐπιόντας· "ἐν ποταμῷ." τίθεται καὶ ἐπὶ τοῦ ἐκπορθουμένου, οἷον "θαλάμους κεραϊζομένους."

κερτομίοις τοῖς παραλογιστικοῖς, οἱονεὶ κερατομίοις, τοῖς τὴν ψυχὴν τέμνουσιν.

κέρ' ἀγλαέ. οἱ μὲν γλωσσογράφοι ταῖς θριξὶν ἀγαλλόμενε· κέρα γὰρ τὴν τρίχα λέγεσθαι. ὁ δὲ Ἀρίσταρχος κυρίως ἀκούει τὸ τοῦ βοὸς κέρας, οἷον τὸ κεράτινον συρίγγιον· τὸ γὰρ παλαιόν, πρὸς τὸ μὴ ἀποτρῶξαι τὸν ἰχθύν, τῷ ἀγκίστρῳ περιτίθεσθαι τοῦτο, τὸν δὲ Ὅμηρον μηδέποτε εἰρηκέναι κέρας τὴν τρίχα. ὅθεν ἐπὶ τοῦ κέρ' ἀγλαέ, τόξῳ ἀγαλλόμενε.

κεστός. οὐκ ὀνοματικῶς ὁ τῆς Ἀφροδίτης ἱμὰς κεστὸς λέγεται, ὡς ὑπέλαβον ἔνιοι, ἀλλ' ἐξ ἐπιθέτου, διακεκεντημένος καὶ περιπεποικιλμένος.

κευθμῶνες αἱ καταδύσεις, παρὰ τὸ κεύθειν, ὅ ἐστι κρύπτειν. ὅταν οὖν λέγῃ "πάντοθεν ἐκ κευθμῶν," κατὰ συγκοπὴν ἀπὸ τῶν κευθμώνων λέγει.

κερδαλεόφρων ἐκ παντὸς κερδαίνειν φρονῶν, διὸ καὶ φιλοκτεανώτατον εἶπεν. ὁ δὲ Ἀρίσταρχος φρόνημα κερδοῦς ἔχων ἤγουν ἀλώπεκος.

κέσκετο ἔκειτο.

κήδεα ἀνιάματα, λῦπαι.

κήδετο ἠνιᾶτο. δηλοῖ δὲ καὶ τὸ ἐφρόντιζεν. καὶ *κήδων* δὲ ἀντὶ τοῦ ἀνιῶν· "σέ τε κήδων σά τε τέκνα" καὶ "καλόν τοι σὺν ἐμοὶ τὸν κήδειν ὅς κέ με κήδει."

κηδείους τοὺς πρὸς γένους· "κηδείους οἳ πάντες ὀλέθριον ἦμαρ ἐπέσπον." μήποτ' οὖν κηδείους τοὺς φροντίδος πολλῆς ἀξίους ἐμοί.

κήδειος ὁ κηδεύσιμος καὶ ὑπὸ κηδεμονίαν πεπτωκώς· "κήδειός ἐστι νέκυς."

1. περιποιοῦντα] κέρδος π.? 2. Il. 6 153. 5. Il. 9 469. 6. τῶν om C. 7. Il. 2 861. 8. Il. 22 63. 9. παρὰ τοῖς λογιστικοῖς C: correxit V. 13. κεράτιον C. 17. ὀνομαστικῶς C. 21. Il. 13 28. 29. Il. 24 542 et 9 615. 31. Il. 19 294. 33. Il. 23 160.

κηληθμῷ τῇ τέρψει, ϗ *κηλεῖν* τὸ τέρπειν.

κῆλα ποτὲ μὲν τὰ ξύλινα βέλη, "τύχ' ἐπῴχετο κῆλα θεοῖο·" ἐπὶ δὲ τȣ̃ Διός, "πιφαυσκόμενος τὰ ἃ κῆλα," οἱ μὲν τὰ σημεῖα, τὰς βροντὰς ϗ τὰς ἀςραπάς, ὁ δὲ Ἀρίςαρχός φησι ϗ ταῦτα βέλη εἶναι ποιὰ τȣ̃ Διός. λέγεϑ δ' ȣ̓́τως ϗ τὰ ξύλα· ὅθεν ϗ *καλόπȣς*, ϗ *κηλώνιον* ὁ ξύλινος ἀντλητήρ.

κηλείῳ καυςικῷ. τὸ αὐτὸ σημαίνει ϗ χωρὶς τȣ̃ ῑ, *κηλέῳ*.

κήξ ὁ μὲν Ἀπίων φησὶν ὁ λάρος· λέγεϑ δὲ κάηξ. ἄδηλον δὲ εἰ ϗ Ὅμηρος ταῦτα σημαίνει· οἶδε γ' ϗ τὸν λάρον ἐν οἷς φησὶ "λάρῳ ὄρνιθι ἐοικώς." μήποτ' ȣ̃̓ν ἄλλο τι θαλάσσιον ὄρνεον· "ἄντλῳ δ' ἐνδέπησεν πεσȣ̃σ' ὡς ἐναλίη κήξ."

κῆρ. εἰ μὲν περιεσπασμένως, ἡ ψυχή, κέαρ κῆρ· εἰ δὲ ὀξυτόνως ϗ θηλυκῶς, ἡ θανατηφόρος μοῖρα.

κήρυκες οἱ ὑπηρετικὰς ἐπιτελȣ̃ντες χρείας.

κηρεσσιφορήτους τȣ̀ς ὑπὸ τῆς εἱμαρμένης ἐνηνεγμένȣς.

κητώεσσαν, τὴν Λακεδαίμονα. ȣ̔́τως ἐξ ἐπιθέτȣ λέγεϑ· "Λακεδαίμονα κητώεσσαν." τὸ μὲν ὑγιὲς μέγα κύτος ἔχȣσαν, ὡς ϗ ἐπὶ τῆς νηός· τινὲς δὲ ὅτι εἰς ἣν κήτη ἐκβράσσεϑ. τινὲς δὲ καλαμινθώδη· καιετας γ' φυτὸν ἡ καλάμινθος ὑπ' ἐνίων καλεῖται.

κηώδει εὐώδει, ἀπὸ τȣ̃ καίεσθαι τὰ θυμιάματα. ϗ ὅταν ἡμεῖς λέγωμεν ἐκ τȣ̃ ἐναντίȣ τὸ δυσῶδες.

Κήτειοι γένος Μυσῶν. τῶν ἅπαξ εἰρημένων.

κίστη ἀγγεῖον ἐν ᾧ βρώματα κεῖϑ, παρ' ὃ ϗ εἴρηϑ κίςη· "μήτηρ δ' ἐν κίςῃ ἐτίθει μενοεικέ' ἐδωδήν." τῶν δ' ἅπαξ εἰρημένων.

κῖκυς ἰσχύς, παρὰ τὴν κίνησιν.

κινυρή οἰκτρά· "πρωτοτόκος κινυρή."

κίρκος ἱέραξ· "κίρκος Ἀπόλλωνος ταχὺς ἄγγελος."

κισσύβιον ἐκ κισσίνȣ ξύλȣ ποτήριον.

κιχείω καταλάβω, ϗ *κιχείς* καταλαβών.

κίχλαι. τῶν ἅπαξ εἰρημένων. ἔςι δὲ εἶδος ὀρνέȣ.

κλέψαι ἔςι ϗ ἐπὶ τȣ̃ κυρίως νοȣμένȣ, ἔςι ϗ ἐπὶ τȣ̃ παραλογίζεσθαι· "κλέπτε νόῳ, ἐπεὶ ȣ̓ παρελεύσεαι."

κλήρους ἐπὶ μὲν τῶν βαλλομένων εἰς τὴν λοχην "κλήρȣς δ'

2. Il. 1 383. 3. Il. 12 280. 10 Od. 5 51. 11. Od. 15 479. 16. Il. 2 581. 24. Od. 6 76. 28. Il. 17 5. 29. Od. 15 526. 34. Il. 1 132. 35. λοχην an λαχην ambiguum. Il. 23 861.

ἐν κυνέῃ χαλκήρεϊ βάλλων," ἐπὶ δὲ τῶν κτημάτων "ἄλοχός τε σόη ϗ παῖδες ὀπίσω, ϗ οἶκος ϗ κλῆρος ἀκήρατος."

κλέος φήμη· "ἡμεῖς δὲ κλέος οἶον ἀκούομεν." σημαίνει ϗ τὴν καθ' ἡμᾶς δόξαν.

κλειτάς κλεϊστάς, ἐνδόξους· ϗ ἀγακλειτάς ἄγαν κλεϊστάς.

κλήδην τὸ καλέσαι· "κλήδην εἰς ἀγορήν."

κλητούς τοὺς ἐξ ὀνόματος καλουμένους.

κλῇδας τὰ ξύλα ἐφ' οἷς οἱ ἐλαύνοντες κάθηνται· "τύπτονται κληΐδεσσιν ἐφήμενοι." ἔστι δὲ ὅτε ἡ κλείς· "μία δὲ κληῒς ἐπαρήρει" ϗ "παρὰ κλῇδος ἱμάντα." ϗ κλῇδες αἱ θύραι, παρὰ τὸ ἐπικλίνεσθαι, καθό φησιν "ἐϋκληῗς ἀραρυῖαι" ταῖς κλεισὶν ἡρμοσμέναι. ἔνιοι δὲ κλῇδα τὸν μοχλόν.

κλήθρη δένδρου γένος· "κλήθρη τ' αἴγειρός τε ϗ εὐώδης κυπάρισσος."

κλισμός θρόνος ἀνάκλιτον ἔχων.

κλισίην τὴν σκηνήν. λέγεται δὲ ϗ ἡ καθέδρα· "τῇ παρὰ μὲν κλισίῃ πυρὶ κάτθεσαν." λέγεται δὲ οὕτως ϗ ἡ ἔπαυλις, ἀπὸ τοῦ κλίνεσθαι τὰ θρέμματα.

κλίσιον. τῶν ἅπαξ εἰρημένων, ἐν τῇ Ω τῆς Ὀδυσσείας, "περὶ δὲ κλίσιον θέε πάντη, ἐν τῷ σίτεσκον," ἀντὶ τοῦ ἐν τῷ οἴκῳ. ὁ μὲν Ἡλιόδωρος τὰς κύκλῳ ϗ ἔξω καταλύσεις εἴρηκεν, ὁ δὲ Ἀρίσταρχος κυκλόθεν τοῦ οἴκου οἷον ἐκ στιβάδων ᾠκοδομημένον, πρὸς ὃ ϗ οἱ θρόνοι ἔκειντο, ὥστε ὃν ϗ ἐπ' αὐτῶν καθιζομένους δειπνεῖν ϗ ἐγκοιμᾶσθαι. ὁ δὲ Ἀπίων φησὶν οὕτως· κλίσιον ἡ βάσις ἐφ' ἧς κεῖται ὁ θρόνος· "περὶ δὲ κλίσιον θέε πάντη," ὅ ἐστι δι' ὅλου τοῦ οἴκου.

κλιτύς ὁ μὲν Ἀπίων τὸ καταφερὲς τῶν ὑδάτων· κρεῖσσον δὲ νοεῖν τὰ ἀποκλίματα τῶν ὀρῶν.

κλόνος ἡ ταραχή, ϗ κλονέοντο ἀντὶ τοῦ ἐταράσσοντο.

κλύειν ἀκούειν κυρίως. τίθεται δὲ ἐπὶ τοῦ ἐπήθοντο ἐν τῇ Ζ τῆς Ὀδυσσείας, "μάλιστα δέ γ' ἔκλυον αὐτοί." ϗ "οἱ δὲ πληγῆς ἀΐοντες."

κλυτόπωλος. ὁ μὲν Ἀπίων ἵππους ἀγαθούς, ὁ δὲ Ἀρίσταρχος ἐπὶ τοῦ "ψυχὴν δ' Ἄϊδι κλυτοπώλῳ" ἀκούει κλυτὴν ἐπιπόλη-

1. Il. 15 497. 3. Il. 2 486. 6. Il. 9 11. 8. Od. 12 215.
9. Il. 12 456. 10. Od. 4 802. 11. Il. 24 318. 13. Od. 5 64.
15. cf. Lobeck. Phryn. p. 132. 16. Od. 19 55. 19. Od. 24 208.
27. κρείσσων et 28. ἀποκλείσματα C. 31. Od. 6 185. Il. 11 532.
33. post ἀγαθοὺς Etym. et Schol. ἔχων. 34. Il. 5 654.

σιν, διὰ τὸ τοὺς τελευτῶντας ἐξακέεσθαι διά τε τοὺς θρήνους καὶ τὰς οἰμωγὰς τὰς ἐπ' αὐτοῖς.

κλοτοπεύειν στρατεύεσθαι· "οὐ γὰρ χρὴ κλοτοπεύειν ἐνθάδ' ἐόντας."

κλωματόεσσαν ὁ μὲν Ἀπίων τραχεῖαν καὶ ὀρεινήν.

κνῆστις σκεῦος ᾧ ἐπιξύουσι τὸν τυρόν· "κνήστι χαλκείῃ, ἐπὶ δ' αἴγειον κνῆ τυρόν." τῶν δ' ἅπαξ εἰρημένων. ἔστι δὲ ἀντὶ τοῦ ἔκνα, ἔξυεν. ἄκνηστις δέ ἐστι τὸ μέσον τοῦ νώτου, ἐφ' οὗ ἐξικνεῖται τὰ ζῷα κνήσασθαι.

κνώσσειν καθεύδειν.

κνῆμαι ἐπὶ μὲν τοῦ ἡμετέρου "ὑπὸ δὲ κνῆμαι ῥώοντο ἀραιαί·" ἐπὶ δὲ τῶν διερειδόντων τὴν χοινικίδα τοῦ τροχοῦ ξύλων, καθό φησι "χάλκεα ὀκτάκνημα σιδηρέῳ ἄξονι ἀμφίς."

κνημοὺς μεταφορικῶς ἀπὸ τῶν ἡμετέρων μελῶν.

κνυζηθμῷ ἰδίωμα ἤχου.

κνώδαλον ὁ Ἀπίων θηρίον θαλάσσιον, ἀπὸ τοῦ ἐν ἁλὶ κινεῖσθαι· καταχρηστικῶς δὲ λέγουσι καὶ τὰ ἄλλα θηρία κνώδαλα. ὁ μὲν Ὅμηρος ἃ μὲν νοεῖ θαλάσσια θηρία, οἱ Αἰολεῖς λέγουσι κνώδαλα. Ὅμηρος δὲ ἅπαξ πᾶν θηρίον. ἔνιοι δὲ θῆρας μὲν καὶ θηρία λέγοντες λέοντας καὶ παρδάλεις καὶ λύκους καὶ πάντα τὰ παραπλήσια τούτοις, ἑρπετὰ δὲ πάλιν κοινῶς τὰ γένη τῶν ὄφεων, κνώδαλα δὲ τὰ θαλάσσια κήτη, φαλαίνας καὶ ὅσα τοιαῦτα, καθάπερ καὶ Ἀλκμὰν διαστέλλει λέγων οὕτως· "εὕδουσιν δ' ὀρέων κορυφαί τε καὶ φάραγγες πρώονές τε καὶ χαράδραι, φῦλά τε ἑρπετά θ' ὅσα τρέφει μέλαινα γαῖα, θῆρές τ' ὀρεσκῷοι καὶ γένος μελισσῶν καὶ κνώδαλα ἐν βένθεσι πορφυρῆς ἁλός. εὕδουσιν δ' οἰωνῶν φῦλα τανυπτερύγων."

κνίσης. σημαίνει τρία. ἐπὶ μὲν τοῦ ἀναφερομένου ἀτμοῦ ἀπὸ τῶν θυσιῶν "κνίση δ' οὐρανὸν ἷκεν," ἐπὶ δὲ τοῦ λίπους "κνίσης τε καὶ αἵματος ἐμπλήσαντες," ἐπὶ δὲ τοῦ ἐπίπλου "κατά τε κνίσῃ ἐκάλυψαν."

κοῖτος ὁ ὕπνος ὁ ἐν τῇ κοίτῃ· "κοίτου τ' ἐμνήσαντο."

κοιμηθέντι οὐ πάντως ὑπνώσαντι, ἀλλὰ κατακλιθέντι πρὸς τὸ ὑπνῶσαι.

2. *αὐτοὺς* C. 3. *στραγγεύεσθαι* HStephanus. Il. 19 149. 5. Il. 11 639. 7. οὐ] ὃ οὐκ? 10. Il. 18 411. 11. *ξύλου* C. 12. Il. 5 723. 17. ἃ et 18. *θῆρας* ubi posuit V, macula est in C. eadem vocis *μὲν* initium abstulit, ut *ἐν* an *ὡς* legendum sit nescias. 19. *λέγουσι* V. 21. *φαλαίνας* V, *φαλλαίας* C. 23. *φάραγγες* V, *φάλαγγες* C. *πρωτονέστε* C. 27. *κνίσα* C in margine, ab eadem manu. *κνίσης* legi iam non potest. 28. Il. 1 317 et Od. 18 45. 29. Od. 3 457. 31. Od. 7 138? 20 138?

κολωός θόρυβος. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν κολοιῶν· θορυβητικὸν γὰρ τὸ ζῶον.

κολωνός πᾶν ἀνάστημα τῆς γῆς· "ἔστι δέ τις πόλιος προπάροιθεν αἰπεῖα κολώνη." ὁ δὲ Ἀπίων παρεὶς τὸ σημαινόμενον, προθεὶς δὲ τὸ Κολώνη, πόλις Τρωϊκή.

κόλλοπι. τῶν ἅπαξ εἰρημένων· "περὶ κόλλοπι χορδὴν ἅψας." λέγει δὲ τῷ κολλάβῳ, ἀπὸ τῆς κόλλης· δερματίνοις γὰρ ἐχρῶντο τοῖς κολλάβοις.

κόλπον ἀνιεμένη τὸ κατὰ τὸ στῆθος μέρος ἀνέλκουσα.

κομέειν ἐπιμελείας ἀξιοῦν. ὅθεν ἱπποκόμος· καὶ τὸ ἐν νόσῳ τινὸς ἐπιμέλειαν ποιεῖσθαι νοσοκομεῖν λέγεται.

κόνις ἡ πεδιὰς λέγεται καὶ ἡ ἐκ τέφρας σποδός. καὶ τοῦ μὲν προτέρου "οὐδ' εἴ μοι τόσσα δοίη ὅσσα ψάμαθός τε κόνις τε", τὸ δ' ὕστερον "ἀμφοτέρῃσι δὲ χερσὶν ἑλὼν κόνιν αἰθαλόεσσαν." οἱονεὶ κίνις, ἀπὸ τῆς κινήσεως. λέγει δὲ τὴν αὐτὴν κονίην· "ὑπὸ δὲ στέρνοισι κονίη ἵστατ' ἀειρομένη." ὁ δὲ Ἀπίων μάχην εἶναι ἔφη.

κόπρος ἡ τῶν κήπων, ὡς καὶ ἡμεῖς. λέγει δὲ οὕτως καὶ τὴν κόνιν. τὸ μὲν πρότερον "τέμενος μέγα κοπρίσαντες," τὸ δὲ δεύτερον "κυλινδόμενος κατὰ κόπρον." λέγει δὲ καὶ τὴν στάσιν τῶν βοῶν· "μυκηθμὸν δ' ἀποκόπρου ἐπεσσεύοντο νομὸν δέ."

κορώνη ἐπὶ μὲν τοῦ ζῴου "οἱ δὲ κορώνῃσιν ἴκελοι·" εἶναι δέ φησιν ὁ Ἀπίων τὴν αὐτὴν τῷ λάρῳ καὶ τῇ αἰθυίῃ. ἐπὶ δὲ τοῦ κρίκου τῆς θύρας "ἀργύρεον δ' ὑπερθύριον χρυσέη τε κορώνη." ἐπὶ δὲ τῆς τοῦ τόξου ἐκκοπῆς "πᾶν δ' εὖ λειήνας χρυσέην ἐπέθηκε κορώνην."

κορωνίδες αἱ καμπυλόπρυμνοι· λέγει γὰρ οὕτως τὰς ναῦς. ὁ δὲ Ἀπίων ἐτυμολογῶν τὰς κορωνίδας φησὶ καρανίδας, ἀπὸ τοῦ κάρα αὐταῖς ἐπικεῖσθαι, τουτέστι τὸ τέλος· παρ' ὃ καὶ ἐν τοῖς βιβλίοις ἐπὶ τέλους κορωνὶς γέγραπται.

κορυθαίολος ὁ τὴν κόρυθα εὐκίνητον ἔχων· αἰόλλειν γὰρ τὸ κινεῖν.

κορύνη ἑτερόρροπον ξύλον. ὁ δὲ Ἀπίων κολλοβόρου τι γένος.

κορύσσετο. ἀφ' ἑνὸς μέρους, τῆς κόρυθος, τὸ καθοπλίζεσθαι.

3. Il. 2 811. 6. Od. 21 407. 10. κομιεῖν C. 13. Il. 9 385. 14. Il. 18 23. 16. Il. 23 365. 19. Od. 17 299. 20. Il. 22 414. 21. Il. 18 575. 22. Od. 12 418. 23. cf. Schneider ad Aristot. H. A. t. 4 p. 463. 24. Od. 7 90. 25. Il. 4 111. 31. κορυθαιόλως C.

κορθύεται διεγείρεται ϗ εἰς ὕψος αἴρεται.

κόρσην κεφαλήν.

κόρακος πέτρῃ, ὀνομαστικῶς, τόπος ἐν Ἰθάκῃ.

κορήσατε καλλύνατε.

κοσμῆσαι διατάξαι. ὅθεν ϗ ὁ κόσμος, ἀπὸ τῆς τάξεως ἧς ἔχει, ὠνόμασται, οἵ τε διατάσσοντες βασιλεῖς κοσμήτορες.

κουρίζων νέος ὑπάρχων.

κότος χόλος.

κοτύλη πᾶν τὸ κοῖλον. ὁ δὲ Ἀπίων τὸ κοῖλον τῆς χειρός.

κουρίξ. τῶν ἅπαξ εἰρημένων, ἐν τῇ μνηστηροφονίᾳ. σημαίνει δὲ τὸ τῆς κόρης λαβέσθαι. ἔνιοι δὲ κουρικῶς, οἷον νεανικῶς.

κοῦρος νεανίας. λέγεται δὲ ϗ ὁ νήπιος παῖς, ὅταν λέγῃ "κούρων παιζόντων."

κουρῆτες. προπερισπωμένως μὲν σημαίνει τοὺς τὴν Πλευρῶνα κατοικοῦντας, "Κουρῆτές τ' ἐμάχοντο," προπαροξυνόμενον δὲ νεανίας, "ἅμα δ' ἄλλοι ἴσαν κούρητες Ἀχαιῶν."

κόσμος ἐπὶ τοῦ κυρίου ϗ συνήθους ἡμῖν "κόσμῳ πείσματ' ἔλυσαν ἀποτριτοῖο λίθοιο," ἐπὶ δὲ τοῦ διατάξαι "τοὺς δ' αὖτ' ἐκόσμεον βασιλῆες ἱέμενοί περ."

κολλητὰς σανίδας τὰ θυρώματα.

κοτυλήρυτον αἷμα πολύ, ὥστε κοτύλῃ ἀρύσασθαι.

κοτυληδονόφιν ταῖς κοτυληδόσιν, αἵπερ εἰσὶν αἱ τῷ πολύποδι ἔπουσαι.

κρατευτάων. τῶν ἅπαξ εἰρημένων. ὁ Ἀρίσταρχος τῶν βάσεων ἐφ' ὧν οἱ ὀβελίσκοι τίθενται, ἀπὸ τοῦ διακρατεῖσθαι τοὺς ὀβελίσκους ἐπὶ τούτων κειμένους· "πάσσε δ' ἁλὸς θείοιο κρατευτάων."

κραναή τραχεῖα.

κραταίπεδον τὸ στερεὸν ἔδαφος ϗ λιθόστρωτον. ἅπαξ εἴρηται.

κρατύς κραταιός. λέγει δὲ ἐπὶ τοῦ Ἑρμοῦ.

κρᾶναι ἐπιτελέσαι, οἷον κάρα, κεφαλήν, ἐπιθεῖναι.

κραταιγύαλοι. ὁ Ἀρίσταρχος θώρηκος γύαλον οὐ τὸ κοίλωμα τοῦ θώρακος ἀλλὰ τὸ ὅλον κύτος, περιφραστικῶς ἀντὶ τοῦ ὅλον τὸν θώρακα. ὅταν οὖν λέγῃ κραταιγυάλους, τοὺς τὸ ὅλον κύτος ἰσχυροὺς θέλει δηλοῦν.

κρεῖον βασιλεῦ. σημαίνει δὲ ϗ τὸ κρεοδόχον ἀγγεῖον· "αὐτὰρ ὅγε μέγα κρεῖον κάμβαλεν ἐν πυρὸς αὐγῇ."

11. κορρης V. 12. Od. 23 147. 15. Il. 9 529. 16. Il. 19 248. 17. Od. 13 77. 18. Il. 14 379. 21. κοτύλην C. 26. Il. 9 214. 33. τοῖς C. 35. Il. 9 206.

κρίνοντες διαχωρίζοντες· "κρῖν' ἄνδρας κατὰ φῦλα." ἀπὸ τούτου ϗ ὁ κριτὴς ὁ τὰ πράγματα διαχωρίζων, ἀπὸ τῶν δικαίων τὰ ἄδικα.

κρηδέμνῳ τῷ τῆς κεφαλῆς ἐπιβολαίῳ. ὅταν δὲ λέγῃ "ὄφρα Τροίης ἱερὰ κρήδεμνα λύωμεν," μεταφορικῶς λέγει, οἷον τῶν τειχῶν τὰ ὑπεράνω· καταστρέφει δὲ εἰς αὐτὰ τὰ τείχη.

Κρήτῃ ἐπίουρον. οἱ μὲν κατ' ἀναστροφὴν ἀναγινώσκουσιν, ϗ περισπῶσι τὴν οὖρον, ἵν' ᾖ ἐπὶ τῇ Κρήτῃ φύλακα· οἱ δὲ περισσήν φασιν εἶναι τὴν ἐπί, ὡς ϗ "βοῶν ἐπιβουκόλος ἀνήρ." ἡμεῖς δὲ συνθέτως ἐπίουρος, οἷον ἐπιφύλαξ, ὃν τρόπον ϗ ὁ τεκτονικὸς λέγεται [δὲ] ἐπίουρος ὁ ἐπιφυλάσσων ϗ συνέχων τὰ συναρμοζόμενα ξύλα.

κροαίνων ἔνιοι μὲν ἐπιθυμῶν, οἱ δὲ ὅτι ἐπικροτῶν τοῖς ποσίν.

κρόσσας ἔνιοι μὲν τὰς κλίμακας, ἔνιοι δὲ τὰς κεφαλίδας, ἔνιοι δὲ τῶν πύργων τὰς στεφάνας, ὃ ϗ μᾶλλον ἄν τις εἴποι. τινὲς δὲ τὰς κεφαλίδας τοῦ τείχους, ἃς ἔνιοι προμαχῶνας λέγουσιν. ἄλλοι δὲ τὰ ἀποκρηπιδώματα· ϗ γὰρ κροσσοὺς λέγομεν τὰ κάτω τῶν ἱματίων.

κροκόπεπλος ἤτοι κροκοειδὴς διὰ τὴν χρόαν τῆς ἀνατολῆς τοῦ ἡλίου, ἢ ὅτι ἡ θεὸς τοιαύτῃ κέχρηται ἐσθῆτι.

κρυόεσσα φρικτή· κρύος γὰρ τὸ ῥῖγος.

κρῖ ὁ μὲν Ἀρίσταρχος τὸ αὐτὸ τῷ κριθὴν σημαίνειν, εἰρῆσθαι δὲ οὐ κατ' ἀποκοπήν, ὡς ἐνόμισαν, ἀλλὰ μετεσχηματίσθαι τὸ θηλυκὸν εἰς οὐδέτερον τὸ κρῖ. ὁ δὲ Ἀπίων γένος τι, οὐ πάντως κριθή.

κτέρεα ἐντάφια.

κτιδέη. τινὲς πλανηθέντες ἔδοξαν εἶναι ὡς ἴκτιδος δέρματος· ὁ δὲ ποιητὴς διδάσκει ὅτι ἐστὶ κτιδέη. κτὶς γάρ ἐστι τὸ ζῷον ὅμοιον γαλῇ μικρῷ, μεγέθει διαφέρουσα τῆς γαλῆς· τὸ δὲ τούτου δέρμα εὔθετόν φασιν εἶναι εἰς περικεφαλαίας.

κτίλος ὁ ἡγέμενος τῆς ποίμνης κριός· ϗ ἔστι κατὰ τὸ ἔτυμον ἄκτιλος, ὁ ἐπαγόμενος τὰ λοιπὰ τῶν ἐπακολουθέντων προβάτων.

Κύδωνες ἔθνος Κρητικόν.

κύδεϊ γαίων τῷ καθ' αὐτὸν ἀξιώματι γαυριῶν.

κυδοιμός θόρυβος, τάραχος.

κύκλα τροχοί.

1. Il. 2 362. 5. Il. 16 100. 9. Od. 3 422. 22. σημαίνει C et 23. οὐκ ἀποκοπήν: correxit V. 26. ἴκτινος C. 27. τὸ] immo τι. 28. μικρὸν V. διαφέρουσαν C.

κύδηνε κατὰ ψυχὴν ἐμετεώρισεν.

κυκλήσομεν ἐπ' ἀμαξῶν ἄξομεν.

κυκεῶ κατ' ἀποκοπὴν κυκεῶνα. κυκεὼν δέ ἐστι τὸ ἐξ οἴνου ϗ μέλιτος ϗ ἀλφίτου ϗ ὕδατος ἀναμεμιγμένον πόμα.

κύμβαχος ἐπὶ μὲν τοῦ ἄκρου τῆς περικεφαλαίας "κύμβαχον ἀκρότατον νύξ' ἔγχεϊ ὀξυόεντι," ἐπὶ δὲ τοῦ ἐπὶ κεφαλὴν πτώματος "κύμβαχος ἐν κονίῃσιν ἐπὶ βρεχμόν τε ϗ ὤμους."

κύμινδις ὀρνέου γένος· "χαλκίδα κικλήσκουσι θεοί, ἄνδρες δὲ κύμινδιν."

Κυλλήνιος. τῶν ἅπαξ εἰρημένων. ἔστι δὲ ἐπίθετον Ἑρμοῦ, ἀπὸ ὄρους Ἀρκαδίας.

κυνάμυια ἡ ἀναιδὴς ϗ θρασεῖα· ϗ κύνα ἀναιδῆ ἐξ αὐτοῦ.

κύντερον κυνότερον, ἀναιδέστερον. ὁ δὲ Ἀπίων ἀγριώτερον.

κυνοραϊστέων ἐπὶ τοῦ Ὀδυσσέως κυνός, ὃς ἐκαλεῖτο Ἄργος. τούτους δ' οἱ μὲν τοὺς κρότωνας, ἀπὸ τοῦ τοὺς κύνας ῥαίειν, ὅ ἐστι φθείρειν, οἱ δὲ τὰς λεγομένας κυνόμυιας. τῶν ἅπαξ εἰρημένων.

κυνέη κυρίως ἡ περικεφαλαία ἡ ἐκ κυνείων δερμάτων, καταχρηστικῶς δὲ ἡ ἐξ ἄλλων. ὅταν οὖν λέγῃ "κρατὶ δ' ἐπὶ κτιδέην κυνέην," ἰδίως μὲν κτιδέαν εἴρηκε, κυνέαν δὲ καταχρηστικώτερον. ὁ δὲ Ἀπίων περικεφαλαίας γένος. ἔστι δὲ αὕτη τοῖς κατὰ μέτωπον ϗ μικρὸν ταῖς ὄψεσιν ἐπισκοτοῦσα. ἐν δὲ τῷ εἰπεῖν "κυνέης διὰ χαλκοπαρήου" ἀπὸ μέρους τὴν ὅλην χαλκῆν.

κύπελλον ποτὲ μὲν ἀμφικύπελλον τὸ ἐξ ἀμφοτέρων μερῶν περικεκυφωμένον ποτήριον.

κύρμα ἔντευγμα, συγκύρημα, οἷον "ἕλωρ ϗ κύρμα γένωμαι."

κύσε τῷ σόματι κατεφίλησε.

κυφὸς ἐπίκυφος, κεκυρτωμένος διὰ γῆρας.

κύων ἐπὶ μὲν τοῦ ὑλακτικοῦ ζώου "ὡς δὲ κύων ἀμαλῇσι περισκυλάκεσσιν," ἐπὶ δὲ τῶν ἀναιδῶν "κύνας κηρεσσιφορήτους," ἐπὶ δὲ τῶν τορνευτῶν "χρύσειοι δ' ἑκάτερθεν ϗ ἀργύρεοι κύνες ἦσαν," ἐπὶ δὲ τοῦ ἄστρου "ὅντε κύν' Ὠρίωνος ἐπίκλησιν καλέουσιν," ἐπὶ δὲ τοῦ θαλασσίου "δελφῖνάς τε κύνας ϗ εἴ ποθι μεῖζον ἕλῃσι κῆτος."

2. ἐπαμάξων C. 5. Il. 15 536. 7. Il. 5 586. 8. Il. 14 291. 19. Il. 10 335. 23. Il. 12 183. 26. Od. 5 473. 29. Od. 20 14. 30. Il. 8 527. 31. Od. 7 91. 32. Il. 22 29. 33. Od. 12 96.

Κύπρις ἐπίθετον Ἀφροδίτης, οὐ μόνον ἐκ τῆς νήσου Κύπρου, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τοῦ τὸ κύειν πορίσκειν, ὅ ἐςιν ἐκ τῆς συνουσίας.

κῶας κώδιον· "κώεσσι μαλακοῖσιν."

κώδειαν ἰδίως ἡ τῆς μήκωνος κεφαλή. ὅταν δὲ λέγῃ "ὁ δ᾽ ἐφη κώδειαν ἀναχών," παρέλειπεν τὸ ὥς, ἵν᾽ ᾖ τὴν τοῦ ἀνθρώπου κεφαλὴν ὡς τὴν τῆς μήκωνος ἀνέχεν. τῶν ἅπαξ εἰρημένων.

κωκυτός ὁ θρῆνος· "κωκυτοῦ δ᾽ ἤκουσεν." ἐπὶ δὲ τοῦ καθ᾽ Ἀΐδην ποταμοῦ "Κωκυτός θ᾽ ὃς δὴ Στυγὸς ὕδατός ἐςιν ἀπορρώξ."

κώληπα. τῶν ἅπαξ εἰρημένων. λέγει δὲ τὴν ἰγνύην.

κῶμα κώμημα, ὕπνος.

κωρύκῳ θυλάκῳ.

κωφόν. ὅτε μὲν ἐπὶ τοῦ κύματος, "μέγα κύματι κωφῷ," μηδέπω ἐκκαχλάζοντι κύματι, ἀρχομένῳ δὲ μεγεθοῦσθαι. λέγει δὲ καὶ "κωφὸν βέλος ἀνδρός."

λαβρεύεται ὁ μὲν Ἀπίων προγλωσσεύει· ἔςι γὰρ κυρίως λάβρον μέγα κατὰ τὴν βοράν· τὸ γὰρ λα μέγα δηλοῖ. μεταφορικῶς οὖν κεῖται ἐπὶ τοῦ μεγάλα βουλομένου διὰ τὸν λόγον ἐμφαίνειν. πρὸ καιροῦ πολυλογεῖς καὶ λάλος γίνῃ, καὶ οἷον ἀθρόως λέγεις, ἀμέτρως, καὶ μεγαληγορεῖς.

λαθεῖν ἑκόντα παραπέμψασθαι. ὅθεν κἀκεῖνο οὕτως εἴρηται, "ἢ λάθετ᾽ ἢ οὐκ ἐνόησεν·" ἤτοι ἑκὼν θῦσαι παρεπέμψατο τῇ Ἀρτέμιδι, ἢ ὅλως ἐπὶ νοῦν οὐκ ἦλθεν.

λαιψηρά ταχέως κινούμενα, ἀντὶ τοῦ λαιψηρῶς, ὡς ταχεῖα ἀντὶ τοῦ ταχέως, καὶ "τότε μοι χάνοι εὐρεῖα χθών."

λαισήϊα θυρεοῦ γένος, ἢ βέλη. πτερόεντα δὲ εἴρηται, ὅτι κατὰ τὸ σχῆμα πτεροῖς ὅμοια εἶναι κοῦφα.

λαῖτμα ὁ μὲν Ἀπίων τὸ ὅρμημα τῆς θαλάσσης, κατὰ μίμησιν τοῦ ψόφου· ἔνιοι δὲ παρὰ τὸ λα, ὅ ἐςιν ἐπὶ τοῦ μεγάλου.

λάϊγγες χάλικες, παρὰ τὸ λᾶας, ὃ σημαίνει τὸν λίθον.

λάκε ἐψόφησεν, ἤχησεν. ἰδίωμα δὲ φωνῆς, ἤχου.

λαῖφος τὸ ἱςίον, ἐπεὶ ἐξ ἱματίων γίνεται, οἱονεὶ μεγαλόϋφον.

λαμπτῆρες ἐσχάραι.

λὰξ ποδὶ κινήσας τῷ πλατεῖ [τῷ] μέρει τοῦ ποδὸς νύξας καὶ διακινήσας, οὐχὶ λακτίσας ὑβριςικῶς.

3. Od. 3 38. 4. Il. 14 499. 7. Il. 22 447. κατ᾽ ἀΐδην C. 8. Od. 10 514. 10. κοίμημα Schol. Od. 18 200. 12. Il. 14 16. 13. Il. 11 390. 20. Il. 9 537. 24. Il. 4 182 et 8 150. 26. εἶναι] ἐςι καὶ V.

λαοί ὄχλοι, ἀπὸ τοῦ λάλους εἶναι, ἢ ὡς ὁ μῦθος, ἀπὸ τοῦ Δευκαλίωνος κατακλυσμοῦ.

λαοσσόος ἡ τοὺς λαοὺς σοοῦσα, ὅ ἐςι σοβοῦσα καὶ ἐπὶ πόλεμον ὁρμῶσα. ὁ δὲ Ἀπίων ἡ τοὺς λαοὺς σώζουσα.

λαρόν προσηνές, ἡδύ. εἴρηται δὲ παρὰ τὸ ἡδέως καὶ ἀπολαυστικῶς ἔχειν πρὸς πάντας.

λάρναξ κιβωτός.

λαυκανίη ὁ λαιμός, ὁ φάρυγξ.

λαφύσσει. τῶν πεποιημένων ἡ λέξις. οἷον μετὰ σκυλμοῦ ἐσθίει.

λαχαίνειν σκάπτειν· "ἤτοι ὁ μὲν κατέχων κεφαλὴν φυτὸν ἀμφελάχαινεν." ὅθεν καὶ λάχανον τὸ ἐκ τοῦ περισκάπτεσθαι καὶ κουφίζεσθαι τὴν γῆν φυτευόμενον καὶ αὐξανόμενον. καὶ λάχεια νῆσος ἡ εὔσκαφος.

λαχμῷ στεινόμενος τῷ δασεῖ τῶν μαλλῶν ςενοχωρούμενος.

λάων. λέγεται ἐπὶ τῆς ἐντετορνευμένης πόρπης τοῦ Ὀδυσσέως, σημαίνει δὲ τὸ βλέπων. ὁ δὲ Ἀρίςαρχος ἀπολαυςικῶς ἔχων. βέλτιον δὲ τὸ πρῶτον.

λάψοντες. τῶν ἅπαξ εἰρημένων. ἔςι δὲ μίμημα τῶν λύκων καὶ τῶν κυνῶν, τοῦ γινομένου ἤχου ἐν τῷ πίνειν.

λαθικηδέα λανθάνειν ποιοῦντα τὰς ἀνίας. σημαίνει δὲ τὸν μαζόν.

λεληιμένοι παρωρμημένοι, ἔμπυροι· ὅθεν καὶ αἷμα λιαρὸν τὸ θερμόν.

λευγαλέως ὀλεθρίως.

λειριόεντα ἁπαλόν· λείριον γὰρ τὸ ἄνθος παρὰ τὴν λειότητα. οἱ δὲ τὴν προσηνῆ, Ἀπίων δὲ τὴν ἡδεῖαν. τὸ δὲ λῖρος, ὃ δηλοῖ τὸν ἀναιδῆ, διὰ τοῦ ῑ· καὶ Καλλίμαχος "λῖρος ἐγώ." παρὰ τὸ λίαν.

λεγοίμεθα διαλεγοίμεθα. τὸ "λέξητε ἐν μέσσησιν" ἀντὶ τοῦ κατακοιμηθήσεσθε. καὶ "λέξον νῦν με τάχιςα" ἀντὶ τοῦ κοίμησόν με. καὶ τὸ "ἠῶθεν δή τοι λεύκ' ὀςέα λέγωμεν" ἀντὶ τοῦ συλλέξωμεν. τὸ δὲ "αἱμασιάς τε λέγων" ἀντὶ τοῦ οἰκοδομῶν. σημαίνει δὲ καὶ τὸ εἰπεῖν.

λέβης ἐπὶ μὲν τοῦ παρ' ἡμῖν λεγομένου χερνίβου "χέρνιβα δ' ἀμφίπολος," ἐπὶ δὲ τῆς λεκάνης "γρηῦς δὲ λέβητ' ἕλε παμφανόωντα," ἐπὶ δὲ τοῦ ἡμῖν συνήθους "ὡς δὲ λέβης ἔνδον ζεῖ," ἐπὶ δὲ τῶν ἀναθηματικῶν "αἴθωνας δὲ λέβητας ἐείκοσι."

10. Od. 24 242. 20. ποιοῦν C. 21. ἔμποροι C. 28. Od. 4 413. 29. Il. 24 635. 30. Od. 24 72. 31. Od. 18 359. 33. Od. 1 136. 34. Od. 19 386. 35. Il. 21 362. 36. Il. 9 123.

λευκάσπιδα. τῶν ἅπαξ εἰρημένων, κυρίως· "Δηΐφοβον δ' ἐκάλει λευκάσπιδα."

λείβειν. ἐπὶ μὲν τοῦ ῥεῖν "ὠδύρετο δάκρυα λείβων," ἐπὶ δὲ τοῦ σπένδειν "λεῖβε, νέοι δὲ παρ' αὐτῶν ἔχον."

λέκτρον κοίτην.

λεχεποίην εὐαυξῆ πόαν ἔχοντα, ὥστε λέξασθαι, ὅ ἐστι κλίνεσθαι.

Λέκτον τόπος τῆς Ἴδης.

λελακυῖα φωνοῦσα. κατὰ μίμησιν τοῦ ἤχου πεποίηται ἡ λέξις. θέλει δ' εἰπεῖν λεληκυῖα, ὡς μεμακυῖαι ἀντὶ τοῦ μεμηκυῖαι.

Λέλεγες ἔθνος βαρβαρικόν.

λέπαδνα ἱμάντες στηθιαῖοι, πλατεῖς, οἱ περὶ τοὺς τραχήλους ἐπιτιθέμενοι καὶ πρὸς τὸν ζυγὸν ἀναδεσμούμενοι, ἃ νῦν λέγεται λέπαμνα διὰ τοῦ μ, καὶ παρ' ἄλλοις τῶν ποιητῶν.

λευρῷ πλατεῖ καὶ ὁμαλῷ· "λευρῷ ἐνὶ χώρῳ."

λέσχην ὁμιλίαν.

λεπτὴ δέ τε μῆτις ἀσθενὴς ἡ βουλὴ καὶ ἡ ἐπίνοια, μεταφορικῶς.

ληΐδας τὰς ἀπὸ λείας εἰλημμένας καὶ αἰχμαλώτους.

ληΐδα τὴν λείαν, τὴν πραῖδα.

λήϊον τὸ σιτοφόρον χωρίον. ὁ δὲ Ἀπίων ἐτυμολογῶν φησὶ "λεαίνει γὰρ τῇ τροφῇ· ἀγριοῦνται γὰρ οἱ λιμώττοντες." βέλτιον δὲ διὰ τὴν ἐπιφαινομένην κατ' ἴσον λειότητα τῶν σταχύων.

ληϊβοτείρης τῆς τὸ λήϊον, ὅ ἐστι σιτοφόρον χωρίον πεδινόν, νεμομένης.

λίγδην ὅσον ἐπιψαῦσαι ἐκ τῆς ἐπιφανείας καὶ οὐ κατὰ βάθους.

λικριφὶς ἐκ πλαγίων, καὶ **λέχριον** τὸ πλάγιον. ὁ δὲ Ἀπίων λοξῶς.

λιλαίεσθαι προθυμεῖσθαι.

λίμνη ἐπὶ μὲν τῆς θαλάσσης "βαθείῃ δ' ἔμπεσε λίμνῃ," ἐπὶ δὲ τοῦ Ὠκεανοῦ "λιπὼν περικαλλέα λίμνην." σημαίνει καὶ τὴν συνήθως ἡμῖν νοουμένην.

λὶς λέων· "ὥστε λὶς ἠϋγένειος," καὶ κατὰ τὴν αἰτιατικήν "ἐπί τε λῖν ἤγαγε δαίμων." σημαίνει καὶ τὴν λείαν πέτραν· "πέτρη γὰρ λίς ἐστι περίξ."

λιστροῖσι ξυστῆρσι, καὶ **λιστεύοντα** ἀντὶ τοῦ περιξύοντα.

λιτὶ λιτῷ περιβολαίῳ.

1. Il. 22 294. 3. Il. 18 32. 4. Od. 3 460. 6. λεάζεσθαι οἷον κλ. C.
14. Od. 7 123. 16. Il. 10 226. 19. ἐτυμολογεῖ C. 23. νεμομένη C.
28. Od. 6 116. 29. Od. 3 1. 31. Il. 17 109 et 11 480. 32. Od. 12 79.

λίθακι ποτὶ πέτρῃ, ἀπὸ τȣ̃ συμβεβηκότος, τραχεία.

λοβοῖσι τοῖς ἄκροις τῶν ὠτίων.

λοῖσθος ἔσχατος· "λοῖσθος ἀνὴρ ὥρισος."

λόφος. ἐπὶ μὲν τȣ̃ τραχήλȣ "κνήμας τε ἰδὲ λόφον ἀμφί τε μηρούς," ἐπὶ δὲ τῆς περικεφαλαίας "ἄκρον ὑπὲρ λόφον αὐτόν." ϗ θηλυκῶς λοφιὴν τὸν αὐχένα.

λοφάδια κατὰ τȣ̃ αὐχένος.

λόχος ἐνέδρα, ἀπὸ τȣ̃ λέχȣς· οἱ γδ ἐνεδρεύοντες κατακλίνȣσιν ἑαυτȣ́ς.

λόχμη σύμφυτος τόπος· "ἐν λόχμῃ πυκινῇ κατέκειτο μέγας σῦς."

λυκάβας ὁ ἐνιαυτός, οἱονεὶ λυγάβας, ἀπὸ τȣ̃ λυγαίως βαίνειν, ὅ ἐςι σκοτεινῶς ϗ λεληθότως.

λύματα ποτὲ μὲν τὰ ῥυπάσματα τȣ̃ σώματος, ποτὲ δὲ τὰ περικαθάρματα.

λυσιμελής ἐπιθετικῶς ὁ ὕπνος.

λύχνος. τῶν ἅπαξ εἰρημένων. "χρύσεον λύχνον ἔχȣσα."

λώπη τὸ ἱμάτιον. θηλυκῶς δὲ εἶπεν ἀντὶ τȣ̃ λῶπος. ὅθεν καὶ λωποδύτης ὁ κλέπτης λέγεȣ.

λωτόν. ȣ̔́τως λέγεȣ πᾶν ἄνθος, ϗ ὁ ἰδίως λεγόμενος, ϗ ὁ καρπὸς τῶν Λωτοφάγων.

λωτεῦντα ἔνιοι μὲν ἐν ἀνθ' ἑνὸς ἀπέδοσαν ἀνθȣ̃ντα· δεῖ δὲ νοεῖν ὡς ἐςι λωτόεντα, λωτὸν ἔχοντα, ὡσεὶ ἔλεγον πυρȣ̃ντα, πυρὸν ἔχοντα.

λωφήσειε παύσαιτο ϗ λήξειεν.

μά. τȣ̃το Ὅμηρος ὡς συλλαβῆς ἔχον τάξιν ζεύγνυσιν αὐτῷ τῆς συγκαταθέσεως ἐπιρρήματι, ὁπότε τις κατόμνυσιν, οἷον "ναὶ μὰ τόδε σκῆπτρον," ποτὲ δὲ τῷ ȣ̔́τω· κοινὸν γάρ ἐςι κατομόσεως, ὅ ἐςι συγκαταθέσεως, ϗ ἀπομόσεως, ὅ ἐςιν ἀποφάσεως, μόριον τὸ μά, οἷον ναὶ μὰ τό, ȣ̓ μὰ τό.

μαίεσθαι ζητεῖν.

μαιμώωσιν ἐνθȣσιῶσιν.

μακών ὁ μὲν Ἀπίων βοήσας, ἐςι δὲ ἰδίωμα βοῆς.

μάκελλαν δίκελλαν, κακῶς· ἔςι γδ τὸ πλατὺ σκαφεῖον.

μακεδνῆς μηκεδανῆς, μακρᾶς.

μαργαίνειν ἐνθȣσιᾶν ϗ οἱονεὶ μαίνεσθ.

3. Il. 23 536. 4. Il. 10 573. 5. Il. 13 615. 10. Od. 19 439. 12. οἷον C. λεληθῶς C. 16. Od. 19 34. 25. ἔχοντα C. αὐτῷ] imuno τῷ. 26. Il. 1 234. 27. ȣ̔́τω] ȣ̓ V.

μαρμαρυγάς τὰς συνεχεῖς τῶν ποδῶν κινήσεις.

μάσταξ τὸ στόμα· "μάσταχ' ἐπεὶ κε λάβῃσι." τὸ δὲ πλῆρες μάσταχι.

μάστιν μάστιγα, Αἰολικῶς.

μάσσασθαι μασᾶσθαι, ἐφάψασθαι. ϗ τὸ καθᾶραι σημαίνει.

μᾶσσον τὸ πλεῖον ἤτοι μεῖζον, οἷον μὴ ἆσσον, μὴ ἐγγύς, ὃ οὐκ ἄν τις διὰ τὸ μέγεθος ἐγγὺς ἂν ἔλθῃ.

ματίῃ ματαιότητι· "ἡμετέρῃ ματίῃ."

μαχλοσύνη ἀκολασία, καταφέρεια.

μεγαλίζομαι μεγαλύνομαι, μεγαλαυχῶ.

μέγα ἐπὶ μὲν τοῦ ὀνοματικοῦ "μέγα μὲν κλέος," ἐπὶ δὲ τοῦ μεγάλως "Ζεύς με μέγα Κρονίδης."

μέθυ οἶνος.

μεθύουσαν ἀλοιφῇ, μεταφορικῶς, διάβροχον τῷ λίπει.

μεθήμων μεθετικός, ἀμελής.

μειλίχιον προσηνὲς ἢ προσηνῆ· εἴρηται δὲ ἡ λέξις κατὰ μεταφορὰν τὴν ἀπὸ τοῦ μέλιτος.

μελιηδέος μελιτώδους, προσηνοῦς.

μείλια μειλίγματα, χαρίσματα, οἷς ἀπομειλίσσονται. λέγει δὲ οὕτως ϗ τὴν προῖκα, "ἐγὼ δ' ἐπὶ μείλια δώσω·" τὸ γὰρ ἐπὶ πρὸς τὸ δώσω. ἔνιοι δὲ ἐπιμείλια συνθήκας ἤκουσαν.

μελάνυδρος ἤτοι κυρίως ἢ πολύυδρος. χρὴ δὲ νοεῖν τὴν κατὰ βάθος ἔχουσαν ὕδωρ, ἐπεὶ πᾶν τὸ κατὰ βάθος μέλαν φαίνεται.

μελίφρων προσηνής, διὰ τὸ γλυκαίνειν τὰς φρένας.

μελόντων μελέτωσαν ἢ μελέτω.

μέλπηθρα τὰ σπαράγματα τῶν κυνῶν ϗ ἑλκύσματα· μολπὴ γὰρ ἡ παιγνία, οἱ δὲ κύνες οἷον ἐμπαίζοντες ἐσθίουσιν.

μέλλετε ἐοίκατε. ϗ καθόλου τὸ μέλλειν ἐπὶ τοῦ ἐοικέναι τὸν ποιητὴν τιθέναι.

μελαθρόφιν τῶν μελάθρων, ὅ ἐστι τῶν δοκῶν.

μελίγηρυς προσηνής, μελίφωνος ἐν τῷ λέγειν.

μέλδειν τήκειν· "κνίσῃ μελδόμενος," ὅ ἐστι τήκων.

μελεδήματα μεριμνήματα, ἀπὸ τοῦ τὸν μεριμνῶντα οἷον τὰ μέλεα ἔδειν, ὅ ἐστιν ἐσθίειν.

μέλπεσθαι ἤτοι παίζειν ἢ ὑμνεῖν. ϗ ἡ μολπὴ ἑκάτερον σημαίνει· ἐπὶ μὲν τοῦ ὕμνου "πανημέριοι μολπῇ θεὸν ἱλάσκοντο,"

2. Il. 9 324. 8. Od. 10 79. 11. Od. 2 125. 12. Il. 2 111. 14. λείπει C. 20. Il. 9 147. 28. τὸ μέλλον C. 30. οἷον C. 32. Il. 21 363. 36. Il. 1 472.

ἐπὶ δὲ τῆς παιδιᾶς "Ναυσικάα λευκώλενος ἤρχετο μολπῆς." ἀπὸ ταύτης τῆς ἐννοίας καὶ ὁ Ἕκτωρ "οἶδα ἐνὶ σταδίῳ δηΐῳ μέλπεσθαι Ἄρηϊ," οἷον τὴν ἐμπειρίαν τῆς συστάδην μάχης περιπεποίημαι εὐχερῶς, ὡσπερεὶ παιδιᾷ χρώμενος.

μεμορυγμένα μεμορυχημένα, μεμολυσμένα· "μεμορυγμένα καπνῷ."

μενοεικέα προσηνῆ καὶ ἀρέσκοντα τῷ μένει τῆς ψυχῆς. καὶ θηλυκῶς "μενοεικέα δαῖτα."

μενεαίνειν ἐπὶ μὲν τοῦ χολοῦσθαι "οὐδέ τί σε χρὴ ἀσκελέως αἰεὶ μενεαινέμεν," ἐπὶ δὲ τοῦ προθυμεῖσθαι "μενέαινε δὲ κῦδος ἀρέσθαι," ἐπὶ δὲ τοῦ λειποψυχεῖν "κτεινόμενος μενέαινεν."

μένος. ἐπὶ μὲν τοῦ θυμοῦ "μένεος δὲ μέγα φρένες ἀμφιμέλαιναι πίμπλαντο," ἐπὶ δὲ τῆς ἰσχύος "δῶκε μένος καὶ θάρσος," ἐπὶ δὲ τῆς ψυχῆς "μένος Ἄρηος" περιφραστικῶς ὁ πόλεμος.

μενοινόω προθυμοῦμαι. τὸ δὲ "ἔνθ' εἴη ἔνθα, μενοινήσειέ τε πολλά" ἀντὶ τοῦ μεριμνήσῃ.

μέρμιθι σπάρτῳ· "νηῒ δ' ἐνὶ πρύμνῃ κατέδη μέρμιθι φαεινῇ." τῶν ἅπαξ εἰρημένων.

μερμήριζε ἀντὶ τοῦ ἐμερίμνα, ἀπὸ τοῦ ἐπὶ τάδε καὶ τάδε διαμερίζεσθαι τὴν ψυχὴν τοῦ μεριμνῶντος. ὅθεν καὶ μέρμηρας τὰς μερίμνας ἔνιοι [δὲ] τῶν νεωτέρων ποιητῶν εἶπον.

μερόπων τῶν ἀνθρώπων τῶν μεμερισμένην τὴν ὄπα ἐχόντων, ἔναρθρον, παρὰ τὰ ἄλλα ζῷα.

μέσαυλος ἡ ἐπ' ἀγρῶν οἴκησις. κυρίως δὲ ἡ μέση θύρα τῆς αὐλῆς.

μεσόδμη ὁ μὲν Ἀπίων τὸ ξύλον τὸ ἀπὸ τῆς τρόπεως τοῦ ἱστοῦ, ᾧ δέδεται ὁ ἱστός, οἱονεὶ ἡ ἐν τῷ μέσῳ τῆς νεὼς δεδομημένη.

μεσοπαλές ὅ τι ἐκ τοῦ μέσου πάλλεται, ὅ ἐστι κραδαίνεται.

μετά ἀντὶ τῆς ἐν "ταῦτα δὲ καὶ μετὰ πᾶσιν ἀκέσσεαι" καὶ "μετὰ δέ σφισι πότνια Ἥρη," ἀντὶ δὲ τῆς ἐπί "μετ' ἀμύμονας Αἰθίοπας," συνήθως δὲ ἡμῖν "τῶν ἄλλων Δαναῶν μετ' ἀμύμονα Πηλείωνα," ἀντὶ τῆς ἐξ "ἡμῖν αὖ μετόπισθεν νεὼς κυανοπρῴροιο," ἀντὶ δὲ τῆς ὑπό "χαῖται δ' ἐρρώοντο μετὰ πνοιῇς ἀνέμοιο," ἀντὶ δὲ τῆς εἰς "μετὰ ἔθνος ἑταίρων."

1. Od. 6 101. 2. Il. 7 241. 5. μεμολυσμένα] μεμολυγμένα C. Od. 13 435. 8. Il. 9 90. 9. Il. 19 67. 10. Il. 21 543. 11. Il. 16 491. 12. Il. 1 103. 13. Il. 5 2. 14. Il. 18 264 et Od. 16 269. 15. Il. 15 82. 17. Od. 10 23. 23. τὰ] τὸ τὰ C. 29. Il. 15 96. 30. Il. 4 2. 31. Il. 1 423 et 2 674. 32. ἐξ] ἐξ καὶ C. Od. 11 6. 33. Il. 23 367. 34. Il. 7 115.

μεταδήμιον ἔνδημον· "μή τι κακὸν μεταδήμιον εἴη."

μετανάστης μέτοικος, φυγάς.

μεταμώνια μάταια, ἀπὸ τοῦ μετὰ τῶν ἀνέμων ἰέναι, οἷον ἀνεμοφόρητα· οὕτως Ἀπίων. οἱ δὲ τὰ μεταμελείας ἄξια.

μεταχρόνιον μετέωρον.

μέτασσαι αἱ μετὰ τοὺς προγόνους γιγνόμεναι μέσαι· "χωρὶς μὲν πρόγονοι, χωρὶς δὲ μέτασσαι, χωρὶς δ' αὖθ' ἕρσαι."

μετετροπαλίζεο μετεστρέφου.

μετεκίαθον μετ' αὐτοὺς ἦλθον.

μετασπόμενος ἐπακολουθήσας.

μετώπιον τὸ μέσον τῶν ὀφρύων, ἀπὸ τοῦ μεταξὺ τῶν ὠπῶν εἶναι.

μέταλλα ἐπιζήτει, ἐπεὶ μετὰ ζητήσεως αἱ ὗλαι εὑρίσκονται.

μήδεα βουλεύματα. σημαίνει δὲ καὶ τὰ αἰδοῖα· "μήδεά τ' ἐξερύσας."

μήκιστα μέγιστα.

μηκάδες αἶγες ἀπὸ τοῦ ἰδιώματος τῆς φωνῆς.

μῆλα κοινῶς μὲν τὰ τετράποδα, ὅθεν καὶ πᾶν δέρμα μηλωτὴ λέγεται, κατ' ἐπικράτειαν δὲ πρόβατα καὶ αἶγες. καὶ ὁ καρπὸς τῆς μηλέας καὶ πάντων δὲ τῶν δένδρων ὁ καρπὸς λέγεται μῆλα· "αὐτῇσι ῥίζῃσι καὶ αὐτοῖς ἄνθεσι μήλων."

μήλοπα καρπὸν τὸν πυρὸν τὸν μηλοειδῆ τῷ χρώματι· τοιοῦτος γὰρ ὁ πυρός. "μύλης ἐπὶ μήλοπα καρπόν."

μήνη σελήνη.

μῆνις. ὁ μὲν Ἀπίων μάνις· οἱ γὰρ ὀργιζόμενοί πως μαίνονται· Ἀρίσταρχος δὲ κότος πολυχρόνιος, ἀπὸ τοῦ ἐγκεῖσθαι. λέγεται καὶ ἀρσενικῶς μηνιθμός καὶ οὐδετέρως μήνιμα.

μηρία οὐχ ὡς ἡμεῖς, ἀλλὰ τὰ ἐκ τῶν μηρῶν ἐξαιρούμενα καὶ ἱεροθυτούμενα. ὁ δὲ Ἡσίοδος τὰ περὶ τὴν μερίδα τῶν ὀστέων μυθικῶς διαπλάσσει.

μήστωρα φόβοιο ἐργάτην φυγῆς· μήσασθαι γὰρ τὸ ἐργάσασθαι. ἔμπειρον οὖν θέλει σημαίνειν τοῦ εἰς φυγὴν τρέπειν τοὺς ἐναντίους.

μιλτοπάρῃοι μιλτόπρωροι. τοῦτο δὲ ἐπὶ μόνων τῶν Ὀδυσσέως νεῶν.

μίνυνθα ἐπ' ὀλίγον χρόνον.

μίν ἐπὶ μὲν τοῦ αὐτόν "οὐδέ μιν ἐξενάριξεν," ἐπὶ δὲ τοῦ αὐτήν

1. Od. 13 40. 6. Od. 9 221. 14. Od. 18 87. 20. Il. 9 542. 21. καρπῶν C. 22. Od. 7 104. 24. μάνης C. 25. κεῖ] τοῦ μένειν καὶ Albertus. 35. Il. 6 417.

"καί μιν ἔτισ' ὡς οὔτις ἐπιχθονίων τίετο ἄλλη," ἐπὶ δὲ τοῦ αὐτό "νῦν αὖτέ μιν υἷες Ἀχαιῶν ἐν παλάμῃς φορέουσι."

μινύριζε θρήνει ὀλίγῃ φωνῇ ϗ οἰκτρᾷ χρώμενος.

μισγάγκεια τόπος κοῖλος, εἰς ὃν καταφερόμενα μίσγετο ἀπὸ πλειόνων ὀρῶν ὕδατα. τῶν ἅπαξ εἰρημένων.

μίστυλλον ἕκαστον τῶν τοῦ ἱερείου μερῶν εἰς μικρὰ διέκοπτον. τὸ δὲ εἰς μεγάλα μέρη διελεῖν διέχευαν λέγει.

μίτρη λεπὶς χαλκῆ ἣ ζώννυτο. ἔστι δ' ἐντὸς τοῦ θώρακος.

μνημοσύνη μνήμη. ϗ οὐδετέρως "μνῆμ' Ἑλένης πολυηράτου εἰς γάμου ὥρην" ἀντὶ τοῦ μνημόσυνον. τῶν ἅπαξ εἰρημένων.

μοῖραι ἐπὶ μὲν τῶν μερίδων "οἳ δὴ μοίρας ἔνεμον," ἐπὶ δὲ τῆς εἱμαρμένης "μοῖραν δ' οὔτινά φημι πεφευγμένον ἔμμεναι ἀνδρῶν," ἐπὶ δὲ τοῦ καθήκοντος ϗ ἁρμόζοντος "ταῦτά γε πάντα, γέρων, κατὰ μοῖραν ἔειπες."

μογοστόκος ἡ μογοῦσα ϗ πονοῦσα περὶ τοὺς τόκους.

μόθος ὁ Ἀπίων πόνος, μάχη, φρύαγμα.

μοιχάγρια τὰ τῆς μοιχείας ἀγρεύματα· ὁ γὰρ ληφθεὶς ἐπὶ μοιχείᾳ ἐζημιοῦτο.

μολυβδαίνῃ μολύβδῃ· "ἡ δὲ μολυβδαίνῃ ἰκέλη." τῶν ἅπαξ εἰρημένων.

μολίονε μαχηταί, ἀπὸ τῆς κατὰ μάχην γενομένης μολήσεως ἢ ἀπὸ τοῦ συνεχῶς μολίσκειν εἰς μάχην· ἀπὸ γὰρ μητρὸς οὐδένα σημαίνει Ὅμηρος. Ἡσίοδος δὲ ὡς Μολίνης υἱοὺς γεγονότας παραδίδωσι.

μολοβρόν τὸν μολίσκοντα ἐπὶ τὴν βοράν, οἱονεὶ γαστρίμαργον, ἢ ἐπαίτην, ἢ ἀλήτην, ἢ ϗ πτωχόν, ἢ τὸν μόλις προβαίνοντα, ἢ ἁρπακτικόν.

μορφνόν μορόφονον, τὸν διὰ τοῦ φόνου τὸν μόρον ἐπιφέροντα. τινὲς δὲ εἶδος ἀετοῦ, ἄλλοι ἅρπαγα.

μορόεντα οἷον ἀθάνατα, μόρου μὴ μετέχοντα.

μορμύρων φοβερῶν, ἀπὸ τοῦ μορμύττεσθαι.

μόσχοισι ἁπαλαῖς ϗ νέαις. ϗ αὐτὸς δὲ ὁ ἁπαλὸς μόσχος ἐστί.

μουνάξ καταμόνας.

μυδαλέον δίυγρον.

1. Od. 7 67. 2. Il. 1 237. 8. ἣν ζώννυνται Schol. Il. 4 187. 9. Od. 15 126. 11. Od. 8 470. 12. Il. 6 488. 13. Il. 1 286. 19. μολυβίδι Hesychius. Il. 24 80. 31. φοβερῶν] φοβερῶς ζέων Schol. Il. 18 403.

μυελὸς τροφή, κ̧ ὀσέα μυελόεντα τροφὴν ἔχοντα. ὠνόμασαι δὲ ἀπὸ τοῦ ὡς μυχῷ ἐμπεριέχεσθαι τοῖς ὀσέοις.

μῦθος λόγος. ὁ δὲ Ἀνακρέων *μυθιήτας* τοὺς ςασιώτας εἶπεν.

μυὼν ὁ μῦς τῆς χειρός· "ἔνθα πάχιςος μυιῶν ἀνθρώπων πέλει."

μύχον ποιῶς ἐψόφησαν.

μυλάκεσσι μυλοειδέσι λίθοις.

μύλη μύλος· "αἱ μὲν ἀλετρεύουσ(αι)ν μύλης ἔπι μήλοπα καρπόν." τὸ δὲ *ἀλετρεύουσι* τρίβουσι, λεαίνουσιν.

μυληφάτου ἀληλεσμένου. τὸ γὰρ ἀληλεσμένον ὑπὸ τῆς μύλης ἠφάνισαι· ὅθεν κ̧ τὰ φάρμακα ὀδυνήφατα, ὅτι τὰς ὀδύνας ἀναιρεῖ κ̧ ἀφανίζει.

μυρία πολλά. κ̧ τὸ ἑνικὸν *μύριον*.

μύνῃσι προφάσεσι. τῶν ἅπαξ εἰρημένων· "ἀλλ' ἄγε, μὴ μύνῃσι παρέλκετε." ἐτυμολογοῦσιν δὲ ἀπὸ τοῦ μύσαντας τὰ ὄμματα σκέπτεσθαι ὅ τι προφασίσονται. οἱ δὲ παρὰ τὸ μένειν· κ̧ γὰρ οἱ προφασιζόμενοι τότε χάριν προφασίζονται, ἵν' ἐπιμείνωσι.

μύρεσθαι κλαίειν.

μυχοῦ τοῦ ἐσωτάτου.

μῶλος ὁ ἐγχρονισμὸς τῆς μάχης, ἢ οἷον μώλυσις, ἢ παρὰ τὸ μολίσκειν εἰς τὴν μάχην· μῶλον γὰρ Ἄρηος συνήθως λέγει.

μώνυχας μονώνυχας, ἐπεὶ ἡ ὁπλὴ τοῦ ἵππου ὥσπερ ὄνυξ ἐςίν· οἱ γὰρ βόες χηλὰς ἔχουσιν.

μῶλυ φυτὸν ἀλεξιφάρμακον. οἱ μὲν γὰρ γλωσσογράφοι τὸ ἄκεσμα κ̧ οἷον τὸ ἕλκυσμα τῶν φαρμάκων· Κλεάνθης δὲ ὁ φιλόσοφος ἀλληγορικῶς φησὶ δηλοῦσθαι τὸν λόγον, δι' οὗ μωλύονται αἱ ὁρμαὶ κ̧ τὰ πάθη.

μωμήσονται οἱονεὶ καταπαίξονται· μῶμος γὰρ ὁ μετὰ ψόγου καταπαιγμός. "πᾶσαι μωμήσονται, ἔχω δ' ἄχε' ἄκριτα θυμῷ."

ναῖον ᾤκουν, τὸ δ' αὐτὸ κ̧ τὸ *ναίουσι* κ̧ *ναιετάουσιν*. φησὶ δὲ ἄμετρον· "ναῖον δ' ὀρῷ ἄγγεα πάντα" ἀντὶ τοῦ νεανικῶς.

νάκην τὴν τοῦ αἰγὸς δοράν· "ἂν δὲ νάκην ἕλετ' αἰγός."

νάπαι οἱ ὀρεινοὶ τόποι.

νάσθη ᾠκίσθη.

ναύλοχον εὔδιον, ἐν ᾧ αἱ ναῦς λοχῶσι.

ναῦφι τῶν νεῶν· "οὐ κόσμῳ παρὰ ναῦφιν ἐλευσόμεθ' αὐτὰ κέλευθα."

4. Il. 16 314. 7. Od. 7 104. 13. Od. 21 111. 26. *αἱ* T, *καὶ* C.
28. Il. 3 412. 30. Od. 9 222. 31. Od. 14 530. 35. Il. 12 225.

νεβροί τὰ νεογνὰ τῶν ἐλάφων. ϗ ἔςι κατὰ τὸ ἔτυμον νεοβόροι, νεωςὶ πρὸς τὴν βορὰν ἐληλυθότες· "νεβρὲς κοιμήσασα νηγενέας γαλαθηνές."

νέεσθαι πορεύεσθαι.

νέων νηχόμενος.

νεῶν ὕπερ ἄνω τῶν νεῶν· "νεῶν ὕπερ, ἀμφὶ δὲ τάφρον ἤλασαν."

νεῖκος ποτὲ μὲν ἡ διὰ τῶν λόγων διαφορά, ποτὲ δὲ τὴν ἔριν σημαίνει.

νειαίρῃ ὁ μὲν Ἀπίων ἀποδίδωσι κατωτάτῃ. προσεχέςερον δὲ τὸ ἐςχάτῃ, κατὰ τὸ ἔςχατον μέρος, ὅτε φησὶ "νειαίρῃ δ' ἐγγαςρί." ϗ τὸ νεάτῃ ἐςχάτῃ. ἐπὶ μέντοι τε "νειόθεν ἐκ κραδίης" κάτωθεν εἴ τις μεταφράζοι, ἐκ ἀτόπως μεταλήψεται, ὡς ϗ Ἀπίων· ςενάξαι γάρ φησιν ἐκ ἄνωθεν ἀλλ' ἐκ τῶν ἐςχάτων μερῶν, καθὸ ϗ ἡ καρδία. ϗ ὅταν λέγῃ "νείατον ἐς κενεῶνα," το ἔςχατον μέρος τε κενεῶνος σημαίνει.

νέκυες νεκροί, νηκίκυες, οἱονεὶ ἐςερημένοι τῆς κίκυος, ὅ ἐςι τῆς ἰσχύος, ἢ νηκεροί, ἐςερημένοι τε κέαρος, τετέςι τῆς ψυχῆς.

νειός ἡ ἠροτριωμένη γῆ· νέα γὰρ φαίνεται. ϗ εἴρηται κατ' ἐπέκτασιν.

νειῷ ἐνὶ τριπόλῳ κατ' ἐπέκτασιν· νεὸς γὰρ λέγεται.

νέκταρ τὸ τῶν θεῶν πόμα, οἷον νεόκταρ τι ὄν, τὸ ἐν νεότητι συνέχον αὐτὲς ἀεί. οἱ δὲ νῆκτάρ τι ὄν, τὸ ἐςερημένον τοῦ κτανθῆναι.

νέμος ὁ σύνδενδρος τόπος ϗ νομὴν ἔχων· "ἐν νέμεϊ σκιερῷ" σκιὰν μεγάλην ἔχοντι.

νέον ἐπὶ μὲν τε κυρίως λεγομένε "ἤτοι μέν σε νέον περ ἐόντα," ἐπὶ δὲ τε νεωςί "αἰεὶ νεῶν ἐρχομενάων." ὅθεν τὸ "γῆρας ἀποξύσας θήσειν νέον ἡβώοντα" μεταφράζει Ἀρίςαρχος νεωστὶ ἀκμάζοντα.

νεογιλλῆς νεογνῆς· "φωνὴ μὲν ὡσεὶ σκύλακος νεογιλλῆς."

νεοίη νεότης.

νέποδες Ἀπίων ἄποδες ἢ νηξίποδες ἢ ἀπόγονοι. τὸ μὲν ἐν ἄποδες ψεῦδος· ἔχεσι γὰρ πόδας αἱ φῶκαι· τὸ δὲ ἀπόγονοι παράκεσμα τῶν νεωτέρων ποιητῶν.

νευστάζων ἐπινεύων.

νέφεα ἤτοι τὰ συνωνύμως λεγόμενα ταῖς νεφέλαις.

2. Od. 4 336. 6. Il. 7 449. 10. Il. 5 539 11. Il. 10 10. 14. Il. 5 857. 16. malim inverso ordine οἱονεὶ νηκίκυες. 23. Il. 11 480. 24. ἔχοντα C. 25. Il. 23 306. 26. Il. 2 88 et 9 446. 29. Od. 12 86.

νεῶν δ' ἀλάπαζε φάλαγγας. ὁ μὲν Ἀρίσταρχος φαίνεται περισπῶν, ἵν' ᾖ τὰς πρὸ τῶν νεῶν τάξεις· ἔνιοι δὲ βαρυτονοῦσι, "νέων δ' ἀλάπαζε," τὰς τῶν νέων ἀνδρῶν τάξεις.

νεοτευχέες νεωστὶ κατεσκευασμένοι. ὁ δὲ λόγος ἐπὶ τῶν δίφρων.

νεοαρδέα νεωστὶ πεποτισμένην. ἔνιοι δὲ νεοαλδέα διὰ τοῦ λ, νεοαύξητον· ἀλδαίνειν γὰρ τὸ αὐξάνειν σημαίνει.

νεόστροφον νεωστὶ ἐστραμμένην, οἷον καινήν.

νηγάτεον ὁ Ἀπίων νεωστὶ κατεσκευασμένον ἢ εὖ νενησμένον. βέλτιον δὲ παρὰ τὸ νεωστὶ γεγενῆσθαι, ὡς σύνθετον.

νήγρετος ἀνέγερτος, βαθύς· "ἢ ἥδιστος θανάτῳ ἔγγιστα."

νήδυμος βαθύς, ἢ ἡδύς, ἢ ἀδιέκδυτος, ὃν οὐκ ἔστι διεκδῦναι. ἔνιοι δὲ τὸν βαθὺν ἀπὸ τῆς νηδύος.

νηδύοισι τοῖς ἐντέροις.

νήσας σωρεύσας, ἀφ' οὗ καὶ αἱ νῆες. ὅταν δὲ λέγῃ τὸν χρυσὸν νητόν, οἷον τὸν σεσωρευμένον.

νῆϊς τῆς προτέρας περισπωμένης σημαίνει τὸν ἄπειρον, κατὰ στέρησιν τοῦ ἴσαι, ὅ ἐστι γνῶναι. ἐὰν δὲ ἡ προτέρα τοῦ νηΐς βαρυτονηθῇ, σημαίνει εἶδος Νυμφῶν τῶν Ναΐδων λεγομένων παρὰ τὰ νάματα, ὅ ἐστι ῥεύματα.

νήϊον ναυπηγήσιμον ξύλον.

νηκερδές ἀκερδές.

νηλεῖς οἷον νηλεεῖς. ἀναμάρτητοι, παρὰ τὸ μὴ ἀλγεῖν. τὸ νὴ στερητικόν. τῶν ἅπαξ εἰρημένων. ὁ δὲ Ἀρίσταρχος ἁμαρτωλοί.

νήποινοι ἀνέκτιστοι, ἀνεκδίκητοι, περὶ ὧν ποινὴ οὐκ ἔστιν.

νηπύτιοι ὁ μὲν Ἀπίων ἄφωνοι, ὡς ἐκ τοῦ νὴ καὶ τοῦ ἠπύειν, ὅ ἐστι φωνεῖν. οὐκ ἔστι δέ, ἀλλ' ἐπέκτασίς ἐστι τοῦ νήπιοι.

νηπιαχεύων. καὶ τοῦτο παραγωγόν, οἷον νηπιευόμενος· "νηπιαχεύων."

νηπενθές ἀπενθές.

νιφάδεσσι ὁ μὲν Ἀπίων ψεκάδας, ἔστι δὲ κατὰ τὸ ὑγιὲς αἱ τῆς χιόνος κατ' ὀλίγον ἀπόρροιαι· οἶδε γὰρ τὰς ψεκάδας δηλῶσαι, ψιάδας λέγων· "αἱματοέσσας δὲ ψιάδας." νιφετὸς δέ ἐστιν ὁ χιονισμός. διὰ τοῦτο καὶ Ὄλυμπον, ὄρος ὄντα, ἀγάννιφον λέγει, τὸ ἄγαν χιονιζόμενον.

νόστος ἡ εἰς οἶκον ἀνακομιδή.

1. φαίνεται V, φαίνων C. 10. Od. 13 80. 19. τὰ om C.
22. recte V: νηλέϊ οἷον ἀνηλεεῖ. νηλιτεῖς ἀναμάρτητοι, παρὰ τὸ μὴ ἀλιτεῖν. 26. νήπιοι add V. 27. Il. 22 502. 32. Il. 16 459.

νόστιμον σωτήριον.

νύξεν ἐκ χειρὸς ἔπληξεν.

νῦν δή· "μή νῦν μοι νεμεσήσετ' Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες."

νυός ἡ γεγαμημένη τοῖς τοῦ γαμήσαντος οἰκείοις, ὡς ἡ Ἑλένη ἡ πρότερον μὲν τῷ τοῦ Ἀτρέως οἴκῳ, ὕστερον δὲ τῷ τοῦ Πριάμου.

νύσσα ὁ καμπτήρ. καὶ εἴρηται παρὰ τὸ ἐλθόντας ἐπ' αὐτὸν μηκέτι κατ' εὐθὺ πορευέσθαι.

νύξ ἐπὶ μὲν τῆς σωματοειδοῦς θεᾶς "εἰ μὴ Νὺξ δμήτειρα θεῶν," ἐπὶ δὲ τοῦ συνήθως "καὶ νὺξ φθίτ' ἄμβροτος," ἐπὶ δὲ τῆς σκοτίας "ἀλλ' ἐπὶ νὺξ ὀλοὴ τέταται," ἐπὶ δὲ τοῦ θανάτου "τὸν δὲ κατ' ὀφθαλμῶν ἐρεβεννὴ νὺξ ἐκάλυψεν."

νωθής ὁ νωθρός, κατὰ στέρησιν τοῦ τρέχειν.

νῶϊ ἡμεῖς οἱ δύο.

νῶ ἐπὶ μὲν τοῦ ἡμᾶς μόνον Ὅμηρος· "πρίν γ' ἐπὶ νῶ τῷδ' ἀνδρὶ σὺν ἵπποισι καὶ ὄχεσφι." ἐν δὲ Ὀδυσσείᾳ

νῶϊν ἡμῶν τῶν δύο. καὶ ἐπὶ τοῦ ἡμῖν "νῶϊν δυοῖσι δύο φάσγανα καὶ δύο δοῦρε."

νωλεμέως συνεχῶς.

νωμῆσαι διανεῖμαι καὶ διενέγκαι.

νωνύμνους ἀνωνύμους.

νώροπα τὸν λαμπρόν, οἷον ἄωπον, ἀμαυρωτικὸν τῶν ὠπῶν διὰ λαμπρότητα.

ξεστήν τὸ αὐτὸ τῷ εὔξεστον θέλει λέγειν, εὖ ἐξεσμένην· "νίψασθαι." συνθέτως δὲ "ἐϋξέστης ἐλάτῃσι."

ξεινοδόκος ξενοδόχος, ὁ τοὺς ξένους ὑποδεχόμενος. ὁ δὲ Πίνδαρος "ξεινοδόκησέν τε δαίμων" ἀντὶ τοῦ ἐμαρτύρησε. καὶ ἐν τῇ Ὀδυσσείᾳ "ξεινοδόκος μὲν ἐγώ" ἔδοξέ τισι λέγειν. φησὶ γοῦν Σιμωνίδης "ξεινοδόκων δ' ἄριστος ὁ χρυσὸς ἐν αἰθέρι λαμπρός" ἀντὶ τοῦ μαρτύρων.

ξύνετο συνῆκεν.

ξύνεσις συνάφεσις, ἢ εἰς τὸ αὐτὸ συμβολή.

ξυνέηκεν συνέβαλεν.

ξύμβλητο συνήντησεν.

3. Il. 15 115. 5. ἡ] ἦν V. Ἀτρέως V, ἄστεως C. 8. Il. 14 259. 9. Od. 11 329. 10. Od. 11 19 et Il. 5 659 vel 13 580. 13. οἱ V, ἡ C. 14. Il. 5 219. 16. Od. 16 295. 23. τῷ V, τὸ C. 24. Od. 7 174. 25. Πίνδαρος] vide Boeckh. fragm. 278. 27. Od. 18 64.

-θ-

φησὶν οὖν C. 28. ἔται C. 31. τὸ om C.

ὅ. προτακτικὸν ἄρθρον ἑνικοῦ ἀρσενικοῦ καὶ ὑποτακτικὸν οὐδετέρου. ἀντὶ δὲ τοῦ οὗτος ἀναφορικόν "ὃ γὰρ βασιλῆϊ χολωθείς·" ἀντὶ δὲ τοῦ τό "Πάτροκλον κλαίομεν· ὃ γὰρ γέρας ἐστὶ θανόντων·" ἀντὶ δὲ τοῦ διό "τοῖο γὰρ καὶ πατρός, ὃ καὶ πεπνυμένα βάζεις·" ἀντὶ δὲ τοῦ ὅτι "λεύσσετε γὰρ τόγε πάντες, ὅ μοι γέρας ἔρχεται ἄλλῃ."

ὅς ἀντὶ τοῦ οὗτος, ἀναφορικόν· "ὃς γὰρ δεύτατος ἦλθεν Ἀχαιῶν." ἀναλογεῖ δὲ καὶ πρώτῳ καὶ δευτέρῳ τῷ ἐμός καὶ σός· τὸ γὰρ τρίτον ὅς. ἐστὶ τοῦ καὶ ἡμῖν συνήθους ὑποτακτικοῦ.

οὗ ἄρθρον, καὶ τρίτον πρόσωπον συνάρθρου, ἀναλογούσης τῆς ἐμοῦ καὶ σοῦ· τὸ γὰρ τρίτον οὗ· "ἢ δ' ὅτε δὴ οὗ πατρός."

ὅν. χωρὶς τοῦ προτακτικοῦ καὶ ὑποτακτικοῦ ἄρθρου τίθεται καὶ ἀντὶ τοῦ ἀναφορικοῦ τοῦ οὗτοι, "ὥς οἱ μὲν παρὰ νηυσίν·" καὶ σύναρθρον ἀντωνυμίαν, "οὓς ἑτάρους στέλλοντα."

ὀαρίζειν ἄνδρα γυναικὶ ὁμιλεῖν· ὅθεν καὶ γυναῖκες ὄαροι, οἷον ὄαρες, παρὰ τὸ συνηρμόσθαι.

ὀαριστύς πάρφασις, οἷον ὁμιλία παραλογιστική. σημαίνει δὲ τὴν μάχην.

ὀβριμοπάτρη ἡ ἰσχυρὸν πατέρα ἔχουσα.

ὀβριμοεργός ὄβριμα ἔργα ποιῶν.

ὄγκιον ἀγγεῖον ἐν ᾧ οἱ πελέκεις κεῖνται, ἀπὸ τοῦ ἐγκεῖσθαι, ἢ παρὰ τὸ ὀγκώδη εἶναι.

ὄγκους τοὺς πώγωνας τῶν βελῶν τῶν τοξικῶν.

ὄγμους τοὺς τῶν θεριζόντων στίχους καὶ τοὺς αὔλακας.

ὄγχναι ἄπιοι· "ὄγχναι καὶ ῥοιαὶ καὶ μηλέαι."

ὀδάξ τοῖς ὀδοῦσι. τοῦτο δὲ οἷον ἐμβεβρυχότος τῇ γῇ.

ὁδαίων ἐπιμηνιῶν τῶν εἰς ἐκδημίαν, παρ' ὅσον εἰς τὰς ὁδοὺς ἐκφέρεται.

ὀδυνήφατα τὰς ὀδύνας ἀναιροῦντα.

ὄδωδεν εὐῶδες προσβάλλει, ὅ ἐστι πνεῖ καὶ ὄζει.

ὄζος κλάδος. ὅταν δε λέγῃ "ποδάρκης ὄζος Ἄρηος," μεταφορικῶς λέγει τὸν πολεμικὸν κλάδον τοῦ Ἄρεως, οἷον ἀπόσπασμα, καθάπερ τῶν δένδρων τοὺς κλάδους.

ὀζιζαλέως.

ὀθόναι τὰ περιβόλαια, παρὰ τὸ ἑσάσθαι, ἐθόναι τινὲς οὖσαι. ὁ δὲ Ἀπίων ὀθόνην τὴν ζώνην ἀποδέδωκεν.

2. Il. 1 9. 3. Il. 23 9. 4. Od. 4 206. 5. Il. 1 120. 6. Od. 1 286. 7. τρίτος C. 10. Od. 7 3. 11. οἵ V. 12. Il. 15 367. 13. Il. 4 294. 24. Od. 7 115. 30. Il. 2 704.

οἰήϊα τὰς οἴακας, τὰ πηδάλια. "εὖ οἰήκεσσιν ἀρηρῶς" ἀντὶ τοῦ τοῖς λώροις, ταῖς ἡνίαις τῶν ἵππων.

ὄϊες τὰ πρόβατα, ἀπὸ τοῦ οἰςικὰ εἶναι τοῦ ἐρίου.

οἰέτεας ἰσοετεῖς, ὁμήλικας.

ὀϊζυρός ἐπίπονος, καὶ ὀϊζύς ἡ κακοπάθεια.

οἶος μόνος, καὶ οἰόθεν οἶος ἐκ μόνου μόνος, ὅπερ ἴσον τῷ μόνος πρὸς μόνον.

οἴκοι ἐν οἴκῳ. τούτῳ δὲ ἰσοδυναμεῖ τὸ οἴκοθι.

οἴκαδε εἰς τὸν οἶκον.

οἰκῆας πάντας τοὺς κατὰ τὴν οἰκίαν. λέγει δὲ οὕτως καὶ τοὺς κατὰ τὸν οἶκον δούλους.

οἰμωγή ὀδυρμός.

οἴμης ᾠδῆς· ὅθεν κυρίως προοίμιον τὰ πρὸ τῆς οἴμης.

οἶμος ὁδός· ὅθεν καὶ τοὺς κύκλῳ τῆς ἀσπίδος, παρὰ τὸ ὡς ὁδῷ ςείχειν τινὶ καὶ διαφέρειν ἀλλήλων, οἴμους εἶπεν· "δέκα οἶμοι ἔσαν μέλανος κυάνοιο."

οἴνοπα μέλανα, οἰνώδη κατὰ τὴν χρόαν.

οἰὸς ἀώτῳ τῷ τοῦ προβάτου ἄνθει, τουτέςιν ἐξ ἐρίου περιβολαίῳ.

οἰσυΐνοισι τοῖς ἐκ τῆς οἰσύας πλεκομένοις. ὁ δὲ Ἀπίων γένος σχοινίου ἢ λύγου.

ὀϊόμενος ἀντὶ τοῦ ὑπονοῶν, νομίζων.

ὀϊστοί τὰ βέλη.

οἴχεσθαι πορεύεσθαι.

οἰδάνει οἰδάνειν ποιεῖ· "οἰδάνει ἐν ςήθεσφι νόον."

οἰοπόλῳ Ἀπολλόδωρος ἐν ᾧ ὄϊες πολοῦνται.

οἰώθη ἐμονώθη.

οἴμησεν ὥρμησεν, καὶ οἰμήματα ὁρμήματα, καὶ "οἶμα λέοντος ἔχων."

οἰωνοί πάντα τὰ ὄρνεα· κατ' ἐξοχὴν δὲ εἴωθεν διὰ τοῦ γενικοῦ τὸ εἰδικὸν δηλοῦν, τοὺς σαρκοφαγοῦντας, οἷον γῦπας. πάντα μέντοι τὰ πτηνὰ οἰωνοί, δι' ὧν οἴονται καὶ νοοῦσι τὰ μέλλοντα. ὅθεν καὶ μάντεως εἶδός ἐςιν "οἰωνοπόλων ὄχ' ἄριςος," ὁ περὶ τοὺς οἰωνοὺς πολέμενος καὶ ἀναςρεφόμενος.

ὀκριόωντο μεταφορικῶς ἐμαρτύροντο, ἐτραχύνοντο κατὰ τὴν ψυχήν· "οὐδοῦ ἔπι ξεςοῦ πανθυμαδὸν ὀκριόωντο." κυρίως δὲ λί-

1. οἰήϊακα C. Il. 24 269. 6. τῷ om C. 8. τἔτο C. 10. οἰκιας C. 15. Il. 11 24. 18. περιβόλαιον C. 24. οἰδάνειν C. Il. 9 554. 27. Il. 16 752. 32. Il. 1 69. 35. Od. 18 33.

θον ὀκριόωντα λέγει τὸν τραχύν, οἷον ἀκριόεντα· ὁ γὰρ τραχὺς ἄκρα πέφυκεν ἔχειν πολλά.

ὄλβιος εὐδαίμων ϗ μακάριος, οἷον ὁλόβιος, ὁ διὰ τοῦ ὅλου βίου μακαριστός.

ὀλιγοδρανέων ὁ ὀλίγον ἰσχύων· τὸ γὰρ δραίνειν ἰσχύειν.

ὀλιγηπελέων οὐδὲν δυνάμενος.

ὀλίζονες ἐλάσσονες, ἥσσονες.

ὀλοφώϊα βελεύματα ὀλέθρια, οἷον ὀλεθριοποιά.

Ὄλυμπος τινὲς ὄρος Μακεδονίας.

ὀλοφυδνὸν ὀλοφυρτικόν.

ὀλοοίτροχος ὁ Κομανὸς ἰδίως ἀποδίδωσιν ὅλος τρέχων, ἐπεὶ στρογγύλος ϗ παντὶ μέρει ἐφαπτόμενος τῆς γῆς· ὁ μὲν γὰρ τετράγωνος ἑνὶ μέρει ἐφάπτεται. ἢ ὁλοοίτροχος ὅλος τροχώδης ϗ περιφερής. βέλτιον δέ, ὥς τινες, τὸν ὀλοὸν γινόμενον ἐν τῷ τρέχειν, οἷον ὀλοθρευτικὸν καθ' οὗ ἂν ἐπενεχθῇ.

ὀλοόφρονος ὀλέθρια φρονοῦντος. δύναται δὲ ϗ ὀλοόφρων λέγεσθαι ὁ ὑγιεῖς τὰς φρένας ἔχων.

ὅμαδος θόρυβος, παρὰ τὸ ὁμοῦ αὐδᾶν.

ὁμαρτεῖν συντυχεῖν.

ὅμιλος μάχη, ἀπὸ τοῦ ὁμοῦ εἰλεῖσθαι κατ' αὐτήν. ϗ **ὁμιλαδὸν** τὸ ἐν συστροφῇ μάχεσθαι.

ὁμήν ὁμοίαν· "ὁμὴν ἀνεδέγμεθ' ὀϊζύν."

ὁμηγυρίσασθαι ὁμοῦ συναγαγεῖν.

ὀμίχλη ἀχλὺς ϗ σκοτία. λέγεται δὲ ἡ τῶν ὀμμάτων ἀχλύς.

ὁμόσε εἰς ταὐτόν. ϗ τὸ **ὁμόθεν** ἐκ τόπου· "ἐξομόθεν πεφυῶτες."

ὁμοκλή ἀπειλή, ϗ **ὁμοκλητῆρος**. σημαίνει δὲ ϗ τὸ ὁμοῦ ἐγκελεύσασθαι.

ὁμοιίου πτολέμοιο οἱ μὲν γλωσσογράφοι τοῦ κακοῦ· ἀπίθανον δὲ τοῦτο. Ὅμηρος γὰρ πᾶσι τὸ ὁμοίως συμβαῖνον ὁμοίιον λέγει, ὡς ϗ τὸ γῆρας ϗ τὸν θάνατον· οὕτως οὖν ϗ τὸν πόλεμον. ὅτε μὲν γὰρ τὸ γῆρας, "ἀλλά σε γῆρας τείρει ὁμοίιον·" ἐπὶ δὲ τοῦ θανάτου, ἐπεὶ κατὰ πλεῖον περὶ πάντας ἐστίν.

ὀμόρξατο ἀπεψήσατο.

ὁμοστιχάει ὁμοστιχεῖ.

ὁμοιωθήμεναι ὁμοιωθῆναι, ἐξισωθῆναι.

ὅμως δ' οὐ λήθετο χάρμης. εἰώθαμεν ἀποφαίνεσθαι λέγον-

22. Od. 17 563. 25. Od. 5 477. 28. ἐκκελεύσασθαι C. 32. Il. 4 315.

τες "κακοπάθειαν μὲν ἔχει ἡ καρτερία, ὅμως οὐκ ἀποχετέον." ταύτην φημὶ τὴν δύναμιν μὴ γινώσκειν τὸν ποιητήν, ἀλλὰ διὰ τοῦ ἔμπης αὐτὴν ἐκφέρει. ὥστε εἰ μὲν ὁμῶς περισπωμένως, ἔστιν ὁμοίως. τὸ δὲ βαρυτόνως ἔμπης, ὅμως, ἵν' ᾖ τοιοῦτος ὁ λόγος· Σαρπηδὼν δ' ἠχθέσθη μὲν τοῦ Γλαύκου ἀπιόντος, ὅμως οὐκ ἀπέστη τῆς κατὰ τὴν μάχην ἀρετῆς.

ὄναρ ὄνειρος· "ϗ γάρ τ' ὄναρ ἐκ Διός ἐστιν." ἀπὸ τοῦ ὀνίσκειν, ὅ ἐστιν ὠφελεῖν. ἀρσενικῶς δὲ ὄνειρος ἢ παρὰ τοῦτο ἢ παρὰ τὸ τὸ ὂν εἴρειν, τουτέστι τὸ ὑπάρχον λέγειν.

ὀνειροπόλος ὁ περὶ τοὺς ἰδίους ὀνείρους πολέμενος.

ὀνειρίῃσι πύλῃσι ὁ μὲν Ἀπίων τοῦ ὕπνου· διὰ γὰρ τούτου ἐκπέμπονται. ἡμῖν δὲ φαίνεται κυρίως κατὰ τὸ μυθικόν.

ὀνείατα οἱ μὲν γλωσσογράφοι ψιλῶς ἀποδεδώκασι βρώματα, οὐκ ἔστι δέ, ἀλλ' ἐτύμως πάντα τὰ ὄνησιν παρέχοντα.

ὄνειαρ ὠφέλημα.

ὄνθος· "ὄνθον ἀποπτύων" ϗ "ἐν δ' ὄνθου βοέου κόπρον."

ὀνόσαιτο ἐκφαυλίσειεν, μέμψαιτο. ϗ ὀνοσάμενος ἐκφαυλίσας.

ὀνομάκλυτος Ἄλτης τῷ ὀνόματι ἔνδοξος.

ὀξυόεντι ὁ μὲν Ἀπίων ὀξεῖ ἔγχεϊ. ὀξυόεντι δὲ ὀξύϊνῳ.

ὄπατρος τοῦ αὐτοῦ πατρός τινι γεγονώς, οἷον ἐν τῷ Μ τῆς Ἰλιάδος "καὶ οἱ Τεῦκρος κασίγνητος ϗ ὄπατρος."

ὀπαζόμενος ἐπὶ μὲν τοῦ κατεπειγόμενος "χειμάρρους κατ' ὄρεσφιν ὀπαζόμενος Διὸς ὄμβρῳ·" οὐχ ὡς Δημήτριος ὁ Πύκτης, πληρούμενος. ἐπὶ δὲ τοῦ προχειρισάμενος "αὐτὰρ ἐγὼ κήρυκά τ' ὀπασσάμενος." ἐπὶ δὲ τοῦ κατεπείγεσθαι πάλιν "χαλεπὸν δέ σε γῆρας ὀπάζει." ἐπὶ δὲ τοῦ περιεποίησαν ὤπασαν.

ὀπάων ἀκολουθῶν. εἴρηται δὲ παρὰ τὸ ἕπεσθαι. ἔστι δὲ ϗ κύριον ὄνομα· "ἀμφ' Ὀπάωνα ϗ Μελάνιππον."

ὀπιπεύεις περιβλέπεις· "ὀπιπεύεις δὲ γυναῖκας." ϗ παρθενοπίπας ὁ παρθένους περιβλεπόμενος.

ὀπηδεῖ ἀκολουθεῖ.

ὄπιδα ἐπιστροφὴν ϗ ἐντροπήν· "οὐκ ὄπιδα φρονέοντος."

ὁπλότερος ὁ κατὰ τὴν σύγκρισιν νεώτερος.

2. ἀλλὰ διὰ] ἀλλ' ἀεὶ C. 7. Il. 1 63. 8. ὄνειρος T, ὅμηρος C. 9. alterum τὸ om C. 14. ἑτοίμως C. 16. Il. 23 781 et 777. 22. Il. 12 371. 23. Il. 11 493. 26. Od. 10 59. 27. Il. 8 103. 29. Il. 8 276. 33. Od. 14 82.

ὅπλα τὰ πολεμικὰ λέγει, ϗ τὰ τῆς νεὼς χοινία, ϗ τὰ χαλκευτικὰ ἐργαλεῖα.

ὀπός τὸ τῶν δένδρων δάκρυον· ὅθεν ϗ σμύρνα ϗ λίβανος οὕτως λέγεται. ἀπὸ δὲ τούτου ϗ ἡ ὀπώρα λέγεται, ὅτι ὀπὸς αὐτὴν ὡρεῖ, τουτέστι φυλάσσει. οὐκ ἀπιθάνως μὲν οὖν· τὸ γὰρ καθολικὸν τοιοῦτόν ἐστιν· ὀπὸς γάρ ἐστιν ἀπὸ τοῦ ἐπεῖναι κατὰ τὴν ἀποτομήν. εἰδικῶς μέντοι Ὅμηρος οἶδεν ὀπόν τινα λεγόμενον, ὡς ὅταν λέγῃ "ὡς δ' ὅτ' ὀπὸς γάλα λευκόν."

ὀπυίειν ὁ μὲν Ἀπίων ὁμιλεῖν, οὐκ ἔστι δέ, ἀλλὰ τὸ κατὰ νόμους γυναῖκα συνοικεῖν ἀνδρί· ϗ γὰρ δάμαρ ἡ γυνὴ παρὰ τὸ δεδαμάσθαι ὑπὸ ἀνδρός.

ὀπωπή ἐντροπή, ἢ πρόσοψιν.

ὀρσοθύρη Ἀπίων θύρα ὑψηλή, δι' ἧς ἔστι καταβαίνοντα ὀροῦσαι, ὅ ἐστι πηδῆσαι, ἢ ἀνιόντα πηδῆσαι, διὰ τὸ μὴ ἔχειν βαθμούς. ϗ ὁ Μελάνθιος διὰ τῆς ὀρσοθύρης ἀνέβη, ὁ δὲ Εὔμαιος ϗ Φιλοίτιος κατὰ τὴν ἔξω περίοδον.

ὀρεσκῴοισι. οἱ μὲν Κένταυροι ἐπιθετικῶς εἰσὶν εἰρημένοι, ὁ δὲ Ἀπίων διχῶς φησίν, ὀρεσιοίκων ἢ ὀρεσικοίτων. οἱ γὰρ οἶκοι οὐκ ἔγκειται. παρὰ δὲ τὸ κεῖαι, ὅ ἐστι κοιμηθῆναι, δύναται εἶναι Ἰακῶς· ϗ γὰρ διὰ τῆς ει εἴρηκεν ὀρεσκείοις. ϗ γὰρ αὐτὸ τὸ κῴδιον οἱονεὶ κοίτιον, ὥστε ϗ κῶας διὰ τοῦτο. εὐλόγως οὖν ϗ τὸ ὀρεσκῴοισι ὀρεσκοίτοις ἂν εἴη.

ὀρέξατο ὥρμησεν. οἱ δὲ διέβη εἰς τὸ καταστρέφειν· ὀρέγειν γὰρ εἰς τὸ ἐκτείνειν, ὁ δὲ διαβαίνων ἐκτείνει τὰ σκέλη.

ὦρινε γενικῶς τὴν ψυχὴν ἐκίνησε διὰ τὸν λόγον, οὐκ ἐρωτικῶς νῦν, ἀλλ' ὀργίλως.

ὀρέχθεον. τῶν πεποιημένων ἡ λέξις. "πολλοὶ μὲν βόες ὠρέχθεον." τινὲς οὖν εἶπον ἀπὸ τοῦ ὀρέειν συνεσχηματίσθαι, ὅ φασιν εἶναι τὸ μετὰ θορύβου τὴν σφαγὴν ὑπομένειν.

ὀρεκτῇσι μελίῃσι. αἷς ὀρέγδην χρῶνται, ὅτι ἐν τῷ συνίστασθαι ἐκτείνοντες τὰ δόρατα, ἐκ χειρὸς πλήσσοντες, ὅπερ ἔπαινον τῶν μαχομένων συνίστησιν.

ὀρίνετον, δυϊκῶς, ὥρμων, ἐκίνουν.

ὀρθοκραιράων ὀρθοκεράτων. λέγει δὲ ἐπὶ τῶν νεῶν, ποτὲ δ' ἐπὶ τῶν βοῶν. ἔνιοι δὲ ὀρθοκεφάλων, δι' οὗ τὸ ὀρθόπρυ–

8. Il. 5 902. 13. καταβαίνοντος et 14. ἀνιόντος C: correxit V. 23. εἰς τὸ καταστρέφειν] immo ὃ εἰς τὸ αὐτὸ καταστρέφει. 24. εἰς τὸ] ἐστὶν V. 25. τοῦ λόγου V. 27. Il. 23 30. 28. an ὠρύειν? 31. δόρα C.

μνον σημαίνει. ἐσχημάτισαι δὲ ἀπὸ τῆ κάρα. τούτοις δ' ἀντίκειται βοῶν ὀρθοκεράτων.

ὀρούειν ὁρμᾶν.

ὀρθώθεις διαναςάς, οἷον διαναςήσας ἑαυτόν.

ὀρόν ὁ μὲν Ἀπίων, ἓν ἀνθ' ἑνός, γάλα. οὐκ ἔςι δέ, ἀλλ' ἡ ὑδατώδης ὑπόςασις τῆ γάλακτος ὀρὸς λέγεται· "καί κεν ὀρὸν πίνων μεγάλην ἐπιγουνίδα θεῖτο." εἴρηται δὲ ἀπὸ τῆ ἐξορούειν τῆ γάλακτος, διὰ τὸ τὴν ὑγρότητα χωρισμὸν ἀπὸ τῆ γάλακτος λαμβάνειν.

ὄρπηκας κλάδους, παρὰ τὸ ὀρούειν.

ὄρφνη σκοτία. ἔνθεν εἰρῆσθαί φασι καὶ τὸν ὀρφανὸν μεταφορικῶς, τὸν ἐν σκότει ὥσπερ ὄντα, τῶν γονέων ἐςερημένον.

ὄρθια· "ἤϋσε θεὰ μέγα τε δεινόν τε, ὄρθια." ὁ μὲν Ἀρίςαρχος ἀνατεταμένως, ὁ δὲ Ἀρχιγένης μᾶλλον ὀρθά.

ὄρχος ἡ ἐπίςιχος φυτεία ἢ ἡ κηπεία· ὅντινα ἐτυμολογοῦσι παρὰ τὸ ὀρωρύχθαι τὴν γῆν. ὁ βόθρος, οἱονεὶ ὄρυχός τις ὤν, εἰς ὃν καταβάλλεται τὸ φυτόν. ὄρχατος δὲ οἱονεὶ ἔρχατος, διὰ τὸ ἔρχεσθαι δι' αὐτῆ τὸν κῆπον.

ὄρχαμος ἡγεμών, παρὰ τὸ ἐπέρχεσθαι τὰς τάξεις τῶν ὑποτεταγμένων, οἱονεὶ ἔρχαμος.

ὀρωρέχατο ὡρμημένοι ἦσαν.

ὄσσε ὀφθαλμοί.

ὄσσα κληδών, φήμη ἐκ θεῆ· ὅθεν καὶ οἱ Ἀττικοὶ ὀττεύεσθαι λέγουσι τὸ κληδονίζειν. ὀττευομένη, ἥτις ἐςὶν κληδονιζομένη.

ὀσσόμενος ἤτοι τοῖς ὀφθαλμοῖς ὑποβλέπων, ἢ κατὰ ψυχὴν προσδεχόμενος.

ὀτηροί ἐνεργεῖς καὶ ἐπεςραμμένοι. καὶ τὸ ὀτραλέως ταχέως· καὶ παραλλήλως "αἶψα καὶ ὀτραλέως." καὶ τὸ ὀτρύνειν ἀπὸ τῆς αὐτῆς ἐννοίας, ἢ ἀπὸ τῆ παρορμᾶν. καὶ ὀτρυντύς ἡ ἐπικέλευσις.

ὄτριχας ὁμοιότριχας.

οὐδενόσωρα οὐδεμιᾶς φροντίδος ἄξια.

οὐδός ἐπὶ μὲν τῆ βαθμῆ τῆς θύρας "οὐδῆ ἐπαύλεως" καὶ "ὑπέρβη λάϊνον οὐδόν," ἀπὸ τῆ δι' αὐτὸν ὁδεύειν· ἐπὶ δὲ τῆς κοινῶς νοουμένης ὁδῆ "ἐπειὴ φάσ' ἀρισφαλέ' ἔμμεναι ὁδόν."

6. Od. 17 225. 8. τὸ om C. 13. Il. 11 10. 14. Ἀντιγένης V, Ἀρχίας T. 15. ὀρχός C. 27. ἐναργεῖς C: correxit V. 28. Il. 19 317. 29. ὀτρυντὴς C. 33. Od. 1 104 et 8 80. 35. Od. 17 196.

οὖλον ἐπὶ μὲν τȣ̃ μαλακȣ̃ "ȣ̃λων τε ταπήτων." σημαίνει δὲ τὸ ὅλον ἡ λέξις· "ἄρτον ȣ̃λον ἑλών." ἐπὶ δὲ τȣ̃ ὀλεθρίȣ "ȣ̃λος Ἄρης," ἐπὶ δὲ τȣ̃ συνεστραμμένȣ "ȣ̃λας ἧκε κόμας" καὶ "χλαῖναν πορφυρέην" μεταληφθήσεται εἰς τὴν ὅλην, ὅ ἐστιν ὁλοπόρφυρον.

οὖδας ἔδαφος.

οὔθατα ὁ μὲν Ἀπίων μαστοί. ὅταν δὲ λέγῃ "ȣ̃θαρ ἀρȣ́ρης," μεταφορικῶς λέγει τὸ κάρπιμον τῆς γῆς. ἔνιοι δὲ τὰ μέσα τῶν ἔντοσθεν, ἅπερ περιεκτικά ἐστι τῶν μαστῶν· "ȣ̃θατα γὰρ σφαραγεῦντο."

οὖλε ὑγίαινε. ὅθεν καὶ ὠλὴ τὸ ὑγιασμένον τραῦμα.

οὐλομένην δεινήν, ὀλεθρίαν. ἐν δὲ τῇ Σ Ὀδυσσείας "ὀλομένης ἐμέθεν" οἷον ἐμȣ̃ τῆς ἀπολομένης. καὶ "ὀλομένων νεκύων" τὸ αὐτό ἐστιν.

οὐλοχύτας ὁ μὲν Ἀπίων τὰ μαζοβόλια· ἐν τȣ́τοις γὰρ ἀνακέχυνται αἱ ὀλαί. φαίνεται δὲ νοῶν τὰ ἀγγεῖα ἐν οἷς αἱ κριθαὶ κέχυνται. ἴσως δὲ ταῦτα σημαίνει. ὅταν δὲ λέγῃ "καὶ ὀλοχύτας ἀνέλοντο," σαφὲς ὡς αὐτὰς τὰς κριθὰς σημαίνει, οἷον τὰς ȣ̃λας χεομένας ἐπὶ τῶν σπονδῶν.

οὐλαμός τάξις· "ἀνὰ ὀλαμὸν ἀνδρῶν." καὶ ἔστιν κατὰ τὸ ἔτυμον ἰλαμὸς ἡ εἴλησις καὶ ἐπὶ τὸ αὐτὸ συνάθροισις τῶν ἀνδρῶν. καὶ ȣ̃λας τρίχας ἡμεῖς λέγομεν τὰς φύσει εἰλȣμένας καὶ συστρεφομένας.

οὔνεσθε ὄνησίν τινα ἔχετε. εὑρίσκομεν δὲ διαφόρως λεγομένην τὴν λέξιν· "ἦ ὀνόσασθ' ὅτι μοι Κρονίδης." ἐπιφέρεται δὲ ȣ̃τως καὶ ἐνταῦθα, οἷον ἐμέμψασθε. καταστρέφει δὲ εἰς ἴσον τῷ ἐξεφαυλίσατε καὶ ȣ̓δενὸς ἄξιον ἡγήσασθε.

οὕνεκα ἤτοι ἀντὶ τȣ̃ ὅτι.

οὐρανός ὁ κατηστερισμένος πᾶς τόπος.

οὐρανιώνων τῶν ὑπὸ τὴν Οὐρανȣ̃ ἀρχὴν τεταγμένων.

οὔλιος ἀστήρ ὀλέθριος καὶ χαλεπός. λέγει δὲ τὸν κύνα.

οὐρῆας ἡμιόνȣς. ἤτοι ὀριβατȣ̃σι, διὰ τὸ ὀρέειν πρὸς τȣ̀ς ἀνάντεις τόπȣς.

1. Il. 16 224. 2. Od. 17 343 et Il. 5 461. 3. Od. 6 231 et 19 225. 7. Il. 9 141. 9. Od. 9 440. 12. τῆς C. Od. 18 273. 17. Il. 1 449. 20. Il. 4 251. ἔτυμον V, ἔτυμοι C. 21. ἡ V, ἢ C. 25. Il. 24 241. 29. κατεστηριγμένος C, et 30. τῶν ȣ̓ρανῶν: correctum ex Hesychio.

οὐρίαχοι ὁ οὔραχος τοῦ δόρατος.

οὖρος ὁ φύλαξ, καθὸ συνήθως· "οὖρος Ἀχαιῶν." σημαίνει ϗ τὸν ὅρον [ϗ] τῆς γῆς· "οἱ δ᾽ ὥς᾽ ἀμφούροισι δύ᾽ ἀνέρε δηριάασθον" ϗ "τὸν δ᾽ ἄνδρες πρότερον θέσαν ἔμμεναι οὖρον ἀρούρης." λέγεται δὲ ϗ οὐδετέρως. λέγει ϗ οὐροὺς τοὺς τόπους ἐν οἷς ἐνεώλκηνται αἱ νῆες, παρὰ τὸ ἑλκομένας τὰς ναῦς ὀρύειν εἰς τὴν θάλασσαν.

ὄφελες ὤφειλες. ϗ *ὄφελον* ἐπ᾽ εὐχῆς τάσσεται.

ὀφέλλειν αὔξειν.

ὀχέειν. "νηπιάας ὀχέειν" τὰ νέων φρονεῖν, ἢ ὀχεῖσθαι ὑπὸ νεότητος.

ὄφρα ἀντὶ τοῦ ἵνα ἢ ὅπως "ὄφρα ἴδῃ Μενέλαον," ἐπὶ δὲ τοῦ ἕως "ὄφρα μὲν ἠὼς ἦν."

ὄχα ἐξόχως.

ὀχεύς ὁ μὲν ἱμὰς τῆς περικεφαλαίας ἀπὸ τοῦ συνέχειν· ἀπὸ δὲ τῆς αὐτῆς ἐννοίας ϗ *ὀχῆες* οἱ μοχλοί, ἀπὸ τοῦ συνέχειν τὰς θύρας. λέγει δὲ ϗ ὀχῆες τὴν τοῦ θώρακος ζώνην συγκατέχοντας· "ὅθι ζωστῆρος ὀχῆες."

ὀχθήσας οἷον μετεωρίσας τὴν ψυχήν· "τὸν δὲ μέγ᾽ ὀχθήσας." ἀπὸ δὲ τῶν ὀχθῶν, αἵ εἰσιν ἀναστήματα τῶν ποταμῶν. τάσσουσι δὲ ϗ ἐπὶ τοῦ στενάζειν, ἀπὸ δὲ τῆς αὐτῆς ἀρχῆς· ϗ γὰρ ὁ στενάζων τετάρακται τὴν ψυχὴν ϗ ὁ μετεωριζόμενος.

ὄχθαι τὰ χείλη τοῦ ποταμοῦ ϗ τὸ ἀνάστημα τῆς γῆς. εἴρηται δὲ παρὰ τὸ ἐξέχειν.

ὄχοι. εἰ μὲν βαρυτονοῖμεν, ἔσται μεταφορικῶς τὸ λεγόμενον, λιμένες νηῶν ὀχήματα, δι᾽ ὧν ὀχεῖται αἱ ναῦς. εἰ δ᾽ ὀξυτονοῖντο ὀχοί, ἔσονται οἱ συνεκτικοὶ τῶν νεῶν, οἱ συνέχοντες. ϗ πιθανῶς ἑκάτερον ἔχει τῆς ἐκδοχῆς.

ὀψέ μετὰ πολὺν χρόνον.

ὄψιμον ὀψιτέλεστον ὀψὲ ἀρξάμενον τελειοῦσθαι ϗ [ὀψιτέλεστον] ὀψὲ τελεσθησόμενον.

ὀψείοντες ὀπτικῶς ἔχοντες. ὁ δὲ τύπος τῆς λέξεως Ἀττικός· κλαυσείοντες γὰρ λέγουσιν ἀντὶ τοῦ κλαυστικῶς ἔχοντες. ϗ Καλλίμαχος "οἵ κεν βρωσείοντες ἐμὸν παριῶσιν ἄροτρον" ἀντὶ τοῦ βρωτικῶς ἔχοντες.

2. Il. 8 80. 3. Il. 12 421. 4. Il. 21 405. 6. quidni *νενεώλκηνται?* 10. Od. 1 297. 12. Il. 4 195. 13. Il. 8 66. 17. immo *δὲ ὀχῆας καὶ τοὺς τήν.* 18. Il. 4 132. 19. Il. 7 454. 25. Od. 5 404.

ὄψον ὁ μὲν Ἀπίων κακῶς τὸ κρέας· ἀντιμαρτυρεῖ γὰρ ὁ ποιητής, "καὶ τὸ κρόμυον ποτῷ ὄψον." ἔστιν οὖν πᾶν προσόψημα ὄψον· λέγει γάρ που "ὄψα τε οἷα ἔδουσι διοτρεφέες βασιλῆες."

πάγοι αἱ ἐξοχαὶ τῶν πετρῶν καὶ τῶν ὀρῶν· "σπιλάδες τε πάγοι τε."

πάγχυ παντελῶς.

παιδνός παῖς νεογνός.

παιήονα ποτὲ μὲν τὸν λεγόμενον παιᾶνα, ὕμνον εἰς Ἀπόλλωνα ἐπὶ παραιτήσει λοιμῶν ἢ στάσεων· ποτὲ δὲ κυρίως θεόν τινα, ὃν συνίστησιν ἰατρὸν τῶν θεῶν, "τῷ δ' ἐπὶ Παιήων ὀδυνήφατα φάρμακα πάσσων."

Παιόνες ἔθνος βαρβαρικόν.

παιπαλόεντος τραχέος καὶ σκολιώδους. θηλυκῶς "Σάμοιό τε παιπαλοέσσης."

παιφάσσειν πυκνῶς ἀπὸ ἄλλου πρὸς ἄλλον ὁρμᾶν μαχόμενον, ἀπὸ τοῦ πάντη φαίνεσθαι. βέλτιον δὲ λέγειν πεποιῆσθαι τὴν λέξιν κατὰ μίμησιν, καὶ σημαίνειν τὸ πανταχῆ φαίνεσθαι καὶ ἐνθουσιαστικῶς κινεῖσθαι. ἔνιοι δὲ παρετυμολογοῦσι παιφάσσουσα πάντη τὰ φάη περιάγουσα, ὅ ἐστι τοὺς ὀφθαλμούς.

πάλος κλῆρος, ἀπὸ τοῦ πάλλεσθαι πρὸς τὴν ἄρσιν τοῦ λαγχάνοντος, ἢ ἀπὸ τοῦ πάλλεσθαι τὴν καρδίαν τῶν κληρουμένων. ὅθεν ἁμαρτάνουσιν οἱ γράφοντες πεπαλᾶσθαι· τοῦτο γάρ ἐστι τὸ μεμολύνθαι, καθά φησιν "αἵματι καὶ λύθρῳ πεπαλαγμένον." ὥσπερ τοῦ ἡμαγμένον μετοχικοῦ τὸ ἀπαρέμφατον ἡμάχθαι διὰ τοῦ χ καὶ θ, οὕτως πεπαλάχθαι ἀπὸ τοῦ πεπαλαγμένον εἶναι, ὡς καὶ ἀπὸ τοῦ ἠλλαγμένος τὸ ἠλλάχθαι.

πάλιν εἰς τοὐπίσω· "αὐτὸς δὲ πάλιν τρέπεν ὄσσε φαεινώ." καὶ παραλλήλως ἄψ· ὡς γὰρ τὸ ἄψ ὀπίσω, οὕτως καὶ τὸ πάλιν. καὶ παλιμπλαγχθέντας εἰς τοὐπίσω πλανηθέντας.

Παλλάς ἐπίθετον ἴδιον Ἀθηνᾶς, ὡς μὲν Ἀπίων, ἀπὸ τοῦ παίειν τοὺς λαούς, ἢ ἀπὸ τοῦ πάλλειν τὸ δόρυ, ἢ ἀπὸ τοῦ πάλλειν κατὰ τὴν ἡλικίαν· παρθένος γάρ ἐστιν, ὅθεν καὶ ὁ πάλλαξ ὠνόμασται. ἔνιοι δὲ ὅτι Πάλλαντα ἀνεῖλεν ἕνα τῶν Γιγάντων· τοῦτο δὲ οὐκ ἄν τις ἐξ Ὁμήρου παραστήσειε.

παλιμπετές εἰς τοὐπίσω πεπτωκότες.

παλάξαι μαλάξαι Ἀπίων καὶ συνθραῦσαι. ἔστι δὲ μᾶλλον βρέξαι, ἀφ' οὗ καὶ πηλὸς ἡ βεβρεγμένη γῆ.

2. Il. 11 629. 4. Od. 5 405. 9. Il. 5 401. 12. Od. 4 671.
22. Il. 6 268. 26. Il. 13 3.

παλαιφάτου ὁ Ἀπίων πάλαι ἐσθιομένης [ἐστί]· ἐπὶ γὰρ τῆς δρυός φησιν "οὐ γὰρ ἀπὸ δρυός ἐστι παλαιφάτου."

παλινάγρετον παλίλληπτον, οἷον μεταμέλητον· "οὐ γὰρ ἐμὸν παλινάγρετον."

παλίωξις ἡ ἐξ ὑποστροφῆς πάλιν δίωξις, ὅταν οἱ πρότερον φεύγοντες διώκωσιν.

παλάμαι αἱ χεῖρες, ὅτι ἐν αὐταῖς παλαμώμεθα. λέγονται δὲ καὶ αἱ τέχναι παλάμαι, ἐπεὶ τὸ πλέον διὰ τῶν χειρῶν ἐνεργεῖται. καὶ παλαμήσασθαι τὸ τεχνάσασθαι.

παλύνειν ἤτοι τρέφειν ἢ λευκαίνειν, ἀπὸ τῆς τοῦ ἀλεύρου πάλης.

παλιρρόθιον ἐκ τοῦ ὄπισθεν ὡρμηκός.

πανημέριοι δι' ὅλης ἡμέρας.

παναώριον πάντων ἀωρότατον· "ἀλλ' ἕνα παῖδ' ἔτεκεν παναώριον."

πάντοσε εἰς πάντα τὸν τόπον· "πάντοσε χεῖρ' ὀρέγων ὡσεὶ πτωχός," εἰς πάντας. ἐπὶ δὲ τῆς ἀσπίδος "πάντοσε ἴσην," κατὰ πάντα, ἀπὸ παντὸς μέρους ἴσην.

παλιντρωπᾶσθαι εἰς τοὐπίσω στρέφεσθαι ἢ τρέπεσθαι.

παναφήλικα πάντων τῶν [ἀφηλίκων] ὁμηλίκων ἀπεληλασμένον.

πανόψιον, ὅ ἐστιν λάμπων, ἀπὸ τῆς ἐπιδορατίδος, ὡς ἐπίθετον, ἢ ἐν τῇ πάντων ὄψει ὁρῶν.

πανομφαίῳ ἐπίθετον τοῦ Διός, εἰς ὃν πᾶσα ὀμφὴ ἀναφέρεται.

πανδήμιος ὁ καθ' ὅλον τὸν δῆμον ἀναστρεφόμενος.

παπταίνων πάντῃ πᾶσι περιβλέπων.

παππάζουσι. ὠνοματοπεποίηται παρὰ τὸ τὰ παιδία τοῖς πατράσι λέγειν προσφωνοῦντα πάππα· "πάππα φίλ', οὐκ ἂν δή μοι ἐφοπλίσειας ἀπήνην."

παράφημι παραμυθοῦμαι. τοῦτο δέ ἐστι καὶ τὸ "παρειπών, ἀγαθὴ δὲ παραίφασίς ἐστιν ἑταίρου."

πάντως θαρσαλέη κατὰ πάντα θρασεῖα.

παρενήνεον παρετίθεσαν ἀθρόως, οἷον παρεσώρευον.

παρακλιδὸν παρακεκλιμένος, παρατετραμμένος τῆς ἀληθείας.

πάροιθεν ἔμπροσθεν, καὶ ἐπὶ τόπου καὶ ἐπὶ χρόνου, ἐπὶ τόπου μὲν "πάροιθεν δὲ δαίδαλον ἦεν" καὶ "πάροιθ' αὐτοῖο καθέζετο," ἐπὶ δὲ χρόνου "τὸν δ' Ὀδυσεὺς προπάροιθεν ἰδών."

2. Od. 9 163. 3. Il. 1 526. 10. βρέχειν V. 11. ὁρμηκῶς C. 13. Il. 24 540. 15. εἰς om C. Od. 17 366. 16. Il. 17 7. 26. Od. 6 57. 28. Il. 11 793. 34. Od. 19 227. Il. 1 360. 35. Il. 10 476.

παρθέμενοι παραθέμενοι, παραβαλόντες.

πάρος ἔμπροσθεν, ἐπὶ χρόνου.

παροίτεροι μᾶλλον ἔμπροσθεν προάγοντες· "παροίτεροι ἔμμεναι ἵπποι."

παραβλήδην οἷον ἀπατήδην, ὅ ἐστιν ἐξαπατητικῶς, παραλογιστικῶς· παραβάλλειν γὰρ τὸ ἀπατᾶν ἔλεγον. τῶν ἅπαξ εἰρημένων.

παρμέμβλωκεν παραμεμόληκεν, συμπάρεστιν.

παρθένιος ὁ ἐξ ἀνεκδότου λαθραίως γενόμενος, ἀπὸ τοῦ δοκεῖν ἔτι παρθένον εἶναι τὴν γεγεννηκυῖαν αὐτόν.

παρήορος ποτὲ μὲν προσδεδεμένος τῇ συνωρίδι ἵππος τρίτος, ἀπὸ τοῦ παραιωρεῖσθαι· καὶ παρηορίας τοὺς δεσμούς· "παρήορον οὔτασεν ἵππον." ποτὲ δὲ παρήορον τὸν παραιωρούμενον κατὰ τὰς φρένας, οἷον ἄφρονα· "ἐπεὶ οὔτι παρήορος οὐδ' ἀεσίφρων." ἔστιν δὲ ὅτε καὶ πεπτωκὼς καὶ τῷ μεγέθει τοῦ σώματος παραιωρούμενος· "πολλὸς γάρ τις ἔκειτο παρήορος."

παραπλῆγας πέτρας τὰς παραλίας πλησσομένας ἀπὸ τῆς ἁλός.

παραβλῶπες παραβλέπουσαι.

παρθενοπῖπα παρθένους ὀπιπεύων, ὅ ἐστι περισκοπῶν.

παρέξ παρεκτός.

παρήπαφεν ἐξηπάτησεν.

πάρα πάρεστιν ἢ πληθυντικῶς πάρεισιν.

παρηέρθη παρηνέχθη.

παραρητοῖσι παραμυθητικοῖς.

πάρφασις παραμυθία.

παρελεύσεται παραδράμει, παραλογιεῖται. μετενήνεκται δὲ ἀπὸ τῶν τροχαζόντων· ὁ γὰρ παρελθὼν τὸν τροχάζοντα νικᾷ.

παρπεπιθόντες παραπείσαντες.

παχνοῦται πήσσεται.

πάσσονα παχύτερον ἢ πλατύτερον.

πασσυδίῃ μετὰ πάσης σπουδῆς. συθῆναι γὰρ τὸ ὁρμηθῆναι, ὅθεν καὶ ὁ σῦς, παρὰ τὸ σεύεσθαι· ὁρμητικὸν γὰρ τὸ ζῷον.

πᾶσσε ἐπὶ μὲν τοῦ καὶ ἡμῖν νοουμένου "πᾶσσε δ' ἁλὸς θείοιο," ἐπὶ

1. παραβάλλοντες C. 3. Il. 23 459. 5. ἀπατηλὴν οἷον ἐξαπ. C. 11. Il. 16 474 et 467. 13. Il. 23 603. 15. Il. 7 156. 19. οἷον C. 26. immo παρελεύσεαι παραδραμεῖ, παραλογιεῖ coll. Il. 1 132. 31. συθῆναι V, συνθεῖναι C. 33. Il. 9 214.

δὲ τȣ̃ ἐποίκιλλεν "πολλȣ̀ς δ' ἐνέπασσεν ἀέθλȣς." ἀφ' ȣ̃ ϗ πασὸν λέγομεν γαμικὸν ποικίλον ὕφασμα κυρίως.

πᾶσαι ἐπὶ μὲν τȣ̃ ἡμῖν συνήθȣς "ἐείκοσι πᾶσαι ἐφύσων·" ϗ ἐπὶ τȣ̃ ὅλαι.

πάτασσεν ὑπ' ἀγωνίας ἐπλήσσετο.

πάτον τὴν πεπατημένην ὁδὸν ϗ λεωφόρον.

παύρους ὀλίγȣς.

παφλάζοντα τῶν πεποιημένων κατὰ μίμησιν.

πέδιλα τὰ ὑποδήματα, οἱονεὶ τὰ τοῖς ποσὶν εἰλέμενα.

πέζῃ τῷ ἄκρῳ τȣ̃ ῥυμȣ̃.

περί ἐπὶ μὲν τȣ̃ ἡμῖν συνήθȣς "αἳ περιναιετάȣσιν," ἐπὶ δὲ τȣ̃ ὑπέρ "περὶ μὲν βαλῇ Δαναῶν," ϗ ἐπὶ τȣ̃ περισσῶς "περὶ γάρ μ' ἐφίλει."

πείρατα ἐπὶ μὲν τῶν δεσμῶν, ϗ ἐπὶ τȣ̃ πέρατα. σημαίνει ϗ τὰ τεχνικὰ ἐργαλεῖα.

πεῖραρ τὸ μὲν πέρας τȣ̃ χοινίȣ "πεῖραρ ἐπαλλάξαντες," ἐπὶ δὲ τȣ̃ πέρατος "πεῖραρ ὀϊζύος."

πείρινθα, ἃ λέγομεν πειρίνθια, τὰ ἐπὶ τῆς ἁμάξης, εἰς ἃ ἐντίθεͽ τὰ πρὸς τὴν χρείαν, ἕνεκα τȣ̃ πλείω χωρεῖν.

πειρήσοντα διάπειραν ληψόμενον.

πίσεα οἱ πότιμοι τόποι ϗ πόαν ἀνιέντες.

πείρων διαπερονῶν ϗ οἷον διαπερῶν.

πέλλας ἀγγεῖα γάλακτος.

Πελασγοί οἱ Θεσσαλοί.

πέλεθρον πλέθρον. ἔςι δὲ μέτρον γῆς, ἕκτον ςαδίȣ.

πελώριος μέγας, ἀπὸ τȣ̃ προσπελάζειν τῷ Ὠρίωνι.

πεμπάσσεται κυρίως ἡ κατὰ πεντάδα ἀρίθμησις· πέμπε γ̀ οἱ Αἰολεῖς τὰ πέντε λέγȣσιν.

πεμπώβολα πέντε ὀβελίσκοι τριαινοειδεῖς ἐκ μιᾶς ἀρχῆς.

πεξαμένη ὁ Ἀπίων κτενισαμένη, ϗ ὁ Ἀπολλόδωρος. ἐπιφέρει δὲ ϗ τὸ τὰ ἔρια ξαίνειν πείκειν, ϗ τὸ κείρειν, ταὐτὸ πέξαι, ϗ ὁ πόκος. δηλοῖ δὲ ϗ τῷ καταξάνασα.

πέπον λαμβάνεͽ ϗ ἐπὶ ἐπαίνȣ ϗ ἐπὶ τȣ̃ ἐκλύτȣ. ἡ δὲ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν πεπαινομένων καρπῶν, οἳ μετρίως μὲν πεπάν-

1. Il. 3 126. 3. Il. 18 470. 11. Od. 4 177. 12. Il. 1 258. περισσῆ C: correxit V. Od. 14 146. 16. Il. 13 359. 17. πέρατα C. Od. 5 289. 19. χώραν C. 22. διαπερόνιων C. 31. παῖξαι C. 34. οἳ V, οἷον C.

θέντες εὔχρηστοι ϗ ἀπόδεκτοι, ὑπερπεπανθέντες δὲ ἔκλυτοι ϗ σεσηπότες.

πέπλος ἔνδυμα γυναικεῖον, περόναις διακατεχόμενον. ϗ ἔστι κατὰ τὸ ἔτυμον, ἐν συγκοπῇ, περίπελος, ὁ περὶ ὅλην τὴν φοροῦσαν πελόμενος, τουτέστι γινόμενος.

πέρασας εἰς τὸ πέρας τῆς γῆς διεπέρασας, ἐπώλησας.

περιρρηδής περιρρησσόμενος, περικεκλασμένος. βέλτιον δὲ μεταφορικῶς περιρρεόμενος· βάλλετο γοῦν ϗ τὸ ποτήριον κρατῶν, ὡς ἅμα τῇ πόσει περιρρεῖσθαι πεσόντα. ὁ δὲ Ἀρίσταρχος στροβηθεὶς περιφερὴς ἔπεσε τῇ τραπέζῃ, ὡς περικλασθῆναι περὶ αὐτήν· "περιρρηδὴς δὲ τραπέζῃ κάππεσεν."

περκνόν μελανόν. ϗ περκάζειν ἔτι λέγομεν τὴν σταφυλὴν τὴν ἤδη μελαινομένην.

περιτρέφεται περιπήσσετο· ὅθεν ϗ τροφαλὶς τὸ πεπηγμένον γάλα.

Πέργαμον. οὕτως ἐλέγετο ἡ ἀκρόπολις τῆς Ἰλίου.

περιώσιον περιωσίως.

περιδώσομαι συνθήσομαι.

περιτροπέων περιτρεπόμενος.

περιδέξιος οἱ μὲν περισσῶς δεξιὸς περὶ τὴν τοῦ δόρατος βολήν, οἱ δὲ ϗ ἀμφοτέρων τῶν χειρῶν ὡς τῇ δεξιᾷ βάλλων.

περιβῆναι πεπτωκότος ὑπερασπίσαι.

περιωπή τόπος ὑψηλός, ἀφ' οὗ ἔστι περισκέψασθαι.

περιάγνυται περικαταχλᾶται ϗ οἷον περιέρχεται.

περίδρομος πάντη περιέρχεσθαι δυνάμενος.

περισχόμεθα οἱονεὶ περισσῶς ἔχομεν, ἀντελαβόμεθα ϗ περιεφεισάμεθα.

περικλυτός περισσῶς διαπεφημισμένος.

περισκέπτῳ πάντοθεν ὁρωμένῳ· "περισκέπτῳ ἐνὶ χώρῳ."

περίμετρον· "λεκτὸν ϗ περίμετρον."

περιπευκές περισσῶς πικρόν.

περίχηλα περισσῶς ξηρά, οἷον εἰς τὸ κεάσαι εὔθετα.

πέτηλα φύλλα, ϗ ὑψιπέτηλα τὴν εἰς ὕψος φύλλα ἔχουσαν.

πευκαλίμησι ταῖς πικραῖς ϗ συνεταῖς φρεσί, ϗ πευκεδανὸν τὸ πικρόν, ἀπὸ τῆς πεύκης, ϗ πευκεδανὸν πόλεμον τὸν πικρὸν μεταφορικῶς, ἐπεὶ πολλῶν αἴτιος κακῶν.

6. πέρασας et πέρας V, πέρας et πέραν C. cf. Il. 21 78. 11. Od. 22 84. 20. δεξιῶς C. 26. ἔχομεν C. 29. Od. 1 426. 30. Od 2 96.

πεφευγμένος πεφευγώς.

πεφάσθαι πεφονεῦσθαι, παρὰ τὸ φάσαι· ὅθεν καὶ τὸ φάσγανον.

πελέκκῳ οἷον ςελεῷ· "ἀμφὶ πελέκκῳ."

πεντηκοντόγυον πεντήκοντα γύας ἔχον· γύης δὲ μέτρον γῆς.

περιμήκετον περισσῶς μακρὰν καὶ ὑψηλήν.

πεφράδοι διασημάνειεν. ὁ δὲ Ἀπίων ἀνείποι, τοῦ Ἀριςάρχου σεσημειωμένου ὅτι τὸ φράσαι οὐδέποτε ἐπὶ τοῦ εἰπεῖν τάσσεται.

πῆ ἐς τίνα τόπον· "πῆ ἔβη Ἀνδρομάχη;" καὶ "πῆ δὴ τόνδε μολοβρὸν ἄγεις;" ὁ δὲ Δημήτριος ὁ Ἰξίων, τοῦ ποῖ τῶν Ἀττικῶν ὄντος ἴδιου, τὸ δὲ πῆ Ἰακὸν καὶ Ὁμήρῳ σύνηθες. τοῦτο δὲ βαρυτονηθὲν ἀόριςον γίνεται, οἷον "νῦν δ᾽ ἄρ οὔτ᾽ ἄρ πη θέσθαι ἐπίςαμαι" ἀντὶ τοῦ εἰς οὐδένα τόπον ἐπίςαμαι.

πηγυλίς παγετός.

πηγεσιμάλλῳ εὐπαγεῖς μαλλὸς, τουτέςι εὐτραφεῖς.

πηδῷ τῷ πλάτει τῆς κώπης, ὡς μὲν Ἀπίων, ἀπὸ τοῦ παίειν, ὡς δ᾽ ἔνιοι, ἀπὸ τοῦ ξύλου τοῦ πηδίνου λεγομένου, ὡς δὲ πιθανώτερον, ἀπὸ τοῦ κατὰ τὴν πῆξιν ὥσπερ πηδᾶν τὴν κώπην.

πήληξ περικεφαλαῖα, ἀπὸ τοῦ πάλλεσθαι, ὅ ἐςι κινεῖσθαι.

Πηλημάδα τὸ δόρυ ἰδίως τὸ τοῦ Ἀχιλλέως, ὅπερ αὐτὸς ὁ ποιητὴς ἠτυμολόγηκε λέγων "Πηλιάδα μελίην," ὥστε παρὰ τὸ ὄρος τὸ Πήλιον εἰρῆσθαι. ἔςι δὲ τῆς Θετταλίας.

πηός ὁ κατ᾽ ἐπιγαμίαν οἰκεῖος.

πῖαρ τὸ λιπαρὸν καὶ πιότατον.

πιδηέσσης καθύγρου, πιδακώδους. συνήθως δὲ τὴν Ἴδην λέγει.

καὶ *πολυπιδάκου* πολλὰς ὕδατος ἀναβολὰς ἐχέσης.

πιείρη λιπαρά. ὅταν δὲ λέγῃ τὴν πίειραν, μεταφορικῶς τὴν εὐδαίμονα λέγει, καὶ πίονα δῆμον τὸν λιπαρὸν καὶ εὐδαίμονα. ὁ δὲ Ἀπίων ἀναγράφων, καὶ τὸ πεῖαρ ἠγνόησεν, ὅ ἐςι πέρας, διὰ τοῦ ε καὶ ι θέλει γράφεσθαι, ὅ ἐςι "μέγα πεῖαρ ὀϊζύος ἡμῖν ἱκάνει."

πίσυρας τέσσαρας.

πίσυνοι πεποιθότες.

πιθήσας πιςεύσας.

πίνακας τὰ θραύματα τῆς νεώς.

πινυτήν φρόνησιν.

3. Il. 13 612. 6. *διασημαίνειε* C. 7. *σεσημειωμένον* C: correxit V. 8. Il. 6 377. Od. 17 219. 10. *ἰακοῦ* C. 11. Od. 13 207. 16. *τοῦ* alterum om C. *πηδίνου* V, *πηλίνου* C. 26. *τὴν*] *γῆν*? 27. Il. 5 710. 29. Od. 5 289.

πιτνάς ἐκτείνων· "εἰς ἐμὲ χεῖρας πιτνάς."

πιφαυσκόμενος διασημαίνων· "πιφαυσκόμενος τὰ ἃ κῆλα."

πίονα ἔργα τὰ γεωργικὰ λέγει κατ' ἐξοχήν. πίονα δὲ τὰ ἡμᾶς πιαίνοντα, πιαντικά.

πιφαύσκων ἐμφανίζων ϗ λέγων.

πλάζεται πλανᾶται. ὅταν δὲ "κῦμα δέ μιν προσπλάζον," λέγει ἀντὶ τοῦ προσπελάζον, οἷον προσεγγίζον.

πλατὺν Ἑλλήσποντον. ὁ καθολικῶς λέγει πλατύν, ἀλλὰ τὸ κατὰ τὴν Τροίαν μέρος τοῦ Ἑλλησπόντου, ἀπὸ τοῦ μέρους τὸ ὅλον τροπικῶς λέγων· κατὰ γὰρ Σηστὸν ϗ Ἄβυδον πλατύς ἐστιν Ἑλλήσποντος.

πλεῖαι πλήρεις.

πλήμνη ἡ χοινικὶς τοῦ τροχοῦ, ἀπὸ τοῦ πληροῦσθαι ὑπὸ τοῦ ἄξονος.

πλῆξαι τὸ ἐκ χειρὸς πατάξαι.

πλημυρίς τὸ ὅρμημα τῆς θαλάσσης.

πλήσσοντο διέβαινον· "εὖ δ' ἐπλήσσοντο πόδεσσιν." τῶν ἅπαξ εἰρημένων.

πλωτῇ λέγει μὲν ἐπὶ τῆς Αἰόλου νήσου, ὁ μέντοι Κράτης ἀκούει πλεομένῃ, ὁ δὲ Ἀρίσταρχος κινουμένῃ ϗ πλεούσῃ.

πλῶεν ἔπλεον.

πλείου πλήρους. ϗ "πλεῖος δόμος."

πλῆντο προσεπέλασαν. σημαίνει ϗ τὸ ἐπληροῦντο.

ποδάρκης ὁ τοῖς ποσὶν ἐπαρκέμενος, ἑαυτῷ τε ϗ τοῖς συμμάχοις ἐπαρκῶν, τουτέστι βοηθῶν. σημαίνει δὲ ϗ κύριον ὄνομα τοῦ Πρωτεσιλάου ἀδελφοῦ· "ἀλλὰ σφέας Ποδάρκης ὄζος Ἄρηος."

ποδήνεμος ταχεῖα, διὰ τοὺς πόδας τρόπον ἀνέμων ἔχουσα.

ποδηνεκέα βαθεῖαν, ὥστε ἀπὸ τοῦ αὐχένος μέχρι τῶν ποδῶν διικνεῖσθαι.

ποινή ἀντέκτισις· κυρίως δὲ τὴν ὑπὲρ φόνου.

ποιήεντα πόαν ἔχοντα, σιτοφόρον.

πολύκλητοι οἱ ἀπὸ πολλῶν τόπων κεκλημένοι βοηθεῖν.

πολυπάμονος πολλὰ πεπαμένου, τουτέστι κεκτημένου.

πολιόν τε σίδηρον τὸν λευκὸν ϗ λαμπρὸν μεταφορικῶς, καθάπερ πολιὴν τὴν θάλασσαν τὴν λευκὴν ἀπὸ τῆς τῶν κυμάτων φαντασίας. ὁ δὲ Ἀπίων φησίν· ὅταν κλασθῇ ὁ σίδηρος, λευκὸς φαίνεται· ἢ τίμιον· ἢ ὅτι διὰ πολλοῦ φαίνεται ϗ λευκός.

1. Od. 11 392. 2. Il. 12 280. 6. Il. 12 285. 16. Od. 6 318. 21. Od. 4 319. 25. Il. 2 704. 29. ὑπὸ C. 35. an ὅτι ἄν?

ἡ δευτέρα ϗ ἀσαφὴς ϗ μακρόθεν· θέλει γὰρ τίμιον, καθὸ ϗ οἱ γέροντες πολιοὶ ὄντες τίμιοι εἰσίν. τȣ̃το δέ ἐςιν ἀπίθανον ϗ μακρόθεν· διὰ τȣ̃το γὰρ ȣ̓δέποτε εἶπε τὸν χρυσὸν πολιόν. ϗ τὸ τρίτον δὲ τῆς ἐτυμολογίας ἀβέβαιον.

πολυκλήϊσι ταῖς πολυκαθέδροις ναυσί· κλήϊδες γὰρ αἱ τȣ́των καθέδραι.

πολύκεστος πολυκέντητος, ἐξ ȣ̃ τὸν ποικίλον θέλει δηλȣ̃ν.

ποιμήν κυρίως μὲν ὁ τῶν προβάτων. μεταφορικῶς δὲ ἀπὸ τῶν προβάτων ἔςιν ὁ ἡγεμών, ϗ τὸν βασιλέα λέγει.

πολυμήτης πολύβȣλος, πολλὰ βȣλεύσασθαι δυνάμενος.

πολύκμητον τὸν σίδηρον ἐπιθετικῶς, τὸν μετὰ πολλȣ̃ καμάτου γεγενημένον, ἢ τὸν πολὺν κάματον παρέχοντα.

πόνος τὸ ἐνέργημα.

πολύαινε Ἀρίςαρχος πολλȣ̃ ἐπαίνȣ ἄξιε. οἱ δὲ πολύμυθε.

πολύαρνι τῷ πολλȣ̀ς ἄρνας κεκτημένῳ. θέλει δὲ διὰ τȣ̃ εἰδικȣ̃ τὸ γενικὸν σημαίνειν, πολλῶν θρεμμάτων δέσποτα.

ποντοπόροισι, ἐπιθετικῶς, ταῖς ναυσὶ ταῖς τὸ πέλαγος διαπεραιȣμέναις.

πόποι ἐπιφώνημα σχετλιαςικόν. τινὲς δὲ ἔδοξαν σημαίνειν ὦ θεοί· ὁ γȣ̃ν Εὐφορίων φησὶν "ἐν δὲ πόποις ἔσσαντο." τινὲς δὲ τȣ́τῳ βοηθȣ̃ντες φασὶ συναλοιφὴν εἶναι, ἐν δὲ ἐπόποις, ἀντὶ τȣ̃ ἐπόπταις.

πολλά ἐπὶ μὲν τȣ̃ πολλαχῶς "πολλὰ δ' ὅγ' ἐν πόντῳ πάθεν ἄλγεα," ἐπὶ δὲ τȣ̃ ἡμῖν συνήθȣς "πολλὰ δέ οἱ πρόβατ' ἔσκε."

πόρεν περιεποίησεν, ȣ̓χὶ δὲ παρέσχεν· "πόρεν δ' ὅγε σήματα λυγρά."

πόρκης ὁ δάκτυλος τῆς ἐπιδορατίδος. ϗ ἔςιν ἐτύμως περιοχής, ἀπὸ τȣ̃ περιέχειν τὴν ἐπιδορατίδα.

πόρτις ἣν δάμαλιν καλȣ̃μεν. λέγει δὲ αὐτὴν ϗ πόρτακα· "ἀμφὶ δ' ἄρ αὐτῷ βαῖν' ὥς τις περὶ πόρτακι μήτηρ." λέγονται δὲ ϗ πόριες.

πορφύρῃ πορφυρίζηται, ταράσσηται· "ὡς δ' ὅτε πορφύρῃ πέλαγος." ἔςιν ȣ̓̃ν πεποιημένη ἡ λέξις, ὡς τὸ μορμύρων.

πόρδαλις. τȣ̃ ποιητȣ̃ λέγοντος ποτὲ μὲν διὰ τȣ̃ ῡ ςοιχείου,

1. σαφὴς C: correxit V. 4. βέβαιον C. 20. cf. Meinek. de Euphorione p. 157. 21. τȣ̃το C. 23. Od. 1 4. 24. Il. 14 124. 25. Il. 6 168. 29. πόρτακιν C. Il. 17 4. 32. Il. 14 16. 33. μορμυρμύρων C.

"πόρδαλις ἠδὲ μέγας σῦς," ποτὲ δὲ διὰ τοῦ ᾱ, "παρδαλέην ὤμοισιν ἔχων." Ἀπίων δέ φησι διαφέρειν· πόρδαλιν μὲν γὰρ τὸ ἀρσενικόν, πάρδαλιν δὲ τὴν θήλειαν, καὶ τὸν μὲν ἀπὸ τοῦ προάλλεσθαι, τὴν δὲ ἀπὸ τοῦ παράλλεσθαι. ῥητέον δὲ ὅτι κοινῶς φαίνεται λέγων, "θώων πορδαλίων λύκων τ' ἤϊα πέλονται," ὥστε ἐπὶ τοῦ ζώου διὰ τοῦ ō, ἐπὶ δὲ τῆς δορᾶς διὰ τοῦ ᾱ.

πορφύρεος θάνατος μέλας καὶ βαθύς.

πόσιος ποτὲ μὲν τῆς πόσεως, ποτὲ δὲ τοῦ κατὰ νόμον ἀνδρός.

πότνια σεβαστὴ καὶ ἔνδοξος. ὁ δὲ Ἀπίων δέσποινα, τιμία.

πότμος θάνατος.

πραπίδες φρένες: καὶ τὸν τόπον δὲ ἔοικεν ὁμωνύμως σημαίνειν· διό φησιν "ἧπαρ ὑπὸ πραπίδων."

πραμνείῳ ἤτοι τῷ ἐκ τῆς πραμνείας ἀμπέλου οὕτω λεγομένῳ. οἱ δὲ τῷ παλαιῷ καὶ παραμεμενηκότι, οἱονεὶ παραμενείῳ τινὶ ὄντι. ὁ δὲ Ἀπίων πραμνείῳ οἷον πραϋντικῷ καὶ πραΰνοντι τὸ μένος τῶν πινόντων, διὰ τὸ εὔποτον αὐτὸν εἶναι.

πρεσβυτάτην ἐντιμοτάτην. ὅταν δὲ λέγῃ "πρεσβύτερος δὲ σύ ἐσσι," καθ' ἡλικίαν ἡμεῖς λέγει.

πρηνής ὁ ἐπὶ πρόσωπον πεπτωκώς, ἀπὸ τοῦ προνενευκέναι.

προθελύμνους ἄλλας ἐπ' ἄλλαις· "πολλὰς δ' ἐκ κεφαλῆς προθελύμνους ἕλκετο χαίτας." καὶ ἐπὶ τοῦ "προθέλυμνα χαμαὶ βάλε δένδρεα" ἄλλα ἐπ' ἄλλοις ἐστὶν πεπτωκότα, ἀπὸ τοῦ προτεθεῖσθαι ἐπ' ἀλλήλοις. τὸ δ' αὐτὸ καὶ ἐπὶ τῶν τριχῶν. καὶ ὅταν λέγῃ "σάκος θέτο τετραθέλυμνον" ἀντὶ τοῦ τετράπτυχον, ἀπὸ τῆς αὐτῆς ἐννοίας, τὸ ἐπὶ τέσσαρσι πτυχαῖς τεθειμένον καὶ κατεσκευασμένον.

προδοκῇσι προενέδραις· "δεδεγμένος ἐν προδοκῇσι."

πρῆσαι ἐμπρῆσαι. σημαίνει καὶ τὸ φυσῆσαι· "ἔπρησεν δ' ἄνεμος μέσον ἱστίον" καὶ "δάκρυ ἀναπρήσας." ὅθεν καὶ ἡμεῖς τοὺς πεφυσημένους πεπρησμένους λέγομεν.

προβοῶντε ὁ μὲν Ἀπίων προβαίνοντες ἢ φωνοῦντες· καὶ γὰρ "ἤϊε μακρὰ βιβάς," οἷον προεγκελευόμενος μετὰ βοῆς.

προβλῆτας. ἐπὶ τοῦ "στήλας τε προβλῆτας ἐμόχλευον" ἐὰν μὲν τὰς στήλας, οἱ μὲν τὰς ἔξω προβεβλημένας, ὡς τὰς Αἰγυπτια-

1. Od. 4 457. Il. 3 17. 5. Il. 13 103. 12. Il. 13 412. 13. λεγομένης malim. 17. Il. 11 787. 18. ἡμεῖς] an ὡς ἡμεῖς? 20. Il. 10 15. 21. Il. 9 541. 24. Il. 15 479. 27. Il. 4 107. 28. Od. 2 427. 29. Il. 9 433. 31. Il. 7 213. 33. Il. 12 259.

κὰς οἰκοδομάς, ἕνεκεν ἀσφαλείας, οἱ δὲ τὰς πρώτας βεβλημένας, ὅπερ καὶ μᾶλλον· ἐπεξηγεῖται γὰρ αὐτὸς εἰπὼν "ὡς ἄρ᾽ Ἀχαιοὶ πρώτας ἐν γαίῃ θέσαν." ὅταν δὲ λέγῃ "προβλῆτι σκοπέλῳ," ἑτέρως ἀκουστέον, τῷ προβεβλημένῳ φυσικῶς εἰς θάλασσαν.

πρωτοπαγής. ἐπὶ μὲν τῶν ἁρματώων δίφρων τὸ ἐπίθετον, σημαίνει δὲ τοὺς πρώτως νῦν πεπηγμένους· "καλοὶ πρωτοπαγεῖς." πρωτοπαγέα δὲ πρώτως παγεῖσαν, ὅ ἐστιν ἐξόχως, ἢ πρῶτον πεπηγυῖαν, ὅ ἐστι καινήν· ἔστι γὰρ τὸ μὲν τάξεως, τὸ δὲ ποιότητος.

πρόγονοι πρωτόγονοι ἄρνες. αἱ δὲ μετὰ ταῦτα γεννώμεναι μέτασσαι λέγονται, ἕρσαι δὲ αἱ ἁπαλαὶ καὶ αἱ ἐν τῷ ἔαρι γεγενημέναι· "χωρὶς μὲν πρόγονοι, χωρὶς δὲ μέτασσαι, χωρὶς δ᾽ αὖθ᾽ ἕρσαι."

προΐηλε ἐπὶ μὲν τοῦ προσέφερεν καὶ προεξέτεινεν "ἥ σφωϊν πρῶτον μὲν ἐπιπροΐηλε τράπεζαν," ἐπὶ δὲ τοῦ ἐξέπεμψεν "Ζεὺς δ᾽ Ἔριδα προΐαλλε."

πρόχνυ ἐπὶ μὲν τοῦ ἐπὶ γόνατα, προγόνυ, "πρόχνυ καθεζομένη," ἐπὶ δὲ τοῦ παντελῶς "πρόχνυ ἐπὶ πολλῶν ἀνδρῶν."

πρόκας οἱ μὲν ἐλάφους, οἱ δὲ ἕτερόν τι ζῴου εἶδος ὅμοιον λαγωῷ, ὃ καλεῖται δορκάς. Ἀπίων δὲ ἀπὸ τοῦ μεγάλα κέρατα ἔχειν ἐτυμολογεῖ, οἷον προκέρας, πρὸ τοῦ τῆς ἡλικίας κέρας φύειν.

πρόμος ὁ βασιλεύς, ὅ ἐστι πρόμαχος.

προμνηστῖναι ἀναδεχόμεναι ἀλλήλας, οἷον κατὰ μίαν, καὶ οἷον προμενεστῖναι οὖσαι, ἀπὸ τοῦ ἀναμένειν ἀλλήλας.

προβόλῳ προβεβλημένῃ πέτρᾳ εἰς θάλασσαν ἢ τόπῳ ἐξέχοντι.

προκρόσσας ἄλλας ἐπ᾽ ἄλλας· "τῷ ῥα προκρόσσας ἔρυσαν."

προδόμῳ τῇ πρὸ τοῦ οἴκου παραστάδι.

προτέρω εἰς τοὔμπροσθεν.

προΐκτης προσαίτης, ἀπὸ τοῦ προῖκα βούλεσθαι λαμβάνειν, τουτέστι δωρεάν, ἢ ἀπὸ τοῦ προϊκνεῖσθαι καὶ δέχεσθαι, οἷον προαπαντᾶν.

προΐαψεν προδιέφθειρεν. ἐμφαίνει δὲ τὴν μετ᾽ ὀδύνης αὐτῶν ἀπώλειαν.

προχόῳ τῇ ἐπιχύσει.

πρότμησις ὁ παρὰ τὸν ὀμφαλὸν τόπος ἢ ὑπὲρ τὸν ὀμφαλόν, κατὰ λαγόνα. μετενήνεκται δὲ ἀπὸ τῶν τετραπόδων, ἅπερ ἀνα-

3. Il. 2 396. 6. Il. 5 194. 7. ἢ addidit V. 11. ἔαρι Hesychius, ἀέρι C. 12. Od. 9 221. 14. Il. 11 628. 15. Il. 11 3. 17. Il. 9 570. 18. Od. 14 69. 22. ὅ ἐστι] aptius οἷον. 26. Il. 14 35.

τέμνεσθ' ἀπ' ἐκείνου τοῦ μέρους. ἢ κατὰ τὸν μηρόν· προεκτέμνουσι γὰρ αὐτὰ τῶν ζῴων, οἷον "μηρούς τ' ἐξέταμον." οἱ δὲ τὴν ὀσφὺν ἀποδιδόασιν, οἱ δὲ αὐτὸν τὸν ὀμφαλὸν διὰ τὸ ἐκτέμνεσθαι τῶν βρεφῶν. τῶν δ' ἅπαξ εἰρημένων.

πρόκλυτα τὰ ἔμπροσθεν ἀκουσθέντα· "πρόκλυτ' ἀκούοντες."

προβλώσκειν οἷον προμολίσκειν.

προφόως πρὸ τοῦ καθήκοντος χρόνου εἰς φῶς αὐτὸν προήγαγεν· "ἐκ δ' ἄγαγε προφόωσδε καὶ ἠλιτόμηνόν περ ἐόντα."

προικός τῆς δωρεὰν δόσεως.

προαλεῖ τῷ καταφερεῖ καὶ προαλίζοντι τὸ ὕδωρ.

πρόβατα πάντα τὰ τετράποδα, τὸ πρὸ τῆς βάσεως ἑτέραν ἔχειν βάσιν.

προτραπέσθαι

προτιβάλλεαι ὁ μὲν Ἀπίων προκωλύεις· οἱ γὰρ πυκτεύοντες τῇ προβολῇ κωλύουσι. μήποτε δὲ ὡς οἱ Ἀττικοὶ προβάλλεσθαι τόνδε ἀντὶ τοῦ μισεῖν καὶ ἐφ' ἑαυτῶν ῥιπτεῖν.

πρότυψαν προενέσεισαν· "Τρῶες δὲ πρότυψαν." ὅταν δὲ ἐν τῇ Ω τῆς Ὀδυσσείας ὁ Ἡλιόδωρος λέγῃ ἐπὶ τοῦ Λαέρτου "μένος προύτυψεν," προσέπεσεν, προσέσεισεν.

πρυμνόν τὸ ἔσχατον, καὶ πρυμνὴν τὴν ἐσχάτην. καὶ ὁ λίθος "πρυμνὸς παχύς." καὶ ἡ τῆς νεὼς πρύμνα τὸ ἔσχατον μέρος.

πρυμνωρείῃ τοῖς ἐσχάτοις μέρεσι τοῦ ὄρους.

πρόμολε πρόελθε· "Ἥφαιστε πρόμολ' ὧδε."

προβαλοίμην ὑπερβαλοίμην.

πρυλέες πεζοί, οἷον πρυλέες, οἱ πορείᾳ χρώμενοι.

πρωθήβην ἄρτι ἡβῶσαν, ἀκμάζουσαν.

πρώτῃσι θύρῃσι ἐπ' ἄκραις ταῖς θύραις, οἷον ἐπὶ τοῦ ὀδοῦ.

πρώτῳ ῥυμῷ τῷ ἄκρῳ. δηλοῖ δὲ καὶ τὸ σύνηθες ἡμῖν· "πρώτῳ τοι μετ' ἐμεῦ."

πρών ὄρους ἐξοχή, ἀπὸ τοῦ προῶσθαι· "ὥστε πρὼν ἰσχάνει ὕδωρ."

πτερόεντα εὐάρμοστα· οὐδὲν γὰρ πτερῶν εὐαρμοστότερον· ἐὰν γοῦν μικρὸν παρατραπῇ, ἄχρηστον. βέλτιον δέ, τρόπον πτερῶν, τεταγμένοι ταχέα. ὅταν δὲ λέγῃ λαισήϊα πτερόεντα, ἤτοι τὰ τῷ σχήματι παραμήκη, ὡς πτερά, ἢ κοῦφα.

2. Il. 1 460. 5. Il. 20 204. 8. Il. 19 118. 11. τὸ] immo τῷ vel cum V διὰ τό. 14. προτιβάλλεαι addidit V. 17. Il. 13 136. ὁ ἠλιόδωρος C. id nomen ponendum esse 19. ante προσέπεσεν monet V. 18. Od. 24 319. 22. πρυμνωρεῖν C. 23. Il. 18 392. 24. ὑπερβαλλοίμην C. 25. an πορυλέες? 28. Il. 16 371. Il. 8 289. 30. Il. 17 747.

πτόρθος κλάδος, βλαςός.

πτυόφιν πτύε. ἔςι δὲ γεωργικὸν ἐργαλεῖον.

πτύχες αἱ τῶν ὀρῶν κατακλίσεις, καὶ **πολυπτύχου** Ὀλύμποιο τοῦ πολλὰ ἀποκλίματα ἔχοντος. λέγονται δὲ καὶ τῆς ἀσπίδος πτύχες τὰ διάφορα ἐπ' ἀλλήλοις ἐλάσματα.

πτωχός ὁ ἐπαίτης, παρὰ τὸ πτώσσειν, ὅ ἐςι ταπεινοῦσθαι. σημαίνει καὶ τὸ ἐπαιτεῖν· "ἀλλὰ πτώσσων κατὰ δῆμον." ἀπὸ τῆς αὐτῆς δὲ ἐννοίας ἐπιθετικῶς ὁ λαγωὸς πτώξ· δειλὸν γὰρ τὸ γένος, καὶ διὰ τοῦτο ταπεινόμενον.

πυγούσιον πηχυαῖον· "βόθρον ὀρύξαι ὅσον τε πυγούσιον." πυγὼν γάρ ἐςιν εἶδος μέτρου ἀπὸ τοῦ ἀγκῶνος ἕως ἔξω τῆς χειρός.

Πυγμαῖοι ἔθνος πρὸ τῆς Αἰγύπτου, τὸ μέγεθος μικρόν, οἷον πηχυαῖον. ἔνιοι δὲ κακῶς ἀποδεδώκασι γεωργοὺς ἐπὶ τῇ πυγμῇ. προΐενται δὲ τὰ σπέρματα, ἅπερ αἱ γέρανοι κατεσθίουσιν ἐκ Θράκης παραγινόμεναι. οὐκ ἔοικε δὲ ὁ ποιητὴς τοῦτο δηλοῦν· τὸ γὰρ "φόνον κῆρα φέρουσαι" διαμάχην αὐτῶν πρὸς τὰς γεράνους καὶ τὴν ἀναίρεσιν δηλοῖ.

πύσει σήψει, καὶ τὸ **πυθομένων** σηπομένων. καὶ τὸ πύον δὲ λέγομεν, αἷμά ἐςι κατὰ μεταβολὴν εἰς σῆψιν ἐπιδεδεγμένον.

πυκιμήδεος συνετῆς κατὰ τὰ μήδεα, ὅ ἐςι βουλεύματα.

πύκα ποιητοῖο ἐπιμελῶς κατεσκευασμένου.

πυκινὸν λέχος τὸ ἐπιμελῶς ἠσκημένον. ὁ δὲ Ἀπίων διὰ τὸ ἐκ πολλῶν ἱματίων τὰ ςρώματα συντίθεσθαι.

πυλάρταο κρατεροῖο. μίαν διάνοιαν αἱρετέον διὰ τῶν δύο λέξεων· βούλεται γὰρ λέγειν τοῦ τὰς πύλας ἐπαρτῶντος ἰσχυρῶς, οἷον ἐφαρμόζοντος. ἐπὶ δὲ τοῦ Ἅιδου τὸ τοιοῦτόν φησιν, ἐπεὶ τῶν ἀποθανόντων οὐχ οἷόν τέ ἐςιν ἐκ τῶν ὑπογείων τόπων καθυποςρέψαι. ὁ δὲ Ἀπίων πυλάρταο τοῦ ταῖς πύλαις προσηρτημένου, ἢ πύλας ἀπαρτίζοντος, ἢ πυλωροῦ ἰσχυροῦ.

Πυριφλεγέθων ποταμὸς ἐν Ἅιδῃ.

πυρὸς αὐγῇ ὁ καταφωτιζόμενος ὑπὸ τοῦ πυρὸς τόπος.

πύργος ὁτὲ μὲν κυρίως, "πύργῳ ἐφεςήκει," ὁτὲ δὲ τεῖχος, "οἱ δ' ὡς οὖν εἶδον Ἑλένην ἐπὶ πύργον ἰοῦσαν" καὶ "ὑπερβήσομαι ἣν πέρι πύργος ὑψηλός·" ὅθεν καὶ τὴν ἀτείχιςον ἀπύργωτον

1. πόρθος C. 7. Od. 17 227. 10. Od. 10 517. 14. ἐπεὶ τῇ πυγμῇ προΐενται τὰ T. 17. Il. 3 6. 25. αἱρετέον V, αἱρετὸν C. 28. ἐςιν] an τινά? vel οὐδένα. 33. Il. 6 373. Il. 3 154. 34. Od. 6 262.

λέγει. ὁτὲ δὲ τὴν τάξιν, "νῦν δὲ φίλως χ' ὁρόω ϗ εἰ δέκα πύργοι Ἀχαιῶν," ϗ ἐπιρρηματικῶς "οἱ δέ τε πυργηδόν." ὁτὲ δὲ δὴ μέρος τι τείχȣς, "τȣ̃ γὰρ δὴ πρὸς πύργον ἴσαν." ὁτὲ δὲ κατὰ μεταφορὰν ἀσφάλειαν ϗ φυλακήν, "τοῖος γάρ σφιν πύργος ἀπώλετο."

πύρνον τὴν σιτοδοσίαν, τροφήν, παρὰ τὸν πυρόν. ὁ δὲ Ἀπίων τὰ μὲν πύρνα σιτία, τὸν δὲ πύρνον ψωμόν.

πυρπολέοντας οἷον πῦρ ποιȣ̃ντας, πυρπολȣμένȣς.

πωλεῖται συνεχῶς ἐπὶ τὸν αὐτὸν τόπον πορεύεται.

ῥαδινόν λεπτόν, οἱονεὶ ῥαδονόν, παρὰ τὸ ῥᾳδίως δονεῖσθαι.

ῥαθάμιγγες ςαγόνες.

ῥαιστῆρα σφῦραν· "ῥαιςῆρα κρατερήν."

ῥάπτειν μεταφορικῶς μηχανᾶσθαι ϗ κατασκευάζειν.

ῥάσσατε ῥάνατε.

ῥέξας ἐπὶ μὲν τȣ̃ θύσας "ῥέξας ἱερά," ἐπὶ δὲ τȣ̃ πρᾶξαι "ῥεχθὲν δέ τε."

ῥέθη τὰ μέλη τȣ̃ σώματος· "ψυχὴ δ' ἐκ ῥεθέων."

ῥεῖθρον τὸ ῥεῦμα, ὃ διῃρημένως ῥέεθρον λέγεται. λέγεται δὲ οὕτως ϗ ὁ ἐν Ἰθάκῃ λιμήν. ἐπίθετον δὲ αὐτȣ̃ ἐςί, διότι φέρεται ῥεῖθρον εἰς αὐτὸν ἐκ τȣ̃ ἄλσȣς.

ῥεῖα ζώοντες ἀμόχθως ϗ ῥᾳδίως ϗ ἀπόνως.

ῥήγεα· "ῥήγεα σιγαλόεντα" περιςρώματα.

ῥηγμίν ὁ αἰγιαλός, ἀπὸ τȣ̃ περιρρήγνυσθαι αὐτῷ τὸ κῦμα.

ῥηξήνορα πολεμιςήν, ἀπὸ τȣ̃ διαρρήσσειν τὰς φάλαγγας, τȣτέςι τὰς τάξεις τῶν ἀνδρῶν. ϗ αὐτὸ τὸ ἔργον **ῥηξηνορίη**· "ἔργον δέ μοι ȣ̓ φίλον ἔσκεν, ȣ̓ ῥηξηνορίη." ἔςι δὲ ϗ κύριον ὄνομα· "Ναυσίθοος τέκε Ῥηξήνορά τ' Ἀλκίνοόν τε."

ῥήσσοντες τύπτοντες.

ῥήτρη ὁ μὲν Ἀπίων ὁμιλία, ῥῆσις, ἀπὸ τȣ̃ ῥήσκειν, ὃ ἐςι λέγειν, ὅθεν ϗ ῥήτωρ ὠνόμαςαι. βέλτιον δὲ τὴν ἐπὶ ῥητοῖς τισὶ συνθήκην ποιεῖν.

ῥίγησεν ἔφριξεν, ϗ **ῥίγιον** τὸ φρικτὸν ϗ χαλεπόν, ϗ **ῥιγέςατα** τὰ φρικτὰ ϗ χαλεπά, ϗ "ῥιγεδανῆς Ἑλένης" τῆς φρικώδȣς.

1. Il. 4 347. 2. Il. 12 43. ὁτὲ V, οἱ C. 3. Il. 12 332. 4. Od. 11 556. 6. τὸν V, τὸ τὸν C. 12. Il. 18 477. 15. Od. 4 473. Il. 17 32. 17. Il. 16 856. 18. διῃρημένος C. 20. αὐτὸν V, αὐτὸ C. 22. Od. 6 38. 26. Od. 14 222. 27. Od. 7 63. 33. Il. 19 325.

ῥίμφα ταχέως.

ῥινός ἐπὶ μὲν τοῦ δέρματος τοῦ μυκτῆρος "ῥινὸς ὑπὲρ πυμάτης," ἐπὶ δὲ τῆς ἀσπίδος "ῥινούς τε βοῶν."

ῥινοτόρος ὁ τοὺς ῥινοὺς διατιτρώσκων, τουτέστι τὰς ἀσπίδας· ἢ ὁ τὸν χρῶτα διατέμνων.

ῥῖον ἀκρωτήριον ὄρους· "οὐ γὰρ ἐῴκει ἀνδρὶ σιτοφάγῳ, ἀλλὰ ῥίῳ ὑλήεντι."

ῥίπεσσι πλέγμασι.

ῥοδοδάκτυλος ἡ ῥοδόχρους, ἀπὸ μέρους καλή. εἴρηται δὲ διὰ τὰς κατὰ τὴν ἀνατολὴν φαινομένας ἀκτῖνας ἡλίου.

ῥοδόεντι ῥοδίνῳ· "ῥοδόεντι δὲ χρῖεν ἐλαίῳ."

ῥοίζησεν ποιὸν ἦχον ἀπετέλεσεν.

ῥοχθεῖ ποιὸν ἦχον ἀποτελεῖ· "ῥόχθει δὲ μέγα κῦμα."

ῥυδόν ῥευστικῶς, ἐν πλήθει, μεταφορικῶς.

ῥυμός τοῦ ἅρματος τὸ μέρος.

ῥύσια τὰ ἐνεχυράσματα.

ῥυστάζοντας ἕλκοντας. ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ δὲ ϗ τοὺς ἑλκυστοὺς λίθους ϗ μὴ διὰ χειρῶν βασταχθῆναι δυναμένους ῥυτοὺς λέγει· "ῥυτοῖσι λάεσσι." ἀπὸ τῆς αὐτῆς ἐννοίας ϗ τοὺς τοξότας ϗ ἕλκειν ἐπισταμένους τὸ τόξον· "οἷόν τε ῥυτῆρα βιοῦ τ' ἔμμεναι ϗ διστῶν." σημαίνει δὲ παρὰ τὸ ῥύεσθαι, ὅ ἐστι φυλάσσειν, τὸν φύλακα· "αὐτοῦ."

ῥυτῆρες οἱ τῶν ἡνίων ἱμάντες.

ῥῶγας τὰς θυρίδας· "ἀνὰ ῥῶγας μεγάροιο."

ῥῶπας εἶδος φυτοῦ· "ῥῶπάς τε λύγους τε." ϗ "διαρρωπήϊα πυκνά" τοὺς τόπους ἐν οἷς ῥῶπες φύονται.

ῥωχμός ῥῆξις, ῥαγάς, οἷον ῥωχμός, ἐκκοπὴ ὕδατος· "ῥωγμὸς ἔην γῆς."

ῥώοντο ὁρμὴν ἐλάμβανον· "χαῖται δὲ ῥώοντο," "ὑπὸ δὲ κνῆμαι ῥώοντο ἀραιαί," ῥῶσιν ἐλάμβανον.

ῥωγαλέα διερρωγότα, ϗ ῥωγαλέον τὸν διερρηγμένον θώρακα· διὰ γὰρ τοῦ παρακολουθοῦντος εὔχεται Ἀγαμέμνων Ἕκτορα ἀνελεῖν.

Σαγγάριος ποταμὸς ἐν Φρυγίᾳ.

2. Il. 13 616. 3. Il. 8 61 et 12 263. 6. Od. 9 190. 10. φαινομένην C. 11. Il. 23 186. 13. Od. 5 402. 17. ἑλκυστικοὺς C. 19. Od. 14 10. 20. Od. 21 173. 22. Od. 17 187. 24. Od. 22 143. 25. Od. 10 166. Il. 13 199. 27. Il. 23 420. 29. Il. 23 367. Il. 18 411.

Σάμος πόλις ἐν Κρήτῃ.

σάκος ἀσπίς· ἀφ' οὗ καὶ οἱ νεώτεροι σακτὴν τὴν ὅλην πανοπλίαν λέγουσιν, ὡς Σοφοκλῆς. καὶ "σακεσπάλος ἱππότα Τυδεύς" ὁ πολεμικός, ὁ κατὰ τῶν ἐναντίων τὰ σάκη πάλλων. καὶ τὸ "σάκε' ὤμοισι κλίναντες" τὸ λεγόμενον κεραμιδῶσαι.

Σάμοιό τε παιπαλοέσσης Θρηΐκίης. τινὲς ἔδοξαν τὴν νῦν λεγομένην Σαμοθρᾴκην· Θρηΐκίην δὲ νῦν εἰρῆσθαι πρὸς διαστολὴν τῆς ὁμωνυμίας, ἐπεὶ οἶδε καὶ ἐν Ἰωνίᾳ τῆς Καρίας Σάμον Ὅμηρος.

σάλπιγξ συνήθως· "ὡς δ' ὅτ' ἀριζήλη φωνή, ὅτε τ' ἴαχε σάλπιγξ."

σαρδάνιον. σαρδόνιος λέγεται γέλως ὁ καθ' ὑπόκρισιν γενόμενος, ἀπὸ τοῦ σεσηρέναι τοῖς ὀδοῦσι.

σακεσπάλος Ἀπολλόδωρος ἤτοι τὰ τῶν πολεμίων σάκη διασείων.

σαυρωτῆρος τῆς ἐπιδορατίδος.

σαώτερος σωτήριος. εἴρηται δὲ ἀπὸ τοῦ ἀπολελυμένου Αἰολικοῦ τοῦ σάος τὸ σαώτερος συγκριτικόν.

Σαρπήδοντος. ταύτῃ τῇ κλίσει τοῦ ὀνόματος ἅλις κέχρηται ὁ ποιητής· "Σαρπήδοντος ἑταῖρον Ὀϊκλῆα μεγάθυμον" καὶ "τεύχεα Σαρπήδοντος." Αἰολικὸν δὲ τὸ σχῆμα, ἀπὸ βαρυτόνου τῆς Σαρπήδων. καὶ τὴν δοτικὴν "Σαρπήδοντι δ' ἄχος γένετο" διὰ τὸ μέτρον δῆλον ὡς ὅτι λέγει. "Σαρπήδων Λυκίων βουληφόρε" φαίνεται ἀπὸ τῆς ὀξυτόνου λέγων· ἐχρῆν γὰρ τὴν αὐτὴν εἶναι τῇ εὐθείᾳ, ὡς ὁ Μυρμηδὼν καὶ ὁ Μακεδών. οὐδέ ἐστιν Αἰολικόν· προεφερόμεθα γὰρ Σαρπήδων καὶ τὴν δοτικήν· ἀλλὰ βαρυνομένης εὐθείας. οὐκ Αἰολικὸν δέ, ἀλλ' ὥσπερ τῆς Εὐρήμων Εὔρημον, οὕτω Σαρπήδων Σαρπῆδον.

σάω· "ἀλλὰ σάω μὲν ταῦτα καὶ σάω δ' ἐμέ" ἀντὶ τοῦ σῶζε.

σέβας θαῦμα, κατάπληξις· "σέβας μ' ἔχει εἰσορόωντα." ἀπὸ τούτου σέβεσθαι τὸ ἐντρέπεσθαί τινα διὰ τὸ θαυμάζειν· "σεβάσσατο γὰρ τόγε θυμῷ," ὅ ἐστι σεβαστὸν ἡγήσατο.

σέθεν σοῦ. τοῦτον δὲ ἴσον δύναται καὶ τὸ σεῦ καὶ τὸ σέο καὶ τὸ σεῖο. τὰ δὲ καθ' Ὅμηρον σύναρθρον ἴσον τῷ τοῦ σοῦ *σοῖο*· "μνήσαιο πατρὸς θεοῖς ἐπιείκελ' Ἀχιλλεῦ."

3. Il. 5 126. 4. Il. 11 593. 10. Il. 18 219. 13. *σεσειρέναι* C. 20. Il. 12 379 et 23 800. 22. Il. 12 392. 23. Il. 5 633. 24. *ἀπὸ*] *οὐκ ἀπό?* 29. Od. 13 230. 30. Od. 3 123. 31. Il. 6 167. 33. *τοῦτον*] immo *τοῦτο* vel *τούτῳ*. 35. Il. 24 486.

σέλας πυρός ἡ λαμπρότης τοῦ πυρός. ἀπὸ τούτου καὶ σελήνη.

Σελλήεις ποταμὸς ἐν τῇ Θεσπρωτίᾳ, ὅθεν τὸ ἔθνος Σελλοί.

σεύας παρορμήσας. ὅταν δὲ φῇ "καὶ τὰς μὲν σεῦαν ποταμὸν πάρα δινήεντα," ἀντὶ τοῦ ἀπεσόβησαν. καὶ τὸ "εἴπερ ἂν αὐτὸν σεύωνται" σοβῶσι μεθ' ὁρμῆς. οὕτως καὶ Ἡλιόδωρος.

σῆμα ἐπὶ μὲν τοῦ σημείου "καί κ' ἀλαός τοι ξεῖνε διακρίνειε τὸ σῆμα" καὶ πάλιν "σῆμα δέ τοι ἐρέω·" ἔστι δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ τάφου.

σηκοί αἱ ἐπαύλεις, ἀπὸ τοῦ εἰσαχθέντα σῶα εἶναι. ἀπὸ δὲ τῆς αὐτῆς ἐννοίας τὸ "καί νύ κε σήκασθεν κατὰ Ἴλιον ἠΰτ' ἄρνες," συνεκλείσθησαν προβάτων τρόπον ὡς εἰς σηκούς. καὶ ὁ σηκοκόρος ὁ ἐπιμέλειαν τῶν σηκῶν ποιούμενος, τοῦ κορεῖν ἐγκειμένου, ὅπερ ἐπὶ τοῦ καλλύνειν καὶ κοσμεῖσθαι τάσσεται· ἀφ' οὗ καὶ νεωκόρος.

σημάντορες οἱ βασιλεῖς, ἀπὸ τοῦ σημαίνειν, ὅπερ ἐστὶν ἐπιτάσσειν. ἀπὸ δὲ τῆς αὐτῆς ἐννοίας καὶ τὸν ποιμένα σημάντορα λέγομεν, "σημάντορος οὐ παρεόντος," καὶ ἀσημάντοισιν τοῖς ἀφυλάκτοις.

σιάλοιο λιπαροῦ καὶ εὐτραφοῦς. ὁ δὲ Ἀπίων ἐτυμολογῶν τὴν λέξιν φησὶ σιάλους τοὺς μεγάλους σῦς, ἀπὸ τοῦ περὶ τοὺς ὀδόντας σιάλου.

σιγαλόεντα σεσιγαλωμένα, πεποικιλμένα. καὶ σιγάλωμα καλοῦσιν οἱ σκυτεῖς ἐν ᾧ τὰ ποικίλα τῶν δερμάτων μελακύνουσι.

σίζε μίμημα ἤχου· "ὡς τοῦ σίζ' ὀφθαλμός."

Σικανίη τὸ πρότερον ἡ Σικελία.

Σίντιες φημὶ Ὅμηρος φαίνεται λέγων ἄνδρας τινὰς ἐθνικῶς τὴν Λῆμνον οἰκοῦντας· "ἔνθα με Σίντιες ἄνδρες." ἐν δὲ Ὀδυσσείᾳ "οἴχετο ἐς Λῆμνον κατὰ Σίντιας ἀγριοφώνους." οὕτως δὲ καὶ Ἀρίσταρχος ἐδέξατο. ὁ δὲ Ἀπίων ἐπιφέρει· Σίντιες οἱ σινωταί, κακοῦργοι· ὅθεν καὶ ὁ λέων σίντης λέγεται. τινὲς δὲ τοὺς ἐν τῇ Λήμνῳ κατοικοῦντας Σίντιας ἀπέδωκαν. φαίη δ' ἄν τις τὸ μὲν λέων σίντης ἐπιθετικῶς παρὰ τὸ σίνεσθαι, καὶ σίνται πληθυντικῶς, παρὰ τὸ βλάπτειν· οἱ δὲ Σίντιες ψιλῶς λέγονται ἐθνικῶς, οὐχὶ πάντως ἀπὸ τῆς αὐτῆς ἐννοίας, ἀλλ' ὡς πολλὰ τῶν βαρβάρων ἐθνῶν, ἃ οὐ πάντως ἐτυμολογοῦμεν, ὡς οὐδὲ τοῦτο.

1. σελήνης C. 3. Od. 6 89. 4. Il. 3 26. 6. Od. 8 196. 7. Il. 23 326. 9. Il. 8 131. 14. ἐπιτάσσειν V, ὑποτάσσειν C. 16. Il. 15 325. 22. σκῦτες C. 23. Od. 9 394. 25. ἐθνικοὺς τὴν λίμνην C. 26. Il. 1 594. 27. Od. 8 294. 28. σινωταί] an σίνται καί? 31. σίντις C. 34. ἐτυμολογοῦμεν V, ὁμολογοῦμεν C.

σίτου τροφῆς· "σίτȣ ϰ̣ οἴνȣ ϰ̣ κορημένοι." ὅθεν σιτία.

σινέσκοντο ἐκάκȣν· "οἵ σφεας σινέσκοντο."

σιφλώσειαν ἐκφαυλίσειεν ἢ ἀφανίσαι.

Σκάνδεια πόλις ἢ χωρίον τι τῆς Κύπρȣ.

σκαιῇ τῇ ἀριςερᾷ, παρὰ τὸ ἐσκάϑϑαι· ἡ γȣ̃ν δεξιὰ παρὰ τὴν δέξιν ὠνόμασται. ἢ ὅτι ἀσϑενεςέρα ἐςὶ τῆς δεξιᾶς, τὸ δὲ ἀσϑενὲς σκάζει· ὅϑεν ϰ̣ ὁ τῇ βάσει λειπόμενος σκάζειν λέγεται. ὕςερον δ' ἐκλήϑη κατ' εὐφημισμὸν ἀριςερὰ ϰ̣ εὐώνυμος.

Σκαιῇσι πύλῃσι. ȣ̃τω λέγονται αἱ τῆς Ἰλίȣ πύλαι ἤτοι κατὰ τὴν εἴσοδον ἐξ ἀριςερῶν ȣ̃σαι, ἢ ὅτι σκαιαὶ κατ' αὐτὰς ἐγένοντο μάχαι.

σκέπτετο ἐφυλάττετο ϰ̣ ἀπεκρύετο.

σκῆπτρον λέγεται μὲν πᾶσα ῥάβδος, ἀπὸ τȣ̃ ἐπ' αὐτῆς σκηρίπτεσϑαι, ὅ ἐςιν [ἐπερεῖσϑαι ἤγȣν] ἐπερείδεσϑαι· ἤδη δὲ ϰ̣ τὸ βασιλικὸν σύμβολον, ποιά τις ȣ̃σα ῥάβδος, σκῆπτρον λέγεται, οἱ δὲ βασιλεῖς σκηπτȣ̃χοι. ἀπὸ δὲ τῆς αὐτῆς ἐννοίας ϰ̣ "σκηπανίῳ γαιήοχος ὦρσεν Ἀχαιȣ́ς," ϰ̣ σκηπτόμενος ἀντὶ τȣ̃ ἐπερειδόμενος. λέγει δὲ ϰ̣ ἀπὸ τȣ̃ συμβόλȣ αὐτὴν τὴν βασιλείαν σκῆπτρον· "σκῆπτρον ἠδὲ ϑέμιςας."

σκέδασον χώρισον.

σκίμψαι ἐμπαγῆναι, ἐμπελασϑῆναι.

σκίδναται σκεδάννυται, ὅ ἐςι σκορπίζεται· ὁ δὲ Ἡλιόδωρος χωρίζεσϑαι. ϰ̣ "σκέδασον ἀποκήδεα ϑυμȣ̃."

σκιόεντα σύσκια διὰ τὸ τῶν δένδρων πλῆϑος. ὅταν δὲ λέγῃ ϰ̣ τὰ μέγαρα σκιόεντα, ἤτοι σύσκια ἢ μεγάλα, ἐπεὶ τὰ τοιαῦτα μεγάλην σκιὰν ἐπέχει· "ἀνὰ μέγαρα σκιόεντα."

σκεψάμενος ἀποβλέψας.

σκέπας σκέπη.

σκεπόωσι σκέπην παρέχȣσι.

σκοτομήνιος ἀπεσκοτωκυῖα τὴν σελήνην, ἢ ἀσέληνος.

σκύτος πᾶν δέρμα· ὅϑεν ϰ̣ σκυτεύς.

σκοπός ἐπὶ μὲν τȣ̃ κατασκόπȣ "σοὶ δ' ἐγὼ ȣ̓χ ἄλιος σκοπὸς ἔσσομαι," ἐπὶ δὲ τῆς ἁπλῶς παρατηρȣ́σης "δμωάων σκοπὸς ἐςὶ κατὰ μέγαρα."

σκότος ὄσσε κάλυψεν ϑάνατος κατέχεν.

1. Od. 14 456. 2. Od. 6 6. 5. ἐσκιάσϑαι Hesychius. 14. δὲ om C. 16. Il. 13 59 et 837. 19. Il. 2 206. 22. οἷον C. 23. Od. 8 149. 25. Od. 1 365 et 4 768. 32. Il. 10 324. 33. Od. 22 396.

σκόπελος ἀκρωτήριον ἀφ' ἧς ἔϛι περισκέψασθαι, σκοπῆσαι.

σκύζεσθαι χολοῦσθαι ἢ σκυθρωπάζειν.

σκῶλος σκόλοψ· "ὥϛε σκῶλον πυρίκαυϛον." ὁ δὲ Ἀπίων ῥάβδος πεπυρακτωμένη. ἔϛι δὲ ϗ πόλις ἐν Βοιωτίᾳ· "Σχοῖνόν τε Σκῶλόν τε." ὁ δὲ Ἀρίϛαρχος ἀκάνθης τι γένος· ταύτας δ' εἰώθασι πυρπολεῖν.

σμάραγος ψόφος ἢ κίνησις· "σμαραγεῖ δέ τε πόντος."

σμερδνόν δεινόν, καταπληκτικόν.

Σμινθεῦ ἐπίθετον Ἀπόλλωνος, κατὰ τὸν Ἀρίϛαρχον ἀπὸ πόλεως Τρωϊκῆς Σμίνθης καλουμένης. ὁ δὲ Ἀπίων ἀπὸ τῶν μυῶν, οἳ σμίνθιοι καλοῦνται· ϗ ἐν Ῥόδῳ σμίνθια ἑορτή, ὅτι τῶν μυῶν ποτὲ λυμαινομένων τὸν καρπὸν τῶν ἀμπελώνων Ἀπόλλων ϗ Διόνυσος διέφθειραν τοὺς μύας. ἀλλ' Ἀρίϛαρχος ἀπρεπὲς ἡγεῖται ἀπὸ χαμαιπετοῦς ζώου τὸν θεὸν ἐπιθέτῳ κεκοσμῆσθαι ὑπὸ τοῦ ποιητοῦ.

σμύχοιτο ἀφανίζοιτο.

σμυγερῶς ἐπιπόνως.

σμῶδιξ μώλωψ. ϗ φασὶν ἐτυμολογοῦντες ἔνιοι σμώδιξ εἶναι διὰ τὸ τοὺς μώλωπας παρ' ὅλον τὸ σῶμα διαδήλους εἶναι· "πυκναὶ δὲ σμώδιγγες." ὁ δὲ Ἀπίων οὕτως μεταφράζει· σμώδιξ τὸ ἀπὸ τῆς πληγῆς οἴδημα.

σορός συνήθως· "ὡς δὲ ϗ ὀςέα νῶϊν ὁμὴ σορὸς ἀμφικαλύπτοι."

Σόλυμοι ἔθνος βαρβαρικόν. ἔϛι δὲ ϗ κατὰ Πισιδίαν ὄρη Σόλυμα καλούμενα.

σόλος Ἀπίων δίσκος σιδηροῦς, ὁτὲ δὲ δίσκος λίθινος. ἐπὶ μὲν τοῦ ἐπὶ Πατρόκλῳ ἀγῶνος "σόλον αὐτοχόωνον," παρὰ δὲ τοῖς Φαίαξι "βόμβησε δὲ λίθος."

σόον ἐμφανῆ ϗ σῶον ϗ ὁλόκληρον.

Σούνιον ἀκρωτήριον τῆς Ἀττικῆς.

σοῖο τοῦ σοῦ· "μνῆσαιο πατρὸς σοῖο."

σόοι σωτήριοι.

σοφία πᾶσα τέχνη.

σπερχόμενος ἐπειγόμενος.

σπέος σπήλαιον.

σπεῖο πορεύου, ἐπακολούθησον. ϗ τὸ *σπέσθαι* παρακολουθῆσαι,

1. post σκοπῆσαι C super versum εὖ. 3. Il. 13 564. 4. Il. 2 497. 7. Il. 2 210. 12. τῶν καρπῶν C. 18. an σωμάδειξ? 20. Il. 23 716. 22. Il. 23 91. 26. Il. 23 826. 27. Od. 8 190. 30. Il. 24 486.

ϗ "σπεῖό μοι ὁμοίως." ἐπὶ δὲ τοῦ "τούτου γ' ἑσπομένοιο" δασύνουσιν, ἵν' ᾖ ἑπομένου κατὰ παρέμπτωσιν τοῦ σ.

σπιδέος μεγάλου· "ϗ τὰ μὲν ἠλασάμεσθα διὰ σπιδέος."

σπεῖρον ϗ τὸ καλὸν ἱμάτιον ϗ τὸ ῥακῶδες: τέταχε δὲ ϗ ἐπὶ τοῦ ἐκ τῶν ἱματίων πεποιημένου ἁρμένου· "τηλοῦ δὲ σπεῖρον ϗ ἐπίκριον."

σπιλάδες ὁ μὲν Ἀπίων αἱ ἐν ὕδατι κοῖλαι πέτραι, ὁ δὲ Ἡλιόδωρος αἱ παραθαλάσσιοι πέτραι ϗ πεπιλημέναι ὑπὸ τῶν κυμάτων.

σπουδῇ μόλις ϗ δυσέργως· "σπουδῇ δ' ἕζετο λαός." ὅθεν ϗ τὸ ἀσπουδεί, οἷον ἄνευ κακοπαθείας. τάσσει δέ ποτε ϗ ἐπὶ τῆς καθ' ἡμᾶς ἐννοίας, καθ' ἣν λέγομεν ἐσπουδασμένως τόδε ποιεῖν.

σταυροί καταπῆγες ϗ σκόλοπες ϗ πάντα τὰ διανιστάμενα ξύλα· ἀφ' ἧς ἐννοίας ϗ οἱ καθ' ἡμᾶς ὀνομάζονται. ὁ δὲ Ἡλιόδωρος σταυροὺς ἀπὸ τοῦ ἑστάναι, οἱ λεγόμενοι σκοπίοι.

στέρνον στῆθος.

στεροπηγερέταο ἐπὶ στεροπὴ ϗ ἀστραπὴ διαφόρως λέγεται, ἡ ἀστραπή. σημαίνει δὲ ϗ τὰς ἀστραπὰς ἐγείροντα.

στεῦτο κατὰ διάνοιαν ἵστατο ϗ οἷον ὡρίζετο.

στεῖρα τὸ ἐξέχον τῆς πρώρας ξύλον, διὰ τὸ στερεὸν εἶναι ϗ ἄρρηκτον. οὕτω δὲ λέγει ϗ τὴν ἄτοκον· "βοῦν ἥτις ἀρίστη."

στεφάνη ἐπὶ μὲν τῆς κυκλοτεροῦς καταφορᾶς "ὄντε κατὰ στεφάνης ποταμός," ἐπὶ δὲ εἴδους περικεφαλαίας "αὐτὰρ ἐπεὶ στεφάνην κεφαλῆφιν ἀείρας." ϗ κόσμου γυναικείου γένος· "ἐϋστεφάνου τε Μυκήνης." ἐπὶ δὲ τοῦ "ὄντε κατὰ στεφάνης ποταμός" Ἀρίσταρχος μὲν ἀπ' ἄκρου τοῦ ὄρους, ὁ δὲ Κομανὸς ἀποδέδωκεν ἀπὸ τοῦ ὑψηλοτάτου μέρους.

στεῖβον ἐπάτουν, ἀφ' οὗ ϗ στιβεύς· "στεῖβον δ' ἐν βόθροισι."

στέφανος. ἐπὶ τούτου τοῦ στίχου "πάντῃ γάρ σε περὶ στέφανος πολέμοιο δέδηε" Κομανός φησι τὴν περὶ αὐτὸν τοῦ πολέμου ϗ τῶν ὅπλων στάσιν, ἀπὸ μεταφορᾶς τῆς στεφάνης, ἥ ἐστιν ἐπιπόλαιον γυναικείας κεφαλῆς. ὁτὲ δὲ ϗ περικεφαλαίας εἶδος.

στείχειν πορεύεσθαι.

στειλειή τοῦ πελέκεος ἡ ὀπή, εἰς ἣν ἐντίθεται τὸ ξύλον.

1. Il. 10 285. τοῦ addidit V. Il. 10 246. 3. Il. 11 681 et 753. 5. Od. 5 318. 10. Il. 2 99. 21. ἄρρηκτον V, ἄρρητον C. Od. 10 522. 22 et 25. Il. 13 138. 23. Il. 10 30. 24. Od. 2 120. 28. Od. 6 92. 29. Il. 13 736. 33. στίχειν C.

στείνοντο ἐςενοχωροῦντο. ἐπὶ δὲ τοῦ "περιςένει δὲ γαςὴρ" ὁ Ἀρίςαρχος τὸ αὐτὸ ἀκούει, περιςενοχωρεῖται.

στήλας τοὺς λίθους τοῦ τείχους τοὺς προεςῶτας κάτωθεν. λέγει δὲ καὶ ἣν ἡμεῖς ἐπὶ τοῖς κατοιχομένοις φαμέν, ἀπὸ τοῦ ἑςάσθαι· "ςήλῃ κεκλημένος."

στίχες τάξεις, καὶ *ἐςιχόωντο* ἐτάσσοντο, καὶ "τῆς μὲν ἰῆς ςιχός" ἀντὶ τοῦ τάξεως.

στορέσαι· "ἡ μὲν δέμνι' ἄνωγεν ὑποςορέσαι." λέγεται δὲ καὶ μεταφορικῶς τὸ καταςαλῆναι τὸ πέλαγος ὑπὸ εὐδίας.

στόμα λαύρης τὴν φέρουσαν θύραν εἰς τὴν ἔξοδον· "καὶ ἀργαλέον ςόμα λαύρης," τὸ τῆς θύρας χάσμα.

στομάχοιο θέμεθλα τὴν φάρυγγα, ςόμα τῆς κοιλίας.

στροφάλιγγι τῇ ὑποςροφῇ.

στρόμβος ῥόμβος. εἴρηται δὲ ἀπὸ τοῦ περιςρέφεσθαι.

στρεφεδίνηθεν δέ οἱ ὄσσε δινηθέντα δὲ ἐςράφη αὐτοῦ τὰ ὄμματα.

στρατός τὸ πλῆθος τῶν πολεμούντων, ςρατόπεδον δὲ ὁ τόπος. βούλονται δὲ ἔνιοι τὸν ποιητὴν καὶ ἐπὶ τοῦ ςρατοπέδου τὸν ςρατὸν τιθέναι, ὅτε φησὶ "πολλαὶ γὰρ ἀνὰ ςρατόν εἰσι κέλευθοι."

στεῖνος ςένωμα, ςενοχωρία· "ςεῖνος γὰρ ὅθι τρώσεσθαι ὀΐω."

στρεπτοῖο χιτῶνος τοῦ ὑποδετοῦ. εἴρηται δὲ οὕτως διὰ τὸ ὑφαντοὺς ὄντας οἵους τε εἶναι ςρέφεσθαι. ὁ δὲ Ἀρίςαρχος τοῦ λεπιδωτοῦ, διὰ τὸ τὴν πλοκὴν τῶν κρίκων ἀνεςραμμένην εἶναι.

στυφελίξαι διασεῖσαι.

Στυγός ὁ τῶν θεῶν ὅρκος.

στυγέῃ ἐπὶ μὲν τοῦ φοβεῖσθαι "ςυγέῃ δὲ καὶ ἄλλος," ἐπὶ δὲ τοῦ μισεῖσθαι "νῦν δ' ἐμὲ μὲν ςυγέει·" ἀφ' οὗ καὶ τὴν *ςυγερὴν* μισητήν. καὶ ἐπὶ τοῦ ςυγνάσαι· "Ἀντίλοχος δὲ κατέςυγε μῦθον."

στιβαραῖς ἰσχυραῖς.

στειλεόν ςελεόν.

στῇ δ' ἀντασχομένη Ἡλιόδωρος τὰς χεῖρας ὑπὸ τὸ πρόσωπον ἀνατείνασα.

στίλβων Ἡλιόδωρος εἰς τὸ περιλάμπων. ἔςι δὲ καὶ ἡμῖν συνήθης ἡ λέξις.

1. Il. 16 163. 5. Il. 11 371. 6. Il. 16 173. 10. post ἔξοδον C iterum *μεταφορικῶς τὸ καταςαλῆναι τὸ πέλαγος*. Od. 22 137. 15. *στρεφενδίνηθεν* C. 17. ὁ om C. 19. Il. 10 66. 20. Il. 12 66. 21. Il. 5 113. 23. τὸ addidit V. 25. post *Στυγὸς* Hesychius *ὕδωρ*. 26. Il. 1 186. 27. Il. 8 370. *καὶ ςυγερὴν τὴν?* 28. Il. 17 694.

στύξαιμι Ἡλιόδωρος εἰς κατάπληξιν ἄγοιμι.

στρεύεσθαι καταπονεῖσθαι. ὁ δὲ Ἡλιόδωρος εἰς τὸ στρατεύεσθαι μετείληφε τὴν λέξιν· "ἦ δηθὰ στρεύεσθαι ἐν αἰνῇ δηϊοτῆτι."

στροφαλίζεται στρέφεται.

στρόφος ἦεν ἀορτήρ ὁ συνεστραμμένος ἀναφορεύς, ἐξ οὗ ἤρτηται ἡ πήρα.

συβόσια τὰ συφόρβια· "τόσσα συῶν συβόσια."

συμμάρψας συλλαβών· "συμμάρψας δόνακας."

συμβλήμενος συναντήσας.

στέφει κοσμεῖ· "ἀλλὰ θεὸς μορφὴν ἔπεσι στέφει."

στεινωπόν τὸν ὑπὸ τὴν Σκύλλαν καὶ τὴν Χάρυβδιν περιεχόμενον τόπον στενὸν ὄντα. ἀλλὰ καὶ ἐν ἄλλοις· "στεινωπὰς γὰρ ὁδός."

στελέω στελῶ.

συνθεσίαι συνθῆκαι καὶ ὁμολογίαι.

συμπλατάγησεν συνεκρότησεν.

συμφερτή. ἐπὶ τοῦ στίχου τούτου "συμφερτὴ δ' ἀρετὴ πέλει ἀνδρῶν" ὁ Κομανὸς γενόμενος φησὶν "ἤτοι ἡ εἰς ταὐτὸ συνέλευσις· συμφέρεσθαι γὰρ τὸ εἰς ταὐτὸ συνέρχεσθαι λέγεται, καὶ συμφορὰ ἡ εἰς ταὐτὸ συνέλευσις τῶν κακῶν· συμφερτὴ δ' ἂν ἀνδρῶν καὶ μάλα λυγρῶν ἀρετὴ πέλει." ἡμεῖς δὲ συμπεριφορητή, ἀπὸ τῆς συμπεριφορᾶς καὶ ὁμοψυχίας, ὡς καὶ παρ' Εὐριπίδῃ "αὐτὴ πάντα συμφέρουσα," οἷον συμπεριφερομένη. καὶ ἐνταῦθα ἂν ἔσται ἡ πρὸς ἀλλήλους συμπεριφορὰ καὶ ὁμοφροσύνη καὶ λυγρῶν ἀρετή ἐστιν, ἐν ἴσῳ τῷ καὶ φαῦλοι ὁμοφρονοῦντες ἰσχυρῶς ἀγωνίζονται. καὶ γὰρ ὁ Ἀρίσταρχος τὴν ὅλην διάνοιαν ἐξηγούμενος φησὶν "σφόδρα καὶ κακῶν ἀνθρώπων εἰς ταὐτὸν συνελθόντων γίνεταί τις ἀρετή." ὁ δὲ Ἀπίων, σύμφορος ἡ ἐκ πολλῶν συνισταμένη.

σύνθεο ἐπὶ τοῦ ἀντὶ τοῦ συνθηκοποίησον. καὶ "σύνθετο θυμῷ" συνῆκεν, ἑαυτῷ διελογίσατο.

συνθεύσεται συνδραμεῖται.

συνέριθος συνεργός.

συνέρρηκται συνέφθαρται, ἀπὸ τοῦ ἔρρειν· οὕτως Ἀπίων. βέλτιον δὲ μεταφορικῶς τὸ ἔρρηκται εἰρῆσθαι, ἐπεὶ πᾶν τὸ ῥησσόμενον βλάπτεται πάντως.

2. στρεύγεσθαι Albertus. 3. Il. 15 512. 7. Il. 11 679. post συβόσια C a manu recentiore τόσσ' αἰπόλια πλατέ' αἰγῶν. 8. Il. 10 467. 10. Od. 8 170. 12. Il. 23 427. 16. Il. 13 237. 17. γενομένης C. 23. ἡ om C. 29. post ἐπὶ τοῦ adde σὺ δὲ σύνθεο Il. 1 76. Il. 7 44.

συγχεῦαι συγχέαι, μεταφορικῶς.
σύγ κεν ἄραξεν συνήραξεν ἄν· "σύγ κεν ἄραξ' ἡμέων κεφαλάς."
συνέεργον συνεῖργον, συνεδεσμεύοντο.
Συρίη ἡ λεγομένη νῦν Σύρος· "νῆσος τῆς Συρίη κικλήσκεται."
σύριγγος τοῦ κολεοῦ· "ἐκ δ' ἄρα σύριγγος πατρῷον ἔγχος ἐρύσσεν." ὁτὲ δὲ τὸ ὄργανον· "αὐλῶν συρίγγων."
συνώμεθα· "ἀλλ' ἕπεν, ὄφρ' ἐπὶ νηυσὶ συνώμεθα." Ἀρίσταρχος τὸ συνώμεθα συμβόλαια ποιησώμεθα καὶ συναλλάγματα· ταῦτα γὰρ Ὅμηρος συνημοσύνας καλεῖ· "Ἕκτωρ, μή μοι ἄλαστε συνημοσύνας τ' ἀγόρευε." συμβόλαια μὲν ἀπὸ τοῦ συμβάλλειν, συνημοσύνας δὲ ἀπὸ τοῦ συνιέναι.
σφώ ὑμεῖς οἱ δύο· "Αἴαντε, σφὼ μέν κε σαώσετον."
σφῶϊ ὑμεῖς οἱ δύο ἢ ὑμᾶς τοὺς δύο. τὸ μὲν οὖν πρότερον "σφῶϊ μέν τ' ἐπέοικεν μετὰ πρώτοισι," τὸ δὲ δεύτερον "οὐδ' ἐγὼ αὐτὴ δηρὸν ἀπὸ σφῶϊν ἔσσομαι."
σφῶϊν αὐτοῖν ἢ αὐτοῖς· "καί σφωϊν δὸς ἄγειν."
σφείων αὐτῶν· "ὦσαν ἀπὸ σφείων."
σφίσι κατὰ μὲν τὸν ὀρθὸν τόνον ἐπὶ τοῦ ἑαυτοῖς, "τὸν δὲ δυωδεκάβοιον ἐνσφίσιν τίον Ἀχαιοί," κατὰ δὲ ἔγκλισιν ἐπὶ τοῦ αὐτοῖς, "ἐπί σφιν ἕρμα πόληος."
σφέας, κατὰ ἔγκλισιν, ἀντὶ τοῦ αὐτούς.
σφῶε αὐτούς, δυϊκῶς.
σφάς τοὺς αὐτῶν· "σφὰς γὰρ παρθέμενοι."
σφούς τοὺς ἑαυτῶν.
σφετέρῃσι ταῖς ἑαυτῶν.
σφέλας ὑποπόδιον.
σφαραγεῦντο ὁ μὲν Ἀπίων ἐψόφουν, ὁ δὲ Ἡλιόδωρος βέλτιον κατεπονοῦντο. καὶ τὸ "οὐδ' ἄρ ἀποσφάραγον μελίη τάμε χαλκοβάρεια" ἐν συναλοιφῇ εἴρηται ἀσφάραγον, οὐ σφάραγον. καὶ ἔστιν ἀσφάραγος φάρυγξ, δι' οὗ τὸ φωνητικὸν ἀνέρχεται. ἐπιφέρει οὖν "ὄφρα τί μιν προτιείποι ἀμειβόμενος."
σφεδανόν ὁ μὲν Ἀπίων σκληρόν, ἔστι δὲ μᾶλλον ἐπιτεταμένον.

2. Od. 9 498. 5. Od. 15 403. 6. Il. 19 387. 7. ὁτὲ V, οἱ C. Il. 10 13. 8. Il. 13 381. 10. Il. 22 261. 13. Il. 13 47. 14. Il. 4 341. 15. Od. 16 170. 17. Il. 1 338. 18. Il. 4 535. 19. τόνον ἀπὸ τοῦ ἐπὶ τρίτον C. Il. 23 703. 21. Il. 16 549. 24. Od. 2 237. 29. Il. 22 328. 32. Il. 22 329. 33. ἔστι V, ἔτι C. ἐπιτεταμένον Albertus, ἐπιτεταγμένον C.

σχέτλιος ὁ μὲν Ἀπίων τάλας, ἀγνώμων, χαλεπός, ἀπὸ τοῦ σχέδην τλῆναι, ἢ ἀπὸ τοῦ ἐπισχετικὸς ἐν τῷ δηλοῦσθαι ὑπάρχειν. ῥητέον δὲ ὅτι ἐπὶ μὲν τοῦ "σχέτλιος εἰς Ὀδυσσεῦ" δυνατὸν ἀκούειν οὕτως, ὑπομονητικὸν καὶ σχετλιασμοῦ ἄξια πράττοντα· ἐπὶ δὲ τοῦ Διὸς οὐ δυνατὸν οὕτως ἀκούειν, ἀλλὰ τὸν σχετλιασμοῦ ἄξια πράττοντα.

Σχερίη ἡ τῶν Φαιάκων χώρα οὕτως λεγομένη.

σχήσεις προσέξεις.

σχεθέτω ἐπισχεθήτω.

σχήσεσθε ἐπισχήσεσθε.

σχήσουσιν ἐφέξουσιν.

σχοίατο ἐπίσχοιεν, παύσαιντο.

σχόμενος περὶ δουρί καταχεθεὶς ἐπὶ τῷ δόρατι, ἀντὶ τοῦ ὑπὲρ τοῦ δόρατος.

σῶκος ἐπίθετον Ἑρμοῦ. καὶ ὁ μὲν Ἀπίων ἀποδίδωσι σῶκος σωσίοικος, ἔνιοι δὲ σόωκος ὁ ὠκέως σοούμενος. βέλτιον δὲ τὸ πρότερον· ὅθεν ἐριούνιος ὁ μεγάλως ὀνίσκων, τουτέστιν ὠφελῶν, οὐχ ὡς οἱ νεώτεροι χθόνιος, παρὰ τὴν ἔραν. λέγεται καὶ δι' ἄλλων κρατὺς ἀργειφόντης διὰ τὴν ἰσχὺν τὴν ἐν τῷ ἀπαγγέλλειν. σῶκον οὖν συνωνύμως τῷ κρατύς. καὶ Σοφοκλῆς εἰσάγει τὴν Ἠλέκτραν λέγουσαν "μόνη γὰρ ἄγειν οὐκέτι σωκῶ λύπης ἀντίρροπον ἄχθος" ἀντὶ τοῦ οὐκέτι ἰσχύω.

σῶμα ὁ Ἀρίσταρχος παρατετήρηκεν τὸ συνήθως Ὁμήρῳ, καὶ σεσημείωται διπλῇ ὅτι σῶμα Ὅμηρος οὐδέποτε ἐπὶ τοῦ ζῶντος εἴρηκεν· "σῶμα δ' ἐμὸν οἴκαδε δόμεναι" καὶ πάλιν "μεγάλῳ ἐπισώματι κύρσας." "δέμας δ' εἴηκτο γυναικὶ καλῇ τε μεγάλῃ τε."

τά ταῦτα, ἀναφορικῶς.

ταλάφρονα. τὸ μὲν σύνεγγυς, τλητικὸν κατὰ φρένας.

ταλαύρινον τολμηρόν. παρῆκται δὲ ἡ λέξις παρὰ τὸ τλῆναι, καὶ οὐκ ἔγκειται ὁ ῥινός, ὡς οὐδὲ ἐν τῷ κελαινεφές τὸ νέφος.

τάλαροι κάλαθοι. καὶ ἐπὶ διαφόρων σκευῶν, ἐπὶ μὲν τοῦ τῶν ἐρίων "τάλαρον δ' ὑπόκυκλον ὄπασσεν ἀργύρεον," ἐπὶ δὲ τῶν τυροποιικῶν "πλεκτοῖσι ταλάροισιν ἀμησάμενος κατέθηκεν," ἐπὶ δὲ τῶν τρυγητικῶν "πλεκτοῖς ἐν ταλάροισι φέρον μελιηδέα καρπόν."

2. ἐπισχετικῶς C. 3. Od. 12 279. 7. σχειρίη C. 9. ἐπισχέτω? 14. ὑπὸ Hesychius. 23. σύνηθες V. 25. Il. 22 342 et 3 23. 26. Od. 13 288. 32. Od. 4 131. 33. Od. 9 247. 34. Il. 18 568.

ταλαπείριος ἤτοι τλητικὸς κατὰ τὴν πεῖραν, ἢ τηλόθεν διαπεπειραμένος.

ταλάσσαι ὑπομεῖναι.

τάλαντα ἐπὶ μὲν τῶν ζυγῶν "ἀλλ' ἔχεν ὥστε τάλαντα γυνὴ χερνῆτις," ἐπὶ δὲ τῶν ἱσταμένων "χρυσοῦ δὲ στήσας Ὀδυσσεὺς δέκα πάντα τάλαντα."

τανύφυλλος τεταμένα φύλλα ἔχουσα, οἷον μακρόφυλλος.

τανύπεπλος τεταμένον ἄχρι πολλοῦ πέπλον ἔχουσα, ἐξ οὗ τὸ μέγεθος τῆς φορούσης σημαίνειν βούλεται.

τανύηκες ὅτε μὲν τὸ ξίφος "τανύηκες ἄορ παχέος παρὰ μηροῦ," συνθέτως λέγει τὸ τεταμένην ἔχον τὴν ἀκήν, τουτέστι τὴν ἀκμήν· ὅταν δὲ "τανυήκεας ὄζους," παρηγμένως ἀντὶ τοῦ ταναούς, ὥσπερ ἐπὶ μὲν τοῦ "κύδιστε μέγιστε κελαινεφές" σύνθετον ἀποδεδώκαμεν τὸ ὄνομα, ἐπὶ δὲ τοῦ "κελαινεφὲς αἷμα" παραγωγόν.

τανυγλώχινας τεταμένας τὰς γλωχῖνας ἔχοντας, τουτέστι τὰς γωνίας.

τανύγλωσσοι. ἐπὶ μὲν τῶν κορωνῶν φησὶ "τανύγλωσσοί τε κορῶναι." κατὰ μέντοι τὸ προφαινόμενον, τεταμένας εἰς μέγεθος ἔχουσαι τὰς γλώσσας. ὁ δὲ Ἀπίων τεταμένην ἔχουσαι τὴν φωνήν. ὁ δὲ Ἡλιόδωρος τὸ πρότερον.

τανύπτερος τεταμένα πτερὰ ἔχων.

τανυσσάμενος ἐκταθείς. δηλοῖ δὲ καὶ τὸ ἐντείνας.

ταρπήμεναι τερφθῆναι.

ταρσοί τὰ ἀγγεῖα τῶν τυρῶν. λέγεται δὲ καὶ τὸ ἄκρον τοῦ ποδός.

ταρφέα πυκνά.

ταρχῦσαι θάψαι, ἐνταφιάσαι.

τάφος ἐπὶ μὲν τῆς καταπλήξεως "τάφος εἷλε πάντας," ἐπὶ δὲ τοῦ περιδείπνου "ἤτοι ὁ τὸν κτείνας δαίνυ τάφον Ἀργείοισιν" καὶ "ὥς οἵ γ' ἀμφίεπον τάφον Ἕκτορος ἱπποδάμοιο." σημαίνει καὶ νήσου ὄνομα· "ἐκ Τάφου ἐστὶν Μέντης Ἀγχιάλοιο δαΐφρονος."

ταφών ἐκπλαγείς· "ταφὼν δ' ἀνόρουσεν Ἀχιλλεύς." τοῦτο δὲ ἐτυμολογῶν ὁ Ἀπίων φησὶ ταφὼν θαμβήσας, κατὰ κοινωνίαν τοῦ $\overline{\vartheta}$ πρὸς τὸ $\overline{\tau}$.

4. Il. 12 433. 5. Il. 19 247. 10. Il. 16 473. 12. Il. 16 768. ταναὸς V, ναὸς C. 13. Il. 2 412. 16. ἔχον C: correxit V. 18. Od. 5 66. 19. μὲν malim, aut μὲν δή. 28. Od. 21 122. 29. Od. 3 309. 30. Il. 24 804. 31. Od. 1 417. 32. Il. 9 193.

τάχα ταχέως. οὐδέποτε δὲ ὡς ἐπὶ τῆς ἡμετέρας ἐννοίας, ἀλλ' ὡς τὸ σαφῶς ϗ τὸ ταχέως. ϗ σχεδὸν δι' ὅλης τῆς ποιήσεως οὕτως.

ταμεσίχροας τεμνούσας τὸν χρῶτα. λέγοι δ' ἂν ἀπὸ μέρους τὴν σάρκα.

τάων τούτων. τάσσεται δὲ ἐπὶ τοῦ θηλυκοῦ.

ταχεῖα ἀντὶ τοῦ ταχέως, ὡς ἐπὶ τοῦ "βάσκ' ἴθι Ἶρι ταχεῖα," ὥσπερ ϗ "λῦσεν δ' ἀγορὴν αἰψηρήν" ἀντὶ τοῦ αἰψηρῶς, ϗ "τότε μοι χάνοι εὐρεῖα χθών" ἀντὶ τοῦ εὐρέως, οἷον εὐρύ μοι γένοιτο τὸ χάσμα.

τανύποδα ὁ μὲν Ἀπίων ταναόποδα, ὁ δὲ Ἡλιόδωρος προσεχέστερον τανύποδα, τεταμένα τῇ πορείᾳ χρώμενα τῶν ποδῶν.

τάμνειν ἐπὶ μὲν τοῦ διατέμνειν "τάμνε νέους ὅρπηκας," ἐπὶ δὲ τοῦ ἐλαύνειν "τάμνοντ' ἀμφὶ βοῶν ἀγέλας ϗ πώεα μήλων" ϗ πάλιν "βοῦς περιταμνόμενον ἠδ' οἰῶν πώεα καλά," ἐπὶ δὲ τοῦ θῦσαι "ἦ ϗ ἀπὸ στομάχους ἀρνῶν τάμνε," ἐπὶ δὲ τοῦ τοὺς ὅρκους δι' ἐντόμων "ὄφρ' ὅρκια τάμνοι αὐτός."

τάς χωρὶς τοῦ ἄρθρου ϗ ἀναφορικῶς τίθησιν ἀντὶ τοῦ ταύτας. τὰς μὲν ἄρθρα.

τάρπησαν. Ἡλιόδωρος ἐν τῇ Γ ῥαψῳδίᾳ Ὀδυσσείας, τὴν τέρψιν ἀπηνέγκαντο.

ταλαεργοί ὑπομένοντες τὰ ἔργα.

τανύοντο ἐξετείνοντο διὰ τὴν προθυμίαν τοῦ τρέχειν.

τάνυσσα ἐνέτεινα.

τέγεοι ὑπερῷοι· "δώδεκ' ἔσαν τέγεοι θάλαμοι."

τεήν τὴν σήν. ϗ ἐπὶ γενικῆς ϗ ἐπὶ δοτικῆς.

τεθυωμένοι τεθυμιαμένοι, εὐώδεις.

τέθηπα καταπέπληγμαι. ϗ μετοχικῶς "ὑμεῖς ἔστητε τεθηπότες."

τείρεα τὰ ἄστρα.

τέκμωρ τέλος.

τέκτων πᾶς τεχνίτης, παρὰ τὸ τεύχειν.

τέλσον πέρας.

τεληέσσας ἤτοι τὰς τελείας ϗ ἐπιτελεστικὰς τῶν γενομένων εὐχῶν θυσίας, ἢ τὰς ἐκ τελείων.

2. τὸ σάφα σαφῶς καὶ τὸ τάχα ταχέως V. 6. δὲ V, καὶ C. 7. Il. 8 399. 8. Il. 19 276. 9. Il. 4 182. 12. an τεταμένῃ? 13. Il. 21 38. 14. Il. 18 528. 15. Od. 11 402. 16. Il. 3 292. 17. Il. 3 105. 25. Il. 6 248. 28. Il. 4 246. 33. γινομένων C.

τελαμών ὁ ἀναφορεὺς τῆς ἀσπίδος ϗ τοῦ ξίφους.

τέλος τὸ τάγμα· "φυλάκων τέλος ἶξον ἰόντες," ϗ πληθυντικῶς "ϗ κατεκοιμήθημεν ἐν τελέεσσι."

τέμενος πᾶς ἀποτετμημένος εἰς τιμὴν τόπος.

τένοντε διατεταμένα νεῦρα.

τέο τίνος· "τέο μέχρις ὀδυρόμενος ϗ ἀχεύων."

τερψιβρότου τέρποντος τοὺς βροτούς.

τερμιόεντα τὸν ποδήρη ϗ τερματίζοντα ὅλον τὸν χιτῶνα.

τερπικέραυνος ἤτοι ὁ τερπόμενος ἐπὶ τῷ κεραυνῷ, ἢ ὁ τερπόμενος.

τέρεν ἁπαλόν.

τέρετρα τρύπανα.

τετύκοντο ἡτοιμάζοντο.

τετραθέλυμνον τετράπτυχον, ἐκ τεσσάρων πτυχῶν τεθειμένων.

τεταγών ἐκτείνας.

τέτυκται κατεσκεύασαι.

τέττα ἑταίρου πρὸς ἑταῖρον γενικὴ προσφώνησις.

τετιημένος τετιμωρημένος.

τεύχεα ὅπλα, οὐ μόνον τὰ πολεμικὰ ἀλλὰ ϗ τῆς νεώς.

τέων τίνων.

τετεύξεται κατασκευασθήσεται.

Τένεδος νῆσος σύμμαχος Τρώων.

τετάνυστο ἐξετέτατο.

τετραμμέναι ἀπεστραμμέναι, ἐν τῇ Ι Ὀδυσσείας.

τετελεσμένον τὸ οἰόντε πρᾶγμα τελεσθῆναι.

τετράγυος τεσσάρων γυῶν. γύης δὲ μέτρον γῆς.

τεκμαίρομαι ἀποτελέσω.

τέρματα σημεῖα, ἐν τῇ Θ Ὀδυσσείας.

τετράκυκλοι τετράτροχοι.

τετιημένον τετιμημένον.

τέρψομαι τερφθῶ.

τελέθοντες γινόμενοι, ἐν τῇ Ρ Ὀδυσσείας.

τέως τὸ τηνικαῦτα· "ὄφρα τέως αὐτὸς μενέω."

τέγεος τῆς στέγους.

τετευχῆσθαι καθωπλίσθαι.

2. Il. 10 470 et 66. 3. Il. 11 730? 6. Il. 24 128. 9. ἢ ὁ τρέπων τοὺς ἐναντίους κεραυνοῖς Schol. Il. 8 2. 25. *Ι*] immo *Ε* 71. 34. Il. 24 658. 35. τῆς a correctore C. 36. τετεύχησθαι: καθόπλισθαι C.

τετράοροι τέθριπποι.

Τερπιάδης, πατρωνυμικῶς, Τερπίȣ υἱός.

τῆ λάβε· "τῆ νῦν τȣ̃τον ἱμάντα." τινὲς δὲ ϗ σὺν τῷ ῑ γράφȣσιν, ȣ̓χ ὑγιῶς. ἡνίκα μήτε ἄρθρον θηλυκὸν δηλοῖ τὸ τῆ, μήτε ἀντωνυμίαν ἀναφορικὴν δηλȣ̃σαν τὸ ταύτῃ, οἷον "τῇ ϗ δώδεκα παῖδες ἐνὶ μεγάροισιν λίποντο," ῥῆμα δὲ προςακτικὸν τὸ λάβε, πιθανὸν εἶναι χωρὶς τȣ̃ ῑ γράφειν.

τῆς ἐπὶ μὲν τȣ̃ ἄρθρȣ "τῆς μὲν ἰῆς ςιχὸς ἦρχεν," ἐπὶ δὲ τῆς ἀντωνυμίας, ταύτης, "ὣς τῆς τήκετο καλὰ παρήϊα."

τήν ἐπὶ μὲν τȣ̃ ἄρθρȣ "τὴν δὲ γυναῖκα εὗρον," ἀντὶ δὲ τοῦ ταύτην "ὣς τὴν ἀμπέλαγος ἄνεμοι φέρον ἔνθα ϗ ἔνθα."

τήθεα. τῶν ἅπαξ εἰρημένων. ὄςρεια, παρὰ τὸ τητᾶν, ὅ ἐστι ζητεῖν.

τηλεδαπός πόρρωθεν ϗ ἄλλȣ δαπέδȣ ϗ ἄλλȣ ἐδάφȣς.

τηλεκλητοί τηλόθεν ἐπικεκλημένοι εἰς συμμαχίαν.

τηλύγετος κυρίως μὲν ὁ τηλȣ̃ τῆς ἡλικίας γεγονὼς τοῖς γονεῦσι, μεθ᾽ ὃν ȣ̓κ ἂν τις γένοιτο· "ἄμφω τηλυγέτω." ἐπεὶ οἱ τοιȣ̃τοι ἀγαπητοὶ γίνονται, ϗ ὁ ἐν νεότητι γενόμενος μονογενὴς τηλύγετος, ϗ τηλυγέτη. ἐπὶ δὲ τȣ̃ "ἀλλ᾽ ȣ̓κ Ἰδομενῆα φόβος λάβε τηλύγετον ὥς," ȣ̓κ ἔφυγεν ὡς τηλύγετος παῖς· οἱ γὰρ τοιȣ̃τοι ἀσθενεῖς γίνονται ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖςον. ἔνιοι δέ, ἀλλὰ τὸν Ἰδομενέα ȣ̓κ ἔλαβε φόβος καίπερ τηλύγετον αὐτὸν ὄντα, τȣτέςιν ἤδη τηλȣ̃ τῆς ἡλικίας γεγονότα. συνεςράτευται γὰρ μεσαιπόλιος· "ἔνθα ϗ μεσαιπόλιός περ ἐών." ȣ̓χ ὡς τηλύγετον ȣ̃ν αὐτὸν ἔλαβε φυγή. ἀμφότερα δὲ λόγον ἔχȣσι.

τῆμος τηνικαῦτα.

τηλίκου τηλικȣ́τȣ.

τηΰσίην ματαίαν.

Τηΰγετον ὄρος Λακεδαίμονος.

τηλεφανής τηλόθεν φαινόμενος.

Τηλεφίδην τὸν Τηλέφȣ υἱόν· "ἀλλ᾽ οἷον τὸν Τηλεφίδην κατενήρατο."

τηθαιβώσσουσιν τῶν ἅπαξ εἰρημένων, ἐπὶ τῶν μελισσῶν, οἷον ἀποτίθενται τὴν βόσιν, τȣτέςι τὴν τροφὴν ἀποθησαυρίζȣσι.

τιμήν ἐπὶ μὲν τῆς δόσεως ϗ τῆς συνήθȣς ἡμῖν "τιμῆς ἧς τέ

3. Il. 14 219. 6. Od. 10 5? 8. Il. 16 173. 9. Od. 19 208.
10. Od. 10 112. 11. Od. 5 330. 17. Il. 5 153. 19. Il. 13 470.
24. Il. 13 361. 31. Od. 11 519. 35. Il. 23 649.

μ' ἔοικε τετιμῆσθαι μετ' Ἀχαιούς," ἐπὶ δὲ τῆς τιμωρίας "τιμὴν ἀρνύμενοι," ἐπὶ δὲ τοῦ προσίμου "τιμὴν δ' Ἀργείοισιν ἀποτινέμεν," ἐπὶ δὲ τῆς ὠνῆς "τιμὴν ἀμφὶς ἄγοντες ἐεικοσσάβοιον." μήποτε δὲ καὶ τοῦτο ἐπὶ προσίμου λέγεται. ὁ δὲ Ἡλιόδωρος καὶ τὴν βασιλείαν οὕτως φησὶν εἰρῆσθαι· "ἢ ἔτ' ἔχει τιμὴν πολέεσσι μετὰ Μυρμιδόνεσσι."

τίννυνται τιμωροῦνται.

τίσιν ἀντέκτισιν.

τιτύσκετο ἐπὶ μὲν τοῦ ἡτοιμάζετο "ὑπ' ὄχεσφι τιτύσκετο," ἐπὶ δὲ τοῦ στοχασμῷ χρῆσθαι "Μηριόνης δ' ἐν τοῖσι τιτύσκετο δουρὶ φαεινῷ" καὶ "ἰοῖσίν τε τιτυσκόμενοι." καὶ ἐπὶ τοῦ ψυχικῶς κατεστοχάζετο, "τιτύσκετο δὲ φρεσὶν ᾗσιν ἤ τευ ἀκοντίσαι ἠὲ σχεδὸν ὁρμηθῆναι."

τιταινομένω ἐκτετακότες.

τιμήεντος ἐντίμου.

τίμιος ἔντιμος.

τλῆναι ὑπομεῖναι, τολμῆσαι.

τμήδην ἀποκεχωρισμένως. ἔστι δὲ ἐγγύτερον, οὗσον τ' ἐπιτεμεῖν.

τμάγεν διεχωρίσθησαν.

Τμῶλος ὄρος Λυδίας.

τόν ἐπὶ μὲν τοῦ ἄρθρου "τὸν δ' ἕτερον ξίφεϊ μεγάλῳ πλῆξεν," ἐπὶ δὲ τοῦ τοῦτον, ἀναφορικῶς, "ἀλλὰ καὶ τὸν Ἥρη θῆλυς ἐοῦσα·" καὶ ἀντὶ τοῦ ὑποτακτικοῦ "τόν ποτέ οἱ Κινύρης δῶκε ξεινήϊον εἶναι."

τοῦ ἄρθρον, καὶ ἐπὶ τοῦ τούτου. καὶ κατ' ἐπέκτασιν λέγεται.

τούς ἐπὶ τοῦ ἄρθρου "τοὺς μὲν τέσσαρας αὐτὸς ἔχων," ἀντὶ δὲ τοῦ οὓς ὑποτακτικοῦ "τούς μοι Λαοθόη τέκε κρείουσα γυναικῶν."

τό ἐπὶ μὲν τοῦ ἄρθρου "τὸ μὲν ἥμισυ οἰνοπέδιον," ἐπὶ δὲ τοῦ τοῦτο "τὸ μὲν ἔκταμεν ὄφρα φοροίη·" ἀντὶ δὲ τοῦ διό "τὸ καὶ ἔτι πολὺν χρόνον ἔμπεδον."

τοκῆας γονεῖς.

τολύπευσεν κατειργάσατο· ὅθεν καὶ ἡ τῶν ἐρίων τολύπη λέγεται. ὁ δὲ Ἡλιόδωρος διείλησεν.

1. Il. 1 159. 2. Il. 3 286. 3. Od. 22 57. 4. λέγεσθαι C. 5. Od. 11 495. 9. Il. 8 41. 10. στοχασμοῦ C. Il. 13 159. 11. Il. 3 80. 12. Il. 13 558. 21. Il. 5 146. 22. τοῦ om C. Il. 19 96. 23. Il. 11 20. 25. τοῦ om C. λέγεται τοῖο? 26. Il. 5 271. 27. Il. 22 48. 28. Il. 9 579. τοῦ τοῦτο] τούτου C. 29. Od. 9 320. Il. 12 9.

τοξότα λωβητήρ ἓν διὰ τῶν δύο, διὰ τῶν τόξων βλάπτων.
τορνώσαντο ἐπέγραψαν· "τόρνωσαν δὲ σῆμα."
τόσσος τοσοῦτος, τηλικοῦτος. λέγεται δὲ καὶ ἐπὶ θαυμασμοῦ· "τόσσος ἔην."
τόφρα ἕως τούτου τοῦ χρόνου. καὶ ἔστιν ἀνταποδοτικὸν τοῦ ὄφρα.
τραφερήν ξηράν· τὸ γὰρ θρέψαι πῆξαι. τὴν γῆν οὕτως κατὰ διαστολὴν τῆς θαλάσσης οὔσης· "Ζεῦ πάτερ, εἴ με θέλοντες ἐπὶ τραφερήν τε καὶ ὑγρήν."
τραπείομεν τερφθῶμεν. εἴρηται δὲ κατὰ μετάθεσιν ἀντὶ τοῦ ταρπείομεν.
τράπεον ἐπάτουν, παρὰ τὸ τροπὴν λαμβάνειν τὸν βότρυν πατηθέντα· οἶνος γὰρ λοιπὸν γίνεται. ἀπὸ τούτου ἔτι καὶ νῦν ὁ πρὸ τοῦ πατηθῆναι τῶν βοτρύων ἀπορρέων πρότροπος καλεῖται, οἷον πρότραπος.
τρέφεται πήγνυται.
τρητοῖσιν Ἀπίων κυρίως· ἱμᾶσιν γὰρ ἐνετείνοντο αἱ κλῖναι. ὁ δὲ Ἡλιόδωρος εἰς ταὐτὸ τείνειν τοῖς εὖ τετρημένοις.
τρήρωνος ἐπὶ τῶν περιστερῶν, ἀπὸ τοῦ τρεῖν, ὅ ἐστι φοβεῖσθαι· δειλὸν γὰρ τὸ γένος. ὅθεν καὶ "πολυτρήρωνά τε Θίσβην" πολλὰς περιστερὰς ἔχουσαν.
τριτογένεια ἐπίθετον Ἀθηνᾶς, ἀπὸ τοῦ τρεῖν ἐγγεννᾶν τοῖς πολεμίοις. οἱ δὲ ὅτι ἐπὶ τῆς Τρίτωνος λίμνης ἐγεννήθη. οἱ δὲ ὅτι ἐπὶ τοῦ Τρίτωνος ποταμοῦ.
τρίγληνα ὁ μὲν Ἡλιόδωρος τρίκορα εἶπε· γλήνη γὰρ ἡ κόρη τοῦ ὀφθαλμοῦ. οὕτως δὲ εἴρηται ἐπὶ τῶν ἐνωτίων τῶν ἐν τῇ Ὀδυσσείᾳ διδομένων τῇ Πηνελόπῃ. ὁ δὲ Ἀπίων βέλτιον πολύγληνα· γλήνη γὰρ ἡ κόρη, ὥστε εἶναι πολυθέατα, πολλῆς θέας ἄξια. τούτοις ἄν τις προσθείη ὅτι καὶ γλήνια λέγεται τὰ θέας ἄξια, ὅτε φησὶ "κέδρινον ὑψίροφον, ὃς γλήνεα πολλὰ κεχάνδει."
τρίποδας ὁ μὲν Ἀπίων λέβητας ἀναθηματικές, οὐχ ὑγιῶς δέ· διοσὸν γὰρ εἶδος τῶν τριπόδων, ἕτερον μὲν τῶν ἀναθηματικῶν, οὓς Δελφικοὺς λέγομεν διὰ τὸ πολλοὺς ἐν Δελφοῖς ἀνακεῖσθαι, ἕτερον δὲ τῶν καλουμένων ἐμπυριβητῶν, ἐν οἷς θερμαίνεται τὰ λουτρά.
τρίλλιστος πολυλιτάνευτος· τὰ γὰρ τρία ἀρχὴν πλήθους ση-

2. περιέγραψαν T. Il. 23 255. 3. Il. 9 546. 5. τοῦ ὄφρα V, τὸ ὄφρα C. 7. οὔσης] ὑγρᾶς οὔσης V. Od. 20 98. 11. τὸ om C. 15. τρέπεται C. 19. Il. 2 502. 26. βελτίων C. 28. ὅτε V, ὅτι C. 29. Il. 24 192. 30. ἀναθεματικὰς C.

μαίνει, ὅθεν ϗ "τρισμάκαρες Δαναοί." ϗ τρίδουλον ἐν τῇ συνηθείᾳ λέγομεν τὸν πολλοῖς δουλεύσαντα.

τρίπολος ἡ κυρίως τρὶς πεπολημένη γῆ, τουτέστι μεταβεβλημένη.

τριχάϊκες. ἡ μὲν λέξις τῶν ἅπαξ εἰρημένων, "Δωριέες τε τριχάϊκες δῖοί τε Πελασγοί," δηλοῖ δὲ τοὺς μετὰ τῶν ἱππείων τριχῶν ἀΐσσοντας, καθὸ ϗ κορυθάϊκι πολεμιστῇ. ἔνιοι δὲ τοὺς τριχόθεν ἀΐξαντας ϗ ὁρμήσαντας ἐκ τῆς λεγομένης τριπόλεως Δωρίδος. βέλτιον δὲ τὸ πρῶτον ϗ Ὁμηρικώτερον.

τριχθά τριχῶς· "τριχθάδε πάντα δέδασαι."

τρίπλακα τρίπτυχον, ἐξ οὗ τὴν μεγάλην βούλεται δηλοῦν.

Τροίης ποτὲ μὲν τῆς χώρας, ποτὲ δὲ τῆς Ἰλίου. λέγει δὲ καὶ Τρωϊκήν τινα πόλιν· "αἴ κέ ποθι Ζεὺς δῶσι πόλιν Τροΐην εὐτείχεον ἐξαλαπάξαι."

τροφόεντα εὐτραφῆ ϗ μεγάλως αὐξανόμενα.

τρόφι τὸ εὐαυξές· "πολλὸν δὲ τρόφι κυλίνδεται." προενεκτέον δὲ ὡς τρόφι ὡς ὄπι θηλυκῶς. ἐπὶ αὐξήσει ἀκούουσιν, ἀπὸ εὐθείας τῆς τρόψ· τὸ γὰρ ψ̄ μεταπίπτει κατὰ τὰς πτώσεις ἤτοι εἰς β̄ ἢ π̄ ἢ φ̄.

τρύζοντα καταπονήσαντα. ϗ ἐν τῷ βίῳ τρύχειν ἑαυτὸν λέγεται, οἷον καταπονεῖν.

τρύφος κλάσμα· "τὸ δὲ τρύφος ἔμπεσε πόντῳ."

τρύζηται πεποίηται ἡ λέξις κατὰ μίμησιν. ψιθυρίζεται. ϗ τὸ ὄρνεον δὲ ἡ τρυγὼν κατὰ μίμησιν τοῦ ἤχου.

τροχός ἐπὶ μὲν τοῦ ἅρματος "αὐτὸς δ' ἐκ δίφροιο παρὰ τροχὸν ἐξεκυλίσθη," ἐπὶ δὲ τοῦ κεραμικοῦ "ῥεῖα μάλ' ὥστε τροχὸν ἄρμενον ἐν παλάμῃσιν ἑζόμενος κεραμεὺς πειρήσεται."

τρωπῶντο ἐτρέποντο, μετεβάλλοντο. ϗ **τρωπάσκετο** ἀντὶ τοῦ ἐτρέπετο ϗ μετεβάλλετο.

Τρώϊοι ἀπὸ Τρωὸς τοῦ ἥρωος· "οἷοι Τρώϊοι ἵπποι." οὗτοι γάρ εἰσιν οἱ Αἰνείου ἀφαιρεθέντες ὑπὸ Διομήδους· "ἧς Τρωΐ περ εὐρύοπα Ζεὺς δῶχ' υἷος ποινὴν Γανυμήδεος."

τρωπῶσα τρέπουσα, μεταβάλλουσα τὴν φωνήν.

τρώει τιτρώσκει.

τρώκτης ἀποτρώγων, κερδαίνειν βουλόμενος.

1. Od. 5 306. 2. πολλοῖς V, πολλοὺς C. 4. Od. 19 177. 6. κορυθάϊ πολεμιστήν C. cf. Il. 22 132. 9. Il. 15 189. 12. Il. 1 128. 15. εὐαξεύς C. Il. 11 307. 21. Od. 4 508. 24. Il. 6 42. 25. Il. 18 600. 28. ἐμετεβάλλετο C. 29. Il. 5 222. 30. Il. 5 265.

τρίζουσαι. τῶν πεποιημένων ἡ λέξις.

τυκτόν κατεσκευασμένον· "τυκτὸν κακόν, ἀλλοπρόσαλλον," οἷον μέγα κακόν. ὅταν δὲ λέγῃ ἐπὶ τῆς κρήνης "τυκτὴν καλλίρροον," θέλει λέγειν χειροποίητον, ȣ̓ φυσικὴν κρήνην.

τύνη Δωρικῶς ἀντὶ τȣ̃ σύ.

τυπείς. πληγεὶς ἐκ χειρός.

τυτθόν μικρόν.

τύψας ἐκ χειρὸς πατάξας.

τῷ διό. ϗ ἀντὶ τȣ̃ ἤτοι οἱ δύο ἢ τȣ́τȣς τȣ̀ς δύο, ϗ ἐπὶ μὲν τῆς δοτικῆς "ὡς τό γ' ἀντιβίοισι μαχεσσαμένω," ἐπὶ δὲ τῆς αἰτιατικῆς "ȣ̓δ' ἄρα τώ γε ἰδὼν γήθησεν." ϗ ἐπὶ τȣ̃ τȣ́τῳ "τῷ ϗ τεθνεῶτι νόον πόρε Περσεφόνεια."

τῷ κε ἐπὶ τȣ̃ "τῷ κε τάχ' ἠμύσειε πόλις Πριάμοιο" βȣ́λονται ἀκȣ́ειν ȣ̔́τως. ϗ Ἀπίων παραγγέλλει. ϗ ἐπὶ τȣ̃ "τῷ κε λάχον κτερέων καί μεν κλέος ἦγον Ἀχαιοί" ἀντὶ τȣ̃ ȣ̔́τως ἄν.

ταῦροι οἱ παρ' Ἐφεσίοις οἰνοχοȣ̃ντες ἠΐθεοι ἐν τῇ Ποσειδῶνος ἑορτῇ.

ταύριον αἷμα θανάσιμον, ἀπὸ Μίδα ϗ Ἰάσονος· περὶ γ͂ Θεμιςοκλέȣς ȣ̓ πᾶσι συμφωνεῖται.

ταύρου τȣ̃ Ποσειδῶνος. ἔλεγον ϗ τὸν Διόνυσον, ὅτι κέρατα ἔχει διότι ὠμηςής, ἢ ὅτι τοῖς διθυράμβοις ἆθλον ἦν ἡ βȣ̃ς, ὅθεν ϗ ὁ Κρατῖνος ταυροφάγος.

ὑββάλλειν ἐν τῇ Τ τῆς ῥαψῳδίας "ἑςαότος γ͂ καλὸν ἀκȣ́ειν, ȣ̓δὲ ἔοικεν ὑββάλλειν· χαλεπὸν γ͂ ἐπιςάμενόν περ ἐόντα." εἰρηκότος γ͂ τȣ̃ ποιητȣ̃ περὶ τȣ̃ Ἀγαμέμνονος "αὐτόθεν ἐξ ἕδρης, ȣ̓δ' ἐν μέσσοισιν ἀνας άς," ὁ μὲν Ἀρχίας ἀκȣ́ει κυρίως καθήμενον ϗ μὴ ἀνιςάμενον μηδὲ προσεληλυθότα, οἱ δὲ περὶ τὸν Σιδώνιον ἑςῶτα μὲν λέγȣσι τὸν Ἀγαμέμνονα παρὰ τῇ καθέδρᾳ, ȣ̓δ' ἐν μέσοις ἑςῶτα. ϗ κατὰ μὲν Ἀρχίαν ἡ διάνοια ταύτῃ· ἑςῶτος μὲν καλόν ἐςιν ἀκȣ́ειν, ȣ̓δὲ ἔοικεν ὑββάλλειν ἑτέρῳ· χαλεπὸν γ͂ τȣ̃το ϗ τῷ ἐπισήμονι λόγων· "ἀνδρῶν δ' ἐν πολλῷ ὁμάδῳ πῶς κέν τις ἀκȣ́σειεν" τȣ̃ ἑτέρȣ ὑββαλλομένȣ; ὥςε τὸ ὑββάλλειν ἀντὶ τȣ̃ ὑποβάλλειν. οἱ δὲ περὶ τὸν Σιδώνιον ἐκ τȣ̃

2. Il. 5 831. 3. Od. 17 206. 8. χειρῶς C. 10. Il. 1 304. 11. Il. 1 330. τȣ́τῳ V, τȣ́τȣ C. Od. 10 494. 13. Il. 2 373. 14. Od. 6 311. 16. παρεφέσιοι C. 19. συμφωνεῖται T, συμφώνιςαι C. 21. διότι] ἢ ὅτι V. idem ὠμηςής posuit, ubi C μηςής. 23. τῆς Ἰλιάδος ῥαψῳδίᾳ V. Il. 19 79. 25. Il. 19 77. 27. μὴ] μηδ' C. 31. Il. 19 81.

ὑββάλλειν τὸ ὑποκρούειν ἀκούσιν. ἡ δὲ διάνοια οὕτως· ἑςῶτος μὲν καλὸν ἀκούειν, οὐδὲ ἐοικός ἐςιν ὑποκρούειν τὸν λέγοντα. χαλεπὸν γάρ ἐςι καὶ τῷ ἐπιςήμονι λόγων ὑποκρουομένῳ διὰ τὸν θόρυβον λέγειν. ἀνδρῶν γὰρ ἐν ὁμάδῳ πολλῷ πῶς ἄν τις ἀκούσειεν ἢ εἴποι, ὑποκρουόμενος ὑπὸ τῶν θορυβούντων; καί φησιν ὁ Σιδώνιος ὅτι τῷ ὑββάλλειν ὅμοιόν ἐςι τοῦτο, "τὸν δ' ἄρ ὑποβλήδην ἠμείβετο."

ὑγρὰ κέλευθα τὴν θάλασσαν.

ὑγρὸν ἔλαιον ὁ Ἡλιόδωρος ἤτοι διὰ τὸ εἰς ἄνεσιν ἄγειν καὶ ἀνιέναι τὸ σῶμα, ἢ διὰ τὸ πλείονα χρόνον ὑγρὸν διαμένειν ἐκχεόμενον.

ὑδατοτρεφέων ὕδατι τρεφομένων.

ὑδρηλοί μαλακοί, κάθυγροι.

ὑδρηναμένη λουσαμένη.

Ὕδη πόλις ἐν Λυδίᾳ· "Ὕδης ἐν πίονι δήμῳ." διὰ δὲ τοῦ λ ἐπὶ τοῦ σκυτοτόμου, "ὄχ' ἄριςος Ὕλη ἔνι οἰκία ναίων," ἔςι Βοιωτιακή. καὶ προσῆκον Ἕλληνα τὸν Τύχιον Ἕλληνι τῷ Αἴαντι κατεσκευακέναι τὴν ἀσπίδα.

υἷες Ἀχαιῶν περιφραςικῶς οἱ Ἀχαιοί, καὶ ἐν τῷ ἔθει φιλοσόφων παῖδες ἀντὶ τοῦ φιλόσοφοι, καὶ Ὅμηρος παῖδες Τρώων ἀντὶ τοῦ οἱ Τρῶες.

ὑλακόμωροι οἱ περὶ τὸ ὑλακτεῖν μεμορημένοι, ἐν ἴσῳ τῷ πεπονημένοι.

ὑλήεσσα κατάδενδρος.

Ὑλακίδης Ὑλάκου υἱός.

Ὕλλος ποταμὸς ἐν Λυδίᾳ.

ὕπαρ τὸ μεθ' ἡμέραν· "οὐκ ὄναρ ἀλλ' ὕπαρ ἐσθλόν."

ὑπαιδείδοσκεν ὑπεβλέπετο. τὴν δὲ ὑπό πρόθεσιν διὰ τὸ μέτρον ὑπαί.

ὕπαιθα ἔμπροσθεν.

ὑπάρχῃ προκατάρχῃ.

ὕπατον μήστωρα τὸν ἐν τῷ μήσασθαι ὕπατον, οἷον πρῶτον.

ὑπάτῃ ὁ μὲν Ἀπίων "ἐν δὲ πυρὶ ὑπάτῃ" ἀποδίδωσι πλουσίᾳ. ἄμεινον δὲ ἀνωτάτῃ, οἷον πρώτῃ· ὑποτίθεται γὰρ τοὺς ἄλλους τοὺς συγκαιομένους τῷ Πατρόκλῳ περὶ τὰ ἔσχατα μέρη τῆς πυρᾶς καιομένους.

2. ἐοικώς C. 6. Il. 1 292. 15. Il. 20 385. 16. Il. 7 221. 27. Od. 19 547. 33. Il. 23 165.

ὑπ᾽ ἀσπίδα προποδίζων. ὑπὸ τὴν ἀσπίδα τιθεὶς τοὺς πόδας ϗ οὕτως προβαίνων· ποδήρεις γὰρ ἦσαν αἱ ἀσπίδες.

ὑπερμενέϊ ὑπερέχοντι κατὰ τὸ μένος, τουτέστι τὴν ἰσχύν.

ὑπερκύδαντας ὑπερκύδεις γενομένους, ἐνδόξους.

ὑπέφηνε ἐν τῇ Ρ τῆς Ὀδυσσείας "ὣς ἄρ ἔφη, ϗ θρῆνυν ἑλὼν ὑπέφηνε τραπέζῃ," οἷον ἔξω τοῦ θρόνου εἵλκυσε τὸ ὑποπόδιον ϗ φανερὸν αὐτὸ ἐποίησεν.

ὑπερικταίνοντο. τῶν ἅπαξ εἰρημένων, ἐν τῇ Ψ τῆς Ὀδυσσείας "πόδες δ᾽ ὑπερικταίνοντο." ὁ γὰρ Ἀρίσταρχός φησιν ἄγαν ἐπάλλοντο, προθυμουμένης αὐτῆς βαδίζειν μὲν ταχέως, μὴ δυναμένης δέ, ἀλλὰ κατὰ βραχὺ διὰ τὸ γῆρως. φαίνεται τοίνυν τὸ πλῆρες κατὰ Ἀρίσταρχον ἐρικταίνοντο, καὶ δῆλα τὰ τῆς ἀναγνώσεως. ἔνιοι δὲ ἐτυμώτερον ὑπερεχίζοντο κατὰ τὴν πορείαν· οἱ γὰρ σπουδασικῶς ἔχοντες κατὰ διάβασιν ὁρῶνται ὥσπερεὶ χισμόν τινα ποιούμενοι τῶν ποδῶν ἕνα παρ᾽ ἕνα, ἐρίξαι δὲ κυρίως τὸ διαχίσαι, "ἤρικε δ᾽ ἱπποδάσεια κόρυς·" ϗ ἡμεῖς ἔτι ἐρεγμὸν λέγομεν τὸν ἐχισμένον κύαμον. ὁ δὲ Ἡλιόδωρος ὑποκατεκλῶντο οὐκ εὐτονοῦντες. ἄλλοι δὲ ὑπερικνοῦντο διὰ τὴν προθυμίαν.

ὑπέρβιον ὑπεράγοντα κατὰ τὴν βίαν. ἐνίοτε ϗ ἐπιρρηματικῶς ἀντὶ τοῦ ὑπερβίως τὸν οἶνον ἐξαντλοῦντες, οἷον πάνυ βιαίως.

ὑπερβασίῃσι παραβάσει τῶν ὅρκων ϗ τοῦ δικαίου, οἷον ἁμαρτίᾳ.

ὑπερτερίη τὸ πῆγμα τῆς ἁμάξης.

ὑπέρτερα τὰ ὑπεράνω τῶν ἐντὸς κρέα. οἱ δὲ ὑπερτέρως ὠπτημένα.

ὑπέρεπτε ὑποκατήσθιεν, ἀπὸ τοῦ ἐρέπτειν, τῆς ἔρας τι ὑφαιρεῖν. φησὶ γὰρ ἐν τῇ παρὰ ποταμὸν μάχῃ "κονίην δ᾽ ὑπέρεπτε ποδοῖιν," ἵνα μᾶλλον βαπτίζηται ὁ Ἀχιλλεύς, περὶ οὗ ὁ λόγος.

ὑπερίων ὁ ἥλιος, ἀπὸ τοῦ ὑπερεῖναι ἡμῶν.

ὑπερφίαλοι ὑπερήφανοι. λέγονται δὲ οὕτως ϗ οἱ κατ᾽ ἀρετὴν διαφέροντες, οἷον ὅταν τις τῶν μνηστήρων λέγῃ "ὑπερφιάλοισι μεθ᾽ ἡμῖν·" οὐ γὰρ ἂν ἑαυτοὺς κακῶς ἔλεγον. ϗ τοὺς Κύκλωπας χωρὶς τοῦ Πολυφήμου δικαίους συνέστησεν, ϗ ἐπὶ τοῦ "Κυκλώπων δ᾽ ἐς γαῖαν ὑπερφιάλων ἀθεμίστων" τοὺς μὴ τοῖς κοινοῖς νόμοις χρωμένους.

1. Il. 13 158. 5. Od. 17 409. 9. Od. 23 3. 13. ἑτοιμότερον C. 16. Il. 17 295. 27. Il. 21 271. 29. ὑπεριέναι V. 31. Od. 21 289. 32. ἔλεγεν C. 33. Od. 9 106.

ὑπερήνωρ ὑπεράγων κατὰ τὴν ὡραιότητα, ἥτις ἐστὶν ἀνδρεία. σημαίνει ϗ τὸν ὑπερήφανον. ἔστι ϗ κύριον ὄνομα.

ὑπεμνήμυκεν ἐν τῇ Χ ῥαψῳδίᾳ τῆς Ἰλιάδος, ἐν ἀθετουμένοις στίχοις, "πάντα δ' ὑπεμνήμυκεν." ὁ Ἀρίσταρχος ἀποδίδωσιν ὑποκατανένυκται, ὅθεν Ἀπίων φησὶν ὑπομέμυκε ϗ κλαίει. ἐπιφέρει γὰρ "δεδάκρυντο δὲ παρειαί." ἐκ δευτέρου δὲ ἀποδιδούς, ἵνα ᾖ ἀνάμνησιν εἴληφεν. βέλτιον δὲ τὸ πρῶτον.

ὑπερώησαν ὑπεχώρησαν.

ὑπέχευε ὑπέβαλεν.

ὑπερδέα ὑπερδεόντως ἐνδεῆ, οἷον ἐλάσσονα κατὰ δύναμιν.

ὑπεράει ὑπεράγοντι κατὰ τὴν πνοήν.

ὑπεροπλίσαιτο. ἡ λέξις ἐν τῇ Ρ τῆς Ὀδυσσείας· "οὐκ ἄν τίς μιν ἀνὴρ ὑπεροπλίσαιτο." ὁ Ἀρίσταρχος ἀποδίδωσι νικήσειεν· ϗ γὰρ οἱ νεώτεροι λέγονται ὁπλότεροι ἀπὸ τοῦ νικητικοὶ εἶναι ἐν τοῖς ὅπλοις. βέλτιον δὲ ἡμῖν φαίνεται, ἐπεὶ θαυμάζων ὑπόκειται ὁ Ὀδυσσεὺς τὰ ἑαυτοῦ οἰκήματα λέγων "ἐξ ἑτέρων ἕτερ' ἐστίν, ἐπίκειται δὲ ἡ αὐλὴ τοίχῳ ϗ θριγκοῖσι, θύραι δ' εὐερκέες εἰσὶ δικλίδες· οὐκ ἄν τίς μιν ἀνὴρ ὑπεροπλίσαιτο" (εἰς γὰρ τὸ ἑνικὸν μετείληφε, τὸ δῶμα), οὕτως ἐξησκημένον ὑπερηφανήσειεν· ὑπέροπλοι γὰρ οἱ ὑπερήφανοι λέγονται, ἀπὸ τοῦ ὑπὲρ δύναμιν τὴν ἰδίαν ὅπλοις μείζοσι χρῆσθαι.

ὑπηνήτῃ ἐν τῇ Ω τῆς Ἰλιάδος. ὁ Ἡλιόδωρος ἀποδίδωσιν ἀρτίως τὴν ἥβην ἔχοντι. ὑπήνη δέ ἐστιν ὁ ὑπὸ τὴν ῥῖνα τόπος· ϗ οἱ μὲν τὸν μύστακα ἀποδιδόασιν, οἱ δὲ τὸ γένειον. ἀκούειν δὲ ἄμεινον τῷ ἀρτίως γενειῶντι· διόπερ ἐπήνεγκε "τοῦπερ χαριεστάτη ἥβη."

ὑποσταχύοιτο. τῶν ἅπαξ εἰρημένων. ὁ μὲν οὖν Ἀπίων ἀποδίδωσιν ὑπαύξοιτο, ὁ δὲ Ἡλιόδωρος ὑπογεννῷτο· "ὑποσταχύοιτο βοῶν γένος εὐρυμετώπων." ὑγιῶς μὲν οὖν ἑκάτερος. εἴρηται γὰρ ἀπὸ τῶν σταχύων μεταφορικῶς. ὥσπερ οὖν ἐξ ἑνὸς σπέρματος εἷς πυθμὴν γίνεται, ἀφ' οὗ πολλοὶ στάχυες, οὕτως ἀπὸ μιᾶς βοὸς πολλοὶ γίνονται. διόπερ ὁ μὲν εἰς τὸ ὑπαύξοιτο μετέφρασεν, ὁ δὲ ὑπογεννῷτο.

ὑποθημοσύνῃσι ὑποθήκαις, συμβουλίαις.

ὑπότροπον ὑποστρέφοντα ϗ ἀφιγμένον· "ὑπότροπος ἵξομαι αὖθις."

4. Il. 22 491. 10. ὑπεραγόντως Hesychius. mox C ἔλασσον. cf. Il. 17 330. 12. Od. 17 268. 25. Il. 24 348. 28. Od. 20 212. 35. Il. 6 367.

ὑποκρίναιτο ἀποκρίναιτο· "ὧδέ χ' ὑποκρίναιτο θεοπρόπος" καὶ πάλιν "σοὶ δ' ὧδε μνηστῆρες ὑποκρίνονται." πρωταγωνιστοῦντος γὰρ τοῦ χοροῦ τὸ παλαιὸν οὗτοι ὥσπερ ἀποκριταὶ ἦσαν, ἀποκρινόμενοι πρὸς τὸν χορόν.

ὑπόκυκλον ὑπότροχον.

ὑπόβρυχα ὑποβρύχιον.

ὑποφθάς ὑποφθάσας. καὶ "ὑποφθαμένη φάτο μῦθον."

ὑποδεξίη ὑποδοχή.

ὑπόδρα ὑποβλεπτικῶς, ὅπερ οἱ νεώτεροι ὑπόδραξ.

ὑπόψιον ὕποπτον καὶ ὑποβλεπόμενον.

ὑπονηΐῳ ὁ μὲν Ἀπίων ὡς ἐν τῇ Ἰθάκῃ λιμένος οὕτως καλουμένου. ὁ δὲ Ἡλιόδωρος ὡς δύο μέρη λόγου ὄντα μετείληφεν, ἵν' ᾖ ὑπὸ τῷ νηΐῳ· φησὶ γὰρ "νήϊος τόπος ἔχων ξύλα ἢ δένδρα, ἐξ ὧν δεσμοῦσι τὰς ναῦς καθορμίζοντες."

ὑπόρρηνον ὕπαρνον, οἷον ἄρνα ἔχουσα ἐν τῇ γαστρί.

ὑπωρείας τοὺς πρὸς τοῖς κάτω μέρεσι τοῦ ὄρους· "αἵ ῥά θ' ὑπωρείας ᾤκεον πολυπιδάκου Ἴδης."

ὑπὲρ μόρον ὁ μὲν Ἀρίσταρχος τὴν δευτέραν ὀξυτονῶν ὑπερμόρως ἀκούει, "ὡς καὶ νῦν Αἴγισθος ὑπὲρ μόρον Ἀτρείδαο·" ὁ δὲ Ἡλιόδωρος ὡς δύο μέρη λόγου ὄντα προφέρεται, καὶ φησὶν ὑπὲρ τὸ καθῆκον.

ὕπατε κρειόντων ἡγούμενε θεῶν.

ὑπίσχεται ἀναδέχεται καὶ ὑπισχνεῖται.

ὑποστάς ἀναδεξάμενος. ὅταν δὲ λέγῃ "καί μοι ὑποστήτω ὅσσον βασιλεύτερός εἰμι," ἴσον τῷ ὑπειξάτω.

ὑποδμώς· "Ποσειδῶν ὑποδμώς." ὁ μὲν Ἡλιόδωρος δμὼς ὑποτεταγμένος, ἔνιοι δὲ ὡς περισσὸν οὔσης ἀκούουσι τῆς προθέσεως.

ὑπιωγή ὑπαγωγή· "εὗδον Βορέω ὑπιωγῇ."

ὑποπερκάζουσι μεταβάλλουσιν ἀπὸ τοῦ ὄμφακος.

ὑπεκπροθέων ὑπεκτρέχων.

ὑπὲρ τοκήων κατὰ τῶν γονέων· "λίσσομ' ὑπὲρ τοκήων."

ὑποσσείουσιν ὑφέλκουσιν.

ὑποκυσσαμένη ἔγκυος γενομένη.

ὑπαλευόμενος φυλασσόμενος.

ὑποδέγμενος ἀναδεχόμενος· "βίας ὑποδέγμενος ἀνδρῶν."

1. Il. 12 228. 2. Od. 2 111. 7. Od. 15 171. 16. τοὺς] τῆς C. Il. 20 218. ὄρους τόπους? 19. Od. 1 35. 24. Il. 9 160. 26. Od. 4 386. 27. περισσευούσης? 28. Od. 14 533. 31. Il. 15 660. 35. Od. 13 310.

ὑπό κυρίως μὲν "δύο δ' ὑπὸ πυθμένες ἦσαν" ϗ πάλιν "ὣς ὑπὸ Τυδείδῃ πυκιναὶ κλονέοντο φάλαγγες." ἀντὶ τῆς μετά

ὕπνος ἐπὶ μὲν τοῦ εἰδωλοποιουμένου θεοῦ "ὕπνε ἄναξ," ἐπὶ δὲ τοῦ πάθους "ὕπνῳ ϗ φιλότητι," ἐπὶ δὲ τοῦ θανάτου "ὣς ὁ μὲν αὖθι πεσὼν κοιμήσατο χάλκεον ὕπνον."

ὕπνου δῶρον περιφραστικῶς ὁ ὕπνος.

ὑπέρπτατο μεταφορικῶς ἀντὶ τοῦ ὑπερέπεσεν.

ὑψαγόρη μεγαλήγορε.

ὑψίζυγος ὁ τὴν ἀνωτάτω ἕδραν ἔχων.

φαεσίμβροτος ἡ τὸ φῶς τοῖς βροτοῖς παρεχομένη.

φαίδιμος λαμπρός, ἢ ὁ ἐπίσημος.

φαληριόωντα λευκανθίζοντα.

φαλός τὸ λάμπρυσμα τῆς περικεφαλαίας, ὅθεν ϗ τρίφαλος ἡ τρεῖς φαλοὺς ἔχουσα, τετραφάληρος δὲ ἡ τέσσαρας. εἴρηται δὲ παρὰ τὸ φάος. ὁ δὲ Ἀπίων "φαλὸς ὁ λαμπρὸς ϗ λευκὸς τῆς περικεφαλαίας ἧλος."

φᾶρος ἱμάτιον, ἀπὸ τοῦ φορεῖσθαι. ϗ ἐπὶ ἀνδρῶν ϗ γυναικῶν.

φαρμάσσων στομῶν, οἷον φαρμακεύων.

φάσγανον ξίφος, παρὰ τὸ φάσαι, ὅ ἐστιν ἀνελεῖν.

φαεινή λαμπρά. ἐν δὲ τῇ Θ τῆς Ἰλιάδος "φαεινὴν ἀμφὶ σελήνην" ἐζήτησαν πῶς τότε ἡ σελήνη δύναται φάναι, ὅτε τὰ ἄστρα λαμπρὰ φαίνεται. ὅθεν ὁ Ἀρίσταρχος τοῦτο λύων φησὶ φαεινὴν οὐ τὴν τότε λαμπρὰν ἀλλὰ τὴν φύσει λαμπράν, ὥσπερ ϗ ἐπὶ τῆς ἐσθῆτος τῆς Ναυσικάας "φέρεν δ' ἐσθῆτα φαεινήν," ἣν διὰ τὸ ἐρρυπῶσθαι εἰς τοὺς πλυνοὺς παρακομίζει. ἀλλὰ δῆλον, φησίν, ὅτι ἐνταῦθα ἀκουστέον τὴν φύσει λαμπράν.

φάτις δόξα· "φάτις ἀνθρώπους ἀναβαίνει."

φαέθων λάμπων. ἔστι δὲ ϗ ἵππου ὄνομα.

φαείνω φανῶ. "δύσομαι."

φάε ἐπέτελλε· "φάε δὲ χρυσόθρονος Ἠώς."

Φειά πόλις· "Φειᾶς πὰρ τείχεσσιν, Ἰαρδάνου ἀμφὶ ῥέεθρα."

φέριστε βέλτιστε, ὑπερφέρων πάντας.

φέρβειν τρέφειν. ὅθεν ϗ τὴν γῆν πολυφόρβην· "πολυφόρβου πείρατα γαίης." ἀπὸ δὲ τῆς αὐτῆς ἐννοίας ϗ ὁ συφορ-

1. Il. 11 635 et 5 93. 3. Il. 14 233. 4. Il. 14 353 et 11 241. 9. ἕδρα C. 20. Il. 8 555. 21. φάναι] immo φαεινὴ εἶναι. 23. τότε V, ποτὲ C. 24. Od. 6 74. 26. τὴν V, τῇ C. 27. Od. 0 29. 30. Od. 14 502. 31. φειὰς C. Il. 7 135. 33. Il. 14 200.

βός. ἔτι δὲ καὶ νῦν φορβειά τις λέγεται τῶν ὄνων καὶ τῶν ἵππων, ἐν ᾗ ἀποτίθεται ἡ τροφὴ αὐτῶν.

Φεραί πόλις Θεσσαλίας· "οἱ δὲ Φερὰς ἐνέμοντο."

φέρτερος κρείσσων, παρὰ τὸ ὑπερφέρειν.

φέροντο ἐν τῇ Κ Ὀδυσσείας ἀντὶ τοῦ προσεφέροντο· "ἰχθῦς ἀσπαίροντας ἀταρπέα δαῖτα φέροντες."

Φείδων ὄνομα κύριον.

φέρτρῳ φορείῳ· "κείμενον ἐν φέρτρῳ."

φηγός ἡ δρῦς, καὶ φήγινος ὁ δρύϊνος· "φήγινος ἄξων." ὁ δὲ Ἀπίων ἐτυμολογῶν παρὰ τὸ φαγεῖν φαίνεται, ἐπεὶ πρὸ τῆς εὑρέσεως τῶν Δημητριακῶν καρπῶν ἐβαλανοφάγουν. ὅθεν καὶ παροιμία "πάλιν δ' ἐπὶ φηγὸν ἀνέδραμον" ἀντὶ τοῦ εἰς τὴν ἀπὸ τῆς φηγοῦ τροφήν.

φήνη εἶδος ὀρνέου. καὶ "φῆνοι Αἰγυπτιακοὶ γαμψώνυχες." Ἀπολλώνιος δὲ ὁ τοῦ Χάριδος ἀετοῦ γένος φησί, καὶ Ἀριστοτέλης ἐν τῷ περὶ ζῴων.

φῆρες οἱ Κένταυροι, Αἰολικῶς, ἀπὸ τοῦ θηριώδη τὴν φύσιν ἔχειν ἐν ὄρει ὄντες· οἱ δὲ Αἰολεῖς τὰ θηρία φηρία λέγουσιν. ἡ δὲ διατριβὴ αὐτῶν παραδέδοται ἐν Θετταλίᾳ, Θεσσαλοὶ δὲ οἱ Αἰολεῖς εἰσί· "φηρσὶν ὀρεσκόοισι" καὶ "ἤματι τῷ ὅτε φηρὰς ἐτίσατο." Ἀπίων δὲ ἐτυμολογῶν ἀπὸ τοῦ ὑφορᾶσθαι ἐν τοῖς ὄρεσιν, ἢ ἀπὸ τοῦ φάσμα ἔχειν θηρίων. βέλτιον δὲ τὸ τῶν Αἰολέων· καὶ γὰρ Ὅμηρος μόνους τοὺς φῆρας εἴρηκεν, οὐδέποτε δὲ τὸν λέοντα φῆρα.

φῆσθα λέγεις· "εὖ δὴ ταῦτά γε φῆσθα, γέρον φίλε." ἄνευ δὲ τοῦ ῑ γραπτέον, ἐπεὶ καὶ οἱ Αἰολεῖς φέσθα λέγουσιν ἀντὶ τοῦ ἔλεγες. "φῆσθα." καὶ τὸ "ἔφησθα κελαινεφές."

φθάνει καταφθάνει.

φθὰν δὲ μεθ' ἵππους ἔφθασαν δὲ πολὺ τοὺς ἵππους.

φθειρῶν. φθεῖροι λέγονται ὑπό τινων αἱ πίτυες· Φθειρῶν γὰρ ὄρος τῆς Καρίας περὶ Μίλητον, διὰ τὸ πολλὰς ἔχειν πίτυς· οἱ γὰρ τόποι τῶν πιτύων φθίραι προσαγορεύονται. οἱ δὲ ὅτι τὰ τῶν πιτύων μικρὰ στροβίλια οὕτως λέγονται, ἃ καὶ πιτυοκάμπους

3. Il. 2 711. 5. Od. 10 124. 8. Il. 18 236. 9. Il. 5 838. 14. Od. 16 217. 20. Il. 1 268 et 2 743. 22. φ^{α} C. 23. μόνους V, μόνος C. τοὺς] τοὺς Κενταύρους? 25. Od. 3 357. 27. Il. 21 186 et 1 397. 30. φθειριῶν C.

φασίν. ἢ ἀπὸ Φθίρωνος τοῦ Ἐνδυμίωνος. ἢ ὅτι τὰ ἐξανθήματα τῶν πιτύων ὄμβριά εἰσιν φθιρσίν.

φθισίμβροτον τὴν ἐπὶ φθορᾷ βροτῶν.

φθινύθουσιν εἰς φθορὰν ἄγουσι.

φιλέειν ἐπὶ μὲν τοῦ ξενίζειν "μῆνα δὲ πάντα φίλει με," ἐπὶ δὲ τοῦ ἀγαπᾶν "ἦ μοῦνοι φιλέοσ' ἀλόχους."

φιλότης ἐπὶ μὲν φιλίας "ἢ φιλότητα μετ' ἀμφοτέροισι τίθησιν," ἐπὶ δὲ τῆς συνουσίας "ἀλλ' ἄγε δὴ φιλότητι τραπείομεν."

φιλοκτεανώτατε φιλοχρηματώτατε· κτέανα δὲ τὰ χρήματα. τῶν ἅπαξ εἰρημένων.

φιάλη κατασκεύασμά τι· "ἀμφίθετον φιάλην." ἔςι δὲ ἀμφίθετος ἡ κατὰ πυθμένα καὶ κατὰ ςόμα δυναμένη τίθεσθαι.

φιλομειδής ἐπίθετον Ἀφροδίτης, ἡ φιλοῦσα τὰ μειδιάματα, ἐξ οὗ τὴν ἱλαρὰν σημαίνει. ὁ δὲ Ἀπίων φιλόγελως.

φίν. εἰώθασιν ἀντὶ τοῦ σφὶν ἀντωνυμικῶς χρῆσθαι τῇ φίν, ἀντὶ τοῦ αὐτοῖς ἢ αὐταῖς. οὐχ εὑρίσκεται δὲ παρ' Ὁμήρῳ, ὡς Ἀπίων τέταχεν.

φιτρῶν κορμῶν. καὶ ἔςι παρὰ τὸ φύεσθαι.

φιληρέτμοισι ἀπὸ μέρους φιλοναύταις.

φίλος ἀντὶ τῆς κλητικῆς εἴωθε λέγειν· "δὸς φίλος."

Φιλομηλείδης. τοῦ σχήματος ὄντος πατρωνυμικοῦ, ἐν τῇ Δ Ὀδυσσείας "Φιλομηλείδῃ ἐπάλαισεν ἀναςάς," ἐδέξαντό τινες τὸν Πάτροκλον ὡς Φιλομήλας μητρός, τοῦ ποιητοῦ πρῶτον μὲν οὐδέποτε τῷ σχήματι χρησαμένου· οὐ γὰρ Λητοίδην εἶπε τὸν Ἀπόλλωνα, οὐδὲ Θετίδην τὸν Ἀχιλλέα· ἔπειτα δέ, εἴπερ ἐσημαίνετο Πάτροκλος καταπαλαισθεὶς ὑπὸ Ὀδυσσέως, οὐκ ἂν εἶπεν "κεχάροντο δὲ πάντες Ἀχαιοί·" τὸν γὰρ Πάτροκλον ὑπὸ πάντων φιλέμενον συνίςησι δι' ὧν φησὶ "πᾶσι γὰρ ἐπίστατο μείλιχος εἶναι." ὅθεν τινὲς μὲν ἕτερόν τινα Φιλομήλου υἱὸν ἔφασαν, οἱ δὲ κύριον ὄνομα, ὅπερ καὶ μᾶλλον ἀκουςέον· πολλάκις γὰρ τῷ πατρωνυμικῷ τύπῳ κύριά τινα λέγεται, Εὐριπίδης, Ἀσκληπιάδης, Ἡρακλείδης.

φιλίων ἀντὶ τοῦ φίλτερος· "οὐδέ τις ἄλλος ξείνων τηλεδαπῶν

2. ὅμοιά εἰσι φθειρσίν Schol. Il. 2 868. 3. Od. 22 297. 4. ἀνάγουσι C. κτη 5. Od. 10 14. 6. Il. 9 340. 7. Il. 4 83. 8. Il. 3 441. θ 9. χρήματα C. 11. Il. 23 270. 12. ἡ et καὶ om C. 15. εἴω C. 20. Od. 17 415. 21. ὄντος om C. 22. Od. 4 343. 27. Od. 17 135. 28. Il. 17 671. 33. Od. 24 267.

φιλίων ἐμῶν "ἵκετο δῶμα." ἐσχηματισμένον τῷ τρόπῳ τοῦ κάλλιον.

φιλεόντων φιλείτωσαν, ὡς ἔςων ἔςωσαν.

φλέγμα τὴν φλόγα. ὁ δὲ Ἀπίων τὸν φλοῖσμον ταραχὴν λέγει. βέλτιον δὲ τὸ πρῶτον· κατὰ σύνθεσιν γὰρ πολυφλοίσβοιο, κατ᾽ ἰδίαν δὲ οὔ.

φλίψεται ἀποθλιβήσεται.

φόβος. Ἀρίςαρχος σεσημείωται ὅτι συνήθως φόβος ἐπὶ τῆς φυγῆς, φύζα δὲ ἐπὶ τῆς μετὰ δειλίας φυγῆς.

Φοῖβος ἐπίθετον Ἀπόλλωνος. ὁ μὲν Αἰσχύλος ἀπὸ Φοίβης τῆς μητρὸς Λητοῦς· Ὅμηρος δὲ οὐδέποτε ἀπὸ μητέρων κοσμεῖ τινάς, μήθ᾽ ὅτι δὲ μάμμης. Φοῖβον οὖν ἐκδεκτέον ἀπὸ τοῦ φοιβᾶσθαι, ὅ ἐςι μαντεύεσθαι. ἢ καὶ βέλτιον, ὁ καθαρὸς καὶ ἀμίαντος· φοῖβον δὲ κατὰ γλῶτταν τὸ καθαρόν, ὡς καὶ Ἡλιόδωρος "φοῖβον ὕδωρ ἐπάγων κέρας Ὠκεανοῖο ῥοῇσι."

φοινόν ἤτοι τὸ ἐρυθρὸν ἢ τὸ φόνιον καὶ δεινόν.

φολκός. τῶν ἅπαξ εἰρημένων. ἔςι δὲ οἷον φαολκός, ὁ τὰ φάη εἱλκυσμένος, οἷον ςραβός.

φοξός. καὶ τοῦτο τῶν ἅπαξ εἰρημένων. σημαίνει δὲ τὸν ὀξυκέφαλον. εἴρηται δὲ ἀπὸ τῶν κεραμικῶν ἀγγείων τῶν ἐν τῇ καμίνῳ ἀπὸ τοῦ φωτὸς ἀπωξυμμένων, καθά φησι καὶ Σιμωνίδης "αὐτὴ δὲ φοξὴ χειρὸς Ἀργείη κύλιξ."

φόρμιγξ ἡ κιθάρα, παρὰ τὸ φέρεσθαι.

φορύξας συμφύρας· "φορύξας αἵματι πολλῷ."

φύως ἐρέουσα τὴν ἐπιτολὴν τοῦ ἡλίου προσημαίνουσα.

φοῖνιξ. τῶν πολλὰ δηλουσῶν ἡ λέξις. τὸ μὲν γὰρ δένδρον "φοίνικος ἔην ἔρνος." δηλοῖ καὶ τὸ κύριον ὄνομα, τὸν τοῦ Ἀχιλλέως τροφέα· "Φοῖνιξ ἄττα γεραιέ." σημαίνει καὶ τὸν πυῤῥὸν τῷ χρώματι, "τὸ μὲν ἄλλο δέμας φοῖνιξ ἦν, ἐν δὲ μετώπῳ λευκὸν σῆμ᾽ ἐτέτυκτο·" καὶ τὸ φοινικὸν ἄνθος, "ὡς δ᾽ ὅτε τίς τ᾽ ἐλέφαντα γυνὴ φοίνικι μιήνει·" καὶ τὸ ἐθνικόν, "δὴ τότε Φοῖνιξ ἦλθεν ἀνὴρ ἀπατήλια εἰδώς."

φορτίδος φορτηγοῦ νεώς· "φορτίδος εὐρείης."

φορέῃσι διαφέρει· "φορέῃσιν ἀκάνθας."

1. τοῦ] τὸ C. 5. σύνθεσιν] συν$\overset{\theta}{\eta}$ C. 10. Aesch. Eum. 8. 15. κέρασ᾽? 17. φα$\overset{o}{\epsilon}$λκὸς C. 18. ὅ ἐςι? 24. Od. 18 336. 26. Od. 6 163. 28. Il. 1 603. 29. Il. 23 454. 30. φοινικοῦν V. Il. 4 141. 31. Od. 14 288. 33. Od. 5 250. 34. Od. 5 328.

φόρτου τῶν φορτίων· "φόρτε τε μνήμων."
Φόρκυνος ὄνομα κύριον· "Φόρκυνος δέ τίς ἐςι λιμήν."
φοινικόεσσαν πυῤῥὰν τῷ χρώματι.
φορήμεναι ἐπὶ μὲν τε φορεῖν "Ἥφαιςος Διὶ δῶκε φορήμεναι," ἐπὶ δὲ τε προσφέρειν "ἄλλον δ' ἐρίφοισι φορῆναι."
φραδέος συνετε, δυναμένε ἐπιφράσασθαι, ὅ ἐςιν ἐπινοῆσαι· "φραδέος νόε ἔργα τέτυκθ." ἀπὸ τε αὐτε καὶ τὸ φράσαι, ὅπερ ἀγνοήσας Ζηνόδοτος μεταγράφει "σὺ δὲ φράσαι εἴ με σαώσεις," ἐδέποτε τε ποιητε ἐπὶ τε εἰπεῖν τάσσοντος τὴν λέξιν. διόπερ Ἀρίςαρχος ἐν τῇ Ρ τῆς Ἰλιάδος ἠθέτηκεν.
φράδμων ὁ ἔμπειρος καὶ ἐπιγνῶναι δυνάμενος.
πέφραδέ τε Τρώεσσι καὶ εὐχόμενος.
φρήτρη κυρίως μὲν ἡ πατριὰ καὶ συγγένεια, Ὅμηρος δὲ καταχρηςικῶς τοῖς κατὰ πόλιν μαχομένοις. σημαίνει δὲ διὰ τῶν φυλῶν τὲς κατὰ ἔθνη.
φρῖκα τὴν ἐπιφάνειαν τε κύματος· "μέλαιναν φρῖχ' ὑπαλύξας."
φῦκος φυκίον, συρφετός· "πολλὸν δὲ παρὲξ ἅλα φῦκος ἔχευαν."
φρόντιν τὴν καταφρόνησιν.
φυλάσσειν ἐπὶ μὲν τε καθ' ἡμᾶς συνήθες "δῶμα φυλασσέμεναι," ἐπὶ δὲ τε ἐπιτηρεῖν "ὀνείδεά τε προφέροις νόσον τε φυλάσσεις." "καὶ τὰ φυλάσσειν πάννυχον ἐγρήσσοντα."
φύλοπις ἡ μάχη, ἀπὸ τε κατὰ φυλὰς εἰς πρόσοψιν ἀλλήλων ἱέναι.
φυλίης. ὁ μὲν Ἡλιόδωρος γένος ἐλαίας, ὁ δὲ Ἀπίων ψιλῶς γένος δένδρε. λέγεθ γὰρ ὅτι ἡ ἀνήμερος ἐλαία λεγομένη φυλία λέγεται.
φύξιν φυγήν.
φυσιόωντας ἀσθμαίνοντας, ἐν τῇ Δ Ἰλιάδος. τῶν πεποιημένων ἡ λέξις.
φυσίζωος ἡ τὰ πρὸς τὸ ζῆν φύεσα.
φυταλιὴ κῆπος.
φῦλον ἀντὶ τε γένος· "ὡς ὄφελ' Ἑλένης ἀπὸ φῦλον ὀλέσθαι."
φωριαμοῖς κιβωτοῖς. ὁ μὲν Ἀπίων ἐτυμολογῶν ἀπὸ τε εἶναι ἐν αὐτοῖς τὰ φορήματα. ἔνιοι δὲ τὰς πρὸς τὴν ἀπὸ τῶν φωρῶν, τετέςι κλεπτῶν, φυλακὴν κατεσκευασμένας.

1. Od. 8 163. 2. Od. 13 96. 4. Il. 15 310. 5. Od. 17 224. 6. Il. 24 354. 8. Il. 1 83. 12. Il. 14 500. 16. Il. 21 126. 17. Il. 9 7. 19. Od. 7 93. 20. Il. 2 251. 21. Od. 20 53. 32. Od. 14 68.

φῶτες οἱ ἄνθρωποι, ἀπὸ τοῦ φωτίζειν τὰ νοούμενα πάντα διὰ τοῦ λόγου. τὸ δὲ ἑνικὸν λέγεται ὀξυτόνως· "ἀλλότριος φώς." τὸ δὲ φῶς περισπωμένως οὐ μόνον τὸ πῦρ ἀλλὰ μεταφορικῶς τὴν χαρὰν σημαίνει· "φόως δ' ἑτάροισιν ἔθηκεν," κατ' ἐπέκτασιν.

χάσασθαι χωρῆσαι. ἀφ' οὗ ϗ κάδος ἐλέγετο τὸ κεράμιον· "οἴνου δ' ἐξέπιον κάδον," ὥς φησιν Ἀνακρέων. ἔτι δὲ ϗ νῦν λέγομεν ἡμικάδιον τὸ ἥμισυ τοῦ κεραμίου. ϗ ὁ καθιέμενος δὲ εἰς τὰ φρέατα κάδος κατ' ἀντιστοιχίαν ἐστὶ χάδος, ἐπεὶ ἀγγεῖον ὕδατος ἔσκε. τὸ δὲ ἀναχωρῆσαι κατὰ μετοχήν· "ἀλλ' ἀναχασσάμενος λίθον εἵλετο." ϗ μεταφορικῶς "Ἥρῃ δ' οὐκ ἔχαδε στῆθος χόλον," ϗ πάλιν "ὅσσον κεφαλὴ χάδε φωτός," ὅσον ἡ κεφαλὴ ἴσχυσε χωρῆσαι μέγεθος φωνῆς.

χαῖται αἱ κεχυμέναι κόμαι.

χαλκίς ὁτὲ μὲν ὄνομα πόλεως, "Χαλκίδα δ' Ἐρέτριάν τε," ὁτὲ δὲ ὀρνέου, "χαλκίδα κικλήσκουσι θεοί, ἄνδρες δὲ κύμινδιν."

χαλκοβατές μεταφορικῶς τὸ ἰσχυρὸν ϗ βεβηκός.

χάλκεα συνήθως τὰ ὅπλα, ϗ τὰ ἐκ σιδήρου, ἀπὸ τῆς παλαιᾶς χρήσεως· κατὰ γὰρ τὸν Ἡσίοδον "χαλκῷ δ' εἰργάζοντο, μέλας δ' οὐκ ἔσκε σίδηρος" διόπερ "χάλκεον ἔγχος" καίπερ σιδηροῦν ἔχον τὴν αἰχμήν, ϗ χαλκεὺς ϗ ἔτι νῦν ὁ σίδηρον κατεργαζόμενος. Ὅμηρος δὲ ϗ τὸν χρυσοχόον λέγων οὕτως· "ἦλθε δὲ χαλκεὺς ὅπλ' ἐν χερσὶν ἔχων."

χαλκήρεας χαλκῷ ἡρμοσμένους.

χαλίφρων κεχαλασμένος κατὰ τὰς φρένας, ἀσύνετος, ἐναντίος τῷ "πυκνὰ φρεσὶ μήδε' ἔχοντι." ἔνιοι δὲ ἀκρατόφρονα· χάλις γὰρ ὁ οἶνος ὁ ἀναχαλῶν τὰς φρένας.

χατέουσα ἐνδεομένη. ὅθεν ϗ χήρα γυνὴ δεομένη βοηθείας διὰ τὸ τοῦ ἀνδρὸς ἐστερῆσθαι, ϗ χήτει τῇ ἐνδείᾳ· "χήτει τοιοῦδ' ἀνδρός."

χαλκοκορυσταί χαλκῷ καθωπλισμένοι, ἀπὸ ἑνὸς μέρους.

χαλεπόν δύσεργον, ἀδύνατον· "μῶλυ δέ μιν καλέουσι θεοί, χαλεπὸν δέ τ' ὀρύσσειν."

χαμάζε χαμαί. ἔστι δὲ τῶν εἰς τόπον.

2. Od. 16 102. 4. Il. 6 6. 9, Il. 7 264. 10. Il. 4 24. 11. Il. 11 462. 14. Il. 2 537. 15. Il. 14 291. 18. O et D 150. 21. Od. 3 432. 25. Il. 24 282. 26. ὁ οἶνος T, οἶον C. 28. Il. 6 463. 31. Od. 10 305.

χαράδραι αἱ ἐγχαράξεις τοῦ ἐδάφους ὑπὸ τῶν καταφερομένων ὀρεινῶν ὑδάτων.

χαυλιόδοντα τὸν ἐπικεχαλασμένους ἔχοντα τοὺς ὀδόντας. ὁ δὲ Ἀπίων γελοίως χαυλιόδοντα, ἐκκεκαυληκότας ἔχοντα τοὺς ὀδόντας· ὅθεν καὶ αὐλός.

χαμαιευνάδες ἐπιθετικῶς αἱ σύες, ἀπὸ τοῦ παρακολουθοῦντος, αἱ χαμαὶ εὐναζόμεναι· πολλὰ γὰρ τῶν ἄλλων τετραπόδων τὸ πλεῖον ἵσταται. ὁ δὲ Ἀπίων, ὅτι βόθρους ὀρύσσουσιν. τοῦτο δὲ ποιοῦσι μέν, οὐ μὴν ἐκ τῆς λέξεως ἐμφαίνεται.

χάρμη ἡ μάχη.

χαλεπήνῃ ἐς χαλεπότητα ἀγάγῃ.

χαλκεῶνα τὸ χαλκεῖον.

χανδὸν πολύ, παρὰ τὸ κεχηνότα πίνειν ἀθρόως.

χειῇ τῇ καταδύσει· "ὡς δὲ δράκων ἐπὶ χειῇ ὀρέστερος." τὸ γὰρ ζῷον ὁμοίως ὕδατι χεῖται. ὅθεν πᾶσαν χώρησιν χειὴν ἔλεγον.

χερῆϊ χείρονι καὶ ἥττονι.

χέρνιβα αὐτὸ τὸ ἐπικείμενον ταῖς χερσὶν ὕδωρ. ἅπαξ δέ ποτε εἶπεν ὁμοίως τὸν ὑποδεκτικὸν τῶν χερνίπτων χέρνιβον.

χείσεται χωρήσει.

χέρσον πᾶσαν γῆν, οὐχ ὁμοίως ἡμῖν τὴν ἀκατέργαστον.

χέραδος σωρὸς λίθων μετ' ἰλύος.

χερνῆτις ἡ ἀπὸ τῶν χειρῶν ζῶσα.

χεῦαι τὸ τὴν γῆν ἐπιχέαι τοῖς τεθνεῶσι· "σῆμα τέ μοι χεῦσαι." ἀπὸ τούτου χυτὴ οὐ κοινῶς ἡ γῆ, ἀλλ' ἡ ἐπιχεομένη τοῖς νεκροῖς.

χηλὸς ἡ κιβωτός, ἀπὸ τῆς διαστάσεως τῆς κατὰ τὴν ἄνοιξιν γινομένης.

χηραμὸς ἡ κατάδυσις. καὶ ἔστιν οἷον χωραμός, εἰς ἣν χωρητικῶς πέλει. χηραμὸν δὲ κυρίως τὴν τῶν ὄφεων κατάδυσιν, ὅτι μόνον χωρεῖ τὸν ὄφιν.

χηρωσταί οἱ μακρόθεν προσήκοντες κατὰ γένος, καὶ χῆρα ὄντα τῶν σύνεγγυς τὰ χρήματα κληρονομοῦντες.

χήτει ἐνδείᾳ· "χήτει τοιοῦδ' ἀνδρός."

χηρεύει ἐνδεὴς ἀνδρῶν ἐστίν· "ἀνδρῶν χηρεύει, βόσκει δέ τε μηκάδας αἶγας."

1. ἀπὸ C. 4. ἔχοντα V, ἔχων C. 14. Il. 22 93. 17. ἐπιχεόμενον T. 18. χέρνιβα (ον superscript) C. 23. Od. 11 75. 28. χωρεῖται η πέλεια T coll. Il. 21 495. 33. Il. 6 463. 34. Od. 9 124.

χθαμαλή. παρέμπτωσις τȣ͂ θ· ἔςι γὰρ χαμαλή, παρὰ τὸ πρὸς τὰ χαμαὶ εἶναι κυρίως.

χλόη ἡ πάντων τῶν χλωρῶν φύσις.

χθαμαλώτερος ταπεινότερος.

χθὼν ἡ γῆ, ἀπὸ τῆς χύσεως.

χιτὼν ἐπὶ μὲν τȣ͂ συνήθȣς ἡμῖν "μαλακὸν δ' ἔνδυνε χιτῶνα," ἐπὶ δὲ τȣ͂ θώρακος "Ἑκτόρεον δὲ χιτῶνα περὶ ςήθεσσι δαΐξαι."

χλαῖνα ἱμάτιον. κυρίως δὲ τὸ χειμερινόν, παρὰ τὸ χλιαίνειν.

χλούνην χλοεύνην. τȣ̀ς ἐν τῇ χλόῃ εὐναζομένȣς.

χλωρὸν δέος χλωροποιόν· τοιȣ͂τος γὰρ ὁ φόβος. ὅταν δὲ λέγῃ "χλωρὸν ἐλάϊνον," θέλει λέγειν ȣ̓ πολυχρόνως ἐκτετμημένον. ὅταν δὲ λέγῃ "πὰρ δὲ μέλι χλωρόν," ἤτοι νέον ἢ ἀπὸ τοῦ χρώματος, καθὸ μελάχρȣν τινὰ λέγομεν, τὸν ἡσυχῇ. ἢ τὸ ἀπὸ τῶν χλωρῶν συναγόμενον ὑπὸ τῶν μελισσῶν.

χλωρηῒς ἀηδὼν ἀπὸ τȣ͂ χρώματος, ἢ διὰ τὸ ἐν χλωροῖς δένδροις διάγειν.

χοάνοισι ταῖς χώναις, οἷον τοῖς χωνεύμασιν, εἰς ἃ ἔγχειτ τὰ χωνευόμενα.

χόλος ἤτοι πολυχρόνιον πάθος καὶ τὸ αὐτὸ τῇ μήνιδι, ἢ τὸ ὀλιγοχρόνιον· "νῦν δ' ἤδη μὲν ἐγὼ παύω χόλον."

χολωθεὶς εἰς χόλον ἀχθείς.

χοίνικος· "ὅς κεν ἐμῆς χοίνικος ἅπτητ." ὁ δὲ Ἡλιόδωρος θέλει δηλȣ͂ν ἀπὸ μέρȣς τροφῆς, ȣ̓κ ἀπιθάνως.

χραισμεῖν βοηθεῖν, ἀπὸ τȣ͂ χρείαν τινὰ ἔχοντά τινος βοηθείας.

χραύσει καταξύσει τὸν χρῶτα.

χρεῖος ὀφείλημα.

χριμφθῆναι ἐμπελάσαι.

χρόμαδος ποιὸς ψόφος· "δεινὸς δὲ χρόμαδος γενύων γένετο."

χρυσηλακάτου καλλιτόξȣ.

χρυσαόρου τȣ͂ χρυσȣ͂ν ἄορ ἔχοντος· "Φοίβȣ Ἀπόλλωνος χρυσαόρου."

χρυσῆς Ἀφροδίτης καλῆς, ἀπὸ τῆς παρ' ἡμῖν θαυμαζομένης ὕλης.

χρυσόρραπις ὁ Ἑρμῆς, ἀπὸ τῆς ῥάβδȣ, οἷον καλομήχανος·

6. Il. 2 42, 7. Il. 2 416, 11. Od. 9 320. 12. Il. 11 631. 13. μελίχλωρόν τινα malim, 20. Il. 19 67. 22. Od. 19 27. 28. Il. 23 688, 30. Il. 5 509, 34. οἷον] ἢ?

λέγεϑ γὰρ ῥάπτειν μεταφορικῶς τὸ ἐπὶ συντιϑέναι τῶν βουλευομένων.

χρυσήνιος χρυσᾶς ἡνίας ἔχων.

χρυσάμπυκας ὁ μὲν Ἀπίων χρυσοχαλίνες· βέλτιον δὲ χρυσέες δεσμὲς ἔχοντας, παρὰ τὴν ἄμπυκα, ἥτις ἐςὶ τῶν τριχῶν εἰς τὸ ἄνω σύλληψις.

χρήματα ἐχ ὡς νῦν, τὸ ἀργύριον ϗ τὰ διάφορα νῦν λεγόμενα, ἀλλ᾽ οἷς ἄν τις χρήσαιτο.

χρειοῖ χρείᾳ ϗ ἐνδείᾳ.

χρείων χρησμολογῶν.

χρησόμενος χρησμῳδηϑησόμενος.

χρηΐζοντα χρείαν ἔχοντα, ἐνδεόμενον.

χρόνιον μετὰ πολὺν χρόνον.

χυτλώσαιτο ἀλείψαιτο μετὰ τὸ λέσαϑαι.

χωόμενος χολέμενος, ἀνιώμενος ϗ συγχεόμενος κατὰ ψυχήν. ἐπὶ μὲν τε πρώτε "βῆ δὲ κατ᾽ Οὐλύμποιο καρήνων χωόμενος," ἐπὶ δὲ τε ἀνιώμενος ϗ συγχεόμενος "χώσατο δ᾽ Ἕκτωρ."

ψάμαϑος ἡ παραϑαλάσσιος ἄμμος.

ψεδνή ἀραιά, μαδαρά, οἷον ἀπεψιλωμένη.

ψιάδας ψεκάδας.

ψολόεντα κεραυνόν ἤτοι τὸν τεφρώδη (ψόλος γὰρ ἡ αἰϑάλη), ἢ ὥς ἔνιοι, συνϑέτως πεσολόεντα, τὸν διὰ τε πεσεῖν ὁλοὺν γινόμενον, τετέςιν ὀλοϑρευτικόν, τέτοις οἷς ἂν ἐμπέσῃ. ἢ τὸν κατὰ ψαῦσιν ὀλλύντα. ἢ τὸν μελαίνοντα.

ψυχρὸν ἕλε χαλκὸν ὀδοῦσι τὸν ἀποψύχοντα τὰ σώματα διὰ τῆς ἀναιρέσεως.

ψύχειν τὸ ἐν ἀνέμῳ ῥιπίζειν.

ψύξασα ἐπὶ τε βεβλημένε δόρατος ὑφ᾽ Ἕκτορης, "ἦκα μάλα ψύξασα," οἷον τῷ ἀνέμῳ παρενέγκασα.

ω ψιλέμενον ϗ περισπώμενον ἤτοι ἄρϑρον κλητικόν, "ὦ φίλοι ἥρωες Δαναοί," ἢ ἐπίρρημα σχετλιασμε δηλωτικόν, "ὢ πόποι." δασυνόμενον δὲ ϗ ὀξυνόμενον ἤτοι ἄρϑρον δυϊκὸν ὑποτακτικόν, ὀρϑῆς ϗ αἰτιατικῆς δηλωτικόν, ὀρϑῆς μὲν "ὥ τ᾽ ὀλίγῳ ἐνὶ χώρῳ ἐρίζητον περὶ νίκης," αἰτιατικῆς δὲ "ὅν ποτ᾽ Ἀχιλ-

1. τὸ συντιϑέναι ἐπὶ T. 14. τὸ om C. 16. Il. 1 44. 17. Il. 14 406. 27. ῥιπίζειν T, τι πείσειν C. 28. Il. 20 440. 30. Il. 6 67. 31. Il. 1 254. 33. ὥ τ᾽] ὅ C ante litteram deletam. Il. 12 423. 34. Il. 11 104.

λεὺς Ἴδης ἐν κνημοῖσι δίδη μόσχοισι λύγοισι.” σημαίνει ϗ ἀντωνυμίαν σύναρθρον τρίτȣ προσώπȣ, ὀρθῆς ϗ δυϊκῆς ϗ δηλωτικὴν αἰτιατικῆς· “ᾤμωξέν τ᾽ ἄρ ἔπειτα ϗ ὣ πεπλήγετο μηρώ.” ταῦτα μὲν χωρὶς τȣ̃ ι γραφόμενον. ϗ περισπώμενον ἄρθρον ὑποτακτικὸν ἐπὶ δοτικῆς πτώσεως, “ᾧ κεν ἐπικλώθησι θανόντι γινομένῳ τε.” ἢ ἀντωνυμίαν σύναρθρον τὸ ἐπὶ τοῦ τρίτȣ προσώπȣ, ἀντὶ τȣ̃ τῷ αὐτȣ̃ ἢ τῷ ἑαυτȣ̃· ϗ ἐπὶ μὲν τȣ̃ πρώτȣ “αἱ μὲν ἔτι ζῶον γόον Ἕκτορα ᾧ ἐνὶ οἴκῳ,” ἐπὶ δὲ τȣ̃ δευτέρȣ “ᾧ αὐτȣ̃ τε νόῳ, ὅτε μὴ θεὸς αὐτὸς ἐπέλθῃ.”

ὥς ἀντὶ τȣ̃ νύ. ἀντὶ τȣ̃ ȣ̔́τως “ὣς εἰπὼν πυλέων ἐξέσσυτο·” ἐπὶ δὲ τῆς παραβολῆς “ὡς δὲ λέων ἐν βȣσὶ θορών·” ἀντὶ τȣ̃ ἵνα ἢ ὅπως “ὡς ἂν μὴ κλαίȣσα κατὰ χρόα καλὸν ἰάψῃ·” ἀντὶ δὲ τȣ̃ ὅτε “Ἕκτωρ δ᾽ ὡς Σκαιάς τε πύλας ϗ πύργον ἵκανεν·” ἀντὶ δὲ τȣ̃ ὅτι “ἢ ȣ̓χ ἅλις ὡς ϗ τεύχε᾽ ἔχει ϗ ἀγάλλεται αὔτως;” ἀντὶ δὲ τῆς πρός “ὡς αἰεὶ τὸν ὁμοῖον ἄγει θεὸς ἐς τὸν ὁμοῖον.” δασυνόμενον δὲ ϗ περισπώμενον τὸ ὧς τὸ ὁμοίως δηλοῖ· “ἀλλὰ ϗ ὧς ἐθέλω δόμεναι πάλιν” ϗ “ἀλλ᾽ ȣ̓δ᾽ ὧς ἑτάρȣς ἐρύσσατο ἱέμενός περ.”

Ὠγυγίην ὄνομα τῆς Καλυψȣ̃ς νήσȣ· “νῆσον ἐς Ὠγυγίην ὠτρυνέμεν.”

ὧδε κατὰ Ἀρίϛαρχον ȣ̓δέποτε συνήθως ἡμῖν κεῖται, ἀλλ᾽ ἀντὶ τȣ̃ ȣ̔́τως τάσσεται· “ὧδε δέ τις εἴπεσκεν ἰδών.” ἐπὶ δὲ τȣ̃ “Ἥφαιϛε πρόμολ᾽ ὧδε” ȣ̔́τως ἀκȣ́ει, πρόελθε ȣ̔́τως ὡς ἔχεις, ἐκ προχείρȣ, μηδὲν ἀναβαλλόμενος.

ὤδεε ὤζεν. ἔνιοι ᾠδήκει. “ὤδεε δὲ χρόα πάντα.”

ὠΐσθη ὑπέλαβεν.

ὦκα ταχέως. ἀπὸ δὲ τȣ́τȣ ϗ “πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς” ὁ ταχύς, ϗ “ὠκύαλος νηῦς” ἡ ταχεῖα, ϗ “ὠκέα Ἶρις,” ϗ “ὠκυπέτα χρυσέῃσιν ἐθείρῃσιν κομόωντε.”

ὠλέναι πήχεις· ἀφ᾽ ȣ̔̃ ϗ “λευκώλενος Ἥρη” ἡ λευκόπηχυς.

ὦλκα αὔλακα· “ἱεμένω κατὰ ὦλκα, τέμνει δέ τε τέλσον ἀρούρης” ϗ πάλιν “τῷ κέ μ᾽ ἴδοις εἰ ὦλκα διηνεκέως προταμοίμην.”

2. immo ὀρθῆς καὶ αἰτιατικῆς δυϊκῆς δηλωτικήν. 3. ὧι et μηρῶ C. Od. 13 198. 5. Od. 4 208? 7. τρίτȣ addidit V. 8. Il. 6 500. 9. Od. 16 197. 10. Il. 7 1. 11. Il. 5 161. 12. Od. 2 376. 13. Il. 6 237. 14. Il. 17 450. 15. Od. 17 218. 17. Il. 1 116 et Od. 1 6. 19. Od. 1 85. 22. Od. 8 328. Il. 18 392. 25. Od. 5 455. 27. καὶ πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς V, καὶ ὠκὺς καὶ ἀχίλλους C. 28. Il. 8 42. 31. Il. 13 707. 32. Od. 18 375.

ὠμησταί ὁ μὲν Ἀπίων προκέκρικε τὸ συνθέτως ἀκούειν, μεταπέπλακε δὲ οὕτως, ὠμοέσαι, ὠμοφάγοι. δύναϑ δὲ ϗ παραγωγὸν εἶναι ϗ ὀξυτονεῖσθαι, παρὰ τὴν ὠμότητα· ϗ γὰρ ὁ χηρωστὴς παρὰ τὴν χηρείαν.

ὠμήρησε. ἔστι μὲν τῶν ἅπαξ εἰρημένων, δηλοῖ δὲ τὸ συνήντησε, ϗ εἴρηϑ παρὰ τὸ ὁμοῦ ἀλλήλοις γίνεσθαι τοὺς συναντῶντας.

ὠμογέρων ὁ μέσος τὴν ἡλικίαν.

ὠμοθετεῖν τὸ ἀφ᾽ ἑκάστου μέλους τοῦ ἐσφαγμένου ἱερείου ἀφελεῖν ἔτι ὠμοῦ ὄντος, ϗ ἐπιτιθέναι ἐπὶ τὴν θυσίαν.

ὦνον τὴν καταβαλλομένην τιμὴν ἀντί τινος. ἔνθεν ϗ *ὠνητὴ* ϗ ἀγοραστή.

ὤνησεν ὠφέλησεν.

ὠπάζετο κατόπιν ἐδίωκεν. δηλοῖ δὲ ϗ τὸ περιεποίησεν, ὅτε συντελικῶς ϗ πληθυντικῶς λέγει "τῷ δὲ θεοὶ κάλλος τε καὶ ἠνορέην ἐρατεινὴν ὤπασαν."

ὠπίζετο ἐπιστροφὴν ἐποιεῖτο.

ὦπος. Ἀπολλώνιος ὁ τοῦ Χάριδος γενόμενος ἐπὶ τοῦ "Εὐρύκλει᾽ Ὦπος θυγάτηρ" φησὶν "ὡς ἐπὶ τοῦ Γλαῦκος ϗ Πύρρος βαρυτονοῦμεν διὰ τὴν ὁμωνυμίαν, οὕτως ϗ ἐπὶ τοῦ Ὦπος. τυχὸν δὲ ϗ συναλοιφή ἐστιν, ὦπος, ἄγαν δεικτικοῦ."

ὠπλίσσατο παρεσκευάσατο.

ὠρεῖν φυλάσσειν, ὅθεν ϗ *θυρωρὸς* ϗ *πυλωρός*.

ὤρεσσι γυναιξί, παρὰ τὸ συνεζεῦχθαι τοῖς ἀνδράσιν. ὅθεν ϗ *συνωρίς*.

ὠτειλὴν τὴν ἐκ χειρὸς τρῶσιν ϗ τὴν ὁπωσοῦν περιπτώσεως οὐλήν· "ὠτειλὴν Ὀδυσσῆος ἀμύμονος." ὅθεν Ἀρίσταρχος τὸν στίχον ἐκεῖνον ἀθετεῖ ἐπὶ τοῦ βληθέντος Μενελάου, "αὐτίκα δ᾽ ἔρρεεν αἷμα κελαινεφὲς ἐξ ὠτειλῆς." οὐ γὰρ ἐκ χειρὸς ὁ Μενέλαος τέτρωϑ, ἀλλὰ βέβληϑ ὑπὸ Πανδάρου· παρὰ γὰρ τὸ οὐτάσαι ὠτειλή.

ὦχρος ὠχρίασις· "ὦχρός τέ μιν εἷλε παρειάς." ϗ *ὠχρήσαντα* ὠχριάσαντα· "οὔτ᾽ ὠχρήσαντα χρόα κάλλιμον."

7. ὁ μέσος V, ὁμεστὸς C. 8. ἱεροῦ C. 14. Il. 6 156. 17. Od. 1 429. 25. an καὶ ἡ τὴν ἐξ ὁποιασοῦν? 26. Od. 19 456. 27. Il. 4 140. 31. Il. 3 35. 32. Od. 11 529.

I N D E X.